

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
393/A/3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
393/A/3

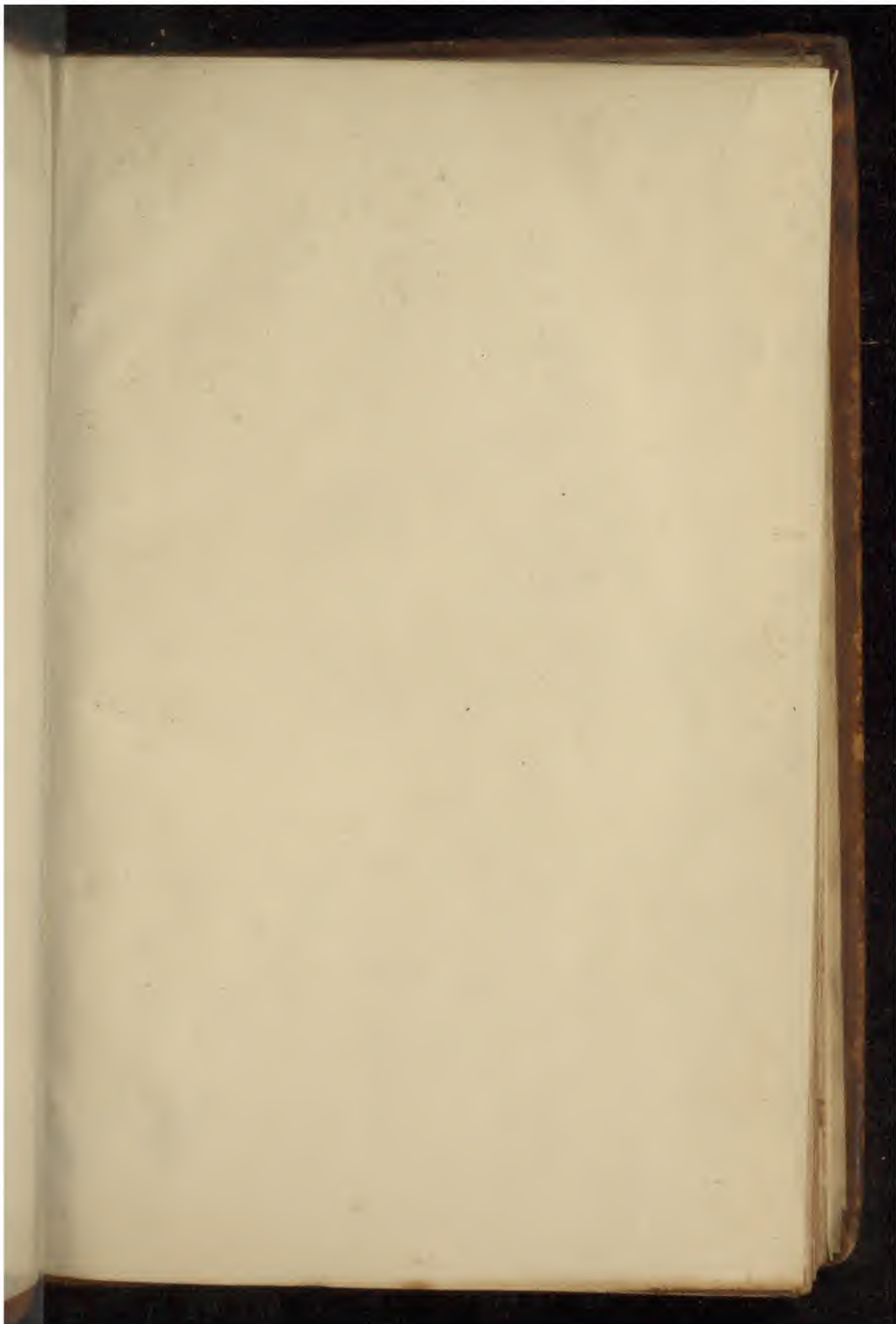
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
393/A/3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
393/A/3

393/A/3

A. xiv. a

~~15 B 50~~

1 B 23

30006

apue
12/7/11

Ag. 74

84 E. 16

Free copy 1st 2dⁿ
Sunderland Library, 2. XII. 81 137.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

Περὶ αἰπῶν καὶ σημείων ὀξείων καὶ χρόνιων παθῶν, Βιβλ. α.
Ὀξείων καὶ χρόνιων νούσων θεραπευτικά, Βιβλ. α.

ARETÆI CAPPADOCIS

DE ACUTORVM, AC DI-
turnorū morborū causis & signis, Lib. III.
De acutorum, ac diuturnorum morborum cu-
ratione, Lib. III.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

PARISIIS M. D. LHII,

Apud Adr. Turnebum typographū Regium.

EX PRIVILEGIO REGIS.

Ο Δ Δ Ω Ν Ι Κ Α Σ Τ Ι Λ Λ Ι Ω Ν Ι Ω

Καρδιάλει Ιάκωβος Γούπυλος ιατρός

ὁ πρὸς τὴν.

Ρήσιμον ἔργον μάλλον καὶ βιω-
 φελές τῷ τῷ παύταις ὁμολογῇ-
 σιν ἡγοῦμαι, λαμπερότατε δέ-
 σποτα, τὸ τοῖς γονιμωτέροις ζητιῶν
 καὶ χειρὶς ἑτέροις τῷ ὁφῶν αν-
 δρῶν, φημὶ δὴ τῷ παλαιῶν, ἐκ
 τοῦ τῆς λήθης ὡσανεὶ βυθοῦ ἀνι-
 μῶν τε καὶ εἰς φῶς ἀγῆν, καὶ τοῖς
 αὐτῷ ἐφειμένους ἐκδοῦναι, ἢ νέα ζινὰ κεκλιθῆναι καὶ
 ἐκμελῇ συγγραμματα σιωπῆται πολλὰ χεῖρω τῷ παλαιῶν
 αἰετὶ πεγνύοντα, διὰ τὴν τῷ νῦν ἀμύχαν, καὶ τὴν τῷ βιω-
 πκῶν φρονήδα. Τύπου γὰρ χρόνῳ ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπώνυμον
 καππαδοκίαν ἐν ταῖς καππαδοκικαῖς χόροις τοσούτον κεχω-
 σμένον· διὸ καὶ διερρύηκόντα χερσὶν τὰ πλείω τῷ γραμματίων
 ἐπίσταται χρόνῳ δὲ τῷ ἡλιακῆς ἀκτῆσι τῆς χόρος διαλυ-
 θήσης, εἰς τὴν βασιλικὴν κορυφὴντα βιβλιοθήκην, τοῖς φι-
 λιαρῶσιν ἐγχειρίσας διέγνωμεν, ἐμοῦ εἰσηγοῦμένου πτω-
 χέντα τε καὶ ἐς ὅπῃ μάλιστα ἀπικριβωθέντα, ἐκ τῆς βασιλι-
 κῶν ἀντιγράφων, ἐδυσὶν ἐπέρων, τῷ μὲν τῷ ἀσκληπιάδῃ
 ἀρίστου Καπύλου· τὸ δὲ ἐμαυτοῦ πένω καὶ δαπάνῃ κλησα-
 μένου, ὡς ὅσον πάλαι ἐπεὶ τῷ Τραλλιανοῦ Ἀλεξάνδρου ἔπο-
 πιῆσαι οὐκ ὠκνήσαντες· ἀνδρα ὁφόντε καὶ παλαιὸν τοῖς τὰ
 ἱατρικὰ ποθοῦσι χειρὶς ἑτέροις, Ἰπποκράτους μὲν ὑστερον γε-
 γονότα, Γαλιένου δὲ πρότερον· καὶ τῷ μὲν ζηλωτῆς, καὶ τέ-
 χνῳ, καὶ διαλεκτὸν ἐγγέτω, τὴν ἱατρικὴν γράφας ἰωνικῶς·
 τῷ δὲ οὐχ ἡττοῦ διαγνωστικός, καὶ θεραπευτικός, ἐπεὶ τα οὐκ

*

ἔξαιρασι μὲν οὐκ ἔστι τι καὶ ταύτης θείας ἰατρικῆς. διὸ καὶ
 μάλλον ἢ ὅλων ἐπαγετέος ἡμῖν, κάλλιστα δὲ τέχῃ δι᾽ ἑξέρ-
 γασμίνος ὥστε καὶ ἐπὶ αὐτῇ τῷ θρυλλομένῳ ἐψῶδαί μοι
 δοκεῖν παροιμίαν, τὴν, τεία καὶ ππα κάκιστα, καὶ παδὸκην,
 κρήτα, ἔκ κίλικα δι᾽ ἑξέργασμίνος. καὶ γὰρ χριστὸς ὢν ἀνὴρ, ἔ-
 ἢ ὅτε ὄντων καὶ μετὰ αὐτὸν ἐσομένων ἀνθρώπων οὐχ ἡπτόν
 ἢ ἐαυτοῦ κηδόμενος, ἢ τὸ ζῶν αὐτῶν ὠφελοῦσα, ἔκ τῃς ὁ-
 μάτων, καὶ Γλάτων, παιδαγωγικὴν ἰατρικὴν οὐκ ἀμύ-
 σως ἐκείνην. τὸ αὐτὸς εἰνὼν τοῦτο τοσοῦτον ἄρετῃ ἔκ
 φῖα δὲ ἀπὸ φαντος τὰ χησιμώτατα τοῖς ἀσκληπιάδαις
 καθεστηκότα ἀσμένιος ἐξεδόμην, ἔκ τῃς μεγαλοψυχίας εἰ-
 κότως ἐπεφημισάμην, αἰετὶς τῇ ἄρετῃ καὶ σοφίᾳ ἐπομόνοις
 παρὰ πηδμή. σὺ γὰρ διὰ τὴν ἀνείκαστον σου φιλανθρωπίαν
 οὐ μόνον ὅτι τοῖς τῇ κοινῇ λισιτελὲς ἐκ περὶ ζομόνοις, πάνυ γε
 χαίρης, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγνοοῦσι ζομόνοις τοῖς ἐρριμμένοις εἰκὴν πυ,
 καὶ οἰοῖναι ἐφθαρμένοις συλθεαφῆς βυασθὲν ἐξάγει εἰς φῶς,
 ἐκ δὲ τῶν παρὰ τὸν βίον πορίζῃ, καὶ ὑποαπάζεις ἰα μέγ-
 στα, ἐξ ὧν εἰς καὶ ἀπὸς εἰμι, καὶ ἵνα ἐκ τῶν εἰπω, εἴ μοι ὅτι
 χολῆς τ᾽ ἀγαθῶν π παρὰ τῆς, τῇ σῇ ἐκ δὲ καὶ φιλανθρω-
 πία μοι χορηγῆται, ἔρρωσο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀρετῶν.

Χιὸν ἀκεσορίης Ἀρετῶν εἶπεν ἀθρήσας
 Πορθμεῖς ἢ νεκρῶν, δώμασι Πρσεφόνης,
 Κοίραν ὑποχθονίων ἀκόρεσε βροτῶν Αἰδωνοῦ,
 Πῶς ὁ λεθρον νεκρῶν δεῦρο φέρεις κατέχῃ.
 Ὡς γὰρ ἐξ ἐπίτηδες ἐπῆλθε νέκυσ ἀνεχῆραι
 Τῶν ἀσκληπιαδῶν ἔξοχος ὢν ὁφίη.
 Ἀγρεῖ μὰν ἐκ θομῆ νεκρῶν ἄχα, μή σε πένωσῃ
 Ὡς ἰητρὸς εἴ, οὐδὲν ὁρῶ φθιμένον.

I
ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΓΑΔΟΚΟΥ,
ΠΕΡΙ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ, ΒΙΒΛ. Α.

Ἡ ἀρχὴ λείπει.

κεφ. ε.

ἀμβλύπτερες, ἱλιγχοί, πνόντων βάρεα, φλεβῶν ἐν τῇ τρι-
χίλῳ πληρώσεις, ὅθεν αἱ περὶ τὰς πολλὰς μὲν ἐπὶ σι-
πίοις, οὐχ ἡκιστα δὲ καὶ ἐν αἰσίνῃσι, καὶ βληχρῇ, ὅθεν φλέγμα ἐμὴ
ἡ συχρὸν· ἀποσιπῇ καὶ ἀπεψίῃ ἐπὶ σμικροῖσι ἐδέσματα· φυσι-
θεές, ἐπιρμήσοι ὑποχόνδρια. τὰ δὲ μὲν οὖν διηγερέα· ὡς δὲ
πλησίον εἶδός ἢ τῷ παροξυσμοῦ, κύκλῳ μερμερῶν παρὰ
τῆς ὀφθαλμοῦ πορφυρέων ἢ μελαίνων, ἢ παύσας ὁμοῦ συμμεμι-
γμένων, ὡς δοκεῖν ἢ ἐν ἑαυτῷ πετανύσασθαι ἴεν· ἡχοί ὧτων,
βαρυοδμῆ· ὀργήλοι, πικρόχοι παρὰ λόγους· κατέπεσον γυν-
ταίνες ὑπὸ παρὰ φάσος δὲ ἀθυμίας· μετεξέπεροι δὲ ῥόυμα π-
ποταμοῦ ἀπενέες ἐνιδόντες, ἢ τριχοῦ δινδυμῶν, ἢ βέμβικι
ἐλαιοῦ μὲν· ὅθεν δὲ ὁ σφρησις βαρέων ὁσμιῶν κατέβαλε,
ὡς παρὰ γαλάτου λίθου· τοῖς δὲ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ τὸ κακὸν ἐ-
σπρίχθη τὸ, καὶ ἐντεῦθεν πημανθέν ἀρχεται· μετεξέπεροι
δὲ καὶ ἀπὸ τῆς πρῶτης τῆς κεφαλῆς νδύρων, ὅκοσα ζυμ-
παθία τῇ ἀρχῇ, γίνεσθαι· δάκτυλοι γὰρ μεγάλοι χερῶν ἢ πο-
δῶν ξυνέλκονται, καὶ πῖνος, ὅθεν ἰάρεκα, καὶ ἄλλος ἐπεταί· καὶ ἐς
κεφαλῇ πούτων ἢ ὁρμὴ ἡκεν, ὡς ἔρπον τὸ κακὸν εἰς τὴν κεφα-
λῇ ἵκηται, πάντα γὰρ πούτοις γίνεσθαι ὡς ἀπὸ πληγῆς ἢ ξύ-
λου, ἢ λίθου· καὶ δὲ ἀνασάντες ἐνδυναμῶνται, ὡς ὑπὸ πύ-
δου βουλήσιν παταχθέντες· ἡ δὲ μὲν τοῖν ἀπάτη γίνεσθαι, ὅκοσοι
τὸ δὲ παρὰ τὸ κακὸν ζυμώπτε· οἷς δὲ ζυμώπτε τὸ πάθος,
ὡς ἐπὶ μὲν ἢ τοῦτος, ἐς δάκτυλον δὲ ἡδη ἀφίκεται, ἢ ἀ-

A

πό πευ ἄρξεται, ζωηθείας ἄρωγος καλέουσι τοῖς παρεόντας,
 θεωγνώσι δ' ἄλγλοντος ἵππ' ἐμπειρίας· δὲ σφίγξιν τὴν καὶ ἀνὰ
 κλάειν ἐσωπίνειν δέονται τὰ κατάρχοντα μέρεα· καὶ αὐτοὶ
 ὅ ἐωυτέοισιν ἔλκουσι τὰ μέρεα ὅπως τῶν ἑνῶσιν ἄχαιρέμενοι.
 καὶ σφείων ἢ ποιήδ' ἐπικουρίη κοτὴ, καὶ ἐς πλὴν ἡμετέρῳ σημα-
 σίῳ διώσατο· πολλοῖσι δὲ φόβος ἐστὶ ὡς ἐπιόντος θηρίου, ἢ
 σκίης φαντασίη, καὶ οὕτω κατέπεσον· ἐν δὲ τῇ σημασίῃ, ἀναι-
 σθήτως μὲν καὶ ἄνθρωπος· χῆρες δὲ οἱ πασασμῶν συνέρχοντο,
 σκέλεα δὲ διαπεπλεγμένα μούνοι, δὴ τῇ δὲ κακείσῃ βαλλό-
 μεθα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν τενόντων· ἐσφαγμένοισι τῶροι πῆδ' ἐκί-
 λη ἢ ζυμφορὴ· αὐχλὺ ἀγκύλος, κεφαλὴ πικίλως διάσρο-
 φος, ἄλλοτ' μὲν ἐς τὸ πωρινὲς ποξῶν, εὐτ' ἐς τὸ σέρνον ἢ γῆρας
 ἐρείδῃ, ἄλλοτε δὲ ἐς τὸ μετὰ φρενον ἀνακλᾶται, ὅπως τοῖς
 ἀπὸ τῆς κόμης ἐλκομένοισι βίη, δὴ τε ἐνθα ἢ ἐνθα ἐπὶ τοῖς ὠ-
 μοῖς ἰζῶν· χάσκουσι μέγα, σῶμα ξηρὸν, γλῶσσα θεωμήκης,
 ὡς ἐκίνδωνον τρώματος μεγάλῃ γίγνεσθαι, ἢ ἀποτομῆς·
 κοτὴ πασασμῶν ζωερέσσουσιν οἱ ὀδόντες· ὀφθαλμοὶ ἐν δὲ διη-
 μένοι, βλέφαρα τὰ πλὴν ἀδέχοντα ζωὴν παλμῶν· ὡς δὲ ἐπιμύ-
 σαι κοτὴ ἐθέλοιεν, δὲ ζυμβόηουσι τὰ βλέφαρα, ὡς καὶ τὰ λυ-
 καὶ ὀρῆσθαι ἔξ' ὑποφάσιος· ὀφρύες, δὴ ὅτε μὲν ἐς τὸ μεσό-
 φρυον ἀναιμῆσαι, ὅπως τοῖς χαλεπαίνουσι· δὴ ὅτε δὲ ἐς τοῖς
 κροτάφοις ἀπηγμέναι, πολλόν π μᾶλλον, ὡς τὸ δέρμα πᾶσι τὸ
 μέτωπον σφόδρα πᾶσι τεταῖσθαι, καὶ ταῖς τῶν μεσοφρύου ῥυτί-
 δας ἔξακλιφθαι· μῆλα ἐρυθρὰ, παλλόμενα χίλεια, κοτὴ μὲν
 ἄμφω ἐς ὅζον μεμυκότα, δὴ ὅτε ὅ ἐς τὰ πλάγια ἀπηγμένα·
 δὴ τε τοῖσι ὀδοῦσι πᾶσι πίνεται τοῖσι μειδῶσι ὁμοίως· ἐρύθη-
 μα μῆλων· ἐν αὐτῇ δὲ τῶν κακοῦ, ἐκ πελιδνότις τῶν παρῶ-
 που παρῶ γίγνεται· ἀγχείων ἥντι ἐν τῷ αὐχέτι διάπασις, ὡς
 ἐν πηγῇ ἀφωνίη, ἀναισθησίη, καὶ εἰ μέγα ἐμβόης· νυγμὸς δὲ
 καὶ σεναγμὸς ἢ φωνή, καὶ ἢ ἀναπνοή, ἐκ ἢ πνίξ ὡς ἀπαγχο

μυῖν· σφυγμοὶ σφοδροὶ, καὶ τυχέες, ἐσμικροὶ ἐν τῇσι ἀρχῇσι·
 μεγάλοι δὲ, ἐβραδέες, καὶ γωθροὶ ὅπῃ τὰ τέλει, ἀτακτοὶ δὲ ἐς
 τὸ ζυῶλον· αἰδοίων ζωῶτασις. τὰ δὲ μὲν οὖν ἐς τέλος τῆς ση-
 μασίης πάροισι· ὡς δὲ ἐς ἀφ᾽ ἑσιν ἀφικνέωνται τῷ κακοῦ, ἔρα
 αὐτόματα, κοιλίης πλείους μετεξέτεροις δὲ καὶ γυνῆς ἀπό-
 κρισις τῇ θλίψει καὶ πείσει τ᾽ ἀγχείων, ἢ γὰρ γαλισμῷ τῷ πόνου, ἐ-
 ὑγρασίης περὶ λήσι· γίγονται γὰρ ἐν νεύροισι πόνοι καὶ τοῖςδε.
 σῶμα δὲ ὑγρὸν, φλέγμα πολλόν, παχὺ καὶ ψυχρόν, καὶ ἐλκοὶς αὐ-
 τῷ, ὅπῃ μᾶλλον αὐτὸς πληθὺς αὐτοῦ μηρύσασθαι. ὡς δὲ χρόνω μα-
 κρῷ καὶ πόνῳ πολλῷ βραδὴ μὲν τὰ ἐνδόν τῷ θώρηκος, πνέυμα
 δὲ ἐκπευχθὲν τὰ πάντα σείσει· σπασμὸς δὲ ἐκ τῶρατος ἔρῃ
 αἰπῶν ἢ καλῶν δὲ ὑγρῶν ἀλαπνέει ἐς τὰς διαπνοάς, σῶμα
 καὶ ῥῖνα, σὺν ὑγρῷ τὸ πνέυμα, αἵεσις δὲ τῆς περὶ πνέουσι
 ἀπάντων ὅμοια· ἀφρόν δὲ ἀποπύουσι ὡς περὶ ὅπῃ τοῖσι μεγά-
 λοις πνέμασι, ἢ τὰ λαοὶ τὴν ἀρχὴν· οὕτω δὲ ἐξελίσσονται
 δῆθεν ὡς τελευτήσαντος τῷ κακοῦ· ὅπῃ δὲ τῇ ἀποπαύσει, γω-
 θροὶ τὰ μέλεα τὰ περὶ τα, καρδιακοὶ, διαλελυμένοι, παρε-
 τοί, ὠχοὶ, διςδυμοὶ, κατηφέες, καμάτω καὶ ἀγμῶν τῷ δεινῷ.

Σπασμοὶ οἱ τέτανοι, κάρτα μὲν ὅπῃ πονοὶ, ὁξύτατοι δὲ κλί-
 ναι, ἀτὰρ ἔδὲ ῥῆιδιοι λυθῆναι. μυῶν ἄρ᾽ ἐν γὰρ τοῖσι καὶ
 πεινόντων τὰ δὲ πάθη· ζωοδιδῶν τε τὸ κακὸν εἰς τὸ πᾶν· ἀπαντα
 γὰρ συμπαθέα τῇσι ἀρχῇσι γίγνεται· ἰδέαι δὲ τῆς ζωολικῆς
 ἔασι τρεῖς· ἐς βίβν, ἐς τὸ κατόπιν, ἐς πύμπερθε· ἐς βίβν
 μὲν, ὁ τέτανος, οὕτω ἀσραβῆς ἀνθρώπου ἐκ ἀκαμψῆς ἐντέτα-
 ται· αἰδὲ εἰς ἰσπίσω, ἢ εἰς πύμπερθε ζωολικῆς, ζωὴ τῇ τε-
 σι ἐκ τῶν χελῶν ἰχθύων τὴν ὅπῃ κλησιν· τὴν μὲν γὰρ κατόπιν τῷ
 νοσέοντος ἀνέκλινον, ὅπῃ ὁ πόνον καλέομεν, ἔρῃ τῇ τε περὶ τοῦ-

θηδύμῳ, καὶ ἐθωύμαζον· οὐρα ὀπιχόμενα μέχρι δυσυρίας
 καρτερῆς, ἢ αὐτομάτως ἐκ χειρὸς θλιβομένης τῆς κύσεος.
 Τὰ δὲ μὴ οὐκ ἐξ αὐτῆς ἀποσπῶν· ἰδίη δὲ ἐκαστῆς, πεταίη
 μὲν ἢ ἐς βύθον ἀπότασις ὅλου ἀσφαβῆς πάντη καὶ ἀκλινῆς·
 βύθια δὲ τὰ σκέλεα, καὶ χῆρες· ὀπιδοποιος δὲ κατόπιν ἀγκύλης
 τῆς ἀνθρώπου, ὡς πλὴν κεφαλῇ ἀνακεκλασμένῳ μεοσθῇ
 τῆς ὠμοπλατέων κέεσθαι· ἑρόχος δὲ ἐξ ἧς γῆρας τε πολλὰ δίστα-
 ται· ἀσπίον δὲ, ὅτε ἐξενερίδῃ τῇ ἀρῶ· ῥωχμός ἢ ἀναπνοή.
 πρὸς πετέες κοιλίῳ καὶ θώρηκα· ἔρον ποτέοις μάλλον ἀκρα-
 τῆς ὀπιχάσχιον ὀπιτεταμένον, καὶ εἰ ὀπικρῶσις ἀνηχοῦ· χῆρες
 ἐν ἐκτάσι κατόπιν κεκλασμέναι· ἐναντίως γὰρ ἰγνύτι κακὸν τε
 κάμπιεται· ὡς δὲ ἐς τὸ ἐμπερθεῖν ἔλκωνται, κυρτοὶ μὲν τὰ νῶ-
 τα, ἐπὶ ἴσον τοῖσι μεταφρένοις τῆς ἰγνύος ἐξωθευμένων· ἐξ-
 χος ἔλκει ἐς βύθον· κορυφή, κεφαλὴ θωρηκῆς, ἐς θώρηκα σπώνε
 νδύκῃα· γῆρας δὲ τοῖσι σέρνοις πετηγῆα, χῆρες συνηρσμέ-
 ναι, σκέλεα ἐκτεταμένα· πῆνοι ἀπάντων καρτεροί, φωνὴ ἀ-
 πάντων κλαυθμώδης· σενάξισι δὲ μύζοντες βύθιον· ὡς μὲν ἔν-
 τος θώρηκος καὶ τῆς ἀναπνοῆς λάβηται τὸ κακὸν, ῥηϊδίως τῆς
 ζῶν ἀπήγαγε· ἀγαθὸν μὲν τῷ νοσέοντι ἐς πόνων, τὸ δὲ ἄσφο-
 φῆς, καὶ ἀσχύνης ἀπαλαγνύ· ἀλυπότερον δὲ καὶ τοῖσι παρευῶσι,
 κῆν ὅς, ἢ πατὴρ ἔη· ὡς δὲ ἐς τὸ ζῶν ἐπὶ διαρκείᾳ τῆς αἰα-
 πνοῆς, εἰ καὶ κακῆς, συντελουμένης δι' οὐκ, ἐς τὸ περθεῖν ἔ-
 ξουται μόνον, δῆλόν καὶ σφαιροῦται, ὡς πλὴν κεφαλῇ ὀπὶ
 τοῖσι γούνασι ἔχῃ, καὶ τὰ σκέλεα καὶ τὰ νῶτα ἐς τὸ περθεῖν
 κεκλάσθαι, ὡς δοκέειν ἐς ἰγνύῳ καὶ γόνυ τὸ ἄρ' ἔρον ἐξῶσθαι·
 ἐξ ἀνθρώπου ἢ συμφορῇ, καὶ ἀπερπῆς μὴ ἢ ὄψις, ὀδυνηρὴ δὲ καὶ
 ὀρέοντι δέη· ἀμύκετον δὲ τὸ δεινόν· ἀγνωσία δὲ ὑπὸ δῆσσοφῆς
 καὶ τοῖς φιλοτάπεις ἀνθρώποις· βύχῃ δὲ πῶσι παρευῶσι ἢ περ-
 θεῖν οὐχ ὁσίη, νῦν ἀγαθὸν γίγνεται, ἀπελθέμεναι τὸ βίου τὸν
 ἐκμύοντα, ἐς ἀπαλαγνύ ξυνὸν τῷ ζῶν, καὶ τῆς πόνων, καὶ τῆς

ἀπερπέων κακῶν. ἀτὰρ ἔδ' ἐν ἡτοῖς παρεὼν ὀρέων ἔτε ἐς ζω-
λῶ, ἔτε ἐς Ἀπονίλῳ, ἀτὰρ ἔτε ἐς μερφήν ἐπ' ἐπαρκεί. εἰ γὰρ ἔ-
πευθύναι ἐτέλοι ἄλμῃ, ζῶντα αὖ δ' αὖτ' ἀτμήξαι καὶ κατὰ-
ξαι τ' αὖθρῳπον. τοῖσι οὖν κεκρατημένοι οὐκέτι ἐγχειρέων,
ζυγὰ λήθεται μοῦνον. ἥδε ὅτι τῷ ἡτοῖς οὐ μεγάλη συμφορὴ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΧΗΣ. κεφ. ζ.

Η Συναίχῃ καὶ τοξυμῇ τὸ πάθος· ἀναπνοῆς γὰρ ἡ πύσις·
δύο δὲ τὰ εἶδεα. ἡ γὰρ τῇ ὀργάνων τῇ τῆς ἀναπνοῆς ὅτι
φλεγμονή, ἡ μοῦνον τῷ πνύματος πάθος, ἐφ' ὧν τέτι τὴν αἰ-
πύλῳ ἰχθυόσιν· ὀργάνων δὲ, παρὰ σθμίων, ὅτι γλωσσίδος, φαρυγ-
γέθρου, κίονος, ἀκρῆς ἀρτηρίας· ἡ δὲ ὅτι πνέμεται ἡ φλεγμο-
νὴ, ἔκ γλώττης, ἔκ γάθων τῇ εἶσω· ὅτι τε περὶ ὁδόν τοις τῇ ὁδόν
των τὴν γλῶτταν ὑπερβολῇ μεγέθους· πύμπλησι γὰρ τὴν χώ-
ρῳ τῷ σώματος, καὶ τὸ περὶ τὸν τῶν τε ὑπερβολῇ ὁδόντας ἐκ
χρῆται· σιναίχῃ καὶ κυνάχῃ τὸ δὲ καλεῖται, ἡ τοι τῷ ξυμε-
χρῇ παθεῖ τῷ δὲ τῷ ζῶντος, ἡ τῷ ξυμῇ τῇ τῆς περὶ ὁδόν τῇ τῇ γλῶσ-
σης καὶ ἐν ὑγείᾳ. τῷ ἐτέρῳ δὲ εἶδεϊ τὰ εἰς ἀνὰ ξυμῇ εἰς ξυμῇ πύ-
σις τῇ ὀργάνων, ἔκ ἰσχύος ὅτι μᾶλλον τῆς ἐκάστου φύσις,
καὶ πνίξ καρτερὴ, ὡς δοκεῖν σφίσι αὐτοῖσι ἐς δάμνηκα ἐς
τὸ ἀφανὲς ἐκ κεφύφθαι τὴν φλεγμονὴν ἀμφὶ καρδίῳ καὶ
πνύμονα· σιναίχῃ τὴν τὴν δὲ καλεῖται, ὅτι σιωνδύουσιν ἐν ὁδόν
καὶ ἄγχεσαν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὐτοῦ τῷ πνύματος μοῦνον τὸ κα-
κὸν ἐμμεναί, τῷ πνὴν πονηρὴν ἐς τὸ θερμότητι καὶ ξηρότητα
τρεπερῶν, ἀλλ' οὐδὲν τῷ σώματος ἕως φλεγμονῆς· ἔστι δὲ οὐ
μέγα τὸ τῷ σώματι· ἔκ γὰρ ἐν χρωμαῖσι αἱ πνίξεις ἐκ σωματῶν
πάθει ὁ ζῶντα γίνονται, δηλὰ ἔκ μιᾶς εἰς πνοῇ ἀνήσκει αὖ-
θρῳπι, τῷ τὸ σώμα κακὸν πνέειν. ἀτὰρ καὶ ἀπὸ γλώττης
κυνὸς εἰς πνύσαντος μοῦνον ἐς τὴν ἀναπνοῇ, οὐ πνέει ἐν-

δακόντος, λυσά, ὁ ἄνθρωπος. τοιούτῳ οὖν τῆς ἀναπνοῆς πλὴν
 ἔσπῃν ἐκ ἀδυνάτων γίνεσθαι ἐνδεδεν· ἐπεὶ καὶ ὅλα μύρια τ' ἐν
 ἀνθρώπῳ πλὴν αὐτῷ ἰδέσθαι τοῖς ἐξωθεν αἰπῶσι ἴσθαι. χυλοὶ φέ-
 ροντες ἔσθαι καὶ ἐξωθεν· ἀτὰρ ἔνοῦσοι φαρμάκοισι δηλητη-
 ρίοισι ἴκελαι, καὶ ἀπὸ φαρμάκων ἐμέοισι ὁκοῖα πυρετῶν εἰ-
 νεκα. ὅθεν οὐδ' ἀποεικὸς ἐν τῷ λοιμῷ τῷ ἐν Ἀθήνησι, μετεξε-
 πέρους δοκέειν εἰς τὰ φρέατα ἐν τῷ Γειραεῖ, ὑπὸ πελοποννη-
 σίων ἐμβεβλήσθαι φάρμακα. καὶ γὰρ ξυλίσσας ἄνθρωποι τὸ ξυ-
 νὸν τῷ κακοῦ τῷ λοιμῷ δέος παρὰ τὰ δηλητήρια. ξυῦεσι δὲ
 τοῖσι μὲν κυναγχοῖσι φλεγμονὴ παλαιδμίων, φαρυγέθρα, παν-
 τὸς τῷ σώματι· γλῶσσα παροπτιῆς ὑπὸ τοῖς ὀδόντας καὶ τὰ
 χεῖλα· σιελόχοι, φλέγμα παχύτατον, ἀπορρέον ἔκ ψυχῆς· ἐρυ-
 θροὶ τὰ παρὼπα καὶ ἐπιρρυθροὶ, ὀφθαλμοὶ ὑξίχοντες, ἀναπε-
 τέες, ὑξέρυθροὶ τὸ ποτὸν ἐς τὰς ῥίνας ἀνακόπεται· πόνοι καρ-
 περοὶ, δμῶ καὶ ὑπὸ τῆς πνιγρῆς σιωδωκόμυροι ἀμαυροῦν.
 θώρηξ καὶ καρδίη φλέγεται· ποτὴ ψυχρὸς ἡέρος. εἰς πνέοισι ὅ
 μικρὸν πῦν, ἐς τε ἔκ ἀπενίχθησαν, ἐμφραχίσης τῆς ἐς τὸν
 θώρηκα διόδου. ἐνίοισι ὅ ἐς πνέμονα ἢ ξυῦδοσις ῥηϊδίως·
 οἱ δὲ μεταστῆσιν ἰσχυροὶ· πυρετοὶ νωθροὶ, μαλακοί, καὶ δὲν ὠ-
 φελέοντες. εἰ δὲ τῷ ἐς ἀγὰρ τὸν τρέποιτο, ἀποστῆσις γίγνεται
 ἐνθα καὶ ἐνθα παρ' οὓς, ὑξω ἢ ἐνδον, ἐς τὰ παρίσθμια· κῆν μὲν
 ξυῦν ἄρχη, μὴ κάρτα βραδέως, πῶς γίγνεται μὲν, ξυῦν πόνω
 δὲ ἔκ κινδύνω· ὡς δὲ τρεπομένων ἐς ἀπόσασιν ὄγκος μέζων
 ὑπὸ γίγνεται, ἐς κορυφὴν τῆς ἀποστάσιος ἀνίσταμένης, ἀθρόον
 πνίγονται. τὰ δὲ μὲν τὰ κυνάγης εἶδεα. ξυνάγης ὅ, σύμπτω-
 σις, ἰσχύτης, ὠχρότης σῶς· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, εἴσω δεδυ-
 κότες, φάρυγξ καὶ γόργαρέων ἀνέσσωσμένοι, παρίσθμια ὅπῃ
 μᾶλλον παρσίζοντα, ἀφωγίη, πνίξ. ἢ ποῦ δὲ τῷ εἶδεος τῆς
 παρὼθεν πολλὸν πικρατιοτέρη, ἐν θώρηκι ἐόντος τῷ κακοῦ,
 ἐνθα ἢ ἀρχὴ τῆς ἀναπνοῆς· οἱ δὲ ὀξύτατοι θνήσκουσιν αὐτῇ.

μὲν ἔστι ὅπῃ καὶ πρὶν καλεῖσθαι τὸν ἰητρὸν, οἱ δὲ καὶ ἐκκαλε-
σάμενοι οὐδὲν ὠφελοῦνται. ἀπέθανον γὰρ πρὶν ἢ τὸν ἰητρὸν ὅπῃ τέ-
χῃ χρησάσθαι. ὁκόσον ὅς ἐστι ἀγαθὸν τὸ ἐπιτετα, ὅπῃ φλεγμονὴς
πάντα, ἅπαντες ἐς τὸ ζῆν ἢ φλεγμονὴν ζῆν κείλει, ὡς στυγερῶς
ἀπὸ κυτάρων γίνεσθαι ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐν θώρηκι οἶδημα καρ-
περὸν, ἢ ἐρυσίπτελας ἐμφυέως. καὶ ἰητρὸς ὁ ἀγαθὸς, ἢ σικυὴ
εἰς τὸν θώρηκα τὸ κακὸν ἀνήγαγε, ἢ σίνυπι ἐς τὰ σέρνα καὶ
ἐς τὰ πόδια γάτοις μέρεα ὅπῃ δὲ, εἰλκυσε ζῆν δὲ διέπνυ-
σε μετ' ἐξέτεροις δὲ, ἐς μὲν βραχὺ τὸ κακὸν ὑπὸ πούτων ἀ-
πετάθη ζῆν ἀπολυθὲν ὅς, ἀθρόως ἐπαλινδρομήσει, δὲ ἐπανη-
ξε. περὶ φάρμακα ὅς μυρία, ψύξεις μάλλον, ἢ ὡς ἐκκαύσεις,
πληγαί, ὅς ἐν ἰχθύων δὲ παρσις ἐς τὰ παρίσθημα, ψυχρὰ
ποσίαι, μέλαινα, πλησμοιαί, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς κακά.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΙΟ-

νίδα κακῶν.

κεφ. η.

Τὸ ἀπὸ τῆς ὑπερώης ἐκκρεμὲν σῶμα τερρὸν μισητὸν τῶν
παράδοξων, κίων δὲ γὰρ τερρῶν καλεῖται. σαφυλὴ γὰρ πᾶ-
θεός ἐστι οὐνομα. νεῦρον δὲ ἐστὶ ἢ κιονίς ἢ φύσιν, ἀλλ' ὑγρόν.
ὅν γὰρ ὑγρὸν κέει χωρίω. ὅδε οὖν ὁ γὰρ τερρῶν πλεῖνα πάθος
πάθος. καὶ γὰρ ὅπῃ φλεγμονὴ παχύνεται, ἴσος ἀπὸ τῆς βίας
ἀλλ' ἢ τῆς πείρας ἀκροῦ, ὅπῃ μῆκης γιγνώσκω, δὲ ἐρύθημα ἴ-
σος. κίων δὲ τῶν τῶν πάθους ἢ ὅπῃ κλησις. εἰ καὶ ὡς μόνον
ἐρογνύεται, καὶ μετέπειτα πελιδνὸς γίνεσθαι, καὶ ὑπομελῆσαι,
σαφυλὴ ἐπ' αὐτῇ τὸ δὲ τὸ πάθος. πάντα γὰρ ἴκελα αὐτῇ, καὶ
σχῆμα, δὲ χρῶμα, καὶ μέγεθος. τρεῖς τὸν πάθος ἐστὶ ὑμῶν, ἐν-
στα καὶ ἐνστα, ὅς π' ἐπὶ πλάτια, ἢ κυκλικῶν πτέρυγας
ἐκφαίνονται ἱμάσιον τὸ δὲ καλεῖται. ἱμάσι γὰρ ἴκελα αἱ τῶν
ὁμῶν εἰς πλάτος ὅς ἀπλώσεις. εἰ δὲ ἐς λεπτόν καὶ δὲ μῆκος

ὕδρα τελευτᾷ κιονίς, οἷόν τι ἔραχον καὶ πέρας ἴχουσα, κρά-
σπεδον τὴν ἐπὶ νυμμίῳ ἴχει. γίγνεται δὲ πόδε δὲ αὐτομάτως μὲν
ἐκ ρεύματος, ὅπως αὖ καὶ ἔτερα· ἀτὰρ καὶ ἀπὸ τρυφῆς ὅπι-
καρσίης, ἐγκαταλιπόντος τῷ ἰνῶδι ὑμένα καὶ μίαν πλυν-
ρὴν· ἣν δὲ δεικνύει ὑμέσι διατέοισι ὁ κρεμύς ἐνθα καὶ ἐνθα
γίγνεται, οὐνομα μὲν οὐκ ἴχει πόδε πάθος ἐκδηλον· ἀπαντα
δὲ ρηϊδίον θησαύδρον γινώσκειν. πνίξ δὲ ἐπὶ αὐτέοισι πᾶσι,
καὶ ἥκιστα ρηϊδίως καταπίνοισι. βήξ δὲ ἐπὶ πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ
ἐπὶ τοῖσι ἱμανπίοισι, καὶ ἐπὶ τοῖς κρασπέδοις. γὰρ γαλισμὸς γὰρ
τῆς ἀρτηρίας ἀπὸ τῆς ὑμένων γίγνεται· ἔστι δὲ καὶ ἐνθα
ζει δὲ τῷ ὑπερὸν λάθρη ἐς τὴν ἀρτηρίαν, ὅθεν ἀναβήσοισι·
ἐπὶ δὲ τῇ σαφυλῇ καὶ τῷ κίονι δις πνοιαὶ ἐπὶ μᾶλλον, ὅτι καὶ
τα πονηρὰ κατὰ ποσιν. καὶ γὰρ ἐς τὰς ρίνας ἐπὶ τῆς δὲ πὸ ὑπερὸν
ἀναθλίβεται, συμπαδίη τὴν παρὰ τοῖς μύων. γρηγοροῖσι δὲ κίων σιωπῇ
θῆς, σαφυλὴ δὲ νέοισι καὶ ἀκμάζουσιν· πολὺ αἵμοι γὰρ· ὅτι ἐπὶ
φλεγμῶν μᾶλλον. ἡ βία σκοιοῖ δὲ καὶ πασι, τὰ ὑδρώδεα.
τάμνει δὲ πάντα, ἀσνέει· ἐπὶ δὲ τῇ σαφυλῇ ἐπὶ ἐρυθρίῳσι,
αἱμορρᾶ γινέται, καὶ πόνοι, καὶ φλεγμονὴς ἐπίδοσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΓΑΡΙ-

σθμα ἐλκῶν.

κεφ. θ.

Ἐλκεα ἐν τοῖσι παρὰ τοῖς μύοισι γίγνεται, τὰ μὲν ξυνήτεια, εὐήτεια,
καὶ ἀσνέει· τὰ δὲ ξένεια, λοιμώδεα καὶ κλείνοντα. εὐήτεια μὲν,
ὁκοῖα καθαρά· ὅτι, καὶ σμικρά καὶ ἀβασθῇ, οὐδὲ ἐπὶ φλεγ-
μαίνει, καὶ ἀνώδυα· λοιμώδεα δὲ, ὁκόσα πλατέα, κοῖλα,
λιπαρά, ἐπὶ πάγῳ λυκῶ, ἢ πελιδνῶ, ἢ μύανι σιωχόμενα·
ἀφθαι πονομα τοῖσι ἔλκεσι· ἣν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ παγος ἴσχει βά-
θος, ἐχάρη πὸ πάθος καὶ ἐστὶ καὶ καλέεται ἐν κύκλῳ δὲ τῆς
ἐχάρης ἐρύθημα γίγνεται καρπερὸν, καὶ φλεγμονή, καὶ πόνος

φλεβῶν ὡς ἐπὶ ἀνδρακός, καὶ μικρὰ διεξαιδήματα, ἀραιὰ
 γιγνώμρα· ἔπειτα πρὸς πηγνόμερα, σιμῆφθι τὸ δὲ, καὶ πλα-
 τὺ ἔλκος ἐγγύετο. κῆν μὲν ἔξω ἐς τὸ σῆμα νέμει, ὅτι τὸ κινί-
 δα ἦκε τὸ μὲν, καὶ τὸ ἀπέταμει, ἔς τὸ γλῶσσαν ἐσκεδάσθη,
 καὶ ἐς ὄλα, καὶ ἐς χαλινός· καὶ ὁδόντες ἐκινήθη καὶ ἐμελόμεναι,
 ἔς τὸ τρεῖς χιλονὴ φλεγμονὴν ἔξωκειλε. καὶ οἶδε μὲν ὁ πολυήμε-
 ροὶ θνήσκουσι φλεγμονὴν, καὶ πυρετοῖσι, κακοδίνῃ καὶ ἀποσιπῇ· ὡς
 ὅτι ἐς τὸ θώρηκα νέμει, δὲ τῆς ἀρτηρίας, καὶ αὐτῇ μὲν ἀπέ-
 πνιξε. πνεύμον γὰρ καὶ καρδίαν, ὅτε ὁ δὲ μῆς τοῖς δεξιῇ, ὅτε ἐλκείων,
 οὐτε ἰσθμῶν ἀνέχονται, ἀλλὰ βῆχες καὶ δὲ πνοιαι γίνονται·
 αἰπὴ μὲν οὖν τὸ ῥῆγναι παρῆσθι, κατὰ ποσὶς ψυχῶν,
 τρηχέων, θερμῶν, ὀξέων, σφόντων. τὰ δὲ γὰρ τὰ μέρεα, καὶ θώ-
 ρηκεῖ εἰς φωνίαν καὶ ἀναπνοίαν, καὶ κοιλίαν ἐς ἑσθῆς δὲ παρῆ-
 πνιν, καὶ σιμάχῳ ἐς κατὰ ποσιν δὲ κινεῖται. εἰ δὲ καὶ τοῖσι
 ἐνδον ἐν συμβαίῃ πάθος, κοιλίαν, καὶ σιμάχῳ, καὶ θώρηκε, ἐς
 τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰ παρίσθια, καὶ τὰ τῆδε χωρία τὸ κακοὶ ἢ ἀ-
 ναφορὴ καὶ ἀπερῆς. δὲ τὰ παρῆσθια μάλιστα πάθος ἀ-
 χρεῖς ἦεν· μάλιστα γὰρ παρῆσθια καὶ μεγάλα καὶ ψυχρὸν ἀνα-
 πνέει. πλείστον γὰρ τὸ θερμὸν ἐν τοῖσι. ἀκρατία δὲ ἐν ἐδω-
 δῆς, καὶ πικίλων ἐπιθυμία, καὶ ψυχροποσίη καὶ βοῆσαι μέγα καὶ ἐν
 ὀργῇ, καὶ ἐν παρῆσθι, καὶ κούρησι δὲ, μέχρι κατὰ ποσιν ἐπιθυμώ-
 ων τὰ δὲ ξυμῆτα. χωρὶς δὲ ἐκτελεῖ Αἴγυπτος μάλιστα. καὶ γὰρ ἐς
 ἀναπνοὴν ἐν ξηρῇ, καὶ ἐς ἐδωδὶ πικίλην. ῥίζαι γὰρ καὶ βο-
 τάναι, καὶ λάχανα πλάνα, καὶ σπέρματα δριμύεια, καὶ πτόν
 παχύ· ὕδωρ μὲν, ὁ Νεῖλος, δριμύς ὅτι τὸ ἔπος τῆς κριθείων, ἔς τὸ
 τῆς βρυτῶν πόμα· ἐκτελεῖ δὲ καὶ ἡ Συρία, μάλιστα κοιλίαν· ὅτι ἐν
 αἰγύπτῳ καὶ συριακὰ ἔλκεα τὰ δὲ κελήσκοιοι. τοῖς δὲ θά-
 νατον, οἷον πόντος μὲν δριμύς καὶ θερμὸς, ὡς ἐπὶ ἀνδρα-
 κός, ἀναπνοὴ κακὴ. ἀναπνέουσι γὰρ ὁ δωδὸς σιμῆφθια καρτε-
 ρήν· τὸ αὐτὸ δὲ πάλιν συντόνως τὸν θώρηκα ἐμπνέουσι· ἀσ-

ροι, ὡς μηδὲ ἐωυτέων τιμὸν δὲ μὴν αἰέχεται. ὡς οἱ ἢ πελ-
 δνοὶ τὰ παρῶντα, πυρετοὶ ὁξέες, δὴ ψος, ὡς ἐκ πυρός. τὸ δὲ πο-
 τὸν οὐ παρῶνται, δέει τῶν ἐμπόνων. ἀσπονται γὰρ ἢν τοῖσι πα-
 ραδμήοις ἐνθλίβωσι, ἢ ἐς τὰς ῥίνας ἀνατρέχει. καὶ ἢν μὲν κα-
 τακίωται ἀνακαθίξαι, ἀνακεκίωται ἀνεχόμενοι ἢν δὲ ἀνα-
 καθίσταται, ὑπὸ ἀπορίας αὐτῆς ἀνακλίνονται. Ταπολλὰ δὲ ὀρ-
 θασάδην παρῶνται. ἀκρῶς γὰρ ἢ συχίης, τιμὸν ἢ ρεμύλιν φθύ-
 ρισι, πόνω πόνον λύσαι θέλοντες. ἀναπνοὴ εἶσω μεγάλη. ψυ-
 χὸν γὰρ ἢ ἐξ ἀπορίας ἐς ἐμψύξιν. ἔξω δὲ σμικρὴ. πυρίκαυ-
 τα γὰρ ἰόντα τὰ ἔλκεα, παρῶνται ὑπὸ δέρμης τῆς
 ἀναπνοῆς. βράχως, ἀφονίη, καὶ τὰ δὲ ἐπὶ τὸ κακίον ἐπείγεται,
 οὐτε ἀθρόον καταπτόντες εἰς τὴν γλῶττιν, ἔξελιπον.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ. κεφ. ι.

ΥΠὸ τῆς πλευρίτιδος καὶ τῆς ἐξείας, ἐκ τῆς ἐνδον θώρηκος, ἀχρε-
 κλειδῶν, ὑμῶν λεπτοῦς κραταιὸς ὑπέρκειται, τοῖσι ὁσέοις πα-
 ραπνεφυκῶς, ὑπὲρ πνευκῶς τὸ ὄνομα. ὡς δὲ ἐπὶ φλεγμονὴν γίνε-
 ται, πῦρ ζῶν βηλὲς, καὶ πύλαισι ποικίλοις, πλευρίτις τὸ πά-
 ρος καλεῖται. καὶ δὲ τὰ ὅλην τὴν ἐνδον θώρηκα καὶ ζύμπνοια
 ἐμμεναι, ἀπὸ μιᾶς αἰτίας ζύμπνοια. ὁκόσα γὰρ πνευκῶν ἀπο-
 ράδην ὅλην τὴν ἐνδον θώρηκα γίγνεται, καὶ τὰ πάντα ἅμα ἐπὶ
 φοιτήσῃ, οὐ καλεῖται πλευρίτις. ζῶντες δὲ πόνοι ὁξέες ἀχρε-
 κλειδῶν, πῦρ δριμύ, κατὰ κλισίαν, ἐπὶ μὲν τὴν φλεγμονήν.
 σταν πλευρίτιν, δύφορος. ἐν ἐνδον γὰρ ἵζει τῆς ἐωυτέας ὁ ὑμῶν.
 ἢς τὸ ἐπέκεινα δὲ ἐπὶ δριμύ. ὑπὸ γὰρ τῆς ἀχρεοῦς καὶ τῆς φλε-
 γμονῆς, καὶ τῆς ἐξαρτήσεως, ἀποτέταται ἡ ὁδὸς ἀχρεοῦς τῆς
 ἀπάσης ζῶντος τῆς ἐνδον θώρηκος, ἐς ὧμους καὶ κληίδας. μετεξε-
 τέροισι δὲ καὶ ἐς νῶτα, καὶ ἐς ὠμοπλάτην καὶ νωπάλιν, καὶ
 πλευρίτιν ἐκάλειον οἱ παρῶνται. παρῶνται δὲ δις πνευκῶς, ἀχρεο-

πνίη, ἀποσιπή, μῆλων ἐρύθημα φαιδρὸν, βήξ ξηρὴ, πτύελα
 μόλις ἀναγόμενα, φλέγμα ἢ χολῶδες, ἢ διαίμων κατακορέ-
 ως, ἢ ὑπὸ ξανθόν· καὶ τὰδε τὰξιν οὐκ ἴχοντα, ὅμοιε δὲ ὅμοια
 ὅπιφοιτέοντα, καὶ ἀπογινόμενα· καί κινον δὲ ἀπάντων, ὡς τὸ
 διαίμων ἐκλείπει· γίνονται ὅτι τῶν ἀλλοίων· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ κρῖμα
 πώδεες, καὶ ἐν τῇ καταφορῇ τῶν ἀφοροῖ. ὡς μὲν οὖν ἐς κακὸν
 ῥέπεται ἢ νοῦς, πάντων ὅτι τὸ καί κινον ὅτι διδόντων, ἐν τῷ
 ἐβδόμῳ· οἱ δὲ θνητοὶ ἐς συσκοπὴν ἐμπεσόντες· ὡς δὲ
 ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐβδόμαδος ἢ ἀρχὴ τῆς ἀναγωγῆς τῇ πτύε-
 λων γίγνεται, καὶ τῶν ξυμπεινόντων κακῶν, ἐς τὴν πεσσερεσχη-
 δεκάτῃ θνητοὶ· ἐὰν δὲ μεσηγὺς τοῦτου τοῦ χρόνου,
 ἐς πνύμονα πάντων ζωώδους γίγνεται. ἢ κει γὰρ πνύμον ἐς
 ἐωυτόν, καὶ μαλόν, καὶ θερμὸς ἐὼν, ἐς ὁλκήν τῶν πέλας κινδύ-
 μος, ὅτι ἀθρόον ἀπεπνίγη ὡς ἄνθρωπος, μετασάσας τὴν πάθος·
 ἢν δὲ τῷ τῷ ὑπὸ ἐλθῇ ὁ νοσεῶν, καὶ ἐν τῷ εἰκοτῇ μὴ ἀπο-
 θνήσκῃ, ἐμπυος γίγνεται. τὰδε μὲν οὖν, ἢν ἐς κακὸν ὅτι διδῶν,
 ἢν δὲ ὅτι τὸ ἀγαθὸν τῷ ἀπῆται, αἰμορραγίῃ δὲ ῥινῶν λά-
 βρως, ὅτι ἀθρόον λυέται ἢ νοῦς· ἐπιδὴ καὶ ὕπνος καὶ ἀνα-
 γωγὴ φλεγμαίνῃ, ἐπειτα δὲ χολωδέων λεπτῶν, ὅτι τῷ μᾶλλον λε-
 πτοτέρων, αὐτῆς δὲ διαίμων, παχέων, σαρκωδέων· καὶ ὅτι τῷ
 διαίμων παλινδρομῇ μὴ ἢ χολῇ, ἐπὶ αὐτῇ δὲ φλέγμα, ἀ-
 σφαλὴς ἢ ἀποκατάστασις· καὶ τὰδε, ἢν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 ἀρχεται, καὶ ῥηϊδίως ἀναβήσονται, λεῖα, ὁμαλὰ, ὕψα, σφοδρῶς
 λα· ἐς ἐβδόμῳ γὰρ καθίστανται, ὅτι καὶ κοιλίης ἐκταραχθεί-
 σης χολωδέων, ἀναπνοῆς κατὰστασις, γνώμη δὲ σαθρῇ, πυρετοὶ
 ἐνδιδόντες, ὅτι σπινθὴν τῷ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐβδόμαδος τὰδε
 ἀρξεται, ἐς τὴν πεσσερεσχηδεκάτῃ καθίστανται· ἢν δὲ μὴ,
 ἐς ἐμπύημα τῷ ἐπῆται, ὅτι ῥίχα ἐνδείκνυται, πόνοι νυγμα-
 τώδεες, ἀνακαθίνουσαι θέλοισι ἀναπνοὴ κακῶν· δέος τότε
 μᾶλλον μὴ πνύμον ἀθρόον τὸ πύος ἐλκύσας, ἀποπνίξῃ τὰ

ἀνθρώπων, τὰ περὶ τα καὶ τὰ μίζω δὲ φυζόντα κα κα· ἢν δὲ
 ἐς τὸ μεσηγὺ τῷ πλὺντέων ῥέψῃ, καὶ δὲ στήσῃ τὰς δὲ, καὶ κο-
 ρυφὴν ἐς τὸ δὲ περὶ δὲ αἰνται, ἢ ἐς ἔντερον ἐνταγῇ, τὰ πολλὰ
 περὶ γινεῖ) ἀνθρώπων. φέρει ὅτι τὴν τοῦ σπον ὥρη μὲν, χμίων μὰ
 λιστα πάντων, δεύτερον φθινόπωρον, ἢ δὲ ἦσαν, ἢν μήκοτε ψυ-
 χρὸν γίγνεται ἄλλος δὲ ἡκιστα. ἡλικίῃ, περὶ τὸν τῷ δὲ μὲν πάρχου-
 σι γέροντες, οἱ καὶ μᾶλλον ἐτέρων τὸ πάθος δὲ διδράσκου-
 σι. οὔτε γὰρ μεγάλη ἀνὲν γίγνεται φλεγμονὴ ἐν ξηρῷ τὰ σκίνηει,
 οὔτε ἐς πνθίμονα ἢ μετὰ σις. ψυχρότερος γὰρ, ἢ ὅτι δὲ ἡλικίῃς
 ἡλικίῃς, καὶ ἀναπνοὴ σμικρὴ, καὶ ἡ ὁλκὴ ἀπάντων ὀλίγη. νέοι
 δὲ καὶ οἱ ὅτι ἀκμῆς, οὐ μᾶλλον μὲν πάρχουσι, ἀτὰρ ὅτι δὲ μᾶ-
 λα περὶ γίνονται. ὅτι δὲ πάρχουσι ἐν σμικρῇ φλεγμονῇ ἢ ἐ-
 πὶ δὲ τῷ σι μεγάλοισι μίζων ὁ κίνδυνος. παῖδες ἡκιστα νοσέ-
 οισι πλὺν εἶπν· ἀτὰρ καὶ ἦσαν ἐν ἡσκόισι. τὰ τε γὰρ σώματα
 μαλὰ, καὶ τὰ ὑγρὰ ὑγρὰ, καὶ πολλὴ ἢ δὲ ἀπνοὴ καὶ ἀποφορὴ· ὅθεν
 οὐδὲ μεγάλη ξυμίσταται φλεγμονή. ἢ δὲ τῆς ἡλικίῃς δὲ τυγῇ
 ἐν τῷ δὲ τῷ παθεῖ.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΓΓΑΔΟΚΟΥ, ΠΕ-
 ρὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων παθῶν, βιβλίον δεύτερον.

Τὰ δὲ ἐνεσι ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ.

Περὶ πνθιμονίης.	α.	Περὶ αἵματος ἀμαζωγῆς.	β.
Περὶ σπλκότης.	γ.	Περὶ καύσων.	δ.
Περὶ χολέρης.	ε.	Περὶ εἰλεοδ.	ς.
Περὶ τῷ καὶ τὸ ἢ παρ ὀξέων παθῶν.			ζ.
Περὶ τῆς καὶ τὴν κοίλῳ φλέβα ὀξείης νόσου.			η.
Περὶ τῷ καὶ τὴν νεφροῖς ὀξέων παθῶν.			θ.
Περὶ τῷ καὶ τὴν κύστιν ὀξέων παθῶν.			ι.
Περὶ ὑστερικῆς πνιγῆς.	ια.	Περὶ σατυριάσεως.	ιβ.

Δ

Ὑοῖσι τοῖσι παροῦσι, ἔσθῃ καὶ πνύ-
 μασι, τὰ ζῶα ζῇ· πνύτων δὲ πολ-
 λὸν ἔπικαμροτέρη, ἀνάπνοή. ἢν γὰρ
 ἐπίσκηψις ὡς πνύ, οὐκ εἰς μακρὰν
 διαρκέσθ, ἀλλ' αὐτὰ καὶ θνήσκει ὡς
 θρῶπος. ὄργανα δὲ μυρία· ἀρχὴ μὲν
 ῥίνες, ὁ δὲ δὲ ῥιτίαι, χῶρη δὲ πνύμενον, δῶρξ δὲ, πνύμενος
 ἔρυμα καὶ δοχὴ. ὅμα τὰ ἄλλα μὲν ὅκως ὄργανα μῦνον δια-
 κονέεται τῷ ζῶῳ· πνύμενον δὲ ἐπὶ πνύ αἰπύλῳ ἴσθ τῆς ὀλκῆς.
 ἐνίσθι γὰρ αὐτοῦ μέσθι ἀπλάχον θερμὸν καὶ καρδία, ζῶης
 καὶ ἀνάπνοης ἀρχή. ἢ δὲ καὶ τῷ πνύμενῳ τῆς ὀλκῆς τῷ ψυχρῷ
 ἢ ἑρὸς πνύ πνύ ἐνδιδῶ. ἐκφλέσθ γὰρ αὐτὸν, ἔλκει δὲ καρδίαν.
 παρὸν τοῖσι παροῦσι ἢν μὲν καὶ καρδίαν πνύ, οὐκ εἰς μακρὰν τῷ
 θανάτῳ ἢ ἀμβολίῳ ἢν δὲ πνύμενον, ἐπὶ μὲν σμικρῇ τῇ αἰπύλῳ, δὲ
 πνοία, ζῶει κακῶς, θάνατος μῆκιστος, ἢν μὲν πνύ ἀκύναι· ἐπὶ
 δὲ μεγάλῳ πνύ, ὅκως ἢ φλεγματὴν, πνύμενος, ἀφωνή, ἀ-
 πνοία, ὁ λεθρὸς αὐτὰ καὶ ἢ δὲ ὅκως, ἢν καλέομεν παρὰ πνύμενον-
 ἢν, φλεγματὴν δὲ πνύμενος, ζῶν ὅκως πνύ, εὐτε ζῶν ἐστὶν αὐ-
 τοῖσι βῆρος τῷ θῶρκα, ἀπνοία, ἢν μῦνος φλεγματὴν πνύ-
 μενον. ἀπνοία γὰρ ἢ φύσις αὐτοῦ· μῦνος μὲν γὰρ πνύ οὐσίλῳ,
 εἰρίσθι ἴκελος· ἀπνοία δὲ διεληλάνται τῇ χῶρῃ, χῶν δῶ-
 δεες, καὶ αἰδὲ ἀπνοί· μῦνος δὲ, οὐδαμῇ, σμικρὰ δὲ νενεῖα, λε-
 πτὰ, ἐς κίνησθ ἐπὶ καμῶ. ἢ δὲ τῆς ἀπνοίας αὐτὴ ἢ αἰπύλῳ ἢν δὲ
 καὶ πνύ αἰμὴ αὐτὸν ὡς πνύ ἐπὶ φλεγματὴν, οἷσι παρὸν
 θῶρκα παρὸν ἐρχεται, ζῶν ἐστὶ καὶ πόνος, ἀνάπνοή καὶ καὶ, θερ-
 μή, ἀνάκα θῶν δὲ ἐδέλοισι χῶμα ὄρθιον ἐς ἀνάπνοήν. τὸ δὲ
 γὰρ ῥήσθι τῷ χῶμα τῶν ῥυθροῖ τῷ παρὸν παρὸν ἐπὶ δὲ μῦνον
 τὰ μῦλα· τὰ λυκαὶ τῷ ὀφθαλμῷ λαμυρώτατα ἐπὶ πόνος.

ρίς ἄκρη σιμῇ, φλέβες ἐν κροτάφοισι, ἢ καὶ τραχήλῳ διηρμύ-
 ναι, ἀποσιπῇ, σφυγμοὶ τὰ πρῶτα μεγάλοι, κενοί, πυκνότατοι,
 ὁκοῖόν τι σινεληλάμοι. θερμασίη ἢ μὲν ἐς τὸ ἔξω, ἀμυδρὴ,
 ὑγρότερη· ἢ δὲ ἐς τὸ ἐνδόν, ξηρὴ, θερμωτάτη· ἐφ' ἣ ἀναπνοὴ θερ-
 μὴ, δίψος, γλώσσης ξηρότης, ὀπιθυμία ψυχροῦ ἢ ἑρος, γνώμης
 ἀπορίη, βῆξις ξηρὰ τὰ πολλά· ἢ δὲ π ἀνάγνεται, φλέγμα ἀφρῶ-
 δες, ἢ ὑπὸ χολον κατακορές, ἢ δίαμνον ἀνδρῶν σφόδρα· πόδε
 ὅτι τὸ δίαμνον τῶν δμῶν κάκιον· ἢ δὲ πὸ θανατῶδες ὀπι-
 διδοῖ, ἀγρυπνίη, ὕπνοι σμικροί, νωθροί, κωματώδεις, φαρμα-
 σία ἀξιώεποι· ὡρῶντες τὴν γνῶμην, ἐκ σαπκοὶ ἔμματα,
 ἀγνώσιη τῶν παρῶντων κακῶν· ἢ γὰρ ἐπανέρη πρὸ τῆς νε-
 σου, ἔδεν ὁμοιοῦσι δὴνόν· ἄκρα ψυχρὰ, ὄνυχες πελιδνοί·
 ἀγρυπνοὶ σφυγμοὶ μικροί, πυκνότατοι, ἐκλείποντες, οὗτε ἀγχε-
 τυτεύου ὁ λῆθος· ἐβδωμαῖοι γὰρ τὸ πλέον θνήσκουσιν· ἢ δὲ κα-
 πὲ ἐπαναφέρει ἢ νοῦσος, καὶ π ἐς ἀγαθὸν βέπη, αἰμορροαγίη
 λάβραις ἐκ ρινῶν, κοιλίη ἐκτάραξις πολλῶν χολαδένων, ἐπά-
 φρων, οἷα δοκέειν ἀπὸ πνεύμονος εἰς τὴν νειαιρὴν γαστέρα ἔξεω-
 ῶσαι, ἢ ἀγάγη πολλὸν ὑγρότερον ῥηϊδίως· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ ἐς οὐρα
 ἐτραπέτο· ὁκόσοι δὲ πάντα ὁμοῦ συμπίπτει, οἷδε ὁξύτατοι
 ῥηϊζοῖσι μετεξέτεροι δὲ πύος πλεον γίγνεται ἐν πνεύμονι, ἢ
 μετὰ σπλῆνι ἀπὸ τῆς πλευρέου, ἢ μὲλλον τὸ ἀγαθὸν ὑπεργίγη-
 ται· καὶ μὲν ἐς ἐντερὸν, ἢ κύστιν τὸ ἀπὸ τῆς πλθρῆς παρωχε-
 τυτεύει πύος, ἐς μὲν τὸ πρῶτον ἐρήϊσαν ἀπὸ τῆς πρὸ πνθ-
 μωνίης· ἔλκος δὲ μακροχρόνιον ἴχουσι ἐν πλθρῇ· ὁμὰ πρὸ
 γίγνεται· ἢ δὲ ἐς τὸν πνεύμονα ὁρμήσῃ τὸ πύος, εἰσὶν οἱ ἀπε-
 πνίγη, ἢ ἀθρόη ἐκχύσις, ἢ ἀναγωγὴς ἀπορίη· ὁκόσοι δὲ ὅλα
 διδράσκουσιν ἢ ἐκ τῆς ἀπορρήξεως πνίγα, ἔλκος οἷδε πολλὸν
 ἴχουσι ἐν πνεύμονι, καὶ ἐς φθῶν μετίστανται· ἢ ἀπὸ μὲν τῆς ἀ-
 ποσάσεως καὶ τῆς φθοῆς γέροντες ἢ πάντες πρὸς γίγνεται ἀπὸ
 τῆς πρὸ πνθμωνίης, γέροι δὲ ἀκμάζοντες.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ, κεφ. β.

De sanguine

Αἷματος φορῆς τῆς δὲ σώματος, ἰδεῖται δύο· ἡ μὲν ἀπὸ
 σώματος, ἐκ κεφαλῆς, ἐκ τῆς τῆδε ἀγγείων· ὁ δὲ δ', ὑπε-
 ρώη, φαρύγγεθρον, ἐντα καὶ ἀρχὴ σωμαίου καὶ ἀρτηρίας. αἵ-
 χεμψοὶ δὲ καὶ βηχὶ σμικρῇ καὶ περὶ αὐτὴν ἐς τὸ σῶμα
 ἀπερβύγονται τὸ αἷμα, ὡς τῆγε ἀπὸ σώματος, οὐδὲ ἀνάχεμ-
 ψις παρομδρεῖ, ἐμπλοῖς ἡ δὲ καλεῖται· ὅτι ὁ μᾶλλον ἢν βρε-
 χέη τὸ αἷμα, καὶ σάβδω καὶ ἀθρόον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἡ ἀ-
 πὸ τοῦ σώματος ἔη, οὐ κατὰ ἀνάγκη καλεῖται, ὅτι ἡ τὸ αὐτὸ,
 ἡ πύσις, ἡ αἱμορραγία· ἢν ὁ νέρθεν αἰνῇ ἀπὸ θώρηκος ἐκ τῆς
 τῆδε σπλάγχων, πνεύμονος, τειχίης ἀρτηρίας, τῆς πρὸς τῇ
 ἐσχῇ, ἡ ἀπὸ τυτέων φορῇ, οὐ πύσις, ὅτι ἀνάγκη καλεῖται,
 τῆς ἀπὸ ἰζίου τῆς ὁδοῦ τοῦνομα ἔχουσα· σημεῖα δ' ἀμφοῖν,
 τὰ μὲν ξυμὰ, σμικρὰ καὶ παύρα, ὁκόσα καὶ τὸ χωρίον, ἐντα
 ἐκ ἀνάγκης καὶ πύσις ἡ ξυναγωγή· τὰ δὲ ἐκαστῆς ἰδέα με-
 γάλα ἐκ πολλὰ, ἐκ ὅτι καὶ αἵμα, οἷσιν ἐκαστέρω ρηίδιον δὲ γινώ-
 ναι· ἢν οὖν ἀπὸ κεφαλῆς ἔη, ὅτι μὲν πολλὰ πρὸς αἷμα, μέζω
 καὶ πλέω τὰ παρεόντα· σμικρὰ δ', ἐν ὀλίγῃ καὶ σμικρῇ τῇ πύ-
 σι· βάρος αὐτέοις, πόνος, ὥτων ἡχοι, ἐρύθημα περὶ σῶμα, φλε-
 βῶν δὲ σαΐσις, σκοπόδιος· καὶ περὶ τούτων δ', ἡ αἰτία εὐση-
 μος, πληγὴ, ψύξεις, ἐκκαύσεις, ὀνοφυγία· ἡ δὲ γὰρ ἀθρόον
 πύσις καὶ κεφαλῆς, ἀθρόον καὶ ἐκ χεῖς ἐκραγύτος ἀγείρε· ὅτι
 ὁ σμικρῇ μέθῃ, πύσις δ' ἀραιώσις· ἴσχυεται ποτε δὲ ρινῶν
 αἱμορραγία ξυμῆτης· ἡς ὑπερῶν ὁ βρεπομένη, ἀνάγκης
 φαντασίω παρέχεται· ἢν ὅν ἀπὸ κεφαλῆς ἔη, γόργαλισμός ὁ
 περὶ τῆς, ἀνάχεμψις πυκνὴ, καὶ ἐπὶ τῆδε ἡ πύσις βύζει· θυμὸς
 ἐγγίγει, καὶ εὐ μάλα βήσονται· ἢν ὁ ἐς τὴν ἀρτηρίαν ἀπὸ τῆς ὑπε-
 ρώης ἐκρυῖ, πότε βήσονται ἀνάγκη καὶ ἡ δὲ βῆσι ἡ ἀπάτη τοῖς
 ἡγευμένοις ἀπὸ σπλάγχων τὴν κατωθεν ἀνάγκη· ἐς τὴν δ' ἐκ
 ἐς τὴν

ἐς τὸν σῶμαχον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, οὕτω τε καὶ αὐτῇ ἐμέουσι·
 ἐστὶ δὲ ἡ δὲ ἀπάτη, ὡς ἀπὸ σωμαχοῦ φέρεται δοκεῖν. ὡς δὲ
 τὸ ἀπὸ τῆς πλείους αἵμα, παχὺ μὲν ἔσται, καὶ ἁρτὰ, καὶ ἡ δὲ μέλας, καὶ
 οὐ μαλόν, ἀμύγες ἐτέρης ἐσίνης. χρεμπίοι μὲν οἱ σὺ δὲ οὐδὲς ἐ
 πὶ τὴν γλῶσσαν ἔρχεται σφοδρῶς, ῥηϊδίως ἀπολύμνον ἢ
 δὲ τῆς ὑπερώου κατὰ τὴν δασυτέρην, ὅτι ἐλκυσθεὶς ὀψαί, ὅτι
 ταπολά ὕφαιμον ἰητεῖν δὲ ἀρτίως ἀπλῆ, σμικρὴ, σύμματα
 μὲν ἐς τὴν ὑπερώου, ὅτι τὰ δὲ ψυχρά. ὅτι γὰρ τοῖσι θερμαίνουσι,
 καὶ τοῖσι ἀραιούσι ὅτι εὐρύνοισι, ἢ φορὴ μέζων· καὶ τὸ δὲ τὸ τέκ
 μαρ, τῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πύσος· ἐς δὲ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὡ
 σιες, ἢ διὰ φλεβῶν, ἢ διὰ ῥινέων, ἢ δι' ἐτέρης διαπνοῆς.
 ὅτι τὰ δὲ χεῖρα χέως δρῶν. ὡς γὰρ τὸ αἷμα ὅτι πολλὸν χρόνον
 ἢ, μὴ μὲν ἐκρίνεται τῇ φορῇ· ἔτος δὲ τοῖσι τῇ δὲ χειροῖσι ἐς
 ὑπερδύξιν τῷ αἵματι· ἐλκυσθεὶς δὲ καὶ ἀρτῆρις, ὅτι βήσονται
 ἀπὸ τῆς χρέμψος. τοῦ τευθεν δὲ φορῆς γίγνεται ἢ ἀρχή· ἢ δὲ
 ἀπὸ θώρηκος ὅτι τῆς νέρθεν ἀπλάγχων αἵματος φορὴ αἶα
 γρη καλέεται· ἐστὶ δὲ καὶ ἁρτὰ μὲν ὀλεθρία, ὡς ἀπὸ τούτων ὅτι
 καμῶν ἐκκαχῶν ἐν, ἢ κοιλίης φλεβὸς τῆς ἐν καρδίῃ, ἀπὸ
 τῆς ἡπατος διακονδύμενης τὸ αἷμα, ἢ τῆς τῇ ἐλάχι ὡς αὐτετα
 μένης παχίης ἀρτῆρις. αἱμορραγία γὰρ ὅπως ὡς ἐν σφαγῇ καὶ
 διαπνοῇ, ὡς ὅπως ὀλεθρος· οἷσι δὲ ἀπὸ πνύμνος ἢ πλῆρης,
 ἢ ἀρτῆρις τῆς βηχίης, ἢ ὅπως μὲν ὀξέως θνήσκουσι, οὐχ ἢ καὶ δὲ
 ἐμπυοὶ καὶ φήσιες γίγονται. τοῦ τευθεν δὲ ἀδενεσέρι, ἢ ἀπὸ
 τῆς βηχίης ἀρτῆρις· ἢ δὲ ἀπὸ σωμαχοῦ, ἢ κοιλίης ἐμείνεται,
 οὐτε καὶ ἁρτὰ ὀλεθρίως ἴσθουσι, καὶ ἢ πανυ πολλὴ αἱμορραγία ἐν,
 οὐτε ἢ φθόξιν μακρὴ καὶ ποικίλη· ὡς δὲ ἀπὸ ἡπατος καὶ σπλη
 νός, ὅτι ῥηϊδί μὲν, ὅτι δὲ ἐκτενέως· ἐς γὰρ τῆς κοιλίης καὶ ἐν τετραγέ
 των ἢ ἀποκρίσις ἐπιμοτέρη. ὅτι μὲν δὲ ἢ αὐτὸν διὰ πνύμο
 ρος ὅτι ἀρτῆρις, ἀδυνάτος ἢ ἀπτος· καὶ γὰρ ἐν πυρετοῖς, ἀπὸ
 σπληνός καὶ ἡπατος διὰ ῥινῶν αἱμορραγίαι, καὶ ἴξιν ὅτι ἀπλά

B

χνου τῷ μυκτῆρος ῥέοντος. πόποι μὲν οὖν ἀφ' ὧν τῶν ἡ ἀγωγῇ,
 οἷ δὲ καὶ ἡ ἐς κίνδυνον ἢ ὀλεθρον δὲ φορῇ. οἱ δὲ ἔσονται τρεῖς ἑα-
 σι. ἡ γὰρ ἀπὸ ῥήζιος ἀγχείου, ἡ διαβρώσιος, ἡ ἀραιώσιος ἀ-
 τάγεται. ῥήγνυται μὲν οὖν ἑξαπινάως, ἡ πληγῇ, ἡ ὀντάσι ἀ-
 χθεος, ἡ ἀναδέσι, ἡ ἀπὸ ὑψοῦς ἄλμασι, ἡ καὶ βοῇ, καὶ ὀργῇ
 μεγάλῃ, ἡ περὶ δὴν ὁμοίῃ αἰπῇ, δὴ τε αὐτὴ καὶ ὅτι τῇ ἀρτηρίᾳ
 λάβρως τὸ αἷμα ἐκχέεται. ὡς δὲ ἀπὸ βρώσιος, καὶ ἐπανερω-
 τῶν, εἰ κοτὲ πρὸς ἀνέβηξε ὠνθρωπος, ἡ δὲ πνεύς γέρονε, ἡ ναυ-
 πῆ, ἡ ἔμετος ἡ γὰρ πάρος. ἐκ γὰρ τοῖων δὲ πολυχρονίων διεστίε
 τὸ ἀγχείον ῥόβμασι ξυνεχί, ἔκ πολλῶν ἔκ δριμυτί. ἐπὶν ἔν πολ-
 λὸν ξυμτακέντα, καὶ λεπτακέντα ἐς τέλος ἀπαναλωθῇ τὰ
 ἀμπεχόντα ὑδρία, τὸ αἷμα ἐκχέοι. ἡ δὲ ἑξαπαίσιος, ἀρρά-
 γης μὲν, διὰ τὸ δὲ ἔτε πολλῇ, ἔτε ἀθρόῃ, οὐτε παχέος αἵματος.
 ἀραιώσι δὲ τῷ ἀγχείων, τὸ λεπτὸν ἀποτιθέεται. ὡς δὲ πολλὸν
 αὐλιαν ἐν κοίλῃ χώρῃ αὐτῆς ἀνίσταται, παχύτερον μὲν ἑωυ-
 τῷ γίγνεται, οὐ μὲν παχὺ κάρτα, οὐ δὲ μέλαν, ὁκοῖον αἱμά-
 λω. πληθὺν δὲ τῷ πληθεί, ὡς ἀπὸ ἀθροίσιος. οἷσι δὲ βῆθὺς ἀνα-
 φέροισι τὸ δὲ τὸ εἶδος τῆς ἀγωγῆς, γυμναζέτω ὅτι παν, ἔκασται
 ρομδῆσι, τὰ δὲ ὅτι μὴν γίγνεται, καὶ ἐν τῇσι αὐτῇσι περίοδοις τῆς
 καθάρσιος ὅτι φαίνεται, καὶ ὅτι τῇσι πρὸς θεσμίῃσι τῆς ἀποπαύσι-
 ος ἴσται. καὶ ἡν μὴ ἴσται ἡ ἴσται, ἐς πολλὰς περιόδους ἀνὰ περιόδοις
 ἡ ἀναγωγῇ μετεξέτερησι καὶ ἀπερράγῃ τὰ ἀγχεία ὅτι πληθεῖ τὸ
 ἡ δὲ φορῇ τῆς ἀναγωγῆς, καὶ εἰ δὲ ἀρτηρίης, ἡ φλεβὸς ἀνίσταται.
 μὴν μὲν γὰρ ἔκ παχὺ, καὶ ῥηιδίως πηγνύμενον, ἡν ἀπὸ φλεβὸς,
 ἔκ ἡσων ἐς κίνδυνον ῥέπει, ἔκ ὅτι τῃσι διασπον. ὡς δὲ ἀπὸ ἀρτη-
 ρίης, ξανθὸν καὶ λεπτὸν, ἔκ ἑμάλα πηγνύ, καὶ ὁ κίνδυνος ὡκύτε-
 ρος, καὶ ἡ ἐπίστας ἑμάλα ῥηιδίῃ. αἰ γὰρ δὲ σφύζεις τῆς ἀρτηρί-
 ης, αἱμορῶν καὶ πρὸς κλησιν ποιεόν, ἔκ τὸ πῶμα ἔκ συμφέρεσι
 τῇ πολυκνησίῃ. ὁ γὰρ ἐξ ὧν, ἡν μὲν ἀπὸ δὲ βρώσιος, κακὸν, ἔκ ἑ
 ῥηιδίῃ, καὶ σφύζεις. ὡς γὰρ ἡλείψως ἐς σύμφισιν τὸ ἕκτος ἐκ

ἀφικνέει· ἔλκος γὰρ, ὃ βῶμα γίγνεται· ὅππῃ δὲ τῇσι ῥήξισι ἢ σύμ-
φωσις ἐπιμοτέρη. φάσι γὰρ δὴ γύλων ὃ βῶματος τὰ χύλα· ἔστι
δὲ ὧν ἡ διαφορὴ δευτέρη ἐς κίνδυνον. ἀσινεσάτη δὲ, ἢ ὅππῃ τῇ-
σι ἀραιώσι· ἴσχυται γὰρ αὐτομάτως, ὥς ἰητεῖς σύψις, καὶ ἐκ-
ψύξις ἰκανή. σημαντέοι δὲ καὶ οἱ τόποι, ἀφ' ὧν ὡς ἀνάγεται.
Ξυνὰ γὰρ πολλὰ σημεία, καὶ ἡ ἀπάτη ῥηϊδίη, καὶ ἰητεῖν ἐτε-
ρη. ἀπὸ σωμαχοῦ μὲν ὅν οὔτε λίω δὲ ἀραιώσις ἀνάγεται. ἢ
γὰρ τῶν βρωμάτων τε καὶ τῶν πομάτων φύξις τε ὥς σύψις ἐς
πύκνωσιν ἄγεται μετέα. ἀπὸ οὐδὲ διαβρώσεις ξυωχέες
εἰσι, καὶ μᾶλλον τῆς περὶ τῆς τῆς ἀνὰ δάκνοντα τὸ ῥόυμα
των, οὐ περὶ σῶμα πολλὸν χρίνον· ὅμῃ ἢ ἀπεπύδη, ἢ διηλά-
θη κατὰ σωμητέρεσσι δὲ σωμαχοῦ ὅστις ἢ ῥήξις. εἰ οὖν ἀπὸ
ἐαγῆ κοτὲ, αἰμορραγία οὐ κάρτα μεγάλα, ὁκοῖται ἀπὸ θώ-
ρηκος. ἰχνα γὰρ τῇδε τὰ φλεβία· σμικρὰ δὲ ἀρτηρία· ἰδέη
δὲ τὸ αἷμα οὐ κάρτα μέλαν, ὑπόξαντον, οὐ κατακορέως
λείον, ἢ σιάλοισι μεμιγμένον, ξυνὸν ναυπὴ καὶ ἐμέτω ἀναφερό-
μενον· βῆξ μικρὴ, ὅμοτε μὲν ξυνὸν πῶ, ὅμοτε δὲ μούνη ἀνδύθεν
ἀναγῶγῃς. ξυνταλαιπωρεῖ γὰρ ἢ ἀρτηρίῃ τῷ σωμαχοῦ, ὥς
πεταμένη καὶ ξυνημμένη· δῆξις, ἢ σύψις τῷ ἔλκεος ὅππῃ τῷσι
καταπινομένοι· πολλὸν δὲ μᾶλλον, ὡς ψυχρὰ κάρτα ἢ θερ-
μὰ, ἢ σφυγνὰ ἔη· ἐγγίγνεται δὲ ὥς πόρος τῷ σωμαχοῦ μετεξε-
τέροις οἱ δὲ μέσφι μεταφρένῃς ἐμετοι, φλεγματώδεις· ἐπανα-
φύροισι δὲ κοτὲ, ἐπὶν ἐς μῆκος ἢ νῦσος ὅππῃ τῇδε, ὥς μέζων ἔη
τοτέων ἀποσιπῆ, πληθὺς πολὺ· πυρετοὶ οὐ μάλα ξυωχέες,
ὁμάρεμβώδεις. ἀπὸ δὲ κοιλίης ἀνάγειτο μύχων καὶ πηγνύμενον,
κῆν ἀπὸ ἀρτηρίας ἢ ἢν δὲ ἀπὸ φλεβός, πολλὸν πηχύτερον, πη-
λὸν δὲ ὥς παχύτερον· ναυπὴ πολλὴ ὥς ἐμετος φλεγματῶν καὶ
χολωδέων, τῷσι σπύοισι συμμιγνύμενον τὸ αἷμα, κῆν περὶ
βρώκῃ ὧν ἄνθρωπος. ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ χώρῃ ἄμφω αἷμα θύζει· καὶ
ἢ τῷ καὶ τὸ αἷμα· ὡς ἐρβύξιος πολλὰ, βρομώδεις· κῆν μὲν πολ-

λή ξυλλεγῇ, ἀπορίη, σκοτόδιμος· ἦν δ' ἐμεῖς τὰδε, ῥηίζοισι, ἑ-
 κλυτοί, καυσώδεες τὸ σύμπαν, πόνος ξυμεχὴς τ' κοιλῆς. ἀπὸ
 δὲ τῆς τρηχέως ἄρτηρης, μικρὸν καὶ σφόδρα ξανθὸν τὸ αἷ-
 μα ἔξω βηχὶ ἀνάρουσι· κῆν μὴ ἀνάρουσι δ', δινεκέως βήσ-
 οισι· αἰσθησις δ' ἐν πόνος, ἐνθα ὁ βρόγχος, μικρὸν ἐνέρθεν ἢ
 ὑπάρθεν· φωνὴν βραχὺ δέες, ἀσαφές· ἦν δ' ἀπὸ πνύμονος
 ἢ, αἰθρώως ἢ ἀνάρουγῃ, ὅπῃ δ' μάλλον, εἰ ἐκ διαβρώσιος. ξυ-
 βηχὶ πολλῇ ξανθὸν κατακορέως, ἀφρώδες, σχοχύλον, ὡς
 ὅμω δ' ἡμῶς αἰαγωγὴν διακεκρίσται. ἀλλὰ ἔκ ἐν ξυμῶ ἀνείω
 φθορὴ τ' ἔσθ' ἰσώρηνος ἀνάρουδων, ὅμω. διαστήσις δ' αἰ-
 μεμιγμένα ὡς ἐκ παρατέσιος, ὡς ὄντα μῖα θώρηνος τ' δ'
 ἰδέω σαρκειδέα δοκοῖς δ' πνύμονος ἐμμεναι μέρεα.
 θώρηνος βάρος, ἀπενίη, ἐρύθημα πρὸς ὅπου πολλὸν ἐμάλ-
 λον τρυτέοισι· λὺ δ' ἀπὸ θώρηνος καταπίνῃ, ἐς τὸ πρὸθεν
 χ' τὸ σέρνον πόνος διασημαίνει· ἔσθ' ἰσώρηνος μέρεος· βήξ σὺ-
 πνος ἔκ μολίς ἀνάρουσα. τὸ δ' αἷμα ξανθὸν οὐ κάρτα, μέ-
 σως παχὺ, ἀναφρον· λὺ δ' ἐν πνύμων ἐκ τῆς παρίδου ξυμ-
 παθήσει, πρὸς διδοῖ τὸ ἀφρώδες. ὁ δὲ θώρηνος ἐς ἄρ-
 τηρίω πνύμον. λὺ δ' ἀπὸ πνύμονος, ξυβηχὶ μὲν, μέλαν δ'
 ἐν λείον, ἀκόδμω, βρομῶδες, ὁκοῖον τῆς σηπεδόνος, πόνος
 τῆς πνύμονος ὅξιν. πολλοὶ γὰρ ἀνήσκοιοι πνύμονος ἰσώρηνος
 ξυπυρετώ. ὡρὴ δ' φέρει, ὑγρὴ ἐν θερμῇ τοῖον δὲ τὸ ὑγρὸν ἐν θερ-
 μῶν ἑαρ· δεύτερον τὸ θερμὸν, μετόπωρον ἦσπον, χύμω δ' ἦσπον.
 ἀνήσκοιοι δὲ, θέρους μὲν μάλιστα αἰμορροῦσιν· φλεγμοναὶ γὰρ
 ἐκ κάρτα μεγάλα γίγνεται· τότε ἑαρος δεύτερον, φλεγμονὴ ἔκ
 πυρετῶσι καυσώδεσι· φηνοπώρῳ δ', ὡς ἐπίπαν ῥηϊδίως φθό-
 ρα γίγνεται· ἀπρόον δ' ἔσθ' ἔσθ' ὅπῃ πάση αἱματος ἀνάρουγῃ, κῆν
 μικρὴ ἔσθ' κῆν ἥδη μεμύκη τὰ ἐσθ' ἔσθ' ἔσθ' διςδυμῖν, διςδυ-
 πσίη, ἀπογώσι τὸ βίου. ἔσθ' γὰρ οὕτως δὺσαθῆς, ὡς ὀρίω μὲν
 ἐωυτὸν σφαγῇ ἵκελον πιπονθότα, μὴ ὀρρώδεη δὲ ἀμφὶ θα-

νάπου. καὶ γὰρ ἔστι τὰ μέζω τῶν ζώων, καὶ τὰ ἀλκιμώτερα, ὁκοῖον
οἱ ταῦροι, αἱμορῶσαι δὲ θήσκεισι ὠκίστα. ἀλλὰ πόδε μὲν ἔμέ-
γα τὸ θῶυμα. θῶυμα δὲ μέγα πόδε. ὅππῃ γὰρ τῇ ἀπὸ πνύ-
μονος φορῇ μούνη χαλεπωτάτη εὐούση, ἐκ ἀπογινώσκεισι ἐ-
ωυτῆς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἢ ἐν ταῖς ἐχάτω ἐώσι. δοκέω ὅτι ἔγωγε ἦ
τῷ πνύμονος ἀπονίλω αἰπύλῳ ἔμμεναι. πόνος γὰρ καὶ ἢ σμι-
κρὸς ἔη, θάνατον ὁρῶ δέει. καὶ ἔστι ἐν τοῖσι πλείστοι σφοδρω-
τερος ἢ κακίων ἀπονίη ὅτι ἐν τοῖσι μέγαλοισι κακοῖσι, ἀφο-
βίη θανάτου, καὶ ἔστι κακίων ἢ φοβερωτέρη.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΟΠΗΣ

κεφ. γ.

Εὔγε ὅλως οἰηθεὶς, ἢ δὲ ὁ δημότις, δύναται ὀπικήσας τοῦ-
δε τῷ πάθους ὠκύφων, οὗ κακοῦ ὅτι οὐνομα. ἡ μὲν γὰρ
μέζον, ἢ ὠκύτερον συγκοπῆς διωάμιος. ἡ δὲ οὐνομα ἔπειρον
εἰς ὀπκήσιν τοῦδε τῷ παθήματος μάλλον δύσημον. ἡ ὅτι κα-
ρδίας ἄλλο καχεώτερον ἐς ζώω, ἢ ἐς θάνατον. οὐδὲ πλὴν συγκο-
πὴν ἄπειρον τῇ καρδίας νόσον ἔμμεναι, ἢ αὐτῇ σίνος τῆς ἐν αὐ-
τῇ τῷ ζῆν διωάμιος. πόσον τὸ τῶν ὀλέθρου, τοῖνδε καὶ ἰ-
δέη. ἔστι γὰρ τὸ πάθος, λίσις τῶν δεσμιῶν τῆς εἰς ζώω διωά-
μιος, αἰπύλῳ τῇ συστάσει τῷ ἀνθρώπου ἐόν. τῆς δὲ γὰρ ἀπορί-
λαβόμην, ἢ μεθήσι, ἀλλ' ἐς δόξαισι βέπει καὶ οὐ μέγα τὸ
θῶυμα. καὶ γὰρ καὶ ἔτερα πάθη αἰδέα καὶ ὀπκήσας πνύων με-
ρέων ὅτι, οἷσι τῷ ἐμφύνη, καὶ τοῦτων ἐξάπτεται. βουβῶνες
μὲν οἱ λοιμώδεις ἡπατος, ἔσφονδρα κακοήθειες, ἔξ ἄλλου δὲ γί-
γνεται ἔδενός. νύρων δὲ τέταμος, ὀπλήσιν ὅτι κεφαλῆς. τῷ-
δε οὖν καὶ ἡ συγκοπή καρδίας ὅτι καὶ ζώης νοῦσος. ὁκόσοι δὲ
σομάχου ἡγόνται τὸ πάθος ἔμμεναι, ἔνεκα σιπῶσι τε καὶ οἰ-
νῳ, μετεξεπέροισι ὅτι καὶ ψυχῶν, ἢ διωάμις ἐπάθη, καὶ τὸ κα-
κὸν ἐξελάθη, οἱ δὲ μοι δοκέοις καὶ πλὴν φρενῶν περὶ τῆς κα-

φαλῆς, ἔτι δὲ δέρματος νοῦτον ἡγέεσθαι, οὐνεκεν κορυὴν ἔτι
 ξὶ αὐτέων ῥηίζοισι οἱ φρενιπκοί. ὁμὰ γὰρ τῆς καρδίας γή-
 νημα κάριον ὅτι ὁ σόμαχος, ἔξ οὗ ὥρ' ἔλκει ἡ καρδίη οἰκτι-
 ρὸν ἢ ἀξυμφορον. καὶ γὰρ καὶ δὴ πνύμενος ἔλκει πνύμα εἰς
 ἀναπνοὴν ἡ καρδίη, διὸ οὐχὶ πνύμενος ἔξ ἴσης ἀρχῆς ἀνα-
 πνέει. οὐ γὰρ ἐν τοῖσι ὀργανοῖσι αἱ δυνάμεις, διὸ ἐντα ἀρχὴ
 ζωῆς ἡ καὶ ἰσχύος. σόμαχος δὲ, οὐτε ἀρχή, οὐτε χωρίον ζωῆς.
 βλαβήσεται δὲ ἡς δὲ ἀπορίτω. καὶ γὰρ καὶ τὰ καρδιοβόλα
 βρώματα, οὐ τὸν σόμαχον σίνεται, ὁμὰ δὲ αὐτέα τὴν καρδίαν.
 ἐπεὶ καὶ οἱ ὅτι τοῖς δὲ θνήσκοντες, σημεῖα ἰσχυοῖς καρδίας πά-
 θεος, σφυγμοὺς μικροὺς, ἀδρανέας, πᾶτα γὰρ τῆς καρδίας, ὅτι
 πηδήσι καρτερῇ σκοπόδιος, λειποδυμῆν, νάρκη, καὶ παρέσεις
 μελέων, ἰδρώς ἀρχτος πουλὶς, ψύξις, ὅλου ἀνασπασίη, ἀφώ-
 γνιη. ποδὲ δὲ τὸν σόμαχον πᾶσαν τὰ δὲ ἀτρία τὸ αὐτέου ἰδία, ναυ-
 πνιη, ἔμετος, ἀποσπνιη, λυγξ, ἐρύξις, ὁξυρεχμῆν. ὅτι τὸ τοῖ-
 σι καρδιώσποσι, καὶ αὐτῇσι ὁξύτεροι, ὡς ἰδεῖν ἔτι ἀκούσαι μάλ-
 λον ἢ πρὸθεν καὶ γνώμῃ δύσατέσσοι, καὶ ψυχῇ καταρύτεροι,
 ἔτι τὰ δὲ ἐκ εἰς τὰ παρόντα μῦνον, ἔτι ἐς τὰ μέλλοντα μαν-
 πτες ἀρεκέες. μὴ οὖν καὶ αἱ δὲ σόμαχου αἱ δυνάμεις, ὁμὰ
 καρδίας ἐντα καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ φύσις αὐτῆς ἦν, εἰς ἣν καὶ τὸ
 πάθος ἢ τῆς τῆς δυνάμεων. ἐστὶ γὰρ τῆς νόσου ἢ δὲ ἡ ἐκλυσίς
 τῆς πόνου τῆς φύσιος ἐπὶ αἰπὴν ψύξις καὶ ὑπερόπνιη. καὶ γὰρ ἄτερ-
 μοι, καὶ τὰ εἶσω καὶ τὰ ἔξω, καὶ ἀδύφοι, ἔτι ψυχρὸν ἀναπνέουσι,
 καὶ ἐκ μεγάλων καὶ καυσωδέων ὅτι πυρετῶν, ἔξ οὗ ὥρ' ἔξά-
 πνιεται ἡ ξυγκοπή. διὸτε μὲν γὰρ ἔρρωται ἡ φύσις, καὶ ὅτι δὲν δύ-
 κρατος, πάντων μὲν κρατέει, πᾶσι δὲ σημαίνει, καὶ ἰσχύ, καὶ
 πνύμα, καὶ σπρεῖσι, καὶ τῇ τούτων δύταξίη, καὶ ξυμμετεῖν,
 εἰς ζωὴν διέπει τὸν ἀνθρώπον ἢ τὸ τῆς φύσιος ὁδεσμός, τυτέ-
 σι ὁ πόνος λυθῇ, τότε γίγνεται τὸ πάθος. κατὰρχα γὰρ αὐτέου,
 καὶ σος, ὅς ὅτι τοῖς δὲ.

ΠΥρ μὲν πάντα καὶ δριμύ καὶ λεπτόν· μάλιστα δὲ τὰ εἶσω. ἀνα-
 πνοὴ θερμὴ, ὡς ἐκ πυρός· ἡ ἑρὸς ὁλκή μεγάλη, ψυχρὰ δὲ πύ-
 ρυ μὴ, γλώσσης ξηρότης, αὔασμός· χιλέων καὶ δέρματος, ἄκρε-
 α ψυχρὰ, οὐρα χολόβαφα κατακορέως, ἀρευνή, σφυγμοὶ
 πυκνοί, σμικροί, ἐκλυτοί· ὀφθαλμοὶ διαγέες, λαμπεροί, ὑπέ-
 ρυθροί· περὶ σῶμα δὲ χροίη· ἢν δὲ ὅπμι ἄλλον αὐξήσῃ τὸ πάθος, μέ-
 ζω τὰ πάντα καὶ κακίω· σφυγμοὶ σμικρότατοι ἐκ πυκνότητος,
 πῦρ ξηρότατον καὶ δριμύτατον, γνώμη πῶς φθορός, πάντων ἀ-
 γνωσίη, διψώδεις, ψαῦσαι ψυχρὰ δὲ πύρ, τοίχε, ἐσθῆτος,
 ἐδάφους, ὑγρὰ· χεῖρες ψυχραὶ, θέναντα θερμώτατα, ὄνυχες πε-
 λιδοί, ἀναπνοὴ πυκνὴ, νοτὶς πᾶσι μέτωπα καὶ κεφαλὰς· ἢν δὲ
 ἐς ἄκρον ξηρότητος καὶ δερμασίης ἤκη ἡ φύσις, τὸ μὲν θερμὸν ἐς
 ψυχρὸν, ὁ δὲ αὐχμὸς ἐς ἐπομβρίω (βέπει). αἱ δὲ τὴν φρημα-
 των ἐς τὸ ἔλαπιν ὅπμι τὰ σεις, ὅς τὴν ἐναντίον μεταβῆσαι ἰδέ-
 νη. ἐπὶ τὴν λυθὴν τὴν φύσιν τὰ δεσμά· πόδε δὲ ἢ σὺλκοπή· τὸ
 τὴν ἰδρώς ἀρετος πάντα τὸ σῶμα, ἀναπνοὴ ψυχρὴ, ἀτμός αἰ-
 νὰ ρίνας πελὶς, ἀδελφοί· ὅξιν ἐστὶν) γὰρ ὅττι· ἀτὰρ καὶ τὰ ὅττι δὲ
 ψαλέα ὄργανα, τόμα, τόμαχος· ὅττι λεπτὰ, ὑδατῶδεια· κοι-
 λὴν τὰ πολλὰ μὲν ξηρὰ, ἐστὶ καὶ οἷσι ὑποφύει βραχέα χολώδεια,
 πουλὶς πλάσος· διαρρέει δὲ τὰ ὅττι λευκώματα· καὶ ἀπὸ πάντων
 ὡς ἐν ποταμῷ ἐς τὰ ὅξιν ἡ φορὴ· ψυχρὴς κατὰ σεις, αἱ δὲ
 σεις σύμπασα καθαρή, διάνοια λεπτὴ, γνώμη μαντική· περ-
 γνώσκοι μὲν οὐκ ὡς περὶ σεις μὲν αὐτοῖσι τὸ βίου πλὴν μετα-
 λαγνύ· ἐπειτα τοῖσι παρεούσι περὶ λέγοι τὰ αὐτοῖς ἐσόμενα.
 οἱ δὲ αὐτοῖς μὲν ἔσθ' ὅτε, ἐκ τῶν φασὶ δοκέουσι τῇ ἀποβάσει
 δὲ τῶν εἰρημῶν θωυμάζουσι ἄνθρωποι· μετεξέτεροι δὲ
 καὶ περὶ λαλέουσι τῶν καποιομένων ἰσὶ, τὰχα μὲν πα-
 ρεόντας ὁρεῶντες αὐτοὶ μούνοι, ὑπὸ λεπτῆς καὶ καθαρῆς

αἰδήσιος. τὰ χαλὰ αὐτῶν τῆ ψυχῆς περιγινωσκούσης, καὶ διηγεύ-
 μιν τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐξυπνέουσιν. πρὸς δὲ μὲν γὰρ ἐν ἰλῶ
 ποῖσιν ὑγροῖσιν ἐλὼ καὶ ζῶφω· ἐπεὶ δὲ τὰ δὲ ἐξελύτλησε ἡ νοῦσος,
 καὶ ἀπὸ τῆς ὀφθαλμῶν πλὴν ἀχλὺς ἔλε, ἐρέοισι τὰ τε ἐν τῇ
 ἡέρι, καὶ γυμνῇ τῇ ψυχῇ γίνονται μαίπες ἀρεκίες· οἱ δὲ ἐς
 ποσὸν δὲ λεπτότητος ὑγρῶν καὶ τῆς γνώμης ἀφισμένοι, οὐ μά-
 λα ποι περὶ γίνονται, ἔξ ηερωμῶν ἥδη τῆς ζωπικῆς διωά-
 μος.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΕΡΗΣ. κεφ. ε.

Η Χολήρη, παλινόρσος ὅτι φορὴ τῆς ὕλης τῆς ἐν τῇ πνεύ-
 ῃ ἐς τὸν σῶμαχον, καὶ πλὴν κοιλίῳ, καὶ τὰ ἐν περὶ, ὅξυτα-
 τον κακὸν διεκτέει· ὅτι πρὸς μὲν ἐς ἑμπετον τὰ ἐν τῇ σμάχῳ
 ἀλίζομῶν· διὰ τὴν τῆς κατὰ διεξόδου τὰ ἐν τῇ κοιλίῳ ἐ τοῖς
 ἐντέροις ὑγρὰ· ἰδέλω τὴν τὰ περὶ τα μὲν ὑδατῶδεα τὰ δὲ ἐμέ-
 18· τὰ δὲ δι' ἐδρης, κόπρεα ὑγρὰ, δυνάδεα· ἀπέψες γὰρ ἔξυνε
 χέες αἱ τῆς δὲ περὶ φάσεις· ἢν τὴν τὰ δὲ ἀποκλυδῇ, φλεγματῶ
 δεα, ἐπιτα χολώδεα· τὰ περὶ τα μέρη, ῥηιδίως ἀπονός· ἐπι-
 τα δὲ ξυλὸν ἐν τῇ σέσι μὲν ὁ σῶμαχος, γαστήρ τὴν μὲν σρόφων· λὼ τὴν
 ἐς τὸ κακὸν ἐπιδιδῶ, καὶ σρόφοι μείζονες, λεπτομύνη, ἐκλυσ
 μῶν, ἀποεῖν, ἀποσιπῇ· λὼ τὴν καὶ π περὶ σενέγκωνται, πολλὰ
 ῥοίζω ξυλὸν ναυπῇ ἐς ἑμπετον διεκτέει· ξανθὴ χολὴ κατακρέως
 ἐ τὰ δὲ χαρῆματα ὁμοία· σπασμοί, ξυνολκαὶ μυῶν τῆς ἐν
 τῇ κνήμῃ, καὶ βραχιόνων· δάκτυλοι καμπύλοι, σκοπόδινοι,
 λυγρὸν, ὄνυχες πελιδνοί, κατὰ ψυξίς, ἀκρεα ψυχρὰ, καὶ τὸ ὁ-
 λον ῥιζώδεες· λὼ δὲ ἐς τελευτῇ ἡκῇ τὸ κακὸν, ἀτὰρ ἰδρῶ
 ὠνδρωπῆς· χολὴ μῶναινα αὐτῶ καὶ κατὰ· ὅρα οὐδεὶς καὶ
 ὑπὸ σπασμοῦ· ὅτι οὐδὲ οὐρεν ἀλίζετα ὑπὸ τῆς ἐς τὸ ἐν-
 περὶ τῆς ὑγρῶν μετοχέτευσεως· ἀφωνή, σφυμοὶ σμικρότατοι

καὶ πυκνότεροι, ὁκοῖσι δὲ πικρὰ καὶ ὀνίτις ἐμείλῃς ἐκνεχέες,
κενεαί, πωροθυμίαί τεινεσμάδες, ξηραί, ἀχλοὶ θάνατος ἐ
πώδυνος καὶ οἰκίσις, σπασμὸς δὲ πικρὸς, καὶ ἐμέτω κενῶ. φέ-
ρει μὲν τὸ πάθος, ὥρη μὲν ἴερος, δεύτερον δὲ φθινόπωρον, ἢ ρ
ἥσπον, χιμὸν ἥκιστα· ἡλικία δὲ, αἱ τῶν νέων καὶ ἀκμαζόντων, γῆ
ρας ἥκιστα, παῖδά δὲ, τοῦτων μᾶλλον, ὅμη οὐ θάνατῶδεα.

ΠΕΡΙ ΕΙΛΕΟΥ.

κεφ. 5.

ΕΝ τέρσοι γίνεται μὲν φλεγμονή, ὁδυνώω ὁλεθρίω ἐμπι-
οῦσα. ἀνήκοισι γὰρ μωροῖσι σφόδρῳσι καρτερῶσι ἐνίγνεται
δὲ δὲ πνέμα ψυχρὸν, ἄρρον, οὔτε καὶ τῷ πρῶτῳ ῥήϊδιον, οὔτε
ἀλλὰ αἰσθάνεσθαι μίμνη δὲ ὅτι πλεονέλιος ὁδυνώω, ἐν ὀλίγῃσι τῶν
αἰῶν ἐλίξεσι. τοῦνεκε καὶ τὸ πάθος ἐπὶ κληπιν ἔχει εἰλεόν. καὶ
πρὸς τοῖς σφόδρῳσι δὲ καὶ πίεσις, καὶ μάλα ξυς τῶν ἐντέρων ἐν,
καὶ πούλῳ τὸ ὑπογάσχιον ὑπερίκη, χορδαῖος τὸ τοιοῦτον ὅτι
ἐνομα δὲ ἐψησις μὲν γὰρ ἡ μάλα ξυς· χορδὴ δὲ ἐντέρων ἐπάνω
μον. καὶ γὰρ καὶ ὅτι χορδὴ δὲ τὸ μεσεντέριον ἐκίκλησκον οἱ πρὸ
θεν, τὰ μεσητὴν ἰδύρεα καὶ τὰ ἀγχεῖα, καὶ τοῖς ὑμῶν τοῖς ἀνὸ
χῆας τῶν ἐντέρων. αἰτῇ τὸ εἰλεός, ζυεχὴς μὲν δὲ φθορὴ σι-
πίων πολλῶν τε καὶ πικρῶν, καὶ οὐ ζυωθεῶν, δὲ ὅμη ἐπὶ ὅμη
ἀπεψία, μάλιστα δὲ ὅτι τοῖς εἰλεώδεσι, ὁκοῖον ἡ μέλανι ση-
πίης. ἐκ ἀδόκητος δὲ πληγὴ, ἢ ψύξις, ἢ ψυχροποσίη ἐφ' ἰδρύω
π, ἀδύω ἢ χανδόν· καὶ οἷσι δὲ ἐντέρων ἐς τὸν ὄχεον ζυὼ κό-
πρω κατέβη, καὶ οὐκ ἀνώσθη ἐς πλὴν κοιλίῳ, ὅμη αἰελήφθη
βίη, τοῦτοις ἐτος ὅτι φλεγμάνειν τὰ κατὰ ἐντερεα. ζυώη-
θες δὲ τὸ πάθος παῖδοις, οἷσι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀπεψία ἢ, καὶ τὸ βλά-
βος δὲ ἀδιδράσκοις· μᾶλλον δὲ, διατὲ τὸ ἐτος, καὶ πλὴν ὑ-
γρότητα τῶν ἐντέρων· ὁλιθιὰ γὰρ γέροντες δὲ, οὐ μάλα μὲν
πάχοις, πλεονέκοντα δὲ ἥκιστα, ὥρη ἴερος ἡκτε μᾶλλον

ἦρος, φητόπωρον ὃ χιμῶνος, ἀμφοῖν ὃ ὀπιμᾶλλον θέρος. πολλοῖσι μὲν οὖν ὀπί τούτοις ἐρόφοις θνήσκοις αὐτὰ καὶ μετέξεται ὃ καὶ πύος ἐγγίγνεται, καὶ αὐτὸς μελαγχρὲν τότε τὸ ἐνπερον καὶ διασαπὲν ἔξεπείσει, καὶ οὕτως ἔξειλιπον. ζῶντες δὲ αὐτοῖσι, εἰ μὲν ὀπείκης εἰλεὸς εἴη, πόνος ἐλισσόμενος, σωμαχὺ πλάδους, ἐκλυσίς, μαλακίη, ἐρβύξις κενὰ καὶ οὐδὲν ὠφελούσας, κοιλίη ὑποβορβορίζουσα φύσιν, ὁδοιπορεῖν μετὰ ἔδρης, διέξοδοι ὃ ἀτελέες. ὡς ὃ ὀπί πᾶσιν ἰσχυρὸς εἰλεὸς, πάντων ἀνωήφορ, πνύματων, φλέγματος, χολῆς. ἐμῶσι γὰρ αὐτὸς ἔξωχοι, ψυχροὶ τὸ πᾶν σκῆνος πόνος, αἰσπνοὴ κακὴ, διψαλέοι. ὡς ὃ καὶ θνήσκουσιν μέλλωσι, ἰδρῶς ψυχρὸς, δυσπυρεῖς, ἔδρη ἀπολελημμένη, ὡς μὴδὲ ἰσχυρὸν ἔλασμα διελάσας κόπρων ἔμετοι, ὠθρῶπι ἀφωνοί, σφυγμοὶ παρόθεν μὲν ἀραιοί, σμικροί. παρὰ θανάτῳ ὃ σμικρότατοι, καὶ πυκνότεροι, καὶ ἐκλήποντες. αὐτὸς μὲν οὖν τοῖσι λεπτοῖσι ἐντέροις ζῆν ἐμπίπλει ἀτὰρ ἐκώλῳ αὐτὰ πᾶτα γίγνεται, καὶ τὰ ζωνόντα ὁμοία, καὶ ἡ αὐτὴ συμμορφὴ ἰστέων ὃ μετέξεται ὃ διὰ δὲ δρᾶσκει σίκοι, ἢν πύος ἐγγίγνεται ὡς κώλῳ. αἰπὴν ὃ τὸ βάρος τὸ σαρκειδὲς τῷ ἐντέρου. πόνος ὃ ἰσχυρὸς μὲν, ἢ δὲ ὅξιν ὀπί τοῖσι λεπτοῖσι ἐντέροις. πλάδους ὃ καὶ βάρος ἰσχυρὸν ὀπί τῷ κώλῳ. διάσπει ὃ ὁ πόνος, ὅμοτε μὲν ὀπί τῇσι πλὴρῃσι, ὅτε φαντασίη ἐγγίγνεται πλὴλειπδος. καὶ γὰρ καὶ πυρεταῖνοι οἶδε. ὅμοτε ὃ ὑπὸ τῆς νωθῆσι ἐνθάδε καὶ ἐνθά, ὡς δοκεῖν τίω ὁδυνῶν ἡ πατὸς ἡ σπληνὸς ἔμμεναι, αὐτὸς καὶ ἐν τοῖσι κενεῶσι. πολλὸν γὰρ τὸ κώλον καὶ παντὶ ἰλικας πνύμενον μετέξεται ὃ, καὶ ἐς τὸ ἱερὸν ὁσέον ἐρείδῃ, ἐς ἐς μηροὺς, καὶ διδύμῳ κρεμασῆρας. ὀπί ὃ τοῖσι χολικοῖσι, ἔμετοι πλὴντες κενοί, αὐτὸς ἐμβύμδρα, λεπτὰ, χολώδεα, ἐλαμοειδέα. ἐστὶ ὃ ὁ ἐνπεῦθεν κίνδυνος τοσούδε ἀσινέστερος, ὁ κόσιν ἐκ τὸ κώλον ἢ τῷ λεπτῶν ἐντέρων σαρκειδέεσθαι, καὶ παχύτερον, καὶ ἀνέξικα κρότερον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΓΑΡ

ὀξέων παθῶν.

κεφ. ζ.

ΤΩΝ ἀπὸ καρδίας οἱ ἀπὸ ἥπατος, οὐκ ὠκύτερον μὲν, ὅτι πο-
 τέρων δὲ θνήσκουσι. ἔστι γὰρ αἷματος πάγος τὸ πλείστον ἢ
 παρ' αὐτῷ ὅ ἐν τῇσι πύλῃσι αὐτοῦ ζυμπίσῃ ὡς θανάτου αἰ-
 πῆ, οὐ μείον ὀξέως ἢ οἱ ἀπὸ καρδίας θνήσκουσι. ὑμεῖσι γὰρ
 καὶ πόνοισι ὅτι καὶ αἰσίοι καὶ λεπτοῖσι, καὶ φλεψὶ μεγάλησι
 ἐξυφανταὶ τὰ δὲ τὰ μέρεα ὡς ὅ καὶ τῶν σφῶν ἀφηγέονται
 ζίνες, καὶ ψυχῆς ὅτι θυμὸς τῆς εἰκάσθεται. αἱμορραγίῃ μὲν
 γὰρ ὑπερβαίνει πάντα πολλὸν ῥίζωσις γὰρ φλεβῶν, ἡ παρ' ἵγνεται
 ὧν ἐν αὐτῷ μεγάλῃ μὲν φλεγμονῇ, οὐκ ἄρτα ζῶντες, οὐ
 δὲ ἐν πίνῃ ἐς τὰ ἐπὶ καμρα χεῖρα φθάνει γὰρ ἐξ ἡθῶν τῶ ζῶν
 ὠνθρωπος σμικροτέρῃ ὅτι ταμινά. οὐνεκεν διαδιδράσκουσι μὲν
 τὸν ὀλεθρον, μακρότερον δὲ νοσέουσι. ἔργου γὰρ αὐτοῦ τῶ κτ'
 πλὴν ἐξαμμάτωσιν, οὐκ ἔστιν ἀνὰ παυλα, οὐδὲ ἀμβολή. ὅτι
 δὲ πλὴν καρδίῳ, καὶ τὰ νέρθεν τῶ διαφραγματος. ἐντεῦθεν
 γὰρ τῶ αἵματος ἀφέσεις. αὐτὸ μείζονι αἰπῇ πληγῇ, ἢ δια-
 φθορῇσι ζῶντες πολλῶν καὶ κακῶν σιπῶν, ἔοινοφλυγίῃ, ἢ
 ψύξικαρτερῇ, ἔοινοφλυγίῃ, ὡς ἐν τῇσι πύλῃσι γίγνεται φλεγμονή, ὡς ἐν
 ὀλεθρος. πῦρ μὲν γὰρ ὑπερβύχον, ἀλαμπές, δριμύ, σφυγμοὶ
 νωθροὶ. πόνοι δὲ ποικίλη καὶ παντοῖα, ὅμοιοι μὲν ἢ ὀδυνη ἔ-
 πί τὰ δεξιά διελιλαμμένη, ὡς δὲ κείνῃ ὀξὺ βήγος ἐγκέεσθαι.
 ὅμοιοι δὲ, σφόδρα ἰκέλη. αὐτῶν δὲ κοτε, πόνος βαρὺς, βαρύντα-
 πος μεσηγὺ δὲ τῆς ὀδυνης, ἀπονία, καὶ ἀφωνία. διαφραγμα
 καὶ ὑπεζωκὸς ἔλκοντα. ἀπὸ τῆς γὰρ ἀχθος τὸ ἥπαρ ἥρτητο. δὲ
 αὐτὸ δὲ ἐς τὸ κατ' ἱξιν κληῖδα ὀδυνη καρτερή. βῆξ δὲ ἀτελής.
 προθυμὴ ὅτι μᾶλλον κῆν ἐς τέλος κοτὲ ἀφίκη, ξηρή. ἀναπνοή
 κακή. γὰρ ζῶν πμφορέει ὡς πνδύμονι τὸ διάφραγμα, ζῶν-
 μαρτέον ἐς ξυναγωγὴν καὶ διάστασιν. πνδύμα σμικρόν ἢ κασι,

ἐκπνέουσι μέζον· χροιλὴν ῥιζάχλωροι, μολιβδόδεες, ἀπόσι-
ποι· ἢν δὲ πωροσινέκρον· φυσώδεες ὧ ὑποχονδρίω· ῥιζίεις
χολώδεες ὀξίζισσι, βρομώδεες· ναυπή, διάσασιν κενεή, Γαστήρ
ἀπολελυμένη· ἅ πολλὰ χολώδεα, γλίχρα βραχέα· αἰεὶ δὲ ἐ-
παυξία γίγνεται τὰ πάθια· γνάμη ἔκάρτα πῶρ' ἀφορος, νω-
θρή, μεπάρως, πετωμένη, ὄκνος πουλὶς, ψύξις ἀκρέων, ἔθ-
μοι, ῥίγεια, λυγξ κενή, σασμώδης, ἱκπερος, χολή ἀκρητος, χολώ-
δεαφοι τὸ παῖ· ἢν δὲ πωρὸς ἐβδόμης φάσιν, ἢ δῆλ' οὖς ἐκπινε
συχοῖς· ὁκόσσι δὲ ἢ αἰμορρεαγίη, ἢ κοιλὴς ἅραχω πολλοῖσι
χολώδεσι, ἢ οὖροισι ἀκρητοῖσι συχοῖσι, τὸν ὀλεθρον δὴ ἡλ-
λαντο, τρυτίοισι δὲ μὲν τρεῖς ἐβδόμαδας ἐς ἀπόσασιν πύς τὸ
ἢ παρ' τρεῖς ἐπιτα· ἢν δὲ ἐπὶ πολλὸν ὑπερβόμη χρόνον ἀνθ' ἀπο-
σάσιος, ἐς ὑδρωπα ἀφυκλὸν τελούται· διψαλέοι, βραχυπύ, ξηροὶ
τὸ σκλῆρος, ἀλιπείες· ὀξέων ὀπιθυμία, ἀπιοις ἢ κῆσις·
ἡκίλει δὲ πόδε τὸ πάθος φθινέτωρο· ἢν πληθὺς ὠρίων, καὶ
ποικίλων ἀπεψίη· ἢ λικίη, πασέων μᾶλλον ἀκμή.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙ-
λῷ φλέβα ὀξείης νόσου. κεφ. η.

ΑΠὸ τῆς πυλέων τῆς ἥπατος διῶρεα φλέβ' διαίεται μέση τῇ
τῷδε περάτων· ἀφ' ἧς γὰρ ἐς λεπτὰ καὶ πλῆθ' αἰζομένη, ὅππῃ
τέλος ἐς ἀφανέα τῇσι ὅψισι πάντι τῷ ἥπατος σκιδναται· τῇ
σι δὲ τρυτίων πέρασι δῆλων φλεβῶν περατώσεις καὶ τὸ σῶ-
μα ξυγκέονται, αἱ πῶρ ἐκ λεπτῶν καὶ πλύνων, μέζονες δὲ ἐ-
λάσσονες γίγνονται· ὅππῃ τελέως ἐν μέσῳ τῷ ἥπατι, ἐς μίαν φλέ-
βα μεγάλῳ συναγίρονται· ἐντεῦθεν δὲ δοιὰ ἕξ ἀποχέσιος
γιγνόμεναι, πέρι τῷ ἥπατος ἀφικνέονται· ἢ μὲν γὰρ ἄνω τὸν
πῶρ τὸν λοβὸν διαπερήσασα, ἐς τὰ κυρτὰ αὐτῆς ἕξεφ' ἀν-
δρ' ἐπιτα πῶρ ἡνάσα τὸ διάφραγμα ἐμφυῖς τῇ καρδίῃ· καὶ

λη φλέψ ἡδε καλέεται· ἢ ὅτι ἐτέρη, πὺν κατὰ τοὺς ὁδὸν τὸν πέμ-
 πον διασπένδοντα μέχρι τῆς κυρτῆς, ὅτι τῆς ῥέχιν ὁξείας, καὶ τῆς
 πρὸς τὴν ἀντιπρὸς, μέχρι τῆς ἰσχυρῆς. ἀπὸ καὶ ἡδε κοίλη ἐνομα τὸ αὐ-
 τὸ, ὅτι ἐκεν μία ἐκ αὐτῆς ὅτι φλέψ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἡπατος
 ἰσχυρῆς. εἰ γὰρ πρὸς ἐκείνη, διελάσθαι αὐτὴν ἔλασμα καὶ ἀπὸ τῆς ἡπατος
 δὲν τῆς ὅτι τῆς καρδίας κοίλης φλεβὸς ἐς τῆς πρὸς τῆς ῥέχιν, καὶ
 ἀπὸ τῆς ῥέχιν διὰ τῆς ἡπατος ὅτι τὴν καρδίαν. ἀνὸδος γὰρ
 ἡ αὐτῆς. ἡδε οὖν ἡ φλέψ, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἡ ζύμματα νοσέει
 ὁξείας πάθουσι, καρτεροῖσι· μία γὰρ ὅτι πᾶσα μετεξέτεροις ὅτι
 ἡ ἡπατος μούνη δοκεῖ πρὸς τὴν ῥέχιν νοσέειν, οὐνεκα τῆς ἐς
 τὴν καρδίαν τὰ σημεῖα οὐ φανερά. ἐν τῇ γὰρ τῆς θάλασσης
 διατέταται πρὸς οὐδὲν πρὸς τὴν ἡπατος, ἀλλ' ἐναιωρδύμενη
 τῇ θάλασσῃ, ἐς τὴν ἀπὸ τῆς διαφράγματος ἐμφύη τῇ καρ-
 δίῃ. καὶ οὖν ἡ μεγάλην κακὴν ἰσχυρῆς τὴν φλέβα, ζυνέ-
 κρυψαμένη ὁ θάλασσης. γίγνεται δ' οὖν ἀμφὶ τὴν φλέ-
 βα καὶ κέσματα· ὅτι τῆς ἡπατος αἱμορραγίῃ ὡκισα κλείνει·
 ὅτι τῆς μὴ, διὰ πλούτου καὶ ἀρτηρίας ἐκχομένου, καὶ ἐν τῇ
 θάλασσῃ ῥέχιν· καὶ ὅτι πρὸς τὴν ἀρχῆς, ἐς τὴν κατὰ κοιλίαν
 τοῖσι ἀντέροις φλεβῇ, ὡς ἐμπλείει τὰ ἐν τῇ, ὅτι τῇ
 κατὰ τὴν ἐκ φανῆσαι τὸ αἷμα, ἀνέσκει οἷον· ἢ δὲ ἡ κοιλία
 πληρδύμενη αἱματος. γίγνεται δὲ καὶ φλεγμονὴ ἀμφὶ τὴν φλέ-
 βα, ἀπὸ τῆς ἡδε ὁξείας κλείνει, ἢν μεγάλη ἐστίν. πῦρ μὲν γὰρ δρι-
 μὺν, δακνῶδες, ἐν τῇ κοιλίᾳ ἀμφοῖν ἐκκαθαρμένον, βρα-
 χὺ ὅτι μούνην ὑπερῆκεν, ὡς δοκεῖν ἀπὸ μούνης λεπτὴν ἐμμε-
 ναι θέρμην· ὁ δὲ ὄνθρωπος καὶ ἐκείνους δοκεῖ σφυγμοὶ μικροί,
 πυκνότατοι, ὁ κοῖον ἡ πεπτεσμένοι, καὶ δὲ δρωμένοι. ψύξις ἀ-
 κρέων, δίψος καρτερὸν, σῶματος ξηρότης, πρὸς τῇ ἐρύθη-
 μα καὶ ἀχρόν· ὑπερῆκεν ὅτι τὸ ζύμπα σῶμα· ὑπερῆκεν
 σκληρὰ, ἀνέσκει, ὁ δὲ ὅτι δὲ ξιά μαλλον, καὶ παλ-
 μὸς τῆς δὲ πρὸς τὴν ῥέχιν, μέχρι τῆς λαγόνος· μετεξέτεροις ὅτι

ἔκ τ' ἀρτεμείης τῆς ὡρεῖς τ' ἔχον, ὡς ὁ σφυγμός ἐς τὸ ἔπερον
 ὑποχόνδριον διασημαίνῃ. Συμπαγῆς γὰρ ἔστιν ἡ δὲ γίγνεται παρ'
 αὐτῷ ἐπ' αἰσθεσὶς κειμήλιον, ὡς τ' ἐπὶ τῷ παντὶ ἔστιν ἐπι-
 κοφίζουσα, διὸ ἔστι τὸ δέσμα μαλθακότητος· ξηρόν δὲ τὸ πόδε, ἔ-
 ρυστόν, καὶ ῥηχὺ· ἐπὶ δὲ μάλλον ἐν τοῖσι ὑξίχοισι ὁσώδεσι· οἱ
 ὀλεκρανῶ, γούνασι, ἢ κονδύλοισι· ὑπὸ τὰ εἰσώδεα, κοιλίῃ
 τοῖς μὲν οὐδὲν ἐκδιδόει, τοῖς δὲ σμικρὸν, δριμύ, χολῶδες· οὐρα
 ξαντὰ, δακνώδεα· τὴν γὰρ μὲν ὡς ἄφοροι μὲν, νωθροὶ δὲ καὶ
 εἰσώδεα, διὸ τε ὁκόσοι τὴν δὲ τὴν κατὰ σῶμα εἶδον, καὶ σὸν
 ἐκάλειον· καὶ γὰρ καὶ ἡ γούνασι καὶ σὸν τὰ παρεόντα, καὶ ἐν φθινο-
 πύρῳ γίγνεται· ἐπεὶ τὸ θηριώδες, καὶ ἀκμάζουσι καὶ νέοις, οἱ
 σὶ ἰσχυρὴ ὑπὸ διαίτης πονηρῆς καὶ ταραχῆς ἢ ἔστι· περὶ
 ρεσκαδεκαταῖοι οἱ δὲ τὰ πηλὰ θνήσκουσι· οἱ σὶ δὲ ἂν ἐς μῆ-
 κος ἢ νοῦτος ἀφίκεται, ἐν διπλασίοις ὀλλυται· ὁκόσοι δὲ, ἢ
 σμικρῶς ἀρχῇ σὺν ἰσχυρῇ τὴν φλεγμονῇ, ἢ τῆς μεγάλης κα-
 ταβραχὺ διαλυομένης, διαδιδράσκουσι μὲν πὸν ὀλεθρον, οὐδὲ
 κωδὲ ἀφίενται τῷ κακοῦ· οἱ δὲ μακρὸν μὲν πὸν χρόνον πὸν
 καὶ σὸν νοσέουσι· ἀποπαύεται δὲ τὰ κινδυνώδεα, αἱ ὁδῶναι καὶ
 ζωτάσιες τῶν ὑποχονδρίων, ἔστι κακοσφύζιν, καὶ τῆς γω-
 μῆς τὸ νωθὲς· ἐπὶ δὲ ἐμπῆς ἔασιν ἀσώδεα, αλύοντες ζῶν
 ἀπολείψαντες δὲ ὅ, τε καὶ σὸς, καὶ τὸ δῖφος, ἔστι τῆς γλώσσης ἔ-
 τῃ σῶματος ἢ ξηρότης· ἀναπνέουσι πολλόν, μακρὸν ἔλκοντες ἔ-
 ἀθρόον, ὅλον πὸν ἢ ἔρα, ἐς ἐμψύξιν ἐπιπαύμενοι· ἀτὰρ ἔτι πε-
 νοῖσι ψυχροὶ χανδὸν πολὺ πλείον, καὶ ἐς μὲν βραχὺ ἀνέκουφί-
 σθη, εἴτ' αὐτοῖς ἐξάπτεται τὸ δῖφος, αὐτῶς ἀδύω πίνουσι·
 καὶ ἢ δὲ ἢ διαδοχὴ τῷ κακοῦ· καὶ ἢ ἢ τὸ ἀγαθὸς, ψυχρὸν δὲ δῶν
 πολλὸν ἀσπένεως, ὁκρὸς ἐν τῇ δῶν καὶ σὸς· ἀσφαλέστερον
 δὲ τοῖσι ἀπὸ τῆς κοιλίης φλεβὸς νοσέουσι πὸν καὶ σὸν· καὶ μὲν ἢ
 γαστήρ, ἢ ἢ κύστις τὸ πὸν ὑποφέρει, οὐδὲ ἐμῆς δι' εἰς τὸ μὲν,
 ἐπὶ πολλὰ τὸ πολλὸν ὡς ψυχρὸν ἐμῆς καὶ ἢ· ἐκ εἰρήνης γὰρ αὐτῶν

θρῶπος, εἰ τὸ σὸν δὲ πίνων, μηδὲν διαχωροῖν, ἢ ἰδρῶσι, ἢ ἔρροι-
σι, ἢ κοιλίῃ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΕ-

φροῖς ὀξέων παθῶν.

κεφ. θ.

Νεφροί, πῶ μὲν τὸ σῶματος ἰδέλω, οὐ κάρτα ἐπίκηροι εἰς
κίνδυνον, ὡς καὶ ἡ πάθος ὀξέως· ἀδενώδεις γὰρ πῶ
φύσιν, εἰς τὸ ὀλεθρον δυνάμετες· ἐπίκηρον δὲ αὐτέων τὸ ἔργον,
ἢ τε διακρίσις τῶν οὐρῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἡ ἀπόκρισις. ἐ-
πέχῃ τὸ πῶ δὲ, ἢ λίθος, ἢ ἐγγιγνομένη φλεγματιή, ἢ αἱμάλωψ,
ἢ πτερόνδε· οὗτε συμπαθείς μὲν τῆς διαπῶς ἰδέλω τὸ σῶμα
τος κακὸν γίγνεται οὐδὲν· ἢ δὲ ἐπίχσεις τῶν οὐρῶν, πάντα τὰ
δυσὰ περὶ ὥσιν. πῶ μὲν γὰρ δριμύ, ἀσπῶδες, ὀδυνῶν κατ' ὀσφύν
ἐπὶ ἐσχά βαρεῖα, διατάσις τῶν μερῶν, μᾶλλον δὲ τῶν ἀμφὶ
τὸ ὑποχόνδριον οὐρου ἐπίχσεις, ἢ εἰς τὸ πᾶν παρὰ τὰ
δύ μὲν οὐρέοισι, ἐπιδυμῇ δὲ πλεονὲς ἐκχέαι· πλημμύρης γὰρ
αἰσθησις· ὡς δὲ καὶ τὸ οὐρον δριμύ καὶ δακνῶδες ἐγγένη, φύ-
ξις, ἔσθρι, σπασμοί, διατάσεις καὶ πληρώσεις τῶν υποχονδρίων.
ἐκέλη ἢ συμφορὴ ἢ δὲ καὶ ζωαῖσθις γίγνεται, τοῖσι ἀπὸ πλήθους
σιπίων καὶ διαφορῆς ἐμφυσηθεῖσι τῇ κοιλίῃ· σφυγμοὶ τὰ περὶ
τα μὲν ἀραιὰ, νωθροὶ δὲ τῇ ἐπιμάλλον τὸ κακὸν πύζει, σμι-
κροί, πυκνοί, ταραχώδεις, ἀτακτοί, ὑπνοὶ λεπτοί, ὀδυνώδεις,
καὶ διηνεκέες, καὶ ἑξάπνης ἐκφορῶν ὡς ὑπὸ νύξιος, εἴτα ὑ-
ποφύοι εἰς κῶμα, ὡς ὑπὸ καμᾶ· τὴν γὰρ γινώσκων καὶ κάρτα πα-
ράφοροι, ληρώδεις, πελιδνοὶ τὰ περὶ σῶμα· ἢ τῇ ἡκῇ αὐτῆς κα-
τὰ τῆς οὐρήσεως ἢ περὶ δυμῇ, ἐπὶ σπασμοῖσι καὶ μεγάλῃσι ὀ-
δυμήσι βραχὺ δὲ τὰ σάβην ἐξέκρινε, οὗτε σμικρὸν ἐπανήκε
τῶν πόνων· εἴτα εἰς τὰ αὐτὰ παλινδρομέες· ὀξύτατα δὲ θνή-
σκουσι τῶν οἷσιν οὐδὲν ἐκκρίνει, ὁκόσοι δὲ θνήσκουσι· οἱ πλεον-

νες γὰρ πᾶσι γίνονται, ἢ τῷ λίθου ἐς πλὴν κύστιν διὰ τῶν οὐρῶν
ἐκπεσόντος, ἢ τῆς φλεγμονῆς ἐς πύον τῆς ποδῆς, ἢ κτ' βρα-
χὺ διαπνεομένης. ὡς γὰρ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ἐνδεῶς διεξίεναι ῥη-
θῶς τὸ οὖρον, διαδιδρῆσκεισι τὸν ὀλεθρον· χροῖα δὲ μακρῶ
φθίνουσι πλὴν ἔξιν. ὁρῶντας δὲ οἱ νοσέοντες πάχισι, καὶ κα-
ταγίνονται ἐς ζυώτηξιν ὑποφερόμενοι. ὦραι δὲ καὶ χῶραι,
καὶ ἡλικίαι φέρουσι, αἱ δὲ τὰ κτ' τὰς κοίλας φλέβας. ἔξερ-
εῖται κατὰ αἷμα ἀπὸ τῶν νεφρῶν πολλὸν ἀδρῶν, καὶ πολλῇ-
σι ἡμέρησι ξυεχὲς ῥρεῖ· ἀλλ' οὐ πνευ αἰμορραγίῃ θνή-
σκουσι, ἀλλ' ἢ φλεγμονῇ τῇ ζυῶ αἰμορραγίῃ γιγνομένη, ὡς ἐπὶ
χεῖρ τὸ αἷμα· τὰ πολλὰ δὲ ἔξ' ἐπιχέσιος, ἐπὶ μεγάλῃ φλεγ-
μονῇ θνήσκουσι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥ-
ΣΤΙΝ ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ. κεφ. ι.

ΚΥΣΤΙΣ χαλεπὴ μὲν ἐν νούστοις οξείασι πονῆσαι· κἢν δὴ οἱσι
ξυμπεπνῆθι· χαλεπωτέρη δὲ καὶ θανατωδὲς ἐστὶν, ἢν ἀφ'
ἐωυτῆς ἄρξῃται· καὶ γὰρ καὶ διωατωτάτη πάντα ξυμπα-
δεία πιῆσαι, καὶ νδύρα, καὶ γινώμιω. νδύρον γὰρ ἢ κύστις ψυ-
χρὸν καὶ λευκὸν, ἀτὰρ καὶ πρῶτά τω τῷ οἰκείου θάλλεος·
ἐγχετά τω ὅτ' ἔξω ψύξις. ἐν γὰρ τῇ νειαιρῇ γαστρὶ κατωτά-
τω ἔξω πρῶτα τῷ τῷ θώρηκος· ἀλλὰ καὶ ἔρχον αὐτῆς ἐπί-
καιρον, ἢ τῶν οὐρῶν ἔξοδος· κἢν οὖν μεσσην ἢ δὲ ἐπιχεθῇ λί-
θοις, ἢ θρόμβοις, ἢ πευ δμῇ ἰδίῃ, ἢ δμῷ τε ἢ ξυμφορῇ, θανα-
τῶδες· ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αὐτέων καὶ ὑστέρων φλεγμο-
νας ἀναπέζει· ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ, τὸ ἔχαπν, τὸ διδύ, τὸ πᾶσι-
μικρὸν ἐντερον· ἐν πολλοῖσι ὅτ' ἐκ καρπεῖος ἀκουσίτου ὑπ' αἰ-
δοῖς ἐν ξυλλόγῃσι, ἢ ξυμδείπνοις πληρουμένης, διατέταται,
ἀδρανὴς τὴν πᾶσι τοῖς, οὐκέτι μεδίησι. ἐπὶν οὖν ἐπὶ γυναικῶν
οὐρα

οὐρα, πληρώσες καὶ τῷ ὕδατι μερέων, νεφρῶν, οὐρητήρων
 διατάπες, λαγόνων ὀδυνή βαρεῖν, σπασμὸς, θόμος, ῥίμα,
 γνώμην ὡρῶν φοροί. ὡς δὲ πρὸς τοῖσι καὶ ἕλκος πεπύνη ἢ
 φλεγμονὴ, πολλὰ μὲν τὰ κακὰ, ὁ λευκὸς ὅτι πολλὸν πέλκων
 ὠκιστος. ἀνὰ ἀμφὶ μὲν ἕλκος καὶ ἀποσάσις, καὶ πυώδης, καὶ τῷ
 ὀκιστῇ μὴ ὀξύτατα ἢ, ἐν τοῖσι χρόνιοισι λελόξεται. ὀκιστῇ καὶ
 πόξεα, καὶ ἐν ἰσθμῇ ἡμέρησιν, ἢ ὀλίγῳ θάσσον, ἢ βραδύδιον
 κτείνει, ὀκιστῇ φλεγμονή, ἢ θρόμβοι, ἢ λίθος ἐς τὸν τράχηλον
 ἐμπίπτων, πρὸς τῶνδε νῦν ἐρέω. ὡς οὖν πτοπύων ζυμῶν, ὅ-
 ρων ὁπιοχέσις, ὅλκος ἐν τῇ ὁπιοχέσει, ὀδυνὴ ὀξείη, πάντῃ τῇ
 κοιλίῃ. πρὸς τὰς τῆς κύστις, ὁ ὡχρὸς ἰσχυρὸς τῇ δὲ κατῇ, ἔμ-
 ποι φλεγματώδεις, ἔπειτα χολώδεις, ψύξις ὅλη, ποδῶν ὅμως
 λον. ἢ δὲ ὁπιοχέσις τὸ κακὸν ἔρπει, πυρετοὶ λυγνώδεις, σφυ-
 γμοὶ, ἀταξίη πυκνοὶ, καὶ μικροὶ, ἐρύθημα τῷ πρὸς τὸν πυλῶ-
 δεις, ἀποεῖν, γνώμην ὡρῶν φοροί, σπασμοί. ὁπιοχέσις δὲ φαρμα-
 κοῖσι δηλητηρίοις καὶ κανθαρίσι, ἢ βλαπτήσι. ὅτι πνύμασι, ἐμ-
 πιπρῶται ἢ κύστις, ὅτι ἢ ζυμῶν κοιλίῃ βιαιοτέρῃ ὅτι πάντα
 κακίον, ὅτι εἰς μακρὸν ἢ τῷ θανάτῳ ἀμβολή. αἰμορρῶν γὰρ
 κοτὲ κύστις. ξανθόν τε καὶ λεπιδιὸν τὸ αἷμα. ἀνὰ οὐδὲν πρὸς
 τῇ δὲ θνήσκουσι, καὶ μὴ ῥηιδίῃ ἢ ὁπιοχέσις. ἀνὰ τῇ τοῖσι θρόμ-
 βοῖσι καὶ τῇ φλεγμονῇ ὁ κίνδυνος. ψύξις γὰρ ὅτι νέκρωσις, καὶ γὰρ
 χραίνωσις, ὅτι ὁπιοχέσις κακὰ ῥηιδίως κτείνει. φέρει δὲ τὰς
 νόσις, χύμα, καὶ μετὰ τὸν ἡλικίαν ὅτι, ἀκμή, ἢ πρὸς μαλ-
 λον γῆρας. αἱ δὲ ὁπιοχέσις ὡραὶ, καὶ αἱ ἡλικίαι, ὅτι ζῶντες,
 ὅτι ἡκιστα κτείνουσι. ἀσινέστατα δὲ πάντων, τὰ παρὰ τὰ.

ΠΕΡΙ ΥΣΤΕΡΙΚΗΣ ΠΝΙΓΟΣ, κεφ. ια.

ΕΝ τῇσι λαγύσι τῷ γυναικῶν μέσῃσι ἐγκέεται ἢ μήτρας,
 σπλάγχνον γυναικῶν ἀγχιστὰ ζῶντες. κινεῖται γὰρ ὅτι ἐν

C

τῆς εἶδα καὶ εἶδα ὅτι τὰς λαγύνας· ἀτὰρ καὶ ἐς τὰ αἶω, κατ'
 ἴξιν μὲν, ὑπὸ πόντον χόνδρον τῆς θώρηκος· ἐς τὰ πλάγια δὲ, ὅτι
 δεξιὰ, ἢ ἐς ὀριστερά, ἢ ἐς ἡπαρ, ἢ σπλάγχνα, γίγνεται δὲ καὶ
 πωροπετερεὶς ἐς τὰ κάτω, ὥστε ξυλὴ δὴν εἴπωμεν, πάντη ὅτι
 πλαιώδης καὶ βυώδεσι ὁσμήσει πέρπεται, καὶ ἐπ' αὐτὰ ἵεται·
 ἀχθεταὶ δὲ τοῖσι κακώδεσιν, καὶ αὐτὰ φύλα καὶ τὸ ξύμπαν ἐν
 τῇ ἀνῶ ὅτι ἡ ὑσέρη, ὁ κοῖον πζῶον ἐν ζῶω· ἡ δὲ ἐν ἡν δ' ἀπὶ
 τῆς ἀνῶϊτος γήνηται, καὶ ὅτι πολὺ αἶω μείνη, καὶ ἐκβιάσεται τὰ
 σπλάγχνα, ἀπεννιχθὲν κοτὲ ἡ ἀνθρώπος, ἔσπον πόντον ὅτι πληθι-
 κόν, ἀνθρώπων ἀσασμῶν· ὅτι ἐξέπο γὰρ ὡς ὡς σενοχρεῖν ἡπαρ,
 διάφραγμα, πνύμενον, καρδίη. τὸν κεκν ἀπὸ σὴν ξυλὴν αἰδο-
 κείη καὶ ἀπὸ νῆ· ἀτὰρ καὶ αἱ καρὼ πῶδες ξυμπαδίη τῆς καρδίας
 πῶζονται. δὲ τὰ πῶδες καρυβαεῖαι τὲ καὶ ἀναμνησίαι ξυλὴν
 καμῶν κάρω· γίγνεται ὅ καὶ ἄλλο πάθος αὐτῆσι ἵκελον
 τῆς ξυμμορφῆς, ξυλὴν πνίγῃ καὶ ἀφωγίῃ· δὲ οὐκ ἀπὸ ὑσέρης·
 καὶ γὰρ πῶδες καὶ ἀνδράσι γίγνεται κατοχώδεα ἔσπον· δὲ τῆσι μὲν
 ἀπὸ ὑσέρης κακώδεες ἐπαρήρσι ὁδμαί, ὥστε βυώδεων πωρὸς
 τὰ γυναικῆα ὑποθέσεις· τῆσι δὲ ἐτέρησι τὰ δὲ οὐδὲν ἐπαρή-
 ρη, καὶ τὰ μέλεα κινέονται ἀπὸ ὑσέρης· ἀπὸ δὲ τῆς ἐπ' αὐτῶν πά-
 θεος, ἡ κίσα· ἐπὶ ὅτι ἔσπον αὐτόματοι, καὶ ἐκ αὐτόματοι· δὲ ἔξ
 ὑποθέσιος ἀμβλωθριαίου· ψύξεις καρτερὰ τῆς ὑσέρης, αἰ-
 μορράζης ἀθρῆς ὁπίσθης, καὶ ὁ κόσα ποιάδε· λὺ οὐκ ἄρξῃ-
 ται πάσῃν κινδύμης αἶω τῆς ὑσέρης, ὅκνος ἔργων πωρή-
 ξιος, ἐκλίσς, ἀπὸ νῆ, γυνάτων ἀκφασίη, σκοπιδίος, καὶ τὰ
 γῆα λύνονται, κεφαλῆς πόνος, καρυβαεῖη· τὰς φλέβας τὰς
 ἐκάπερωθεν τῆς ρίνος δὲ γῆς ἡ γυνή· λὺ δὲ καταπέσσει, καρ-
 διώσσοι, ἐν τοῖσι ὑποχόνδριοισι λαγύνες κεναί, εἶναι ἡ ἔδρη
 τῆς ὑσέρης, σφύγμοι διαλείποντες, ἀτακτοί, ἐκλείποντες, πνίξ
 καρτερὴ, ἀφωγίη, ἀναμνησίη, ἡ ἀναπνοὴ ἀσημος, ἀσαφής, ὡ-
 κισος καὶ ἀπὸ σὴν ὁ θάνατος· οὐδὲν γὰρ ἴσχοι νεκρώδεις· ἐς

χρoιλῶ, ζωῶδες· ἐρυθρότεραι μᾶλλον μέχει πολλοὶ θανά-
του· ὀφθαλμοὶ μικρὸν π' ἐξίχοντες, λαμπεροί, οὐ κάρτα μὲν
ἀπενέες, ἀτὰρ οὐδὲ κάρτα κεκαμμένοι. ἡ δὲ μετακινήται
κοπε εἰς ἑστῶν ἢ ὑστέρη, πρὶν εἰς τέλος εἶναι τὸ πάθος, διὰ δι-
δράσκεισι πλὴν πνίγα. οὐτε κοιλὴ ὑποβορβορύζει, ὑγρότης τ'
ζωαυκνίων πόπων, ἀναπνοὴ δασυτέρη καὶ σαφεστέρα· ὡκίστη
ἐκ τοῦ πάθους ἢ ἐγερσις, ὅπως καὶ ὁ θάνατος ὡκίστος. καὶ γὰρ ἡ
δίως τοῖσι πρὶν ἀνὰ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πάθους ἀφίσταται. ἀ-
κρόπλοός τε γὰρ ἢ ὑστέρη· ὑγροὶ δὲ καὶ οἱ ὑμῶδες οἱ ὀχρεῖς αὐ-
τῆς· ὑγρὸν δὲ καὶ τὸ χρεῖον, ἔνθα κέεται ἢ ὑστέρη· πρὸς δὲ φυ-
γῆτε καὶ ὁρμῇ χρεῖται ἢ δέων τε καὶ ἀηδέων. ῥηϊδίως οὖν νδύει
ὅπως πρὸς μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα, ἀνὰ τε καὶ κατὰ πλάγας. διὰ τὸ δε-
νήνισι τὸ πάθος γίγνεται γεραιτέρησι δὲ ἥκιστα. ἥσι γὰρ ἡλικίη
τὴ καὶ βιοτὴ καὶ γνώμη πλανωδέστερη, τῆσι καὶ ὑστέρη ὅτι
ῥέμβωδης· πηλικυτέρησι δὲ θύσασθαι ἐκ ἡλικίης ἐβίος, καὶ
γνώμη, καὶ ὑστέρη. ἡ δὲ μὲν ἢ ἀπὸ ὑστέρης πνίξις, μούνησι γιναιξί-
παρομδρπεί· γίγνεται δὲ καὶ ζωὰ πρὸς ἀνδρας πάσας τῇ
ὑστέρη φλεγμονῇ, αἰμορροαγίη· ζωὰ δὲ καὶ τὰ παρὲντα ση-
μῖα, πυρετοὶ, ἀσφυξίη, ψίξις, ἀφωνία· ὅτι δὲ τῇ αἰμορροαγίῃ,
καὶ ὀξύτεροι οἱ θάνατοι, ὁκοῖον π' ἐν ζωῷ σφαγή.

ΠΕΡΙ ΣΑΤΥΡΙΑΣΕΩΣ. κεφ. ιβ.

Οἱ σάτυροι θ' Διονύσου ἱεραὶ, ἐν τῇσι γραφήσι, ἐκ τῶν ἀγάλ-
μασι, ὅρτια ἴχθυος καὶ αἰδοῖα, ξύμβολον τῆς θεοῦ πρὸς τὸν
πῶς. ἐστὶ δὲ καὶ πάθος ἰδέη, ἀνίχοντος ὅρτια θ' ἀνίχοντος καὶ αἰ-
δοῖα, ὅτι κλησις σαπείης εἰς ὁμοιοτητα τῆς θεοῦ χηλίας.
ὁρμῇ δὲ ὅτι ἀρχος εἰς ὁμιλίῳ· ἀτὰρ οὐδὲ ἐν τῇσι πρὸς
δοῖσι οὐδὲν ὠφελόντων· οὐδὲ ὅτι πολλοῖσι καὶ συνεχεῖσι ὁμι-
λίῃσι πρὸς τὸ ὅρτιον. ἀσασμοὶ δὲ αἱ πάντων τ' ἐνδύρων, καὶ

ἔντεσις πινόντων, καὶ βουβώνων, ἔκ πληχάδος, φλεγμονὴ τῆς
 αἰδοίων καὶ πόρος, ἐρύθημα πρὸς ὅπου, καὶ ἰκμαὶ νοτίδι κέ-
 λη. πρὸς ἐλμόμιοι, ἡσι χῆ ὀπύλοι, κατηφέες, ὡς ὅτ' ἀχθό-
 μοι τῇ συμμορφῇ· ἢν δὲ ὑπὸ ῥίχην καὶ τ' αἰδῶ τῶ ἀνδρῶπου
 τὸ πάθος, ἀκρατεὲς μὲν γλώσσης ἐς τὸ ἀκοσμον· ἀκρατεὲς δὲ
 ἐς τὸ ἀμφαδόν καὶ τῆς τῶ ἔργου πρὸς ἡξίος, πρὸς φθοροὶ τῶ
 γνώμῳ ἐς τὸ ἀχρημον. κατέχιν γὰρ οὐδυνάσται· διψώδεις,
 φλέγμα πολλὸν ἐμέοισι· ἐπειδὴ τοῖσι χέλεσι ἀφρὸς ἐφίζαται,
 ὅκως ὅτ' οἱσι ὀργῶσι τῆς ἀζων· ἀτὰρ ἡδὲ ὁσμὴ ὁμοίη.
 οὖρον δὲ ὅτ' ἐπὶ πρὸς πολλῆς, δὴ ἐς λευκόν, παχὺ, γροισίδες·
 κοιλίη ἀπολελυμένη, γὰρ γαλισμοὶ αὐτόματοι πλὴν ῥέων καὶ
 μαχαλῶν, ἀσπασμώδεις, ἀπόσιτοι, εἰδὲ πρὸς φέροντο, ἀρπάζ-
 δειν, τρεχάδεις ἢν δὲ ἐς ὁλεθρον ἦεν τὸ κακὸν, φυσώδεις.
 κοιλίῳ ἐπιρρόμοι, πινόντων καὶ μυῶν τῆς πάντων ζωῶτασις,
 δυσκινησίη, ξυνολη καὶ μὴξων, στυγμοὶ μικροὶ, ἀδενέες, ἀτα-
 κτοὶ· ἔλυσέ κοτε τὰδε πάντα κοιλίη ἐκταρεχθεῖσα πολλοῖσι
 φλεγματώδεσι, χολώδεσι, ἐμετος ὁμοίως· ἐκ αὐθιγὴν κιν-
 δυνάσῃσις, ὑπνος βαδὺς καὶ μήκιστος· ψύξις γὰρ καὶ πάρεσις ἔ-
 νδρην νδύρων, ὑπνος πυλὶς νδρην δὲ καὶ ψύξις, σαλυρίησιν ἢν δὲ.
 γίγνηται δὲ τὸ πάθος, ἦρος μάλιστα ἔκ θέρους· ἡλικίησι δὲ μείρεα
 κίοισι καὶ νέοισι μάλιστα δὲ ὁκόσοισι ἡ φύσις ἐς ξυνοισίῳ ἐπί-
 μνη· ὁξύτερον ἡδὲ ἀτερπὲς, ἡδὲ ἀκοσμον κακόν· τὰ πολλὰ γὰρ
 ἐν ἐβδόμῃ θνήσκουσι, λόγος δὲ ὅπ' καὶ γυναικὲς πάροισι τὸ το
 τὸ πάθος, καὶ ἦτε ἐς τὰ ἀφροδίστα ὁρμὴ ὁμοίη, καὶ τὰ λοι-
 πὰ ξύμπαντα τὰ αὐτὰ· ἐγὼ δὲ μαχλοσιώῳ μὲν γυναι-
 ξὶ ὑπερῆσι πείδομαι γίγνεσθαι, ἐς ἐκχισιν τῶ πλήθους τούτων·
 σαπρίησιν δὲ ἦκιστα· οὐτε γὰρ ἡ φύσις αὐτέων ἐπίμνη· ψυχὴ
 γὰρ δὴ ἡδὲ μέρεα ἐς ὀρδίησιν, ὅκως περ σατύρος, ἴχθ' γυνή,
 ὡς περ τὸ πάθος ἐπώνυμον. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πνίγ' ἢ ἀπὸ ὑτέρης
 ποσέοισι, ἀνδρες, οὐνεκεν ἐκ ἴχθ' ὑτέρῳ ἀνὴρ.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ, ΠΕ-
εὶ αἰπῶν καὶ σημείων χρονίων παθῶν, βιβλίον τεττάρτον.

Πεὶ χρονίων παθῶν, κεφ. α. Πεὶ κεφαλῆς, κεφ. β.
Πεὶ σκοτωματικῶν, κεφ. γ. Πεὶ ὀπιληψίης, κεφ. δ.
Πεὶ μολυσματικῶν, κεφ. ε. Πεὶ μανίης, κεφ. ς.
Πεὶ τῶν ἐκείνων, κεφ. ζ. Πεὶ φθίσεως, κεφ. η.
Πεὶ ἐμπτύσεως, κεφ. θ. Πεὶ τῶν ἐς τὸν πνέοντα
ἀποστάσεων, κεφ. ι.
Πεὶ ἀσθματικῶν, κεφ. ια. Πεὶ πνευμονικῶν, κεφ. ιβ.
Πεὶ ὕπατος, κεφ. ιγ. Πεὶ ἀπληρώσεως, κεφ. ιδ.
Πεὶ ἰκτέρου, κεφ. ιε. Πεὶ καχεξίης, κεφ. ις.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ, κεφ. α.

Ρονίων νοσούντων, πόνος μὲν πύλινος·
χρόνος δὲ μακρὸς σωτήριος, καὶ
ἀβέβαιος ἢ ἀνέστις. ἡ γὰρ ὁρμή
ἐκτεταταμένη ἐς τὸ πᾶν, ἢ ὅτι
σμικρὴ ἀμείνων παλινδρομέ-
ουσι αἱ νοῦσοι. οὐτε γὰρ ἀβέβαιον
οἱ νοσούντες ἐλπίουσι ἐς τέλος·
ἀτὰρ ἡδὲ ἀμείνων οἱ ἐν τῇσι μα-
κρῇσι διαίτησι, καὶ ἀνέστις. καὶ δὲ πόνος ἢ ὅτι πένος
ἰησις, δίψη, λιμοῦ, φαρμάκων πικρῶν καὶ ὀδυροδένων, ἢ
πομῆς, ἢ καύσος· ὧν περὶ ἐν τῇσι σολιχῇσι νοῦσισι χρέ-
ος, ὡς ὑποδιδράσκουσιν οἱ κάμνοντες, θανάτου δὲ τὴν αὐτὴν
ὀρεγόμενοι. ἐνταῦθα δὲ ἀρετὴ διακρίνεται ἀνδρὸς ἰησις, καὶ μα-
κροθυμίας, καὶ ποιικιλίας, καὶ χείματος ἀβλαβοῦς τῶν ἰησίων,
καὶ παραφάπτος· ἀτὰρ καὶ τὸν νοσούντα χεῖρ ἡγεμονία ἐμεί-

ναι, καὶ ξυλίσσεται τῇ ἰντρῷ καὶ τοῦ νοσήματος. οὐ γὰρ τοῦ σώ-
ματος μόνον ἀφίξεται ὁ ὄρνυς, ἀλλὰ καὶ ἀνασχυρὰ τὸ δά-
πτει, ὅμῃ ἐς πολλὰ καὶ τὴν ἀσπίδα ἐκβέπει. ὅμῃ καὶ τὴν ψυχὴν
ἐκμαίνει. ἀκρᾶσίη τὸ σώματος τοῖσι δὲ πλὴν μακρὴν καὶ πλὴν
μυαγχολίῳ ἴσμεν, ὡς ὅταν αὐτὸς ἐρέω. ταῦτα δὲ ἀμφὶ κε-
φαλαίης φράσω.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΗΣ.

κεφ. 6.

ΗΝ δὲ γὰρ κεφαλὴν οὕτως ὅτι πρὸς αἰτῇ, καὶ ὅτι
πλῆθυναι, κεφαλαίη καλεῖται. ἡ δὲ διεξίη χρόνον μα-
κρὰ τὸ ἄγνημα, ὡς τοῖσι δὲ μακρῇσι καὶ πολλῇσι, καὶ πρὸς πε-
ρίγνηται μέζω τὸ καὶ πλῆθυνον δύσασιν, κεφαλαίῳ κα-
κλήσκουσιν. ἰδέαι δὲ μὲν αἰ. ἡ δὲ μὲν γὰρ αἰδὸς ὁ πόνος καὶ μι-
κρός, καὶ ὅς ἐστιν ἀλείπων. ἡ δὲ ἐς τοῖσι δὲ πλῆθος, ὅπως τοῖ-
σι πυρεταῖνοισι ἀμφιμελὸν παρ' ἡμέρῳ. ὅμοιαι δὲ ἀπὸ δύ-
σος ἐς μεσημβρίῳ, καὶ τῇ δὲ τέλει ἀπὸ πᾶνεται. ἡ δὲ ἀπὸ με-
σημβρίας ἐς ἀσπρίῳ. ἡ δὲ πρὸς πρὸς ἐς νύκτα. ἡ δὲ ἡ τοῖσι δὲ
πρὸς οὐ καίρτα δητύνει καὶ τοῖσι δὲ ἡ κεφαλὴν δὲ γὰρ πᾶσα καὶ
ἡ δὲ ὅμοιαι μὲν ὅτι δὲ ξία. ὅμοιαι δὲ ἐπὶ ἀρίστερα. ἡ μέτωπον,
ἡ βρέγμα, ὡς ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρῳ ῥεμβώδεα ἔχον. τοῖ-
σι δὲ, καὶ τὰ δὲ ξία μόνον, ἡ τὰ λαγὰ μόνον. ἐς ὅσον ὅρων
κρόταφος, ἡ ὡς, ἡ καὶ ὁ φρὺς μία, ἡ ὁ φθαλμός ἐς μέσφι μέ-
σου, ἡ ῥίς ἐς ἴσα τίμνη μόνον, ἐπέκεινα δὲ τὸ ἄλγημα οὐ πε-
ρὶ ἐν ἡμῶσι μίμνη τῇ τῆς κεφαλῆς χωρίῳ. ἐπεροκρανίη τὸ δὲ
μόνον καλεῖται. οὐκ ὅμοιαι κακόν, καὶ ὅμοιαι ἀλείπει, καὶ ὅμοιαι
κρόν ἐμμεται δοκίη. ἡ γὰρ ἐμπέση κοτὲ ὁ ξέως, ἀλλὰ καὶ δὲ
τὰ πρὸς ἀσπρίῳ καὶ δὲ πρὸς πρὸς τὸ πρὸς πρὸς γίγνεται.
ὁ φθαλμὸς ἡ ἀπενέες κέραιαι ἡ κελοῖ πεπήχαι, ἡ τῇ δὲ καὶ καὶ ἡ
ασπρίῳ δὲ ἐς ἐνδὸν εἰλῶνται σκοποδίνως. ὁ φθαλμὸς ἡ

Ερύχος πόνος ἄχρι μηνίγων. ἰδρώς ἄρετος πονόντων ἔξα-
 πίνης ἄλογος, ὡς ᾤφειλενος πατάξαι πόνος ξύλων· ναυπία, ἔμε-
 πος χολωδίων, κατὰ πλῆσις τοῦ ἀνθρώπου· ἡ δὲ ὀπιλείη κο-
 πὲ τὸ πάθος, ὡς ἄνθρωπος ἐτελεύτησε· ἡ δὲ ὁ σμικρότερον ἢ, καὶ
 εἰς ὀλεθρον ἀσινές, χρονίζει, ὁ κνός πυλὶς, καρηθεαίη, ἀπο-
 ριη, ζωνὴ δύσφορος· καὶ γὰρ πῶς φεύγεισι πλὴν αὐγλῆς σκοπός ὁ
 πονήναι πονέοισι πλὴν νοῦσιν· οὐ γὰρ ἐπιδείναι ἢ ἀκούσαι περ-
 πνόν, δύσφοροι· καὶ κοῦ μοι πλὴν ὁ σπρησιν, ἔσθ' ὅτε ἡ δὲ ὠδὲς αὐ-
 πίοις τέρπει· ἐκτρέπονται ὁ καὶ τὰ κακώδεα· ἄχθονται τῷ
 βίῳ, θανάτῳσι ὡς ἄνθρωποι· αἰπὴν ὁ τρυπών ξυνὴ ξηρότητι ψί-
 ξις· ἡ δὲ διδύνη καὶ εἰς μέζον ἔρπη ὅτι πῶσι πόνοισι τὸ πά-
 θος, σκότωμα γίγνεται.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ. κεφ. Γ.

ἮΝ ζόφος παρ' ὅψας ὁρῶν, καὶ δίνος ἀμφὶ πλὴν κεφαλῇ ἐ-
 λίσσεται, καὶ ὅσα βομβεῖ ὁ κνός ρεόντων καναχιδὸν πο-
 ταμῶν, ἢ ὅτι αἵματος ἰστοῖσι ἐκκυβρῆναι, ἢ αὐλῶν, ἢ ἐσπρίγων
 ἐνοπῇ, ἢ πεισμιῶ ἀμαξίης ἰαχῇ, ὁνομαζομένη σκότωμα τὸ πα-
 θος, κακὸν μὲν, καὶ ἡνὲν σύμπλωμα κεφαλῆς κακὸν ὁ, καὶ ἡνὲν ἐκδῆ
 δ' ἔξιος κεφαλαίης, ἢ ἔξ ἐωυτέης χρονίου νοῦσου φύη· ἡ δὲ γὰρ
 τὰ δὲ μὴ ἀπογίγνεται, μίμνη δὲ ἡ σκοποδίνη, ἢ χρονίῳ μα-
 κρῷ τελευτῇ τοῖσι ἰδίῳσι συμπλώμασι οὐ πνός ἀκεομύου,
 πάθος τὸ σκότωμα γίγνεται· ἐπ' αἰπὴν ὕψητε καὶ ψυχῇ· ἀγ-
 λά καὶ ἀρχὴ παθέων ὁμων, ἡ εἰς ἀνέκασον ἰστῆν, μαλίνης,
 μὴ αἰσθητοῦ, ὀπιλείης, πρὸς σπρηγνομύων ἐκάστη ὁρῶν ἰδίων
 συμπτώματων· σκότωμα πόνος δὲ ἡ ἰδέα, βδρόος τῆς κεφαλῆς,
 ὁ φταλμῶν μὲν μὲν ὁρῶν ὅτι πολλῶν τῶν σκότωμα· ἀγνωσίῃ ἐωυ-
 πίων τὸ καὶ τῶν πέλας· καὶ ἡ εἰς αὐξήσῃ ἡ νοῦσος γίγνεται,
 πότε γὰρ λύνεται, καὶ ἔρπονται χαμαὶ ναυπία καὶ ἔμεπος φλέ-

ματος, ἢ χολωδέων, ξανθῶν, ἢ μελανῶν. οὐτε ὅπῃ μὲν ξανθὴ
χολῇ, καὶ αἰχὴ γίνονται· ὅπῃ δὲ τοῖσι μύασι, μελαγχολίῃ· ὅπῃ
δὲ τῷ φλέγματι, ἢ ὀπιλησίῃ. πασῶν γὰρ ἡ δὲ νοῦσων τοιή.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΗΣ, κεφ. ς.

ΠΟικίλον, ἢ δὲ ὁμόκοπον κακόν, ἢ ὀπιλησίῃ, θηριῶδες μὲν
ἐν παροξυσμοῖσι καὶ κάτοξυ, καὶ ὀλέθριον. ἐκτείνει γὰρ κοτε
παροξυσμὸς εἰς. ὡς δὲ μὲν ἔστι φέρη ὠνδρωπος, τοῦ μὲν, αἰ-
σχας, καὶ οἰκίδια, καὶ ἄλλα φέρων· ῥηϊδίως δὲ ἐκ ἀπεισὶ ἢ νοῦ
σος, ὅμῃ ἐν ἡλικίῃσι τέτι κρείττοσι νοοκίῃ, καὶ ὥρῃ τῇ αἰαίῃ.
ξυνοδιὰ τὰ τὰ πᾶσι καὶ μετὰ κίνοισι· ὁξυλάθῃ δὲ κατὰ ὑπὸ
τυχῆς, δὲ ὁμῆς ἡλικίῃς μέζονος, οὐτὶ τὰ κάλλει σπινέξει πρὸ
ὥρης· ὅμῃ καὶ τότε μετεξέτεροις αἰσχροῖς ἀποδείξασα, ἀπολ-
λυσί τοις πᾶσι φθόνῳ τῷ κάλλεος, ἢ χροὸς ἀκρασίῃ, ἢ παρ-
σώπου δὲ φθορῇ, ἢ πηρώσει ἴνως αἰσθήσος· ὡς δὲ φωλὺ-
ση τὸ κακὸν ἐς ῥίζαν, οὐτε ἰντῶ, οὐτε ἡλικίῃς μεταβολαῖς
ὁξυδον πείθεται· ὅμῃ ξυμβῶσι μετὰ θανάτου. ποτὶ, δὲ ὅπῃ πο-
νος ἢ νοῦσος, ἀπασμοῖσι δὲ δὲ φθορῇσι μελέων τὴ καὶ ὄψος.
ἐβρεψά δὲ κατὰ καὶ γῶμίῳ ἐς μανίῳ. ἀτερπῆς μὲν ἢ ποτὶ παρο-
ξυσμοῖς ἢ αἰσχρῇ δὲ καὶ ἢ ἀπόληψις αὐτέου, ὅπῃ ἀφρόδῳ καὶ
οὔροισι, δὲ ἀυτομάτῳ κοιλίῃ· ὅμῃ καὶ ἀδύξος ἢ ξυμμορφῇ· δὲ
κίει γὰρ τοῖσι ἐς πλὴν σελήνῳ ἀλίστοι ἀφικνεῖσθαι ἢ νοῦσος·
ποῦνεκεν ἱερῶν κικλήσκουσι τὰ πᾶσι· ἀτὰρ καὶ δὲ ὁμῆς παρ-
φάσις, ἢ μέγας τοῦ κακοῦ. ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα· ἢ ἰήσιος οὐκ
ἀνδρωπῆς, ὅμῃ δὲ ἢ δαίμονος δόξης ἐς τὸν ἀνθρώπον εἰσ-
δου, ἢ ξυμπάντων ὁμοῦ, πλὴν δὲ ἐκίκλησκον ἱερῶν. ὁκόσα μὲν
οὐκ ὡς ὅπῃ ὁξείῃ γίνεταί τῃ νοῦσῳ, παρὰ δὲ μοι λήξει· ὡς
δὲ ἐν χρόνῳ μίμνη, οὐδὲ ὅπῃ τοῖσι διαλείμμασι ἀσινέες, νο-
στοί, ἀστυμοί, κατηφῆες, ὁξυάνθρωποι, ἀμικλοί, οὐδὲ ἡλικίῃσι

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΛΘΩΝ. 41

μειλίχοι, ἄχρῃνοι, δυσόνειροι πολλοῖσι δημοκόποισι, ἀπόσιτοι,
πέψαι κακοὶ, ἄχροι, μολιβδάδες, διαματέες νωθὴ γνώ-
μης τὴ καὶ ἀδῆσιος, βαρυήκοι, ἥχοι, βόμβοι ἀνὰ τὴν κε-
φαλὴν γλῶσσα ἀσαφὴς καὶ παρὰ φθορὸς ἢ ὑπὸ τῆς διατέσεως
τῆς νῆσου, ἢ ὑπὸ βωμάτων ἐν τῇσι κατελήψαι, ἀσασμώ-
δες· γλῶσσα μὲν ὁροφᾶται ἐν τῷ σόματι ποικίλως· ὑποπίνε)
δέ κοτε καὶ τὴ διάνοιαν ἡ νῆσος, ὡς τὰ πάντα μεταρῖνεν· ἀτὰρ
ὅτις δὲ ἀπὸ τῆς ζωῆς ὑπερότην ψύξις.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ, κεφ. ε.

Μελαγχολία, ἐν μὲν ὁξείῃσι δυνάμεσιν φανεῖσα, κάρτα ὀλέ-
θριον· κατὰ δὲ ὀξείῃσιν οὐ κάρτα ἀνὸ λείθριον· ἐν δὲ
τοῖσι χρονίοις, μὲν μὲν ὑπὲρ κατὰ, εἰς δυσεντερίαν καὶ ἥπατος
πίνον τελευτᾷ· γυναιξὶ δὲ κατὰ τὰς ἀνὰ τὴν ὀπίσθιαν, μὲν
τὰ δὴ ἀνὸ λείθριον εἰσὶν· μὲν δὲ ἀνὸ ρέπει εἰς σόμαχον, ἢ εἰς
φρένας, μελαγχολίαν πύχνη· φύσαι τὲ γὰρ ἐμπιέει, καὶ ἐρυγὰς
κακὰ δέας, ἰχθυώδεις· διαπέμπει δὲ καὶ κατὰ φύσας φο-
φώδεις, ὡς ῥέπει δὲ καὶ τὴν γυναικῶν· διατὸ δὲ καὶ μελαγ-
χολικοὺς ὅτι φουσάδεις τοῖς δὲ ἐκίκλησκον οἱ παρὰ δὲ μετεξε-
τέροις δὲ οὐδὲ φύσαι, οὐτὲ μελαγχολία ἐγγίγεται· ὅρμη δὲ
ἀκρητος καὶ λύπη, ὅτι κατεφείη δυνή· ὅτις δὲ οὐκ μελαγχολι-
κοὺς καλέομεν, χολῆς μὲν τῆς ὁρμῆς συμφραζομένης· μελα-
χολίης δὲ, πολλῆς δὲ θηριώδους· τέκμαρ δὲ Οὐμῖρος ἐντα φησὶ,

—Τοῖσι δὲ ἀνέστη

Ἡρώς ἀπὸ τῆς εἰδῆς θυρυκρείων Ἀγαμέμνων

Ἀχὺ μῆδος· μῆδος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μελαγχολίαν

Γίμπταντ', ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπρότων ἐίχτω.

Τοιοῖς δὲ γίνονται οἱ μελαγχολώδεις, οὗτοι δὲ ἀπὸ τῆς κακοῦ
κλεινέως· ἐστὶ δὲ ἀδυμνία ὅτι μὴ φαρμακίη, ἀλλὰ τὴν πυρετῶν
δοκέει τὴ δὲ μοι μακίης τὴ ἐμῶν ἀρχὴ καὶ μέρος ἡ μελαγχολία.

τοῖσι μὲν γὰρ μαίνομυοῖσι, ὁμοῖοι μὲν ἐς ὄργην, ὁμοῖοι δ' ἐς
 θυμὸν δὲ ἢ γνῶσιν βέβηται. τοῖσι δὲ μὴ ἀγαθοῖσι, ἐς λύ-
 πην καὶ θυμὸν δὲ μῶνον. αὐτὰρ καὶ μαίνονται μὲν ἐς τὰ πλεῖ-
 στα τῶ βίου, ἀφρονέοντες καὶ δαῖνα τὰ ἀγὰρ ἀφρονέοντες με-
 λαγχολῶσι δὲ καὶ ἐπὶ ἐνὶ εἰδέϊ ἕκαστοι, ὅτι ἢ πρὸς φαρμα-
 κίῳ ὑποπίοι, ἢ ἐς ἐρημίην φθύρῳσι μισανθρωπίῃ, ἢ ἐς δασι-
 δαιμονίῳ τρέπονται, ἢ μῦσος ὄβρι τῶ ζῶντι τοῖσι. ὡς δὲ δὲ
 ἀθυμίας ὁμοῖοι καὶ ὁμοῖοι δὲ ἀχυσί γίνονται, ἡδονὴ πρὸς γί-
 γνεται ἐπὶ τοῖσι πλείστοις. οἱ δὲ, μαίνονται. ὅπως δὲ καὶ ἀπὸ
 κοίτων χωρίων τὰ πολλὰ γίνονται, φράσω. ὡς μὲν ἐν τοῖσι ὑ-
 ποχονδρίοισι μίμνη, ἢ αἰπὴ ἀμφὶ ταῖς φρένας εἰλέεται, καὶ
 διὰ τὴν χολὴν αἰώθεν, ἢ κατὰ τὴν μὴ ἀγαθολήσιν. ὡς δὲ καὶ κεφα-
 λῶν ἐς θυμὸν δὲ αἰώθεν, καὶ ἀμύβεται τὸ πρὸς ἀλόγονον
 ὁ θυμὸς ἐς γὰρ τὰ ἐν ὁδῶν ἐς τὰ πολλὰ τῶ βίου. οἱ δὲ
 μαίνονται αὖτις τῆς νοῦσου μάλλον, ἢ δὲ γὰρ πάθος. ἐπ' αὐ-
 τοῖσι δὲ ξηρότης αἰπὴ. αἰσθάνονται μὲν οὖν μαίνονται καὶ μὴ ἀ-
 γαθοῖσι, ἢ καὶ αἰσθάνονται ἐλάσσουσιν. καὶ οἱ δὲ αἰσθάνονται αἰσθάνου-
 ντες ἐκ μαίνομυοῖσι. ἡλικίῃ, πρὸς ἀκμὴν, καὶ οἱ ἀκμάζοντες.
 ὥρῃ, γέροις μὲν τὸ φθινοπώρου ἡλικίῃ. ἔαρ δὲ κρίνει. τεκμηρίων
 μὲν οὖν ἐκ αἵματος. ἢ γὰρ ἡσυχίῃ, ἢ θυμῷ, κατὰ φέει, νωθροὶ
 ἔασι ἀλόγως, οὐ γὰρ ἐπ' αἰπὴν, μὴ ἀγαθολήσιν. ἐπὶ δὲ καὶ
 ἐργάλοι πρὸς γίνονται, δις θυμοῖ, ἀγρυπνοὶ, ἐκ τῶν ὑπὸν ἐκ
 θυμῷ οὐδὲ θυμοῖ. ἔχθρὰ δὲ αὐτοῖσι καὶ ἄρβος ἐκ τοῖσι, ὡς ἐς αὐ-
 ξήσιν τὸ νόσημα φοιτῇ, οὐτὶς δὲ ὄνειροι ἀληθείας, δαματῶδες,
 ἐναργῶδες. ὅκοσα γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπὶ οὐ πῶ οἱ κακοὶ, τὸ δὲ
 οὐ πῶ οἱ ὄνειροι ὥρμησε. πρὸς τὸ ρηϊδίον μεταγινώσκει. ὅκο-
 λοι, ἀγροὶ, σμικρολόγοι, ἄδωροι, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπλοῖ, ἄστω-
 ποι, πολυδωροὶ, ἐκ δὲ τῆς ψυχῆς, ὅμοιαι ποικιλίῃ νοσήματος.
 ὡς δὲ ἐπὶ μάλλον τὸ κακὸν πείζει, μῖσος, φυγανθρωπίῃ, ὁλό-
 φουρτοι ἐς κενεὰ, ζῶντες κακὴ γένοιτο. ἔχοντες δὲ ταῦτα. πλ

ποῖσι δὲ ἐς ἀναισθησίῳ καὶ μὲν ῥέπει, ὅπως ἀ-
 γνώτες ἀπάντων, ἢ ὀπιλήσμονες ἐωυπίων, βίον ζώωσι ζωῶ
 δία· ζυυβέπεται δὲ καὶ τὸ σκλῆρος ἐς πεινρὸν ἢ ἕξις· χροὴ
 μὲν ἀγλαῖος, ὡς μὴ διζέει κατὰ ἡχολή, ἀλλὰ ἀναχίται
 ζυὺν ὡς αἵματιες τὸ πᾶν· βοροὶ μὲν, ἰχνοὶ δὲ ὑπὸς γὰρ αὐτοῖσι,
 οὐτε πίσι, οὐτε βρωτῶ σιτῆρά τίει τὰ μέγιστα· ἀρτυμένη δὲ
 σκιδνησι ἐς τὸ ἔω φορῶν· τοιγάρ ἔν κοιλίῃ ξηρὴ ἔδεν διῆσα.
 ὡς δὲ κοῦ ἐκιδῶ, ξηρὰ, σρογύλα, ζυὺν παρέρω μὲν, χρο-
 λώδεα, ἔρα σμικρά, δριμύα, χολόβαφα· φυσώδεες καὶ ὑπο-
 χόνδριον, ἐρυγὰ κακώδεες, βρομώδεες, ὡς ἕξ ἀλὸς ορεῖ-
 μίη· αἰετῶν κοτὲ καὶ ὑγρὸν δριμύ ζυὺν χολή· σφυρμοὶ ὡς
 ὀπίπαν σμικροὶ, νωθροὶ, ἀδραῖες, πυκνοὶ, ἱκελοὶ ὡς ψύχαι· λό-
 γος ὅτι τῶν τοιῶνδέ τις αἰηκίως ἔχων, κούρης ἦρα τὲ καὶ
 τῶν ἰητῶν οὐδὲν ὠφελοῦσιν, ὁ ἔρωσ μιν ἰήσασθαι· δοκέω δὲ
 ἔρωσι ἐρᾶν μὲν αὐτὸν ἀρχῆσθαι· κατηφεία δὲ καὶ δύσσημις,
 ἢ ὑποἀτυχίας τῆς κούρης ἐμμεναι, ἔμμεναι γὰρ ἀτυχολικὸν δοκέειν
 τοῖσι δημότησιν· ὅσα οὐτε μὲν ὡς ἔρωτα ἐλγινώσκων· ἐπὶ τῷ
 πὸν ἔρωτα ζυυψὲ τῇ κούρῃ, παύεται τῆς κατηφείας, ἔμμεναι
 σκιδνησι ὀργῶν τε καὶ λύπῃ· χρομὴ δὲ ἔμμεναι τῆς διςδυ-
 μίας· καθίσταται γὰρ πῶς γνώμῃ ἔρωσι ἰητῶν.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΗΣ.

κεφ. 5.

ΜΑΝΙΗΣ ἔσποι, εἶδεσι μὲν μυρίοι· γὰρ δὲ μοῦνος εἷς· ἔκ-
 τας γὰρ ὅτι τὸ σῦμπαν χρόνιος, αἰετῶν πυρετῶ· εἰ γὰρ
 κοτὲ καὶ πυρετὸς ὀπιλάσσοι, ἐκ ἀπὸ μαλίας αὐτοῦτος γίνοιτο,
 ἀλλὰ ἐκ ζωπυχίας δῆης· ἐκ φλέγῃ γὰρ καὶ οἶνος ἐς πᾶσα φορῶν
 ἐν μέσῃ· ἐκμαίνει δὲ ἔτι ἐδὲσων μετεξέτερα, ἢ μαδραγ-
 ρη, ἢ ὑόσκυαμος, ἀλλὰ οὐκ πῶς μαλίῃ τὰδε κικλήσκειται· ὅτι
 γὰρ σχεδὸν γιγνόμενα, καθίσταται γὰρ τὸν πᾶν δὲ ἐμπεδον ἢ μα-

νήϊα· τῇ δὲ τῇ μαίῃ, ὅθεν π' ἵκελον ἡ λήρισις, γήραος ἢ ζυμ
 φορῇ. αἰσθησιος γὰρ ὅτι νάρκη, καὶ γῶμης νάρκωσις ἢ δὲ τῶ
 νοῦ ὑπὸ ψύξιος· μαίῃ δὲ θερμόν τι καὶ ξηρόν τῇ αἰσθήσει, ὅ
 τρεαχῶδες τῇσι παρήξει. ἢ μὲν γὰρ λήρισις ἀρχομένη ἀπὸ γή
 ραος, οὐτε δὲ λείπει, ὅτι ζωοποιεῖται· μαίῃ δὲ καὶ δὲ
 λείπει καὶ μὴ δῶνι ἐς τέλος ἀποπαύεται· δὲ λείψις δὲ ἀτε
 λής, ὡς τῇ τῇ μαίῃς λόγῳ γίγνεται, ἐκ εἰκότως ἀκεομέ
 νου τῶ κακῷ ἡ τελέῃ, ἢ τῇ ὥρῃς θυκράσι· μετεξέτεροις
 γὰρ δοκούντας ἀσινέας ἔμδραι, ἢ ὥρῃ τὸ ἔαρ, ἢ ἀμάρτωλῃ
 διαίτης, ἢ ὀργῇ ἐκ ζωτικῆς ἐς ἀνάκλησιν ἡγάγε· καὶ γὰρ δὴ
 νοσίοισι οἱ φύσι ὀργίλοι, ὅξυθυμοι, ῥέκλαι, θυμαρές, ἰλαροί,
 παιδιώδεις· ἀπάρ δὲ οἱ ἐς ἐναπίνην ἰδέην ἢ φύσις ῥέπει, ὅκο
 σοι γῶθοι, ὀπίλυτοι, βραδείς μὲν ἐκμαθῆν· ὀπίμονοι ὅτι παρ
 καμῖν, ποτὶ καὶ μαθόντες, ἀμνήμονες, οἳ δὲ καὶ μνησχο
 λῆσαι ἐπιμύτεροι· οἳ δὲ καὶ παρόθεν ἐκμαίνονται, ἀπάρ καὶ
 ἡλικίῃς οἱσι τὸ θερμόν καὶ αἷμα πυλὺ, οἳ δὲ μαίνονται, τοῖσι
 ἀμφὶ ἡβῶ καὶ νέοισι, καὶ οἱσι πάντων ἡ ἀκμή· ὅκοσοι δὲ
 τὸ θερμόν ἐκ μνηστικῆς χολῆς ὀξείαται, τὸ, τε εἶδος ἐς ξη
 ρὸν ῥέπειται, τοῖσι μνηστικῶν ῥήϊον· διαίτα δὲ ἄγῃ,
 πονυφαγία, πλησιμονὴ ἄμειβς, μέση, λαχρεία, ἔρωτες ἀ
 φροδισίων· ἐμαίνεσάν ποτε δὲ γυναικες ὑπὸ ἀκαθαρσίας
 τῶ σκηνέος, ὅτε αὐτῇσι ἀπηνδρώθησαν αἰ μῆσαι· ὅμα
 ὅ οὐ μάλλον ὅ ρηϊδίως ἐκμαίνονται· μάλα δὲ χαλεπῶς ἐκ
 μαίνονται αἰ δὲ αἰ παρφάσεις. καὶ γὰρ ἀνδρα ὀξείστοι, ἢ
 ξυνήθη αἱματος ἐκκρίσιν, ἢ χολῆς, ἢ ἰδρώτος ὀπίσθῃ τὴν αἰ
 πῇ· ὅτι μὲν ἡδονὴ ἢ ἡ μαίῃ, γελῶσι, παίζουσι, ὀρχῶνται
 τυκλὸς καὶ ἡμέρης, ὅτι ὀργῇ ἀμφιδόν, καὶ ἐσεμμενοὶ ποτὲ
 ἔκθως ὀξείωνικῆς τυκφόροι ἔασιν· ἄλυπος τοῖσι πέλας ἢ
 ἰδέην· μετεξέτεροι δὲ ὑπὸ ὀργῆς ἐκμαίνονται· ἔαδ' ὅτε ἐαθῇ
 τας τὲ ἐρρήξαι τε, ὅτι θεοποιεῖται ἀπὲκτείναν, καὶ ἐαυτοῖσι

χῆρας ἐπὶνέγκαν· ἡ δὲ καὶ τοῖς πέλας ἐκ ἀκίνδυνος ἡ ζυμ-
 φορή· ἰδέαι δὲ μυρία, τοῖσι μὲν γὰρ δι' οὐδὲν τὴν καὶ δι' μαθῆσαι,
 αἰσρονομία ἀδίδακτος, φιλοσοφία αὐτομάτη, ποίησις δὲ
 δὲν ἐπὶ μουσέων· ἴσθ' ὅτι πᾶσι ἐν νοῦσι τοῖς δι' ἡμετέρας ἡ δι-
 παρδευσις· τοῖσι δὲ ἀπαρδευτοῖσι, ἀχθοφορία, πηλορμία, τέ-
 κλονες, ἡ λιθοξόοι· γίνονται δὲ καὶ ἀνόκοποι φαντασίαι· ἐδὲ
 δίδει γὰρ τις ληκῶν ἐκπῶσιν, καὶ δηγὸς ἐν ἔπινε, δοκέων
 ἑαυτὸν πλίνθον ἔμμεναι, ὡς μὴ τὰ ὑπερβαλῆται· μυθολογέ-
 ται δὲ καὶ τὸ δὲ τέκτων ἡ δὲ οἴκου μὲν, ἀόφρων ἐργάτης
 ὢν, μετῆσαι ξύλον, κόψαι, ξύσαι, ξυλομετῶσαι, ἀρμό-
 σαι, ξυτελέσαι δόμον νηφθῆναι, τοῖσι βρυσότοις ὀμνή-
 σαι, ξυμβῶναι, ἀμείψαι τὰ βρυσά μετὰ δὲ δικαίου· ὁ δὲ ἐπὶ
 μὲν τῷ χωρίου τῷ ἔργῳ, ὃ δὲ εἶχε γνώμης· ὢν δὲ ἐξήκοτε
 ἐς ἀγρὸν, ἐπὶ λουτρῶν, ἡ πνὲς ἐπὶ ἀνάγκῃ, ἡ γὰρ τὰ ὀ-
 πλα, ὡς ποτὶ ἔσενεν· εἴτα ἐπὶ γὰρ ὡς ὡς ἐξίων· ἐπὶν ὃ ἀπὸ λ-
 θε τῆς τε τῆς οἰκῆς τῆς, ὃ δὲ τῷ ἔργῳ τῷ ἔξιος, καὶ τῷ χω-
 ρίου, πᾶν παρ' ἐξεμάμετο· καὶ πάλινδρομήσῃ τῷ, αὐτῶς
 ἐσφρόνεε· καὶ ἡ δὲ τῷ χωρίου καὶ τῆς γνώμης ἡ ἀμβολία·
 ἴσθ' ὅτι πᾶσι αἰπῶν τῷ νοσήματος, κεφαλὴ καὶ ὑποχόν-
 δρια, δηγὸς μὲν ἅμα ἀμφὶ ἀρξάμενα· δηγὸς δὲ ἀμύλοισι
 ξυμπροσώτα· τὸ δὲ κύρος, ἐν τοῖσι ἀσπαστοις ὅτι ἐπὶ
 μακρῇ καὶ μακροχολίᾳ, ὅς τις πρὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖσι ἀσπασ-
 σι τὰ πολλὰ τοῖσι φρενηπικοῖσι· οἳ δὲ μὲν γὰρ παραμαίνονται,
 ὃ δὲ τὰ μὴ παρεόντα ὀρέοισι δὴθεν ὡς παρεόντα, καὶ τὰ μὴ φαι-
 νόμενα δὴθεν, κατ' ὅψιν ἰνδάλεται· οἳ δὲ μακρόδρομοι ὀρέοισι
 μόνως ὡς χεὶρ ὀρῶν· οὐ γὰρ γνώσκουσιν δὲ πρὸ αὐτῶν, ὡς χεὶρ
 γνώσκουσιν· ὢν οὖν μέγα ἡ τὸ κακόν, δι' κρινήτοι, ὅς τις πᾶν
 αἰσθησιν, ὑποπτοί, ὀργίλοι, ἐκ ἐπὶ αἰπῇ γινί· δι' θυμοῖ μὲν
 αἰσθῶν, οἳ ἐς σκυθρωπὸν ἡ μακρῇ βέπεται· οἳ δὲ ἐς θυ-
 μηδὴν, δι' θυμοῖ· δηγὸς δὲ πρὸ αἰσθῶν ἀγρυπνοί, ἀμφὶ

δηλοῖ ὧδε τὰς ὄψας, κεφαλῆγέες, ἢ πάντως γὰρ βάρος τῆς
 κεφαλῆς ζυῖεσι. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ βεβαίως τὴν γνῶμιν.
 ἐπ' ἐνίοισι γὰρ ἔστι ἰδίη ἢ χοίρων, καὶ βόμβοι, μέχρι δὴ γὰρ
 ἀλπίγων τε καὶ αὐλῶν. ἢ ἐς αὐξήσιν ἢ νῦντος γίγνεται, φυ-
 σιδέες, ἀσώδεες, βοροὶ καὶ λάτριοι ἐν τῇ ἐδαδῇ. ἀρτυνέοισι
 γὰρ ἀρτυνὴ δὲ βορὴν. ἀτὰρ οὐδὲ ἰχοὶ ὡς νοσέοντες· μὴ γὰρ
 χολῶντων μάλλον οὐδὲρ κῆν καὶ ὑπερβολῇ. ἢ δὲ πρὸς ἀπλάγ-
 χων ἐν φλεγμασὶ ἢ γεγενῆς, τὴν ὀρεξιν ἢ τὴν θρέψιν ἀμ-
 βλυῖ· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, οὐ σκαρδαμύλλοντες. περὶ γὰρ
 ὀφθαλμῶν ἰνδαλματα κυαίεα, ἢ μύα, οἷσιν ἐς μὴ γὰρ
 χολίῳ ἢ ὑπὲρ. ῥυθρότερον δὲ ἐς μανίῳ, καὶ φοινίκια φαρ-
 μάκματα, πολλοὶ μὲν ὡς ἀπασράπτοντες πυρὸς, ἔταρβος
 αὐτέοις ὡς ἀπὸ σκηπτὸς λαμβάνει· μὴ ἕτεροι δὲ καὶ
 ἐνέρυθροι καὶ ὑφαίμοι ὀφθαλμοί. ἐπὶ κορυφῇ δὲ τῷ κακοῦ
 οἰκιστοῖσι· ἀφροδίσι δὲ ἄλλοις ἐπιθυμίῃ, ἀτὰρ οὐδὲ
 ἐς τὸ ἀμφαδὸν αἰδῶς ἢ ὄκνος ὁμιλίας· νοῦσι δὲ ἔτι ἐπι-
 πλῆξει ἐς ὀργὴν ἐκλεπιδέντες, ἐς τὸ πᾶν ἐκμαίνονται. τὸν-
 τε ὅταν δῆλος δῆλῃ μαινεται· οἱ μὲν θεοὶ ἀχέτως, οὐτε ὅπως
 εἰδότες ἐς ταῦτα παλινδρομέουσι· οἱ δὲ ἐς δὴρὸν τοῖσι πέ-
 λας ἀφικνέον· δῆλοι δὲ αὐτοῖσι βόωσι ὁλοφυρόμενοι ἄρπαγιν,
 ἢ βίῳ· οἱ δὲ φυγανθρωπεύουσι ἐς ἐρημίαν, στίσι αὐτέοι-
 σι ὁμιλέοντες· ἢ δὲ ἐπ' αἰέσιν ἢ κοίεν τῷ κακοῦ, νωθροὶ, ἢ συ-
 χοί, ἐπίλυτοι. ἐς ἐπίστασιν γὰρ τῆς νοῦσου ἀφικνέομενοι, ἄ-
 χθονται τῇ ζυμφορῇ.

ΜΑΝΙΗΣ ΕΙΔΟΣ ΕΤΕΡΟΝ.

Τέμνονται ἄλλες τὰ μύα, θεοὶ ἰδίῳις ὡς ἀπατῶσι χρε-
 ζόμενοι οὐτε βεβαίως σίη· καὶ ἐστὶ τὸ ὑπολήψιος ἢ μανίη μὲν
 γον, τὰ δὲ ἄλλα ὁφρονέοισι. ἐκίρονται δὲ αὐτὰ καὶ θυμη-

δὴ, ἢ μέθῃ, τῷ παρεόντων παροτρύνῃ. ἐνθεός ἦ δὲ ἡ μαλινὴ κῆν
ἀπομόωσι, θυμῷ, ἀκηδέες, ὡς τελευτῶντες τῷ θεῷ,
ἄχρῳσι δὲ καὶ ἰχνοῖ, ἔς μακρὸν ἀδενέες πόνοις τῷ βωμῷ.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΥΣΕΩΣ. κεφ. ζ.

ΑΠοπληξίη, πῶς πληγὴ, πάρεσις, πῶς ἄλλοις, ἅπαντα
τῷ γῆνι τωυτά. ἢ γὰρ κινήσις, ἢ ἀφῆς, ἢ ἀμφοῖν ὅτι
ἐκλειψίς, κοτὲ καὶ γνώμης, κοτὲ καὶ τῆς δμῆς αἰσθήσεως. δμῆ
ἀποπληξίη μὲν ὅλου τοῦ σκηνέως, καὶ τῆς αἰσθήσεως τε καὶ γνώ-
μης καὶ κινήσεως ὅτι πῶς ἄλλοις. τοῖς δὲ τοῦ ἀποπληξίῳ
λυῖται, ἰσχυρὴν μὲν, ἀδυνάτον. ἀδυνάτῃ δὲ, οὐ ρηίδιον. πῶς
πληγὴ δὲ, πάρεσις μὲν ἀφῆς καὶ κινήσεως, δμῆς μέρους, ἢ χ-
ρῶς, ἢ σκέλεος. πῶς ἄλλοις δὲ, ὡς ἐπὶ παν, κινήσις μοῦ-
νον, ἐνεργείης τὴν πάρεσις. ἢν δὲ ἀφῆ ἐκλείπη μοῦνον κοτὲ
σπασίον δὲ τὸ τοῖον δὲ ἀνασπασίη μᾶλλον, ἢ πάρεσις κινή-
σεται ἢν δὲ ἀποπληκίον ὁ ἰσχυρῶς εἴπη σκέλος τὸ κατὰ
ἴξιν, ὡς νεκρῶδες, τὸ ἀχρεῖον καὶ τὸ ἀνδρῆς θέλει φεράσαι.
ὁ γὰρ ἐπὶ τῷ ζυμπαπῇ ἀποπληξίη ὅτι ἰσχυρὴ, πόδε ἐν τῷ σκέ-
λει πῶς πληγίῳ φεράζει. κύσιος δὲ οὐρων χύσιος ἢ ἀκρα-
σίης, πάρεσις τὸ κύειον. βλεφάρων δὲ ἔκ μῆλων ἔκ μωῶν
τῷ ἐν γνάθοις καὶ γῆυος ἐπὶ θάτερα πῶς πῶς, ἢν ἐπὶ σπα-
σμαδὶ δὲ ἀσπασίηται, κυνικός σπασμός ἢ κλήσις. ἐκλυσιν δὲ
γυνάτων καὶ αἰσθήσεως πῶς καμρον νάρκιν καὶ ἀψυξίῃ ἔκ
κατὰ πῶσιν, λυπεθυμίνην καλέομεν. παρείεται ὧν, ὅμοτε μὲν
μέρεα κατὰ ἐν, ὁφρὶς μούνη, ἢ δακτύλος, ἢ ἐπὶ μέζω, χάρ,
σκέλος. ὅμοτε δὲ ὁμοῦ πλῶνα. καὶ ποτε δεξιά μοῦνον, ἢ αἰ-
ειστερά, ἢ ἰδίη, καὶ ἰδίη ζυμπαπῇ, ἐπὶ ἀκριβέως ἢ ἡσων, οὐ
τὰ διεσῶτα μοῦνον καὶ ὁμῶνυμα, καὶ ὁμοζυγα, ὁφθαλμοῖ,
χῆρες, σκέλος δμῆς καὶ τὰ ζυμφυνέα, ρίς, ἔς τὸ ἴσον, καὶ γλῶσσαι

μέσσι τῶν ὀρίων τῷ μέσῳ, καὶ παρίστανον ἐν, καὶ ἰσχυροὺς, καὶ
 κατὰ ποσὶς ἐς ἡμῶν δοκέω δὲ ἐγὼ κοτε, ἢ σόμαχον, καὶ τὰ
 εἴπερα, καὶ κύστιν, καὶ τὸ πῶς ἀμνηστικὸν ἐν τερῶν ἀρχῇ τῆς ἀρχῆς
 τῶν τὸ πεπονθέναι. ὅθεν τὰ μὲν μὴ εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐλκείων, ἢ οὐκ
 κρυπλὰ καὶ ἀφανέα. ἡμιτελεῖς δὲ καὶ αἱ ἐνέργειαι. τῇ δὲ μοι
 δοκεῖ καὶ ἡμιπατέα εἶναι τὰ μέρεα διχῇ ὑπὸ τῆς νοῦσου
 πετμημένα. τὸ δὲ μὲν τὸ πῶς ἡμιπατέα, δίδασκα δὲ φορῆς
 διωάμους τε ἢ κρίσιος πρὸς ἀρίστερα δεξιῶσι. ἴση μὲν γὰρ
 καὶ ἡ πρὸς οἴζουσα αἰπὴ. ἔχουσι δὲ ἀμφοῖν τῷ πάθειος αἱ
 πρὸς φάσεις, ὥστε ψῆξις, ὥστε ἀπεψή, ὅθεν ἀμφοῖν παθεῖν,
 ἐκ ἴσας αὖ. ἰσορρόπος δὲ ἡ φύσις, ὥς ἐν ἰσορρόπῳ. τῶν τὸν ὅ
 ἐν ἀνίστοις, ἀδιώπων. ὡς μὲν οὖν τῆς κεφαλῆς κατὰ πᾶσι
 ὡς ἀρχῇ, ὁκοῖον πῶς νωπαίου μυελοῦ ἢ μινίγξ, τὰ ὁμώνυ-
 μα ἢ ξυμφατέα πῶς ἀλύεται, δεξιὰ ὅτι δεξιῶσι, καὶ ἐπὶ ἀ-
 εστεροῖσι λαγὰ. ὡς δὲ κατὰρχῇ κεφαλῇ, ὅτι μὲν τοῖσι δε-
 ξιῶσι, τὰ λαγὰ πῶς ἀλύεται, δεξιὰ ὅτι ἐπὶ ἀεστεροῖσι. αἱ-
 πὴ δὲ τῶν ἀρχῶν τῶν νυδίων ἢ ἐπαλαγῇ. οὐ γὰρ κατ' ἴξιν
 τὰ δεξιὰ ὅτι δεξιὰ ὁδοιπρέει, μέσσι περιτῶν, ὅθεν ἐμφυ-
 τα τῇ ἀρχῇ, ἕκαστα διδύς ἐπὶ ἐκείνα φοιτῇ, ὅθεν ἡλοισι ἐπαλ-
 λαξάμματα εἰς χασμὸν ὁμίματος. ἀθρόον δὲ εἰρήσται, εἴτε
 ζύμπαντα ὁμοῦ, εἴτε μέρεα παρείεται, ἢ ζυγαμφοτέρων.
 τῶν δὲ ὅθεν ὅθεν μὲν τὰ ἀπὸ κεφαλῆς πάσθ. τὰ δὲ μὲν τὸ ἐς αἰα-
 ὄνησίῳ ῥέπονται, ὥς ἐπὶ εἰπῶν, οὐ κατὰ ῥηϊδίως ἐς ἀκι-
 νησίῳ ὅθεν ὡντέων ῥέπει τὰ δὲ. καὶ μὲν τοῖσι κινδύμοις ζυμ-
 παθήσει, πάσθ. καὶ τὰ δὲ μικρὴν ἀκίνησίῳ. ἴσθ. γὰρ καὶ τὸ
 κίνησις ὅθεν ὡντέων, εἰ καὶ ὅθεν ἡσων φύσις. ὅθεν δὲ τὰ ἀπὸ
 μῶν ἐς μῶας περαιούμενα, τὸ δὲ τὸ κύρος τῆς κινήσεως ἴσθ,
 καὶ τοῖσι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς διδύ. καὶ γὰρ αὐτὰ ἀπὸ ἐκείνων
 τὸ πλεῖστον τῆς κινήσεως ἴσθ. ἴσθ. δὲ καὶ ὅθεν ὡντέων καὶ ἐλατῶν.
 τὰ δὲ μὲν τοῖσι ἀκίνησίῳ πάσθ. μάλλον. ἀσάνισιν δὲ εἰ κατὰ ὅθεν
 ἐαυτῶν

ἔωπτεών εἰς ἀναισθησίῳ βέποιται, δοκεῖ καὶ μὴ εἰς τὸ πάμ-
παν· ἢν δὲ ζωώδεις ὡς γούρων λυθῇ ἢ ὡς ὀστέων πεφυκό-
των ἰνὸς, καὶ κραινόντων ἐς ὅσα, ἢ ῥα γένιος, ἀκρατεῖα τὰ μέ-
ρεα ἔδῃσι γούρων, ἐκ ἀναισθητα γίνεται. εἶδεα ὅτι τῶρα-
πληκτικὰ τὰ δὲ, δηλοῦτε μὲν ἐς ἐκλάσιν λέλυται τὰ μέγιστα, οὐδὲ
παλινδρομεῖ ἐς κάμψιν, οὐτε μήκιστα καὶ λα φαίνεται· δηλοῦ-
τε δὲ κοίλα γίνεται, οὐδὲ ἐς μήκος ἀποτείνεται· εἰ δὲ ἐκτανύ-
σαι βιάται, ὅπως ζύλα ἰκανὰ καταξέων τὰ μέγιστα, βραχυτε-
ρα ἔωπτεών γίνεται. τὰ δὲ πάρα ἄμφω τὰ εἶδεα, καὶ ἢ ἐν τοῖς
ἰφθαλμοῖσι παρδένος. καὶ γὰρ ἐκ χέεται πολλὸν ἐς μέγιστος,
οὐτε πλατυκοεῖν ὀνομαζομένη· ἀτὰρ ἢ δὲ ζωάχεται ἐς μι-
κρόν ἢ κούρη, οὐτε φθίσιν ἢν ἢ δὲ μωδρίσιν ἐν κικλήσκω-
σιν καὶ κύσις παρείεται, ὅτι τοῖσι ἰδίῳσι ἐργασίαι. ἢ γὰρ εἰς
ἐκλάσιν λύεται, ἢ ἀκρατεῖα οὐρα ἐκ χέει, ἢ ζωειλέεται ἐς
ἔωπτεον, οὐτε ὅταν πλησθῇ οὐρου οὐ δύνῃσιν· αἰτίαι δὲ παρ-
εἰσὶ μὲν, ὅτι ἀρχονται δὲ βώματι, πληγῇ, ψύξι, ἀπεψίῃ, λα-
γνείῃ, οἰοφυλίῃ· ἀτὰρ καὶ ψυχῆς ἀκρατεῖα πάθη, ἐκ πλη-
ξεις, φόβοι, δις θυμῶν· ἀτὰρ καὶ παθόντες δέμας. παρ-
εἰσὶ καὶ καὶ χρεῖα ἀδύνηται ἔμεινα, καὶ γέλωτος ἀσβεστοῦ μέ-
χρη θανάτου. δηλοῦται δὲ μὲν, ἀρχὴ τῶρα, ὅσα τῇ δὲ καὶ κα-
μψίῃ ἐμφύτου θερμῶς· ὅτι ὑγρότητι, ἢ ξηρότητι πάρα
ἢ δὲ, καὶ δυσσυχίας τῆς ἐπέρης πάρα μάλιστα· ἀτὰρ καὶ ὅτι
τῶματι, καὶ δὲ κοπῇ γούρων, ἀναισθησίας· ἢ λικνίῃ, γέροντι, καὶ
οἷδε δυσσυχίας· παθόντες δὲ βὺν ἀκλιντοὶ ὥρη χρεῖαν, ἔαρ
δέύτερον, ἔπειτα μετόπωρον, θέρος ἢ κίσα· ὅτι οἱ παχέες
καὶ φύσιν, ὑγροί, ἀρτοί, ζωώδεις. πελεσθέντα μὲν οὖν τὰ πά-
θη, ἐκδηλα ἀκνησίῃ, καὶ ἀναισθησίῃ θερμῶς τε καὶ ψυ-
χρῶς, ἀτὰρ ἔκ τῶν καὶ κνησμών, καὶ φασίων. σπάνιον δὲ
τε τοῖσι τὰ πάθη ἀλγεί, δηλοῦται ἐς ἀναισθησίαν οὐ κακίων ἢ ἀ-
πηνίῃ· γίνεται μὲν οὖν ὑπερπίνης· ὡς δὲ κοπε καὶ ἀρχαὶ ἴσθη· ὅτι-

D

μήκεας, βάρος, δυσκίνησιν, ὀδύνην, ψύξιός ἀγένησις, ὅμοτε
 τάλπειος ὑπερβολή, ὕπνοι σμικροί, φαντασίαι μέζονες, οὕτε
 αἰθρόον παρελύθησαν. ὅπῃ δὲ κυνικῶν ἀσασμαῖ, ἅπαντα μὲν
 τὰ τῷ περὶ σῶτος μέρεα ἀσάσται οὐ κάρτα ζυώητες, ὅπῃ
 δὲ τὰ τῷ ἀειστερεῖ, καὶ ἐς ἀειστερεῖ τὰ δὲ ξιά φοιτῇ, οὕτ' καὶ τῆς
 γήυος ἐνθα ἢ ἐνθα ὅπῃ πολλὸν ἢ ὀλίγον, ὅπως δὲ ἐδρῆς
 κινουμένης τῆς γὰρ τοῦ. καὶ γὰρ ἐπεὶ οἱ κοτε ἔξέβη τὸ ἄρτρον,
 οὕτε μέγα χανόντων ὅπῃ τὸ ἔπερον ἢ γήυς παρήχθη. ἰλωσις
 τῷ ὀφθαλμοῦ τῷ σινάροῦ μήλου, ζυὼ τῇ ὑπερκοίλῃ παλ-
 μῶς. πάλκεται δὲ καὶ τὸ ἀνὼ βλέφαρον, ὅμοτε μὲν ζυὼ τῷ
 ὀφθαλμῷ, ὅμοτε δὲ μοῦνον. ζυπνίεται δὲ καὶ τὰ χίλια
 ἰδίη ἐκάτεροι. ὅμοτε δὲ ἀμφὶ ζυμπεσόντα, παφλάζει. ἐστὶ
 οἷς μέμυκε κάρτα, αἰθρόον δὲ ἴσταται, ἐπὶ τὴν ζυώητα πύ-
 σμὸν ψοφεί. ἀσάται καὶ γλῶσσα. καὶ γὰρ ἡ δὲ μῶς ὅτι καὶ νύ-
 ρα. οὕτ' ὅτε πὸν οὐρανὸν ἐς πλάτος ὅλη ἢ ζυμφοῦσις αἰθρό-
 ον ἀφήλατο, καὶ κλόνου πᾶταρον ἐπίσσει. ἀσάται δὲ καὶ
 κίων, ἐπεὶ μὲν τὸ σῶμα ζυάγῃ τῷ ὀδύνην, ἀδύνητος ὁ πᾶ-
 ταρος. μὲν δὲ δὲ τῇ σῶμα, ὅψαι πλὴν κινίδια, ὅμο-
 τε μὲν περὶ σφουδρῶν ἐς πλάτος τῷ οὐρανῷ, ὅμοτε δὲ ἀπο-
 παλλομένη βίη ὡς ὅπως ὅμοιως, οὕτ' ἐπὶ ἡ δὲ πατάγει.
 ἀπάτη δὲ τῷ ζυώει τῷ κυνικοῖσι ἀσασμοῖσι. δοκεῖ γὰρ
 τῷ σφουδρῶσι τὰ ἀπάτηα, πλὴν νοῦσον ἰχθύν. τῇ γὰρ περὶ τῶν
 καὶ τῇ χροίῃ, καὶ τῷ τῷ ὀφθαλμοῦ μέζονι, ὕψια τὰ σινάρε
 φαίνεται. ἐλέγχεται δὲ ἐπὶ γέλωτι ἐλαλή, καὶ καταμύσει.
 τὰ μὲν σινάρε, ἀσάται πᾶτα πατάγει, χίλος ἀμειδῆς,
 ἀκίνητον ἢ λαλή, βλέφαρον δὲ ὅπῃ τῶν, ὀφθαλμὸς ἀπεινός,
 ἀνὰ ἀγένητος ἢ ἀφ' ἧ τὰ δὲ ὕψια λαλεῖ, καταμύσει, ἀνὰ ἀνέ,
 γελᾷ.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 51
ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΙΟΣ. κεφ. η.

ΗΝ ἐν τῷ δὲ ἀποστάσιος ἐν τῷ πνύμονι γυῖν, ἢ ἐκ ἐκχρό-
χρονίης, ἢ ἀναγρωγῆς αἵματος, ἢ αἰαθήσῃ πύον, πύη,
ἢ φθίσις κικλήσκειται· ἢν δὲ θώρηξ, ἢ πλὺρόν ἐμπύκη, ἐ-
παναγνύται δὲ δὴ τῷ πνύμονος, ἐμπύη ἢ δὲ τῷ νομα· ἢν δὲ
ὅπῃ τοῖσι δὲ ὁ πνύμων ἔλκος ἴσῃ, ἀναβρωθεῖς ὑπὸ τῷ διε-
τεχθέντος πύος, τῷ νομα ἐκ ἐμπύης, δηλὰ φθόλῳ μεταλαμ-
βάνῃ. ζῶντες δὲ πῦρ ζῶντες, ὡς μὴ δοκέειν, λήθον μὲν ἔκο-
τε, λήθον δὲ ἡμέρης ἰδρῶν καὶ ψύξι τῷ σκηνέος. καὶ γὰρ καὶ τὰ
ἰδρῶ φθίσις ὅσῃ, ἢν ἡ θέρμη ζωπυρῇ, καὶ ἐς ὑκίαν ἐκλάμπῃ,
ἡμέρην δὲ αὐτῆς ἐν τοῖσι πλάτχοισι φωλῶν· δὴλη δὲ ἡ δὲ
φοεῖν, καὶ ἡ ἀδυναμία, καὶ αἱ ξυνηθίαι. ἢν γὰρ ἀπεδίδορθε
τῷ σκηνέος δὲ ἡμέρης τὸ πῦρ, πῶς ἐκ αὐτοῦ ἐσθρκοῦτο τε καὶ
ἡδυνάτο, ἢ διφθόρως εἶχεν ὠνθρῶπος. οὗτε γὰρ ἀνάγκη, ὅπῃ
μᾶλλον τὰ θανά αὐξέεται· σφυγμοὶ μικροὶ δὲ ἀμυδροὶ, ἀρτυ-
πνίη, ἀχρῖα, καὶ ἄλλα πάντα ὁκόσα οἱ πυρεταῖνοι τες· ἰδέαι δὲ
ὕβρην μωείαι, πηιδνῶν, ὠγάνων καὶ τακορέων, ἢ ὠχρῶν δῶκων,
ἢ λυκοχλωρέων· πλάττων, σρογύλων· σκληρῶν, δὲ λύτων, ἢ
μανῶν, λυομῶν· ἢ ἀνόσμων, ἢ κακῶδῶν· ἀπαντα δὲ τὰ δὲ
πύος ἔασιν ἰδέαι. ὁκόσοι γὰρ ἢ πύει ἢ ὑδαπ τὰ ὑγρὰ τεκμαίρον-
ται, οὐ κάρτα μοι δοκέοισι φθόλῳ οἷδε γινώσκειν. πισυτέρη
γὰρ ἢ ὅψις ἀπάσης δὴς αἰσθήσεως, ἢ ἢ ἀναγνῶν μούνον,
δηλὰ καὶ τῷ ἰδέος ἔνοσέοντος. ἢ γὰρ καὶ δημότης ἰδὴ τὸν ἀνθρῶ-
πιν ὠχρῶν, ἀδρῶν, αἰαθήσονται, ξυνηθίκατα, ἀρεκέα μαν-
τεύεται φθόλῳ· ἀτὰρ ἢ δὲ ὁκόσοισι μὲν ἔλκος μὲν ἐκ ἐστὶ ἐν
πνύμονι, ξυνηθίκατα δὲ πυρεπῖσι χρονίοις, πυκνά δὲ καὶ
σκληρά καὶ ἀπελέα βήσονται, καὶ ἀνάγκη οὐδὲν, καὶ τοῖς δὲ
φθισκοῖς κικλήσκεισι, οὐ πάνυ ἀσήμους· ζῶντες δὲ τῷ θώρη-
κος βάρους πνύμων γὰρ ἄπορος· ἄση, δυσφορεῖν, ἀπσιπῆ,

εσπέρη παύσις, κὺ δὲ ῥμῃ ἐς τ' ἔω· ἰδρῶς ἄχρ' ἰθὺς τῆς
 δέρμης δυσφορώτερος· βηχὸς ἀναγωγῇ ποικίλαι, ὁκοίαις ἔ-
 λξαι· φωνὴ βραγχώδης· αὐχλὺ ὑποσκόλιος, ἔσθινος, οὐκ
 εὐπαράφωτος· ὁκοῖον π ξυτεταμένος· δακτύλοι ἰχθίοι· τὰ
 δὲ ἀρ' ἔρα, παχέαι· ὁσέων μούνων ἢ ἰδέη· σμύχονται γὰρ καὶ
 σόρκιες· ὄνυχες γρυποὶ δακτύλων, αἱ κοιλίαι ῥυσταί, καὶ πλα-
 τείες· ὑπ' ἀσπιδίας γὰρ, οὐτε τὴν παλαιότητα, οὐτε τὸ σπογγύ-
 λον ἰχθίον· δὲ αὖ τὸ δὲ καὶ ὄνυχες γρυποὶ· ἥδε γὰρ ἢ ἀνακροχί,
 καὶ ἢ ὑπόστασις αὐτέων, ἥ τις ἐν τῇσι κορυφῇσι πεπλησμένη·
 εἴνεκεν αὐτῇ ὄβρι καὶ ὁ πόνος, ὥσπερ δὲ τὰ στερέα· ῥίς ὁξείη,
 ἰχθὴ, μῆλα ὑπερέχοντα καὶ ἐρυθρά, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι σκληροὶ,
 γανόωντες, οἰδαλέοι, καὶ ὠχροί, ἢ πελιδνοὶ τὰ πρὸς ὤ-
 πα· γὰρ τὰ λεπτὰ ποιεῖ ὁδοῦσι πρὸς ζάνην· μαιδιῶσι ἴκε-
 λοι, τὰ πάντα νεκρώδεις· ὦ δὲ καὶ τὰ πάντα ἰχθ'· ἰχθίοι, ἀσπρ-
 κοι, βραχιόνων μῦες ἄδηλοι, μαζῶν οὐδὲ ἰχθ', ἐκφανέες
 δὲ μούναι θηλαί· πλὴν ἔστι οὐ καταλέξαι μόνον ὄσσημον,
 θηλά καὶ ὅπη κραίνουσι, ἐσθλὴν ῥηϊδίον· οὐδὲ γὰρ αἱ πρὸς τοῖς
 σπονδυλοῖς στωαθρώσεις εὐξυγκρυπτοὶ· δὴλαί τ' αἱ εἰς τὸ
 στένον ὀπιθοαί· τὰ μέσα τῶν πλὴν ῥέων, κοῖλα, ῥομβοειδέα·
 ὡς ἐς τὴν τ' ὁσέων παλαργῶν, ὑποχόνδρια λαγαρά,
 ἀνεσπασμένα, ὀπιγασίον τῇ ἐσχάτῃ πρὸς πύες καὶ λαγών·
 ὀρ' ἔρα ἐναργῇ, ὀξαρθρα, ἀσπρὴ κώδεα, καὶ ἡ κνήμη ἰχθ' ὄν τε καὶ
 βραχίον· ὑπερίχθ' γὰρ ἢ ἄκανθα τῶν σπονδυλῶν ἢ πρὸς αὐτὴν
 κοίλη, τῶν ἐκ τέρων ἐκτετακῶτων μυῶν· ὡς ῥομβοειδέα ἐκφα-
 νέες ὄλαι, ὁκρος πτέρυγες ὀρνίθων· τοῦτοισι ἡ κοιλία ἐκτα-
 ραχθῇ, ἀνέλπιστος· ἦν δὲ ἐς ὑγείην τρέπῃ, τὰ ἐναντία τοῖσι
 ὀλεθρίοις ὀπιφοιτῇ· γρηγοροὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἔτι πάχιν· δὲ αὖ-
 διδρῆσκουσι εἰ ἢ κισα· νέοι δὲ μέχρι ἀκμῆς ἀπὸ αἵματος ἀνα-
 θωγῆς φθινώδεις γίνονται, καὶ ὑγιάζονται μὲν, οὐ ῥηϊδίως
 δὲ· παρδία ξυνεχῶς τῇ βηχὶ μέχρι φθόνης κοτὲ ῥηϊδίως

ὕψιζέται· ὅξινες δὲ, ῥαδινοί, στανιδώδεις, πτερυγώδεις, ὅξιν-
 χέδροι, χοί, λυκοί, ῥαδιότεροι τὸν θώρηκα· χῶραι δὲ ψυχραὶ
 ἔνυδραι, ὁκόσαι τὰ εἰδὲ τῷ πάθος ἀδελφαί.

Οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀνθρώπου κατ' ἴξιν τοῦ θώρηκος, ἢ
 καὶ κατὰ τὸ πρὸς τὸ διάφραγμα πύου ἀποσάσεις γίγον-
 ται, ἐν μὲν ἀνάσσει, ἐμψυχοῦσι καλέονται· ἐν δὲ τὸ πύον
 διζίη κατὰ τὸ ἀποσημαπία κικλήσκονται· ἔν μὲν θώρηκι,
 ἐν τοῖσι ἔλκεσι, ἢ τοῖσι ἐν πλῦμονι, ἢ ἐκδέχεται φθόλω, ἢ ὑπε-
 ζωκόπῃ ἐν πλῦμονι, ἢ σέρνῃ, ἢ κατὰ τὴν πρὸς τῇ ζυμφοῦσι τῷ
 πλῦμονος κτ' ῥοχλῇ, ἢ τῇ τῷ θώρηκος ὁμῇ, ζυμπαίνων δὲ ἐς
 ἀναγωγὴν ὁδὸς τὰ πύον πλῦμον. ὑπὸ δὲ τὸ διάφραγμα
 ἐν τοῖσι σπλῆγχουσι, ἢ παπ, σπλῆνι, νεφροῖσι, κύστις· ὅπῃ γινώ-
 κων δὲ καὶ ὑσέρη· ἔταμον δὲ καὶ ἐγὼ ἐν κούλῃ ἐνὶ κοτὲ ἀπόσα-
 σιν· ἔν τῇ δὲ πρὸς τῇ παπ καὶ πολλόν τι ἐστὶν ὅξιν πύον·
 πολλὸν δὲ καὶ διὰ νεφρῶν, καὶ κύστις ἐς ἡμέρας πλῦνας
 ἐρρύη καὶ παρὰ τὸν ὄνθρωπον· αἰπία δὲ ζυμὰ μὲν αἰπύ-
 των, πληγῇ, ἀπεψίῃ, ψύξις, ἢ δὲ ὁκοῖα τοιάδε· τοῖσι δὲ ἐν θώρη-
 κι, βύξ χροῖνι, καὶ πλῦμονι, καὶ πλῦμονι, καὶ ῥόμα χροῖ-
 νιον· ἀτὰρ ἡ δὲ ὁξείας κούσου ἐς ἐν τῇ σπλῆνι· τὸ
 δὲ ὑγρὸν, ὅμοτε μὲν ἀερρὸν, ἀδρανὲς, ἐκείναι τὰ ὁμῇ· ἄλ-
 λοτε μὲν σπλῆνι, δαπνῶς, καὶ σπλῆνι ἐμποιέων μέτρῃ θά-
 νάτου· καὶ γὰρ καὶ ἰδέαι μωραί, ὁκόσαι αὐτὴς φέρω· θωῦμα
 δὲ ὁκός· ὅξιν ὑγρὸς λεπτὸς τε καὶ ἰχνοῦς, βάθος οὐκ ἴχοντος
 τῷ ὑπεζωκόπῃ, τὸν δὲ ῥέει πύον· πολλὸν γὰρ πολλοῖσι ζυμωλέ-
 γῃ· αἰπὴ δὲ φλεγμασὶν ἀπὸ παρὰ τῇ σπλῆνι, ἐφ' ἣ πα-
 χύνεται· οὐ μὲν ἀτὰρ ἡ δὲ ἐκ πολλοῦ αἵματος, πολλὸν γίγνε-
 ται ἐν μέσῳ πύον· καὶ μὲν εἶστω ῥέπει, αἰ πλῦραι τὰ ὁστέα

κτ' ἔχει πλὴν σφῶν αὐτέων, φθίσιν ἔλαξα πρὸθεν ἐπέεα
 ἔμμεναι συμβεβῶσαν κτ' φύσιν· ὡς δὲ ἔξωρέπη, δίσταται
 τὰ ὄσέα. ἐς γὰρ ἐν τῇ μέσων πλὴν τῆς ἀποστάσεως ἡ κο-
 ρυφή ἐκίρεται, ὅτε ἐντα καὶ ἐντα πλὴν παρὰ πρῶτον· ση-
 μήια δὲ τὰ μὲν ἀπάντων, ζῶα· τὰ δὲ ἐκάστου, ἴδια· βάρους ἢ
 πόνος γὰρ, ζῶον· πνύμων γὰρ ἀποτος· πυρετοὶ ἀμυδροὶ, ῥίγη
 πρὸς ἐσπερίῳ, ἰδρώτες ἐπ' αἰέσι, ἀρτυρήν, οἰδήματα ἐν
 ἄκροισι ποσὶ καὶ χερσὶν· δακτύλοις, ὅμοτε καὶ ἄλλοτε κα-
 θεσάμναι, καὶ ἐπαρμόμναι· δυστροφία, ἀποσιπνία, ἰσχυρὸς ὁ-
 λου· ὡς δὲ τὸ μῆκος ἴσχυρὸς ἢ μεταβολή, ὅστις φθινώδης. οὐ γὰρ
 ἐπ' φύσιν ἔργον ἔχεται· οὐ γὰρ πέψις οἰκείη πρὸθεν, οὐκ δι-
 στροφία, χροὴ ζωώδης· αἰσθητὴ πᾶσι μὲν κακὴ, κακίων δὲ,
 οἷσι ἐς πλὴν αἰσθητὴν, ἀπὸ καὶ βιῆς τὰ πρῶτα, μέτρη δὲ
 ἢ φλεγμασίν, ἢ πύρεσιν, ὅτε καὶ πόνος μέζονες καὶ ῥίγη, καὶ
 θερμὴ, τὴν ἀρτυρήν, καὶ δις πνοιαὶ ἐπ' ἑκάστην· σφυγμοὶ μικροὶ·
 νωθροὶ, ἀδρανέες, πλὴν γνώμῳ πρὸς ἀλγος, δάκρυα ποδ-
 ῶν· ὡς δὲ ἡ δὲ εἰς γήνησιν ἡκὴ πύς, πάντα μέγιστα· αἰσ-
 θητὴ δὲ σμικρὴ ἐπὶ βιῆς μέζονι, καὶ δὲ ἀποστάσις βιαιή·
 τὰ πρῶτα φλέγμα πρὸς χολοβάφον ἐπὶ τὸ μὲν ἰσχυρόν, ὅπως
 ὅς αἰσθητὴς· ἐπὶ δὲ δαίμονι καὶ παχέων· ὡς δὲ καὶ ἐσθλὴται
 μύλη, τὴν σφαιρικήν βαθέων· καὶ ὡς ἐσθλὴ, κίνδυνος μὲν
 πνίξις, ὡς πολλὸν τὸ ἀθρόον ἐκχυθῆ πύον· ὡς δὲ οὐκ ἐκρέη
 ῥέει, ἀρεκεί· πύον ἢν κάτω πρῶτον δέλη, τὰ μὲν αἰσθητὴ μέ-
 ρη ἐντα ἢ ἀπόστασις, ὅστις πόνος, κοιλίη ὑγρὴ, τὰ πρῶτα ὑ-
 δατώδεια ζῶν φλεγματώδεσι· ἐπειτα πρὸς αἵματω-
 δέων, καὶ αὐτὴ σφαιρική, ὡς ἡ δὲ ἐσθλὴ· ἐπειτα δὲ τυπιοίσι
 πύον, ἢ δὲ κοιλίης, ἢ οὐρῶν· ἀγαθὰ δὲ πάντων μᾶλλον, αἰ-
 ἐς νεφροὺς καὶ κύστις μεταλήψεις· φέρεται δὲ ἡντι αἰσθητὴ, ὡς
 τε κάτω, ῥέος πύου ποικίλον, ὡς ὅν, ἢ λευκόν, ἢ περὶ ζῶν, ἢ
 περὶ δόν, ἢ μύλην, καὶ κακῶδες· ἢ ἀσθμον, τὴν παχύτητα·

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 55

ἢ μέσῳ ἴσθμῳ, ἢ λεῖον ὀμαλόν, ἢ τε ηὐχὺ, ἢ ἀνώμαλον, καὶ σὺν
κοῖτῃ τὰ ἐμπλόωντα, στρογγύλα, ἢ πλατέα, ῥηϊδίως ἀποπλυ-
νόμῳ, ἢ ἰξώδεα· ἀθρόον δὲ πύου εἰρησάται, ὁκόσα μὲν
λθυκά, πέποινα, ἀνοσμία, λεῖα, στρογγύλα, καὶ ἀναβήσεται
ἡ ἀσπὺς, ἢ ὑποφέρεται, πλεεσηκότα· ὁκόσα δὲ ἔξωχρα, χο-
λώδεα, ἀνώμαλα, μοχθηρά. πολλὸν δὲ τυτέων κακίῳ, τὰ
πελιδιὰ ἔμυθνα. σιπεδὸνα γὰρ, καὶ ἀνεαδιόμῳ σημαί-
νοισι τὰ ἔλκεα· πλεεξυγιέναι δὲ τυτέοισι καὶ πλὴν ἔξιν, καὶ
τὰ ξυνομωτέοντα τῇ νούσω. ὡς γὰρ ἐπὶ τῇ ἐκκρίσει διφό-
ρως φέρη, ἄπυρος γίγνεται· διὸ τὸ πέσσει, διὸ χροῖς, διὸ σπες· ἢν ἀνα-
βήσῃ διμωδῶς, διὸ σφυκλός, διὸ πνος γίγνεται, ἀνώλεθρος ὁ νο-
σέων· ἢν δὲ ὑπὸ πυρεταίνῃ, καὶ πάντα εἰς κακὸν ῥέπῃται, ἀνὴρ-
πτος. πλεεξυγιέναι δὲ καὶ τὰ χροῖα, ἐνθα αἱ ἀποσάσεις·
ὁκόσοισι γὰρ ἐν ταῖς σέρσι τοῦ ἐμπύημα γίγνεται, βραδέως ἀ-
φίσταται. ψιλὰ γὰρ ἔσονται καὶ χονδρώδεα τὰ μέρεα· τὰ δὲ
τριάδε, οὐ ῥηϊδίως δέχεται φλεγμονῆς πλεοισίλω· ἀνεκπύη-
τα δὲ μίμνει πύλιν χροῖον· ψυχρόν γὰρ οἱ χροῖοι· ὅθεν τῶν
δὲ ἀσπινέες μὲν αἱ φλεγμοναί· τῆς ἔξιος δὲ κακαὶ ζυτῆξεις.
μικρόν γὰρ δὲ ἀπὸ πύσεως χροῖον. σπλῆν, καὶ ἡ παρ, καὶ πνύμων,
καὶ διάφραγμα, ὅξυ περὶ μὲν εἰς ἐμπύλω· ἐπικύδωτα δὲ, καὶ
ταταπώδεα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΝΕΥ-
ΜΟΙΑ ΔΥΠΟΣΑΣΕΩΝ. κεφ. ι.

Εἴπε ὁκόσοισι πνευμονικοῖσι, ὡς φλέγμα ἐστὶν, ἢ μὴ δέχ-
χεται, πλεεξυγιέναι· οἱ δὲ δὲ διδρῆσκοντες τὸ κατόξιν τῆς
πάσης, ἐμπυοὶ γίγνονται. τὰ μὲν οὖν μολύβδου ἢ τετελεσμένης
ἀποσάσεως σημεία ἐν τοῖσι ἐμπύοισι ἐλθῶ· ἢν δὲ πελεσθῇ,
οὐ βίης καὶ πόνων εἰς ἀπορρήξιν καὶ ἀναγωγὴν χροῖος, ὅπως

ὡς ἐν τοῖσι θύμασι· διὰ γὰρ ῥηιδίως ἀναφέρεται, διὰ τὰς οὐ-
 μάλλον τῇ ἀραιώσειν ἡμιουμένης, ἢ ὡς ἕξις θύμάτων. μα-
 νὸς γὰρ ἐκ πολυΐητος ὁ πνύμων, ἀπογνήϊκος, ἐχάλεπα-
 νων τῷ ὕδατι, διὰ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν αὐτοῦ αἰεθῶν τῇ μέ-
 σφι τῆς ῥηιδίως ἀρτηρίας ἡκείνῃ. ἀλλοιοδοὶ δὲ τῷ ὕδατι ῥηιδίαι.
 ὁ καμπεὶς γὰρ ἡδὲ ὁ λιανερὸν πύον. ἀτὰρ ἐπεὶ ἡ ἀναπνοὴ αἰσ-
 ναπνίη ἀθρόη ἐκλύει τὸ ὕδωρ, τῆς ἀρτηρίας οὐδεχόμενης
 τὸν ἡέρα πλῆθει τὸ πύον. ἀνέκοισι δὲ μετεξέτεροι χροὶ τὸν
 φθινώδεα καὶ τὸν ἐμπύκτον ἔχον· τὰ δὲ πῦα λευκά, ἔπα-
 φρα, σιὰ λω μεμυμένα· ὅμοτε δὲ αὐτὸν τεφροδῆα, ἢ ὑπομε-
 λανίζοντα· καὶ βρογχίζον κατὰ αἰεθλίωσιν ἐπὶ ποικίλῳ ἐλ-
 κεί, καὶ βάθος ἴσχυρ ἢ ἀπόστασις, διὰ τὴν ἀπορρώγην ἀναφύον-
 ται τὸ ἀσπλάγχνον. βραγχώδεες, βραχυπνοοί, βαρύφωνοι, τὰ
 σήτεά σφιν ὑρέα γίνονται, ἐκ εὐρυτέρων τῆς ὑδατίνης δέον-
 ται ὁφθαλμοὶ τὰ μύδια, σιληνά· τὰ δὲ λευκά, λευκότατα,
 καὶ πύονα· μύδια ἐρβύη, φλέβες ἐν τῷ ὡρῶντι κυρταί.
 θωύμα δὲ ἐπὶ τούτων· τόνος μὲν γὰρ, ὁ σφαιρικός μείζων· ὁ ὑ-
 χὴν δὲ τούτου διωαπώτερος.

ΠΕΡΙ ΑΣΘΜΑΤΟΣ.

κεφ. ια.

Εἰ ἀπὸ δρόμου, καὶ γυμνασίων, καὶ παντὸς ἔργου διεπνοεῖ ἡ
 ἀναπνοή, ἁδμα καλεῖται· καὶ ἡ νοῦσος δὲ ὀρθόπνοια,
 καὶ ἡ δὲ κικλήσκῃ ἁδμα. ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι, ἀδ-
 μαίνουσι καὶ οἱ δὲ ὀρθόπνοια δὲ ἐκάλειον, οὐνεκὸν ὀρθῶς χῆ-
 μασι μόνον ἀναπνεύουσι εὐφώρως· πνίξ γὰρ ἐν κατακλίσει. εἰ-
 νεκὸν τὸ τόνου, τὸ ἐπὶ τῷ πνεύματι, ὀρθόπνοια τῷ νομα. ὀρ-
 ος γὰρ ἀνατέταται ἐς ἀναπνοὴν, καὶ ἡ ὑπὸ κατὰ κλινῇ ὡν-
 τῶντος, κίνδυνος πνιγῶναι. πύξις δὲ πλεῖμνον· ζυμπαίει.

ὅτι καὶ τὰ ξυπελοῦντα ἐς αἰαπνολὺν, δ' ἀφ' ἑαυμά, θώρηξ· ἢν
 δὲ καρδίη πάθη, οὐκοτε ἐς πολλὸν διαρκέσει. τῇ δὲ γὰρ ἡ τῆς
 αἰαπνοῆς καὶ τῆς ζώης ἀρχή. αἰτήν δὲ ψύξις καὶ ὑγρότης τοῦ
 πνύματος· ὕλη δὲ, ὑγρὰ, παχέα, κολλώδεια· εὐπατέες δὲ γυ-
 ναῖκες ἀνδρῶν μάλλον, ὅτι παρ' ὑγραίτε, καὶ ψυχραί· οἱ δὲ παῖ-
 δες, τούτων περικείμενοι ῥηίτερον. ἡ γὰρ φύσις ἐν αὐξήσει θερ-
 μύει αἰδνωατωτάτη. ἄνδρες δὲ εἰ καὶ μὴ ῥηίδοι παθεῖν, ἀλ-
 λά θηήσκοισι θάσσον. ἀμβολὴ δὲ θανάτου, ὅσοις ἐν ἔργου
 παρήξι, ἢ ἐν εἰλείοις πλεῦμον θάλλεται καὶ διαίτεται, ὁκοῖον
 πτοῖσι τῆς ὑπάρχοντος ἐργατῆσι, ἢ χαλκεῦσι, ἢ λιθινοῦσι, ἢ καὶ
 λουβρῶν πυρσευτῆρι. μελλισμοδὲ σημήνεια, βάρους τῶ θώρη-
 κος, ὅκνος ἐς τὸ ξυμῆτες ἔργον, ἀτὰρ ἡ δὲ ἐς ἅπασαν παρήξιν,
 διέπνοια ἐν δρόμῳ, ἢ παρὸς ὁδὸν ὀρθῶν. βραχὺ δὲ ἐς, ἐβη-
 χύδεις, φύσαι ἐν τοῖσι ὑποχονδρίοις, ἐς ἐρυγὰς παρὰ λογι-
 ἀνυπνίη, θερμασίη νύκτωρ σμικρὴ, ἀσαφής· ῥίς ὁ δὲ εἴη, ἐς αἰ-
 απνολὺν ἐποίμη. ἢν δὲ ὅτι μείζον τὸ κακὸν ἔρπη, μὴ λαβὺ
 θρά· ὁ φθαλμὸς παρὰ πτεῖες, ὡς ἐπ' ἀγχόνῃ, ῥωγμὸς ἐν ἐξη-
 γήροι· πολλὸν ὅ μείζον τὸ κακὸν ἐν ὕπνῳ· ὑγρὴ δὲ αἰχρὸς ἡ φω-
 νή· πολλὰ καὶ ψυχρὸς ἡ ἑρὸς ἐπιθυμία· ἐς τὸ ὑπαίθριον ἔειν· πᾶς
 γὰρ αὐτέοις οἶκος ἐς αἰαπνολὺν ἔδραρκής· αἰαπνέοις ὀρθοί,
 ὅκως ἅπαντα παύσαι τὸν ἐλκόμενον ἡ ἑρὸς ποθέοντες, ὑπὸ βα-
 εῖης ὅ τῶ ἡέρος καὶ διαίρεισι τὸ σῶμα, ὡς τῶ δὲ μέζονι χρεό-
 μοι· ὡς οἱ τὰ παρὰ σῶμα, πλὴν τῶ μὴ λων. τὰ δὲ γὰρ ἐρδυ-
 θῇ· ἰδρὼς παρὰ μέτωπον καὶ κληίδας· βήξ συνεχής, βιαιή·
 αἰαπνογὴ σμικρὴ, λεπτή, ψυχρὴ, ἰκέλη ὁκοῖον πτοῖ ἀφρεδ
 ἐπαίδιασμα. τῶ ἀχλὺς οἶδός πνεύματος παρήσι· ὑποχόνδρια
 αἰαπνοσμένα· σφυγμοὶ μικροί, πυκνοί, πιεζεύμοι, ἰχνα
 σκέλεα· καὶ ἢν ὑπάρτα τῇ τὰ δὲ, ἀπέπνιξε κοτε ἐπιληπτικῶν ἔρ-
 πῳ ἢν δὲ ἐς ἀγὰθὸν βέπηται, βήξ μακροτέρη, καὶ ἀραιότερη.
 αἰαπνογὴ πλεῦτων τὸ πῶν ὑγροτέρων· κοιλίης ἑρσυχος,

πολλῶν ὑδατωδέων· οὐρῶν ἑκκρίσις πολλή, καὶ ἢ ἐς ὑπόστασιν
μηδέκῃ ἢ κη, φωνὴ γεγωνοτέρη, ὑπνοὶ αὐτάρκεις, ὑπερχονδρί-
ων αἵεσις· ἢ καὶ ποτε πόνος ἐς μετὰ φρενον ἐπ' αἰέσι· ἄδμα
ἄρα μὲν, λείον, κερχινῶδες. ὥδε μὲν οὖν δὲ διδρῆσκεισι τὸν ὀ-
λεθρον, ἐν ᾧ τῆσι ἐπανεσι, καὶ ἢ πᾶσι οὐδὲν ὁρδοσάδω, τὸ πᾶ-
δος φέροισι ζύμβολα.

ΠΕΡΙ ΓΝΕΥΜΩΔΩΝ,

κεφ.ιβ.

Ασθματος ἰδέη τὸ πνυμῶδες, καὶ ἀπὸ τοῦ πνυμῶδους τὸ
πᾶδος ὅπως ἐπ' ἄδμαπ. ζυνὰ γὰρ καὶ τὰ παρὲντα·
σμικρὸν δὲ καὶ τὸ διάφορον. δις πνοια μὲν γὰρ καὶ βῆξις ἑα-
χυπνίη καὶ θέρμη ζυνὰ· ἑαπνοσίη δὲ ἰσχύος ὅλου. καὶ γὰρ
αἰχρὸν ὃν τὸ κακὸν ἀποτίνεται, πλὴν οὐ φραγίερω ἐνὸς
ἑπος. ὡς γὰρ τὸ μετόπωρον ἄρξη, εἰς τὸ ἑαρ ἢ τὸ ἥρος ἀπο-
γίγονται· ὡς τε χυμὸν, ἐς τὸ μετόπωρον τελευτῶσι τὸν βίον.
καὶ ἑα γέροντες ἀλῶναι ῥήιδιοι δὲ ἀπόφρικτοι, ἀλόντες ὅσον
βραχέως ῥοπῆς, ἐς θύλιν θανάτου χρεὸς· ἀγίσα ἄπαντες
ἄπνοοι, σφυγμοὶ σμικροὶ, πυκνοὶ, ἀμυδροί. ὅμα τὰδε μὲν ζυνὰ
πᾶδος τὸ ἄδμα· ἰδέη δὲ ἀναβήσονται ὡς ἀναζόντες· ματαμο-
πονέοισι δὲ· ὅθεν γὰρ ἀνάζονται. εἰ δὲ π τοῦ πνυμῶδους ἀπορῶα
γίη βίη, σμικρὸν, λευκόν, σρογύλον, χαλαζῶδες· θώρηξ
δύρύτερος μὲν, ἀδιάστροφος, ἢ δὲ ἀνέκχους· ἢ ᾧ ἀνέκπύη-
τος ὁ πνυμῶδης ἢ, ὑγρὰν δὲ ὁκοίων π πεπηγόντων ἐμπλεως,
δὲ ἀλήφεις ἢ παροξυσμῶν τῶδε μέζοντες· οἱ μὲν οὖν ἀπε-
πνίγησαν θάσσαν, πρὶν π κάκιον ἐς τὸ πᾶν ἀποσκῆψαι· με-
τεξείεροισι δὲ ἐς ὑδρον πᾶσι λαγύνα ἢ ἀνασῶκα τὸ πᾶδος
τελευτᾷ.

Ηπαρ (πληυί) ἐς γῆρας μὲν ἰσὺς ῥοπὸν· δὲ δὲ γὰρ ἡ δὲ ἐπὶ
 αἰσθεῖα τὰ σπλάγχνα ἰσάεθμα τῇ φύσει· αἰσθεῖα δὲ ἐς
 διώαμιν καὶ ἐν ὑγίει καὶ ἐν νούσοισι. ἐν ὑγίει μὲν, ὅτι παρὰ τὸ κρά-
 τος τῆς ἑσθῆς τὸ ἥπαρ ἰσχύει· ῥίζωσις γὰρ φλεβῶν ἡ παρὰ· ἀπὸ
 ἐν νούσοισι δὲ ἐς ὑγίει πολλὸν πῖσχυροῖ ἐρῶν ἔχει τὸ θανά-
 του τὴν αἰτίαν. ὁ κόσος οὖν ἡ παρὰ ἐς ὑγίει κρέσσον, πρὸν δὲ
 κακίον ἐν νούσοισι. ἐν γὰρ ὅτι φλεγμαίνει θάσσον τὸ ἐβιασ-
 τερον, καὶ ἀφίσταται ἐννεχέστερόν τ' ἐλεθριώτερον. ὅτι σκίρτω-
 δὲ ὡκύπερον σπληνὸς ἐπιδιχέστερον κλείει. τὰ μὲν οὖν τῶν
 φλεγμασίης ἐν τῷσι ὁξέσι ἤδιστα· ἡ δὲ ἐς πύον ῥέπει, ὁ δὲ ὡν
 ὁξέα ἰσχυρὰ μέσφι κλειδὸς ἢ ἀκροῦ ὤμου. ὑπὸ γὰρ τῆς ἀχθεος
 ἔλκει τὸ διάφραγμα, δὲ οὐ τὸ ἥπαρ ἡρταί· τὸ δὲ διάφρα-
 γμα τὸ ὑπὸ τῆσι πλὴρῃσι ὑμένα βρίσκει. ἐννεπεται γὰρ αὐ-
 τῷ· ὁ δὲ ὅτι τὴν κληίδα ἡ δὲ ἀκρῶ τῆς ὤμου ἀποτίταται,
 καὶ τὰ δὲ ξυμφέλλεται κατὰ. πῦρ δριμύ ξυλὸν ῥίγας ὅτι τῇ
 ἀποσάσει, βήξ ξηρὴ, οὐ μάλα πυκνὴ, χροίη χλοῖα φοι.
 ἡ δὲ κατακορέως ἔωσιν ἰκτερώδεις, ἢ λευκοχροῦ εἰδὸς·
 ὕπνοι κατὰ τοὺς φαίτας οὐ μάλα· νηφαλέοι μὲν ἐς πάντα
 ἐς ἐν δὲ πῶς παρὰ κάρων ἕξαπίνης παρὰ κοπῇ, καὶ καπ-
 σάθησαν διέως· ὅγκος ὑπὸ ὕπνῃσι ἢ πλὴρῃσι, ἀπᾶται ὅ-
 πολλοῖσι ὅπως παρὰ πᾶσι γίγνεται. ἀλλ' ἡ δὲ μὲν ἢ ὑπὸ ταῖς νόσας
 ὅγκος ὁ δὲ νηπιεζυμύοις, τὸ ἥπαρ οἰδέει. ἐμπλεων γὰρ ὑγρᾶσί-
 ης ἢ ὅτι μὴ ὑπὸ τὸ ὅσον * μίμνωσι οἰδέει, ὅτι ὑμῶς τὸ σημεῖ-
 ον καὶ τὸ μὲν παρὰ φῆ δὲ τὰ ὅσα δὴ λαμβάνει γὰρ τὴν παρὰ
 γὰρ ὅτι λοβῶν ἐς λαγάρων τὸ ὅτι γὰρ ἐν πύοντα χῆρ
 ἰσχύει· παρὰ πᾶσι δὲ ἀόριστος ἢ σκληρὴ, καὶ τὸ πύοντα ἢ
 ἀπόφισις ἀφαιρῆς. ἡ δὲ εἴσω ἢ ἀπόφισις ῥέπει, πολλοὶ π
 κρέσσον ἢ φύσις ἡ δὲ γὰρ ἐς ἔντεα, ἢ ὅτι κύστιν ῥέπει τὸ

πύον· ἀσινεσέρη δὲ πολλὸν ἢ ἐς κύσιν ὁδός· ὡς δὲ ἔξω ῥέπει,
 κακὸν μὲν μὴ ἄμυνεν· ὡς γὰρ ἔπος ἐστὶν, ἀνέδιε) ὑπὸ τῷ πύ-
 ον ἢ παρ, καὶ ἐκ ἐς ἀμβολίῳ ὁ θάνατος· ὡς δὲ δέλης ἄμυνεν,
 αἰμορραγίῃσι κίνδυνος, καὶ αὐτίκα τὸν ἄνθρωπον ἐκτα-
 νείν· ἄχατος γὰρ αἰμορραγίῃ ἐφ' ἡπατ. ὡς οὖν ἐς ἀνάγκην τῷ
 μῆτις καπνὸς κοτὲ, καυτῆρα ἔμπυρον δὲ φανέα πυρῶσαι, καὶ
 διῶσαι μέσφι τῷ πύου· τωυτὸ γὰρ σοι τέμνη τέ καὶ καίει· καὶ
 ὡς δειλὴ γῆ, πύον ἐκρύβει λυκὸν, πέπον, λείον, κακῶδες,
 ὅππασιν· τοῖς δὲ τῷ πυρετῷ τῷ δὲ θανάτῳ ξυνοδῶσι· ῥηϊδίως τὸ
 ἀγέλεται πάντα· ὡς δὲ ἐς ἐντερον τὸ πύον ἐγχεῖται, ἡ γαστήρ
 παρῶσαι μὲν ὑδατῶδες δὲ ῥέει· ἔπειτα κρεῶν πλύμασι
 ἵκελα· αὐτῆς αὖ δυσεντερίῳ δὲ ὁκοῖα ἐφ' ἑλκεσι· ἀτὰρ τῷ
 αἰμορρῶν κοτὲ καὶ θρόμβος ὡς ἐχθρὸς· φέρεται καὶ χολὴ ξυ-
 νή, κατακορὴς, ἡ παρῶσαι δὲ, ὡς αὐτὴ ἐς ὀλεθρον μύλαινα.
 ὡς δὲ ἀνέκπνυτον τὸ ἔλκος γίγνεται, καὶ κακῶδες ἡ γαστήρ
 ὁκοῖον πηπέδονα ὑπάρχει, τῷ δὲ ἀπὸ πύου διεκδέει· ὡς ἀκρα
 σῆς κοιλίης τὸ καὶ ἐντέρων· οὐ πέπει γὰρ αὐτῆς δὲ ἔχον τὸ ἡ-
 παρ· πῦρ τε ὅππασιν δριμύ, καὶ πάντως ἐς κακὸν ἢ τῷ πύου· ὅρ-
 κων ξυνοδῶσι, σφυγμοὶ μικροὶ, δριμύνοισι· ὡς τε ἐκ εἰς μα-
 κρὸν ἐτελεύτησαν τὸν βίον· μέλει ξετέροις δὲ ἡ δυσεντερίῳ μὲν
 καὶ τὸ ἔλκος ἰνῆ· ἐς ὑδρωπαῖον κατέστρεψε ἡ νόσος· ὡς δὲ
 ἅπαντα ξυνοδῶσι, πύον λυκὸν, λείον, ὁμαλόν· αἰόσμον γὰρ
 ἐκρέει ἡ γαστήρ· πέπει δὲ τῷ σπύα, δὲ ἐλπίς ὡς ἄνθρωπος· ἄριστον
 δὲ δὲ οὐρων κεκρίσθαι· ἀσφαλεσέρη δὲ ἀσινεσέρη ἢ τῷ πύου
 πύου ὁδός· ὡς δὲ ἀπὸ τῆς φλεγμονῆς ἀνέκπνυτον ἢ τὸ ἡπαρ,
 ἄπορον μὲν οὐ γίγνεται, τὸν ὄγκον τὸν σκληρὸν ἵζον εἰς σκίρ-
 ροι ἰδρύνεται· ὡς τὸ πόνος μὲν οὐ ξυνοδῶσι· νωθὴς δὲ, καὶ ἡ παρῶ-
 ἀραιή δὲ καὶ θερμή· ὡς ποσιπῆ, πικρῶν γευμῶν ἡδονή, γλυ-
 κέων ἀνδρῶν, ῥιγῶδες, ὡς λυκοὶ, χλωροὶ, οἰδαλέοι ὁσπύ-
 καὶ πύου· παρῶσαι μὲν, γαστήρ ξυνοδῶσι, διαχωρήσεις πυκ-

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 61

ναί. κορυφή γὰρ τῶν κακῶν ὑδρωψ. ὅπῃ τῷ ὑδρωπι, ὡς μὲν
οὐρα πολλὰ, παχέα, ὁπίσθον ἔχοντα πολλῶν, ἰλυώδεα κα-
ταρράγη, ἐλπίς ἐκφύσσει τὸν ὑδερὸν. ὡς δὲ λεπτὰ ἔσται
πόσατα καὶ ὀλίγα, τῷ ὑδρωπι ὑμφορεῖ. ἢν δὲ μεταβάλλῃ εἰς
τὸ ἀρχαῖον ἢ φύσις, καὶ καταρράγη κατὰ εἰς κοιλίῳ, ὅπῃ πολ-
λοῖσι πάχεσι, ὑδατώδεσι καὶ τὸν ὑδρωπα ἰήσατο. σφαλερὴ δὲ
ἡ τοιαύτη ὁπικουεῖ. ὅπῃ γὰρ τῆσι ἀθρόοις κενώσῃ, ἢ δὲ τῆ-
σι ἐλάτῃσι ξυμπλώσῃ, ἔξ' ἐθανόν κοτε ἔστω ἀδυναμίας οἱ
καμνοντες, ὅσους ἔξ' αἰμορροῦσιν. ἀσινέστερον δὲ λύει ἰδρῶς,
ἢν πολὺς ἐκρυῖ. οὐ πάνυ γὰρ ἰκμαλῶσι οἱ ὑδρωπιώδεις. ἢ-
δὲ τῶν ἐν ἡπατι παχέων ἢ τελευτῇ γίγνεται. ἢν δὲ ἐμπύη τὸ
ἡπαρ, * μείρακες, ἔσονται μέσφι ἀκμῆς, ἢ ὅσον γυνῶν. παρο-
φάσις δὲ ἀκρασίη καὶ νοῦτος μακρὴ, μάλιστα ὅπῃ δυσεντερίη
ξυνηξέσῃ. καὶ γὰρ δεκά τοῖς δὲ ἐκίκλησκον ξυνηκλικούς, τοῖς
ὅπῃ ἔλκεσι ἡπατος ἰχθυοῖς ἀποθνήσκοντας.

ΠΕΡΙ ΣΠΛΗΝΟΣ,

κεφ. ιδ.

Σπληνὶ ξυνηξέσθαι χρόνιον νόσημα, σκίρρος. ἔμπος δὲ ἐρῆ
δίως γίγνεται δι' οὗ, ὅτε πόνος μὲν οὐ τριχὺς, ὅσους
δὲ πολὺς τῆς ὁπικουῆς μέζων. ὅπῃ δὲ ξυγὰρ ὡφθη μέσφι
τῷ ἡπατος ὅλη τῇ κοινῇ ἐπιδέων. τὸν κεκεν πολλοῖσι ἀπά-
τη γίγνεται, ὡς τοῖς δὲ ἐκ ἐόντος σπληνός, δηλὰ τοῦ ὑμῶς
πάθος. τὸ γὰρ παρὰ πόνον φλεγμῶν σφίσι δοκεῖ. ἀπηνῆς
δὲ καὶ ἀτέραμος ὅσους λίθος. τοῖς δὲ τὰ πολλὰ ὅπῃ σκίρρῳ γί-
γνεται σπλην, ὅτε καὶ ἀπορίη ξυμῃσι παντελῆς. ἢν δὲ καὶ ἐμπύη
σκη δὲ ἀφῆς μὲν, εἶχον ὅπῃ τῇ θήξῃ καὶ κορυφῇ, ἐνθα ἢ τῷ
πύθ' ἡγύνα' ὅπῃ δὲ ἀνέκπῃτος, ἐκ εἶκει. ἢ ὅτε δὲ τῇ κοιλίῃ ἀ-
πας ἐπαώρη τῇ δὲ κακεῖσε παρὰ τὰς ἀπώσας φερόμενος,
ἐστ' ἀν' σμικρότερος ἐὼν, χώρῳ ἐς τὸ ἐμπλῶν ἰσχυρὰ ταυτῇ,

ἀπορίη μάλιστα πρὸς τῆς ῥήξεσι. ὅπῃ δὲ τὰ σπός σημήϊα,
 πυρετοί, πόνοι καὶ ῥίγη. τὰ πλάττῃ γὰρ ἔασι. αἰετι δὲ ὅπῃ βρε-
 χίη δέρμη, ἔσθ' ἀνώδυοι. τῇ δὲ καὶ λέληθε κοπεὶς (πληῖνα
 ἀπόστασις. μάλον γὰρ καὶ ἐπαναίδητον καὶ ἐν ὕγῃ τὸ (πλάγ-
 χον. οἰδαλέοι, ὑδερῶδες, μὲν ἀγλαοὶ ξυὺ διςφορίη,
 ἢ διςπνοια ὡς ἀπὸ βαρέος τῷ θώρηκος. ὅπῃ δὲ λον γὰρ τὸ κα-
 κόν. ἄχρη τῇ αἰώ γαστρί πῖμπλῃ. ὑπὸ πνύματος παχέος,
 ὁμυχλῶδες, ὑγρόν, ὡς δοκέειν, ἐκ ἑτ' ἐόντος ὑγροῦ. βήξ,
 πολλὸν θυμὸς ἐγγίγνεται, καὶ βρεχέα ξηρὰ βήσσοις, κοιλίη
 ὑπὸ πῇ κάτω φέρη ὑδατώδεα, τὸ πρῶτον μικρὸν ὅπῃ κοφί-
 ζουσα. εἰ δὲ ὅπῃ μάλον ἐκιδιδῶ, ξυνητῇ καὶ μὲν τὸν αἰὼν.
 ὠφελέει δὲ οὐδὲν ἡπτόν. ὑπὸ δὲ ἔκκραζῃ, πύον μὲν καθαρόν
 πέπεν, οὐ κοπεὶς ἐσθ' ὕγῃ, ὑπὸ λυκόν δὲ ἔκπροειδὲς, ὅμοτε ὅ-
 τ' ὑγρῶδες ἢ πελιδνόν. ὑπὸ δὲ ἔκβαθυτέρη ἢ ἀπόστασις γῆ-
 ται, ἔκ μὲν τὸ ὑγρὸν. ὅπῃ καὶ τῷ χυμῷ τῷ (πληνὸς ὅξισι,
 (πληντακέντος. μὲν ἔκτεροις ὅ καὶ ὅλα μὲν τῷ (πληνὸς ἡνέ-
 χθη. ὅλυντος γὰρ ἔκ φύσει (πληνὸς ἡν δὲ καὶ μὴ καδίστηται πῇ-
 ἔλκει, μίμνη δὲ ἐς πολλὸν χρόνον, ἀπόστοι, καὶ χέλια, οἰδα-
 λέοι, ἰδεῖν ἄνθρωποι, πολυήκεες παύτη, μάλιστα ὅ ἐς κνήμας.
 σφοδρῶς, πελιδνὰ, κοῖλα, ῥυπαρὰ, δυσανθία τῷ ἔκκα. τῇ δὲ
 ὅπῃ (πληντακέντες ὥλοντο. ὅπῃ ὅ μικρὰ ὅττω μὲν σκληρίης,
 αἰπυπίνης, ἀπονίη. διὰ τὸ δὲ πολλὸν χρόνον ζῶσι οἰδε. ὅ ὅτ'
 πάθος ἡπτοίτο, χρεῶν ὕδρωψ, ἢ φθίσις ἔκ σκηνεοστικεδῶν
 ὅπῃ γίνε. ἀτὰρ ἡ δὲ εἰς ὅττω τῷ ὀλέθρῳ σφείας ὅ ζῆν ἔξά-
 γα. παθὲν μὲν ὅ καὶ νέοι παθῶν τε ρηίτεροι ἔκ ἀπαλαγῆναι
 ρηίτεροι. γέροντες ὅ ἐκ δὲ πατέρες μὲν, διαδρῆναι ὅ ἀδυνάτοι.
 ἀτὰρ καὶ πρὸς βύται ἔλαδον ζῆνες ὑπὸ (πληνὸς διαφθάρει-
 πος. καὶ γὰρ ἔκ ὅπῃ μικρὰ ὅττω τῷ ὀλέθρῳ σφίσις ἢ ῥοπή. φέρει
 ὅ καὶ ὅσος μακρὴ, φθινώδης, καὶ νέοις ἀρῇ μάλιστα, ὅ πόσοι
 σὶ ἀπὸ ἀγροῖης ἢ γυμνασίῳ πολλὰν, ἀπὸ τοῦ σῶμα. χαρίεα

ἐλκυσθεα, ὕδατα πλατῆα, ἀλμυρὰ, βρομφόδεα· ὥραν τὸ γὰρ
εἰσὶν μετόπωρον.

ΠΕΡΙ ΙΚΤΕΡΟΥ,

κεφ. ιε.

ΗΝ χολῆς ξανθῆς λεκιθώδεος ἢ κροκοῦδεος ἢ τῆς μύαγ
χλωροῦ, ἐς τὸ παντελὲς αἰάχισις ἀπὸ τοῦ (πλαγχνοῦ) γέ-
νηται, τὸ πάθος ἰκτέρος κικλήσκεται, χαλεπὸν μὲν ἐν ὁξέσι·
οὐ γὰρ μόνον παρ' ἐβδόμης κλείνει φανέν, ἀλλὰ καὶ μὲν ἐβδό-
μῳ ἐκλίνει μυρίοις· σπανίως δ' ὅτε ἐκρίνε πυρετὸν ἐς τέλος
τὸ πάθος, ἀλλ' αὐτὸς οὐ ρηϊδίως λύεται· ξυνίσταται δ' ἐκ ἐπὶ
αἰπῆς μόνον ἥπατος, ὅπως ἴσιν τῆς ἰητρικῆς δοκέει, ἀλλὰ κοι-
λῆ, καὶ σπλῆνι, καὶ νεφροῖσι, καὶ κούρῳ· καὶ ἐφ' ἥπατι μὲν
ὁδε· λὺ φλεγματὴ ἡμῖν ἢ σκίρρον ἴσχυι τὸ ἥπαρ, ἀτρεπίον δ'
τὸ ἐς ἐργασίῳ ἔη, ἵκτει μὲν ἐν τῇ ἥπατι χολὴν· ὅτε δ' ἐκρίνει
τὴν δὲ ἢ ἐν ἥπατι οὐσα κύστις· ἀλλ' ἢν αἱ φέρουσιν ἐς τὸ ἐντερον
τὴν χολὴν ὁδοῖ ὑπὸ τῆς φλεγμασίης, ἢ δ' σκίρρον φραχθῶσι,
πλημμυρῇ δὲ ἡ κύστις, παλίσυτος ἡ χολὴ· τῷ αἵματι οὖν
μίσγεται τὸ δ' αἷμα, ἐς πᾶν τὸ σκῆνος φοιτῶν, ἄλλ' τὴν χο-
λὴν παντὶ τῷ σώματι γίγνεται δ' ἡ ἰδέη χολῆς· λευκὰ δὲ καὶ
ῥογιάδεα τὰ σκύβαλα· οὐ γὰρ γίγνεται χολὴ βαφα, ὅτι παρ
οὐκ ἴσχυι τῆδε τοῦ χυμοῦ τὴν ἐπὶ ῥοήν· τῆδε καὶ ραστὴρ ἐπίξιν
ρος· οὐτε γὰρ ὑγραίνεται, οὐτε δάκνεται χολὴ· χροίη δ', τὸ λευκο
χρόου εἶδος· ἐπὶ σπλῆνι δ' ἢν ἰκτερος φανῇ, μύαγ χλωρος·
μύαγνα γὰρ αὐτοῦ ἡ ἔσφι, ὅτι παρ' ἐκμαχίον ἔστιν αἵματος
μύαγος, οὐ τὴν ἀκαθαρσίῳ εἶναι οὐδέχεται, οὐδὲ ἐκ-
πονεῖ νοσέων ὁ σπλήν· ἢ δὲ ξυνὸν τῷ αἵματι παντὶ φοιτῇ· δὲ
τὸ δὲ μελάνχλωροι ἀπὸ σπλῆνός ἰκτέρος· ἀτὰρ καὶ ἐπὶ τοῖσι σκυ-
βάλοις τοῖσι ξανθῆσι, ἐπὶ καὶ μύαγ τέρη χροίη· τῆς γὰρ σπλη-
νὸς ἔσφης τὸ πλείον, ἐς ἔξοδον πλείω μα γίγνεται, καὶ ἐπὶ

τοῖς αἰπῇ· εἶδη δὲ καὶ χολῶν ἐστὶ αἰπῇ. καὶ γὰρ τῆς δὲ ἡ μὲν
 ξανθὴ, λεπὴ, διγδῆς, λεπιοτέρου εἶδους, ἢ ἐς τὸ πελιδνὸν καὶ
 μύδιον· ἡ δὲ κατὰ κορὴς, ὡς κρόκον, ἢ λέκιδον φαίει τῷ αὐτῷ
 εἶδους. δευτέρῃ δὲ μύδιαν τέρης χροῖης παρὰ σίχουσα, ἰσάτωδης,
 μύδιαν· μωραὶ δὲ ἐν μέσῳ τῆς χροῖως παρὰ λαγαί· παρὰ δὲ
 τὸ θερμὸν τυτέων καὶ τὰ ὑγρὰ, ἢ τῷ πῦρ. διγὰ δὲ τὰ σπλάγχνα
 τῷ δὲ ἐστὶ αἰπὰ· ὡς ἡ ξανθὴ, ὡς τὸ ἥπαρ· ἢ πελιδνὸν, ὡς ὁ
 σπλῆν· ἢ μὲν ἐπὶ σπλάγχνω ἡνὶ ἰκτερος γήνηται, ἐπὶ ἥπατι
 μὲν, τὰ ἥπατος παρὰ φανέα· ἐπὶ δὲ σπλῆνι, τὰ σπληνός· ἐκα-
 στα δὲ τὰ τῆς ὁμοῦ ἐκάστου. ἢν δὲ μηδενὸς φαίνεται, τῆς ὅλης
 εἰδός· ἐστὶ ἢ πάθη. διαφανῇ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖσι λευκοτάτοις ὀ-
 φθαλμοῖσι μετώπῳ, παρὰ κροτάφοις· μᾶλλον τοῖσι λευκοῖ-
 σι φῖσι, καὶ ἐπὶ σμικρῇ ἰκτέρῳ ἢ χροῖῃ μέζων ἐπανθῆ· ὁκόσοι-
 σι μὲν οὖν μύδας ὁ ἰκτερος, χροῖῃ μύδαγχλωροι, ῥιγώδεις, ἀ-
 δρανεές, ὀκνῶ εἰκόντες, ἄθυμοι, βρομφόδεις δὲ τῷ ὀσμῶν, πι-
 κροὶ δὲ τῷ γούσιν, τῷ ἀναπνοῶν οὐκ ὀύκοι. γαστρί σακνώ-
 δεις, διαχωρήματα παρὰ σιδήα, ὑπομύδιαν, ξηρὰ, μόλις
 διαχωρουμένη, οὐρα κατὰ κορὴν ἐπὶ τὸ μύδιαν τέρων· ἀπεπτοί,
 ἀποσιτοι, ἀγρυπνοί, ἄθυμοι, μύδαγχλωρόδεις. ἐπὶ δὲ τὸ λευ-
 κότερον, χροῖῃ μὲν λευκόχλωροι, γνάμη δὲ φαιδρότεροι· σιπῶν
 ἄρξασθαι μὲν ὀκνηροί, ἐμφαγεῖν δὲ οὐκ ἀγχεῖς, πέψαι ῥηίδιοι
 τῆς παρὰ σιπῶν μᾶλλον· διαχωρέοισι λευκά, ξηρὰ, ἀριλῶδέα,
 οὐρέοισι ξανθὰ, ὡχρὰ, κροκοειδέα. ἀμφοῖν δὲ τὸ ξύμπαν σῶ-
 μα κνησιμῶδεις, θερμὴ ἀνὰ ῥῖνας, σμικρὴ μὲν, σακνώδης δὲ.
 ἀμύωσιν τὸ χολῶδες· γούσις μὲν πικρῶν, οὐ πικρὴ τὸ δαυ-
 μα, οὐ μὲν γλυκέων· γλυκέων δὲ πικρῇ. ἢ γὰρ ἐν τῷ σώματι χολ-
 ῇ ἐνίζουσα τῇ γλώσσῃ, ἐπὶ παρὰ σιπῶν ἐδῆσται ἐν τυγχάνου-
 σα, τῷ ἀσθῆσισι θφίζεται τῷ δὲ ἢ γὰρ γλώσσα ἀναπνοῦσα
 τῆς χολῆς τῆς δὲ, οὐκ ἐκείνων ἀσθῆνεται· καὶ τὸν μὲν παρὰ σιπῶν
 πὴν τῆς ἀποσιπῆς χροῖον, ἀρεμείει ἢ χολή· ἀπὸ ῥῖν δὲ ἢ γλώσ-

σα τῷ ἡγεῖσθαι. ἡ δὲ ἀναζέση γυνήμασι ὅτι παρὰ τὸν ἡγεῖσθαι
 ἐδεσῶν, πλὴν γλῶσσαν εἶδε κενεῶν. ἦν τε οὖν πικρὸν ἐν σπύρῳ,
 πικρῶν αἰσθησὶς ἦν τε γλυκὺ, χολώδεος. φθάνει γὰρ ἡ αἰσθη-
 σὶς τῆς χολῆς· ἀπάτη δὲ ζῶντι τοῖσι ἡγεμόνοις τὰ πικρὰ
 γλυκεῖα φαίνεσθαι. οὐ γὰρ οὕτως ἔχει· ὅτι μὴ ὅτι τῷ ἡγε-
 νον πικρὰ πικρὰ ζεταί μόνος διὰ τὸ ζῶντες τῆς νοῦσου, φη-
 ταί τῃ γλῶσσει ζεταί μόνος. ἡ οὖν τῇ κατὰ τὰς κῆ ἐν γλῶ-
 κέσι, καὶ πικροῖσι γυνήμασι· ἀπατηλῶν ἄρα γυνήματων παρ-
 κάλυμμα ἡ χολή. ἦν γὰρ οὖν μὴ ζῶν πνός (πλάγχθον) θερ-
 μασίη φανῇ, ἀσινές μὲν ὡς ὅτι παν· μακρότερον δὲ ἦν δὲ καὶ
 ἐγχρονίση, καὶ ὅτι φλεγμαίνῃ (πλάγχθον), ἐς ὕδρωπα τὰ πολ-
 λὰ καὶ καχεξίῳ πελῶντα. πολλοὶ δὲ καὶ δίχα ὕδρωπος ἐκ-
 τακέντες ὥλοντο. ζῶντες δὲ μισρακίοισι νόσοις, καὶ τῶ-
 σι δὲ ἀσινέστερον· παρὰ τοῖσι δὲ, οὐκ ἄλλες πάγχυ· οὐ πάντῃ
 δὲ ἀσφαλές.

ΠΕΡΙ ΚΑΧΕΞΙΗΣ,

κεφ. 15.

Ἐν παντὶ ὁμοῦ παθόντων καχεξίῃ ἐπὶ. ἀπασιν γὰρ αἱ
 νοῦσοι, τῆς δὲ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἡδε μοιῶν ἀρῶν τῇ ἀλ-
 λων φαρμάκων ὅτι δὲ σιν ἔχουσι πολλὴν ἰλυώδεα, καὶ παρὰ
 ἡσυχία γίνεται πάθος· καὶ ὅτις μὲν κακὴ χέδρος ζῶντι πάντων,
 καὶ συμπτώματα πολλὰ, καὶ οὐνομα τὸ δὲ ζύμβολον· ἰσχύος
 δὲ, ἡ ὥχρος, ἡ οἰδός, καὶ εἰς πᾶν τὸν παρὰ σῶμα
 μακαχεξίῃ δὲ ἐνός μεγάλῃ πάθος ἰδέει, καὶ τὸ δὲ οὐνομα· ἡ γὰρ
 τῷ ἀνθρώπῳ ἐς τὰ πάντα διέξιν, καὶ ἡ ἐς πέψιν, ἡ ἐς αἰσθησὶν
 αἵματος γῆνα· ἡ δὲ πᾶν ἔργον φύσις, ἐφ' οἷσι διπνοια, διπ-
 νία, διχρόν, τὸ παρὰ τὸν ὕπνῳ ἦν δὲ ἐς ἀσθενίῳ κακοχυμίας
 ἡ φύσις τραπῇ, τὸ δὲ ὅτιν ἡ καχεξίῃ ἡ νοῦσος ἡ δὲ δυσλα-
 γῆς, ἡ δὲ μήκιστον κακόν· καὶ γὰρ πικρεται χρόνῳ μακρῶ, καὶ

ἔδὲ ὅπῃ μὴ ἔσθ' ὁματος κακίη, ἔσθ' ὅπῃ (πλάγχω ἐνὶ δμῷ
 γὰρ τῷ ἀπάντων ἔσθ' ἐς πονηρόν. τοιγάρ οὖν τὰ ἀπόποκα τῶδε
 νοσήματα, ἀφυκία γίγνεται, ὕδρωπες, ἢ φθίσιες, ἢ ξυνη-
 ξιες. ἔσθ' ὅπῃ καὶ τῆς καχεξίης παρὰ φάσιες ἀδελφαὶ τῆς ξυ-
 νήξιος ἔασι. ἢ ὅτ' οὐσος μικρὴ δυσεντερία ξυνεχῆς· νοῦσαν
 ὑποσφοαὶ ἐπίοισι. δυσίπῃ μὲν γὰρ, καίτοι καὶ παρὰ φέ-
 ρονται πολλά· ὡμὸν δὲ καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἢ αἰσάδοσις. ἐργασίη γὰρ
 ἔσθ' ὅπῃ ἢ ἐς πέψιν ἄπρος. αἰπὴ ὅτ' ἢ αἰμορροϊδανρὸς ἐπίσχε-
 σις, ἢ ἐμέτων ξυνητῶν ἀπαλλαγὴ· γυμνασίων ἀργίη, αὐα-
 σμὸς ἰδρώτων, καὶ μεγάλων πόνων ἐσθ' ὅπῃ· δι' τε τῶν παρε-
 όντων ἕκαστον, ὡς τὸ μηδὲν οὐκ ἐπιστρέφειν· βάρος τῶ σκῆ-
 νεος, ὡχρος δμῶτε ἔσθ' ὅπῃ, ραστὴρ φυσιώδης, ὀφθαλμοὶ κοῖ-
 λοι, ὕπνοι βαρέες, νωθροί. δμῶ δὲ ῥεμβώδεια μὲν γιγνόμε-
 να, νοῦσου ἀπείλω ἴσθ' ἢ δὲ ῥιζώσαντα μίμνη, μηδὲ ἀπεί-
 ναι ἐδέλη, μεγάλου κακοῦ ὅσθ' σὺμβελα. ἐσαόπτες μὲν, οἰδα-
 λέοι, πόδας τὲ καὶ κνήμας κατακλινόμενοι ὅτ' τὰ κεκλιμένα μη-
 εία κῆν ἐν δμῷ ἄξῃ τὴν κατάκλινσιν, τὸ εἶδος ἐπ' ἐκείνα φοι-
 τῇ· ὕψος τε ἢ ψυχρὸς ἐς τὸ βάρος παρὰ φάσις. ἢ γὰρ ἢ θέρμη
 τὸ ὕψος ἔσθ' ὅπῃ, τῶδε οὐκ ἀναχομῆρου, εἴτα καταρρέει.
 εἴσθ' ὅπῃ μὲν πλεῶν σιπῶν· ἀδδιδιφάγει κάρτα. αἰσάδοσις τὰ
 χυτέρη πέψιος, ὡμοτέρων μάλλον ἢ ἀπέπλων. ἔσθ' ὅπῃ ῥαστὴρ
 ὅτ' ἢ σρέφεις. δμῶ δὲ οὐκ ἐν τῷ ὅλῳ πείσεται ὑπὸ τῆς φύ-
 σιος. ἢ γὰρ ἐν τῇ κοιλίῃ τῶ θερμοῦ ἀπονή, ἔσθ' ὅπῃ τῷ σκῆ εἰ ὀ-
 μνή. τοιγάρ οὖν, οὐδὲ χρῆσόν, οὐδὲ εἴχον αἷμα γίγνεται,
 καὶ ἐπὶ τὸν ὅλον τὸ σῶμα πλησθῇ, καὶ ἢ ἐς τὰ σιπῶ ὀρῶσις
 οἰχεται τῆς καχεξίης ὡδὲ μέσαι σωμα χυνεμομῆς, καὶ τῶ
 πάθος κορυφῶν ἴσθ' ὅπῃ, οἰδαλέοι μὲν, ἀδρανέες δὲ, ἔσθ'
 ἐς πᾶσαν παρὰ φάσιν ἀθυμοὶ· κοιλίῃ δὲ ξηροτέρη. ἄχολα τὰ
 πλά, καὶ λυκά, βηχία, καὶ ὡμὰ δμῶ χυρεοίσι. τὸ σκῆ-
 ιος αὐτοί, ἀνὶ δρωπες, κνησμώδεις, ὕπνος ἐσθ' ὅπῃ μὲν οὐδα.

μῆ, κεκλημῶ δὲ νυσαγμός· βραδύπνοοι, σφυμοὶ ἀμυ-
 ροί, ἀδενέες, πυκνοί· πυκνότατοι δὲ ὅτι πᾶσι καὶ σμικρῇ
 ᾤρηξι. ἄσθμα δὲ ὅτι τοῖς δὲ ἡ αἰαπνοή· φλέβες ὅτι τοῖ-
 σι κροτάφοις ἐπιρῶσαι ἀσθρική τῇ πέριξ· ἀτὰρ δὲ ὅτι
 τοῖσι καρπῶσι πολὺ μέζονες διοιδέουσιν, μελάγχρωρον τὸ
 αἷμα. ὅτι τοῖς δὲ φθίσις, ἢ σπύτησις· αἰαπνοή, ἀλλὰ σὸρκα
 ὑδρωπα, ἢ πν' ἀσκήτω ἤγαγε· καὶ τῇ δὲ ἀφυκίος ἢ γῆ-
 να. φέροις δὲ ἡλικίαι, γῆρας, καὶ οὐκ ἀποδιδρῆσκοις· πᾶ-
 δες ταχὺ παθῆναι τε δύκολοι, καὶ ἀπαλαγῶναι ῥῆπτοι·
 ἀκμάζοντες οὐ πᾶν μὲν παθῆναι ἐπιμοι· οὐ πᾶν δὲ
 ἀπαλαγῶναι δύκολοι. ὥρῃ δὲ μὴ φέρει τὸ δὲ, οὐδὲ ἐς μίαν
 πελῶτα· ὅμῃ δὲ φθινόπωρον μὲν κῦει, χιμῶν ἡδυνῶι, ἔαρ
 δὲ ἐς κορυφὴν τελεσφορεῖ, θέρος δὲ κλείνει.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,
χρονίων παθῶν σημειωτικὸν βιβλίον δεύτερον.

Περὶ ὕδρωπος, κεφ. α. Περὶ δὲ ἀθήτου, κεφ. β.
Περὶ τῆς κτ' τοῖς νεφροῖς παθῶν, κεφ. γ.
Περὶ τῆς ἐν κύστει, κεφ. δ. Περὶ γονορροίας, κεφ. ε.
Περὶ σωματικῶν, κεφ. ς. Περὶ κοιλίης διακρίσεως,
κεφ. ζ.
Περὶ κολικῶν, κεφ. η. Περὶ δυσεντερίας, κεφ. θ.
Περὶ λειαντείας, κεφ. ι. Περὶ ὕστερκῶν, κεφ. ια.
Περὶ ἀρθρίτιδος καὶ ἰχιάδος, κεφ. ιβ.
Περὶ ἐλεφαντιάσος, κεφ. ιγ.

ΠΕΡΙ ΥΔΡΩΠΟΣ, κεφ. α.

Υ

ΔΡΩΨ ἄτερπες μὲν ἐσσι δὲ ἰν πα-
θος, χαλεπὸν δὲ ἔστι παθεῖν. δὲ ἀδι-
δρήσκοισι γὰρ πόδε παύχου παῦροι
ὑπὲρ τυχίης, καὶ θεῶν μᾶλλον ἢ
τέχνης. τὰ γὰρ μέζονα πάντα ἰώ-
νται μούνοι θεοί. ἢ γὰρ ἐν ἀπλάγχνω
καμείων νόσημα φωλῶσαν ἔστρε-
ψαι εἰς καχξίλιν πὸ πάντων, ἢ πὸ ξύμπαν σκλήρους λοιμοῦ κα-
τάρξαντος, ἐς κακοχυμίλιν ἢ μείψαι τὰ σπλάγχνα. οὐτε δὲ
λοισοὶ ἀμφω ἐς τὸ κακὸν ξυμπαραίει. ἀσπινές δὲ οὐδὲν, ἔξ
οὐτῶρ καὶ σμικρὴ τῇ φύσει γίγνεται ἀνὲρ περικουρὴν. ἐστὶ δὲ ἐς
ἐπομβρίλιν ρεύμα ψυχρὸν, παχὺ, ὀκδοῖον ἢ ὀμίχλη τῷ παν-
τί. ἢ ἐκ τῆς ὑγρῆς καὶ ψυχρῆς ἀπίης, ἐς τοῖς δὲ ἔστιν ἐπεροίσεως
τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῇ κατὰ τὸν ἀμώμον ὑγρὸν
ὑδρῶπα καλέομεν. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ πάθος τῇ δὲ ὅτι, ἀλλ' ὅτε ξυμ-

παρομάρτει τῇ νούσῳ ὁ οἶκος, τὸ οἶδος, ἡ χοιρὴ, ἡ δὲ ἐς τὸ ὕ-
 δωρ ξυμπήκουσα ἕξις, ὕδρωψ τέθεικα καὶ καλέειαι. κῆν γὰρ
 ἐκχαρῇ κοτὲ τὸ ὕδωρ αὐτομάτως ἔξω, ἢ ἄμυν πρὸς τὸ ὑπο-
 χόνδριον ἐκ χῆς, ἐφ' ἑδρης ἕασιν οἱ ὑδρωπιώδεις. ἡ μὲν οὖν
 παροπίση αἰπὴ καχεξίη· ἰδέαι δὲ πλύναι, ἥς ἀτὰρ ὄνομα
 ἕτερον καὶ ἕτερον. ὡς μὲν γὰρ ἡ παρέχουσι ἐνυγρὸς ἐν τῇσι λα-
 γρόνεσι ἐμπλῶν, καὶ ἀπὸ τῆς παρήσος ἐν τοῖσι πατάροισι δο-
 κῆν πως πυμπανῶ, πυμπανίης κικλήσκειται· ἦν δὲ ὕδωρ ἄλις
 ἐς τὸ φειτόναον ἐμπεριέχεται, ἐμπλῶν δὲ τῷ ὕδατι ἐντε-
 ρα, καλέομεν ὑπὲρ κλησιν ἀσκήτιω· ἦν δὲ αἱ λαγρόνες μὲν μη-
 δὲν τουτέων ἴχθυσιν, τὸ παῦ δὲ παροιδάτη σκῆνος, ἦν μὲν ὑπὲρ
 λυκῶ φλέγματι καὶ παχεὶ καὶ ψυχρῷ, φλεγματῆς καλέε-
 ται· ἦν δὲ ἐς χυμὸν αἱμαλωπα, ὑδατώδεια, λεπτόν ὄντα-
 κῶσι αἱ ἄρχεις, ἀνὰ ἄρχεις γήνε) ὕδρωψ. κακὴ μὲν ἡ ἐκ ἀ-
 ρου ξυσσασ· οὐ κακίων δὲ πολλὸν πῆ ἤνδρ' ἐπιμύζειν. ἤνδρ' δὲ
 γὰρ ἀμφὶ τὰς λαγρόνας εἰς ἐνὶ τῷ ἀνὰ τὸ παῦ ξυμβῆ γέκοτ·
 χαλεπώτατος δὲ, ἦν ὁ πυμπανίης τῷ ἀνὰ ἄρχεις μιχθῆ. καὶ
 γὰρ ἰδίῃ τῷ μὲν ἀμφὶ τὰς λαγρόνας, ἀσκήτου πυμπανίης χε-
 ρείων τῷ δὲ ὅλου τῷ σκῆνεος ὁ λυκοφλεγματῆς, τῷ ἀνὰ
 σάρκα μύων, ὑπὲρ κης μὲν ὦν, ἐν ἀπελπίστοις, ἦν ὁ υγιῶς ξυ-
 σῆ τῷ μείονι· κακίων δὲ εἴπης τῷ μείονων ἐνὶ τῷ μεζό-
 νων ἐς τὸ παῦ ξυμβῆ· ἦν δὲ ἐς ἄκρας ἡ μίξις αἱμῆς καὶ
 μεγάλων, μέζον κακὸν τὸ ἔχονον. σημεῖα δὲ μέγιστα ἐρῆ-
 σα ἰδεῖν καὶ διγχεῖν καὶ εἰσακοῦσαι· ὑπὲρ μὲν τῷ ἀσκήτι, ἰδέειν
 ὄγκον ἐν τῇσι λαγρόσι, οἶδος ἀμφὶ τὴν πόδε· παρὼστωπα δὲ ἐν
 βραχίονες καὶ τὰ ὅμα ἰχνα, οἰδέουσι ὄρχιές τε καὶ πόδη, καὶ
 ὁ ξυμπαι καυλὸς σκολιὸς ὅς ἀνίστου τῷ οἶδεος. ἦρχεν ἡ δὲ ἐρῆ-
 σαι τὰ πῆ πῶ χῆρα καταλόγον εἰστωθῆν. τὸ γὰρ ὕδρον, ὑπὲρ
 τὰ ὅμα μέρεα μεταρρέει· ἀτὰρ καὶ ἐν τῇ πῆ ἀνθρώπου τῇδε
 ἡ τῇδε ὑπὲρ σφοδρῇσι, ἐς τὰς μετακλίσεις τὸ ὕδρον, ὄγκον τῷ

καὶ κλύδωνα ποιεῖ, ἐστακούειν τὴ καὶ τῷ κλύδωνος ὁμοῦ καὶ κῆν
 πῃ τὸν δάκτυλον ἐρείσῃς, ὁ χάρος γίγνεται κοῖλος, ἐς χάρον
 τε πωλὺ μίμνει κοῖλος. ἄρα δὲ καὶ τῷ ἀσκήτου· τιμπαίνης ὅ
 παρὲς τῇ τῷ ὄγκου γένη δὲ ἀκούσῃ ὅτι δονέων. ὡς γὰρ πα-
 τάξης τῇ χεὶρ, τὸ ὅππασχον δονεῖ οὐδὲ μεταχωρεῖ τὸ
 πνῦμα ἐν τῇ ὀπίστροφῇ. πνῦμα γὰρ, καὶ μετὰ κλιθῇ τὸ
 ἀμπέχον ἀνω τὸ δὲ κάτω ἴσον πάντη μένει. ὡς δὲ ἐς ὁμίχλην
 δὲ ὕδωρ τρέπεται τὸ πνῦμα· καὶ γὰρ ἀσκήτης ἀπὸ τιμπα-
 νίου ἀμείβεται μὲν, ὡς μὴ ἐς τέλος τραπῇ κοτὲ, ἡμιτελὴς
 μεταρρέων. ὁ δὲ ἀνασῶρκα ἡ δὲ τῷ λυκοῦ φλέγματος, τὰς
 καὶ λαρόνας ἰχθυοὶ κενεαί, οἰδαλέοι ἔασιν καὶ παρὲς ὅσων
 καὶ βραχίονας ἀπὸρ ἡ δὲ ὅκοστα τοῖσι δημοῖσι κενεαί, τοῖς δὲ γί-
 γνεται πλήρεια. φλέγμα μὲν γὰρ λυκόν, ὅππὲρ λυκοῦ φλέγ-
 μα πᾶσι γίνεσθαι, ψυχρόν τε δὲ παχύ· τῷ δὲ ἐμπύπλεται τὸ
 πᾶν, οἰδαίνει δὲ τὸ παρὲς ὅσων, αὐχλὺ τε καὶ βραχίονες· παχύ
 δὲ τὸ ὅππασχον ἀπὸ τῷ οἰδέος· μαζοὶ δὲ ἐς ὄγκον αἵρονται,
 ὅκοστοι νεοὶ ἀκμῶν ὄντες ἐν δὲ τυγχῇ τῆς ἡλικίας· ὅππὲρ δὲ τῷ
 ἀνασῶρκα, τηκεδὼν τῆς ἄρκος ἐς χυμὸν ἄρκοι δὲ αἶμα, ἰχωρ
 τὸ αἷμα λωπος, ὅκοτος ρέει ἀπὸ ἐντέρων ἔλκεσι· τοῖς δὲ καὶ
 ὅππὲρ θλάσμασι ἀπὸ βάρους ἐμπεσόντες, ὡς ἄμης πᾶσι πο-
 λὺ, ὁ χυμὸς ἐκρέει· ἡ δὲ τῷ δυνεῖν ὅππμξιν, ἀμφοῖν ἰχθὺ τὰ
 σημήνια ξύμπασι δὲ ὁμοῦ ξιώεσι, ὡς χρος, δις πνοια, βῆξ,
 δηῶτε καὶ δημοτε νωδέες, ὅκνος πωλεις, ἀπὸ σπῆ· ὡς δὲ πᾶσι
 σπῆρωνται καὶ βραχὺ δὲ ἀφυσον, φυσώδεες, δὲ πασιες ὡς
 ἀπὸ πλησμονῆς· ἀνικμοί. διὸ οὐδὲ ὅππὲρ λουτοῖσι ἰκμαλέοι·
 λυκοὶ, γλωσσοδέες· οἱ δὲ ἀνάσαρκα, καὶ ἀγχιλωροί, καὶ ἀ-
 νόφλεες· ἀσκήτης μὲν δὲ τιμπαίνης, ὅππφανεες καὶ δι-
 παρὲς ὅσων καὶ καρποῖσι καὶ ὅππασχῶν· ὅππὲρ δὲ τοῖσι ἀνὰ
 σῶρκα καὶ τῷ φλεγμαπῇ οἰδέϊ ἅπαντα κρύπτεται, ὕπνοι βα-
 ρέες, νωθοὶ, σμικροί, ἀψυχῇ, σμικρολογία, φιλοζωίη, καρ-

τελέειν ἀπ' ἀθυμίας καὶ βέλπειν ὅπως τοῖσι ἐν δὴ τυ-
 χῇ, ὅτι δὲ αὐτοῦ τὸ πάθος, οὐκ ἐφ' ἑαυτὸν τὴν αἰτίαν ἔχει
 μάστιγ'· τὸ δὲ μέγα· ὅτι μὲν γὰρ ἄλλοι οὐκ ἀμάρτυροι
 σι, οἱ νοσούντες ἀθυμοὶ, κατηφές, ἐξέταται τὸ θανάτου· ὅτι
 δὲ τοῖσι βέλπειν καὶ φιλόζωοι γίνονται. ἀμφω δὲ τὰ ἐναν-
 τία ἐκκλίνει αἰνέσει. γίνονται ὑδρωψ καὶ ἐξαπίνης κοτὲ ἐπ'
 ἀθρόην ψυχοπέσιν, ἣν ὑπὸ δὴ ψιὸς χανδὸν πολὺ ψυχρὸν εἰς χεῖ-
 ὤδωρ, εἴτα τὸ ὑγρὸν εἰς θερμὸν αἰὲν ἐνέχθῃ· δι' αὐτὸ δὲ τῆσι κοι-
 λήσι τὸ ἐμφυτον θερμὸν κατεψύχθῃ, εἴτα εἰς τοὺς κενεώ-
 νας σαγόνες ἐκρέοισι, αἱ περὶ δὲ εἰς δακρυόλην ἐξηερύ-
 μναι διεφοροῦντο. πόδε οὖν εἰ γίνονται, ῥηϊτέρη ἢ τῇ δὲ
 ἱήσις, πρὶν πᾶσι ἀσπλάγχων, ἢ ὅλον τὸν ἀνθρώπον παθεῖν· ἀ-
 τὰρ ἡ δὲ ἐδεσμα φυσιῶδες καὶ ἀπεψία καὶ βούρησις ἔτεκον
 ὑδρωπας· ἐστὶ δὲ ξυμὸν πάντων τὸ κακόν, ἀνδράν, γυναικῶν
 ἡλικίης πάσης, ὅκοσον ὅμοι ἐς ὅμοι εἶδος ἔασι ὦροι, ἀν-
 σαρκὰ παῖδες ἡ δὲ τὸ λευκοφλέγματος· νῆοι δὲ μέγχι ἀκ-
 μῆς, οἱ καὶ λαγόνες πλήσμιον· γέροντες μὲν πάντα παθεῖν
 ἐποιοῖσι, ἀπόθερμοι· ψυχρὸν γὰρ τὸ γῆρας· ὅτι ἐς ὑγρὸν πλῆ-
 ρος ἔασι αἰαίποι. τοῖς δὲ οὖν τυμπανίης ζωήτης· ἀπαν-
 τα μὲν οὖν πενήτεα τὰ εἶδεα. τυτέστι ὑδρωψ γὰρ πάντων
 τῶν νοσημάτων κακόν· ὅτι τούτων λευκοφλεγματῆς μὲν βίη-
 δέσσης· πολλὴ γὰρ καὶ ποικίλη ὅτι τὸ δὲ ἢ δὴ τυχή· ἰδρωπας
 ἢ οὖρων ἢ κοιλίης κοτὲ ἐπ' αὐτοῖς κατερράγη, λυομένης ἡ δὲ
 τῆς τῆς ὑδρωπας ἕξις· χαλεπὴ δὲ τυμπανίης, ὅτι τὸ δὲ οὐκ αἰ-
 σιότα μᾶλλον· πὸν δὲ ἰνδρὸν ἐν ᾧ δὲ παθεῖ ὅλον χεῖν τὸν ἀνδρῶ-
 πον δὴ ἀξαι· πόδε μὲν τοῖς, οὐδὲ θεοῖσι ῥηϊτέρον· ὑδεῖα δὲ καὶ
 ἐν σμικρῇ κοτὲ ἀνθρώπος, ἢ κεφαλὴν ὅτι ὑδροκεφαλῶν, ἢ πρὸς
 μοναμοῦνον, ἢ ἡ παρ, ἢ ἀπὸ τῆς, καὶ ὅτι γυναικῶν ὑστέρη· καὶ
 τῇ δὲ ὅμων ἡ δὲ βίαια δέσση· ἣν γὰρ τὸ σῶμα αἰὲν ἐπ' αὐτῆς περὶ-
 σσει μύσιος, ὑγρὸν μὲν εἰς ἔχει, ἐκ χεῖρ ὅτι· ἣν δὲ πρὸς μα-

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 73

ἔξεφυσήθη πόδε· ἢν δὲ π ἀνὰ ἄρκυα ἢ ὑσέρη πάλῃ, ὡς ἐπί-
παν ὅλη ἢ ἀνθρώπος ὑδραῖα. ἰδέη ἡς ἐτέρη ὑδρωπος ἡδε γι-
γνώσκεται, κύστες σμικραί, συχαί, πλήρεις ὑγροῦ, ἐγκέον-
ται τῷ χυαίῳ ἔνθα ὁ ἀσκήτης ζυώσεται. ἀτὰρ ἢν ἐμπλέω-
σι τῷ πολλῷ ὑγρῷ. τέκμαρ δὲ· ἢν γὰρ πετρῆνας τὸ βήγαςιον
ἐκ χῆς ἐπὶ βραχίη φορῇ τῷ ὑγρῷ, ἐνδοθεν αὖ ἐπέφραξεν
ἢ κύστις, κῆν τὸ ὄργανον διώση, αὖτις ἐκρέει· πόδε μὲν τοῖς
τὸ εἶδος ἐκ δὴθεος. πόθεν γὰρ αὖ ἐκπέσωσι αἱ κύστες, ὁδὸς ἐκ
εὐπορος· λόγος δὲ μετεξετέροισι ὅτι ἡκὼν κατ' δὲ ἐντέρων τοιαῦ-
δε κύστες· ἐγὼ δὲ ἐκ ὥπωμα, διὰ πόδε νῦν οὐδὲν γράφω. ὅδε
γὰρ πάλαι αὐτέων ὅ, π λῆξω. εἴτ' γὰρ ἐκ τῷ κούλῃ, ἢ τῆς γαστρὸς ἢ
φορῇ, ἡς ὁ ἔσπος τ' ζυσάσιος. ὁδὸς γὰρ ἐς ἔξοδον ἀπάντων
δὲ ἐδρῆς εὐρόης· ἢ δὲ αὐτῶ τῷ ὑγρῷ τῆς ἐν λαγόνι συλλογῆς,
ἀπτοσ ἢ τῆς ἐντέρων ραγῆ. ὅ γὰρ ἀσινὲς οὐδ' αὐώλεθρον βῶ
δὲν ἐντερον.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΗΤΕΩ,

κεφ. 6.

Ωμῖμα τὸ διαβήτω πάθος, οὐ κάρτα ζυώητες ἀνθρώποι
σι· σφραγῶν δὲ μὲν ἑς οὖρον ἢ ζυώητις ὑγρῇ καὶ ψυχρῇ,
ὅπως ἐν ὑδρωψίαι πῇ· ὁδὸς δὲ ἢ ζυώητης, νεφροί τ' καὶ κύστις.
ὅ γὰρ δὲ λείπεισι οὐρέοντες. ἀλλὰ ὅπως πρὸς ἀφ' ἑξιοῦς ὀχετῶν
ἀπαυτος ἢ φορῇ. χροῖν μὲν ἢ τῆς νούσου φυῆ, μακρῶς κωίσκε-
ται χροῖν· βραχύβιος δὲ ἄνθρωπος, ἢν ἢ κατὰ σασις τελε-
αθῇ· ὅξειν γὰρ ἢ τηκεδῶν, τυχὺς δὲ ὁ θάνατός ποτε, καὶ βίος
αἰχρὸς δὲ ἐπίπονος, δῖφος ἀκρατές· πολυποσίη ἀνισόμεθες ὅ-
ροισι πολλοῖσι. πλεῖον γὰρ ἐκρεῖ τὸ οὖρον, δὲ οὐκ ἐπὶ πῶς
αὐτέοις, οὐτε πίνοντας, οὐτε οὐρέοντας. ἡ δὲ ἐπ' ἀκαρὲς
ἀνίσχεται, ἢν μὲν τῷ πείν, ἀνικμοὶ μὲν τὸ σῶμα, ἀυαλέοι δὲ τὸ
σκήνος· τὰ δὲ πλάγχθα κατέσται δοκέοις, ἀσώδεις, ἀποροι,

ἐκ ἐς μακρὸν θνήσκοισι· πειφλεγέες δὲ ψαλῶν. ἀπυρέειν δὲ πῆς
 ἀπὸ βήχου ἔσθως, ἢ πῆς αἰχμῇ πόνου κρέσσων. ἀλλὰ κῆν ἐς μι-
 κρὸν ἐγκρατίες γυῶνται, παροιδέοισι ὁσπυῶν, ὄρχας, κυρία·
 κῆν ἀνάσσει, ἐκ χέοισι μὲν τὸ οὖρον ἀλέα· τὰ δὲ ἐπιδέοντα δὲ-
 αῖρεται. ξυνδίδεται γὰρ ἐς κύστιν ἡ πλημμύρα· κῆν μὲν πε-
 λεσθῇ, τὸ κακὸν, βύσσημον· ἐπὶ δὲ μὲν λη, αἰκμοὶ τὸ σῶμα, σί-
 λλος λυκός, ἀφρώδης, ὅπως ἀπὸ δίψας, καὶ οὐδέκω δίψας.
 ὑποχονδρίων βάρους ἀΐσθης ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἐς κύστιν δέρ-
 μης, ἢ ψύξιος, ὅπως παρὰ σπύγγος πρέοντος ἔνοσηματος. ἀτὰρ
 ἡ δὲ οὐρέοις τῷ ξυνήθους μικρὸν πᾶλλον· δίψας τὲ, ἀλλ' οὐ-
 δὲ κω μέγα. ὡς δὲ βῆ πᾶλλον αὐξήσῃ, δέρματις μικρὴ μὲν,
 δακνωδὴς δὲ, εἰζούσα τοῖσι (πλάγχοισι· βήχας· χιον ρυατοί,
 βήφλεβοι, ἴαχοι) πῶ ὅλλω ἔξιν, ὅτε τὸ ὄρησις, καὶ τὸ
 δίψας ἐπαυξέα γίνεται ἡ δὲ κοτὴ· κῆν ἐς ἄκρον τὸν καυλὸν ἡ
 σωμαΐσθης φανῇ, δι' οὗς ὑρέοις. τῇ δὲ μοι δοκέει καλέεσθαι
 διαβήτην βήκην, ὅκοιόν π' διαβητήσων, ἔνεκεν ἐν ᾧ σκῆ-
 νει τὸ ὑγρὸν οὐ μῖμνει, ἀλλὰ ὅπως διαβάθρηται ἀνθρώπῳ ἐς
 ὅξοδον χεῖεται· διαρκέοις γὰρ ἐς χρόνον ἵνα, εἰ καὶ μὴ κάρ-
 τὰ πολλόν, ὅπ' πενέοντες ὑρέοις, τηκεδὼν γ' ἵγνῃ) δὴν· ὅτ' γὰρ
 καὶ ἐκ τῆς πόσιος μέγα ἐς τὸ σκῆνος ἔρχεται, καὶ ξυνάπερ-
 χεται ὅτ' σπύγγος ἐς τὰ οὖρα μωρία· αἰπὴν γὰρ ὅξιν νούσων
 ὡς ἀπέσκηψεν ἐς πόδε, καὶ ἐν κρίσι κρύβδω τὸ κακόν· ἐς
 κατέλιπον αἱ νοῦσοι οὐκ ἀδόκητον τὸ δηλητήριον κοτὴ πῶ-
 δε γὰρ αἰπὴν ἴχνην τὸ κόσιν κῶσι καὶ νεφροῖσι ἐν σκῆπτει· ἀτὰρ
 εἰ ἐδάκη τις ὑπὸ τῆς διαβάδος, τοῖς δὲ τῷ ἔλκεος ἡ πάθη· δι-
 ψας δὲ τὸ ἐρπετὸν θηρίον, ἢν δάκη πινά, ἀρχον δίψας ἔξά-
 πτει· πίπτοις τε ἄδδω οὐκ ἐς δίψας ἄκεος, ἀλλ' ἐς πῶ τῆς
 κελίης πλημμύρα ἀκοεῖται ποτὶ δ· ὡς δὲ ἀγρήν ὡς παρὰ
 σίος τῆς κοιλίης, καὶ ἀχέει, καὶ τὸ ὑγρὸν βήχην ἐς μικρὸν, αἰσ-
 ἄδδω πῖνοις διψῶντες, καὶ ἡ δὲ ὅτ' κακὸν ἡ ἀμοιβὴ σω-

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 75

εμαρτέει γὰρ δὴ μῆλοισι δόψος καὶ πτόν. ὅμοι δὲ οὐκ οὐρέοισι.
οὐδέ τις δὴν τῷ πινομένου διαπνοή. τριπλοῦν ἀκοεῖν μὲν ποδ
πτοδ, πλημμύρη δὲ ὑγροδ, περὶ τὰσι δὲ τῆς κοιλίης, ἔξερ-
εάρισαν ἀθρόως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
νεφροὺς παθῶν, κεφ. γ.

Νεφροὶ πῶς φύλῃ μὲν ἀδενώδεις, χροίω δὲ ἐρυθρότεροι,
ὁκοῖον πῇ παρμαλλον, ἢ μαζοὶ καὶ ὄρχιες. ὁ γὰρ καὶ οἷδε
ἀδενέες δὴ μὲν λυκοτέροι. ἁπλῶς δὲ διδύμοισι ἴκελοι, πλατέες
μαλλον ἐστὶσι ἅμα καὶ καμπύλοι. κοιλία δὲ σμικρά, ἰσχυρο
φθές ἐς πῶς τῷ οὐρῶν διήθουν. ἐκπεφύκασι δὲ ὀχετὸνδυ-
ρῶδεις, ὁκοῖον πῇ αὐλοὶ ἀφ' ἐκατέρου. ἐκπεφύκασι δὲ οἷδε τῷ-
σι ὥμοισι τῆς κύστις ἐκαστέρου. ἴση δὲ τῷ οὐρῶν ἀπὸ νεφρῶν
ἡ ὁδὸς ἐς κύστιν. ἀμφὶ δὲ τῆς δὲ τῶν νεφρῶν καὶ τοῖς πόροις
τῶνδε, πλάτῃ καὶ περὶ αὐτὴν γίνεται πάθη, τὰ μὲν ὀξεία, ἐν αἵμορ-
ροσὶν δὲ πυρεπτοῖσι, καὶ φλεγμονῇσι κλείνοντα, ὁκόσα μοι λέ-
λεκται. τὰ δὲ χρόνια τηκεδόνι λύνοντα τὸν ἀνθρώπον, αἰώλε-
δρα μὲν, αἰσθητέα δὲ καὶ ξυμπεπληροῦντα. χρόνια οὖν, ἀπο-
στάσεις, ἑλκία, λίθων γένεα, αἱμορροΐδες. ἑλκία μὲν ἔξ ἀποστά-
σεως, μὴ κίστα δὲ δυσαλγέα πάντα τῷ ἀνθρώπῳ. τῷ λίθων δὲ,
χρονίῃ μὲν ἢ γένεα ὀδυνώδεις σφλωώσεις. οὐ γὰρ ῥηΐσι ἢ διέξο-
δος. χαλεπὴ δὲ οἱ πρὸς τῷσι δὲ ἢ τῷ οὐρῶν ἐπίσχεσις. δὴ εἰ
εἰσὶ πολλοὶ σμικροὶ, δὴ μὲν λυγρὴ μίμνοισι. ἢν εἰς μέγας ἐμφρα-
χῆν, καὶ ἐπ' ἀμφοῖν τῶν νεφρῶν ξυμβῇ τὰδε, ἐς οὐρῶν χέσι,
δὲ διάτασιν, ὀλιγήμεροι θνήσκουσιν. ὅτε μὲντοι ἢ φύσις ἐπι-
μήκεια καὶ ἰσομεγέτεα τῷσι οὐρητῆρσι πῶς κοιλίῃ τῷ νε-
φρῶν πύξασα, σμικροῖς ἄρα μέζονα. ὅπως αὖν ὡς αὐτῶν συστῇ
λίθος, ῥηΐσιν ὁδὸν πῶς ἐς κύστιν ἴσχη. δὴ πόδε δὲ ἐπιμήκειες οἱ

τὰ δὲ αἱ αἰήαι τῆς πῆξις· γέροις μὲν τὸ σῶμα ψυχρὸν, πα-
 χύ τὸ αἷμα· ψυχρὸν δὲ, τὰ πάρεα θάσσον πύγισι. τέκμαρ δὲ, τὸ
 ὑδάτων τ' θερμὸν φύσι αἱ πηγαί· ἀποψυχθέντα γὰρ, εἰς παρω-
 ράδεα λίθον πύγισται. παιδίοισι δὲ πολλὸν ὑπὸ τῷ αἵματι τὸ
 ἰλυώδες ἐψηθῆναι, γυνέσις ὅπως πῦρ τὴν ἐδραὶ ἴσθι. λίθων μὲν
 οὐκ ἀμφὶ γυνέσις τοιήδε πάθη. μετὰ γὰρ τέροισι ἐν πελοδοιοι
 οὐρέοισι αἷμα, τοῖσι ἀπὸ αἱμορροΐδων ἐκείνη ἡδὲ ἡ συμφορή.
 ὁμοίη δὲ καὶ ἡ τῶ σκηνέος καταστάσις, ὅπως χροί, νωθροί, ἀπρη-
 χιοί, ἀπόσιοι, ἀπείσιοι· κῆν μὲν ἐκκριθῆ, ἐκλυοί, παρείοι τὰ μέ-
 λεα κεφαλῶν δὲ κοῦφοι καὶ ἐλαφρότεροι. ὡς δὲ εἰς τὴν πελο-
 δον μνηδὲν ἐκρυῖν, κεφαλῶν γέρας, αἱμαυροὶ τὰς ὀφθαλμοὺς, σκοπώδε-
 ες, ἀμφιδιδυμῶν· ἐν πύθων ἐπίληπτοι μυελοὶ δῆλοι, οἰδα-
 λῶν, ἀπαχλουόμῶν, ὑδρωπιδέες· δῆλοι δὲ μύατχολώδεες,
 ἡ παρὰ λυτοί. ὁπποῖος γὰρ αἱμορροΐδης ξυμῆτος, ἀπὸ τοῦ κα-
 τὰ δὲ. ὡς μὲν οὐκ ἀπὸ νεφρῶν ἐκρέη τὸ αἷμα καθαρόν, ἀμι-
 γές οὐροισι, τὰ πολλὰ ἐκρέη ἀπὸ κύστις τῆς οὐρῶν τὸ αἷμα.
 φέρεται κοτε, ἐκ τῶν ῥήξις τῶν νεφρῶν πολὺ ἀθρόον· ἀτὰρ ἡ-
 δὲ πάρεν ἴσθι, ἐκ γίγνονται θρόμβοι ὡς ὅπως χυθῆναι ἐπ' αἱ κοτε
 καὶ ἐν κύστι· ὅτε ἰσχυρὴ γίνεται δαγνή· ὅπῃ δὲ τῇ ἐσθῇ
 ἔλκεα συμβαίνει χρόνια καὶ δυσάλτεια· τέκμαρ δὲ ἐφ' ἡμῶν, ἡ ὑ-
 μῶν· ὅτε δ' ἀράχιον ἐρυθρὸν ἐκκριθῆναι, ἡ πύον λευκὸν οὐρη-
 θῆναι, δῆλοί τ' μὲν καθαρόν, ἀμιγές, δῆλοί τ' δὲ οἶροις ξυμμεμιγμέ-
 νον. τοῖς δὲ χροί καὶ ἀποστάσις δαγνῶσκειν, ὡς περὶ γυνῶν
 πυρετοὶ ἐς ἐσπερίω καὶ ῥίγια· πῆνοι ἀμφὶ τὸ ὄσφυ· κνησμοί.
 ὡς δὲ καὶ ἐκρεῖν, θρόμβοι πυώδεες, σαρκοειδέες, ἀτὰρ ἡδὲ λευ-
 κοὶ πύον ἀποστάσις. τὰ δὲ ἔλκεα, δακνῶδεα, δῆλοί τ' μὲν καθα-
 ρόμῶν, δῆλοί τ' δὲ ῥυτῶν ὄντα. δῆλοί τ' δὲ τὸ πύον· ἀτὰρ ἡδὲ ἔρε-
 κακόδμα, ἡ ἀνόδμα. ἐὰν μὲν οὐκ αἱμορροΐδας πῆλαι ἐκ ἀ-
 πστάσις· χροί δὲ ἐκ φθινόπωρον, λίθοις· ὡς δὲ ὅπῃ λίθοις
 ἔλκεα γυνῶν, ἀνδρῶν μὲν αἰνέστοι, τὰ χροί τῆκεδὼν καὶ θάνατος.

Τῶν ἐν τῇ κύστὶ νούσων οὐδὲν βύηθες. τὰ μὲν οὐδέα φλεγ-
μασίη καὶ τρώμασι, σπασμοὶ καὶ πυρετοὶ οὐδέσι κλεί-
νοντα· ἔλκος δὲ καὶ ἀποσάσεις, ἢ πύθεις, ἢ λίθος μέγας
μὲν, ἀναλθής δὲ· ὅτε γὰρ θρύπτεται, ἢ πόσι, ἢ φαρμάκῳ, ἢ ἀμ-
φιθρύπτοιτο, οὐτε ἀσπινέως τέμνεται. χεὶρ γὰρ καὶ τὰ λεπτά τῆς
κύστιος ζυγνύονται· τὸ δὲ αὐτῇ μὲν ἐκίχυνε, ἢ ὀλίγαις ἡμέ-
ρησι σπασμοῖσι καὶ πυρετοῖσι θνήσκουσι· ὡς δὲ μὴ ἄμνη, εἰς
οὐρῶν ὅχον, καὶ πόνοισι, καὶ πυρετοῖσι ἢ τηκεῖται σμύχῃ ὡς
θροπος· ὡς δὲ μὴ κάρτα μέγας ὁ λίθος ἐν ὅχουσι μὲν οὐρῶν
ζυγεχέσεται, εἰς γὰρ τὸν αὐχένα ῥηιδίως ἐμπίπλων ἀποέρχεται
ὕρῳ ὁξοδόν. ἄμνην δὲ εἰς τὴν μεζόνων ἀσφαλέςτεροι, ἐν αὐ-
τέμνεται κύστις, καὶ πρὸς τὴν θανάτου κίνδυνον ἐκφυγῇ, ῥοιὰ-
δος γίγνεται οἱ παῖδες· καὶ κίνδυνον ἐν αὐτῇ οὐ φορητὸν ἐλθὼν
δέροις ἀένναον ἐκτρέφει οὐρον, καὶ βαδίζει, καὶ βύβη, ἀπερπύς
δὲ ὡς βαδίζειται· οἱ δὲ κάρτα μικροὶ τὰ πολλὰ ἄμνονται
ἀσπινέως· ὡς δὲ ζυμπεφύκη τῇ κύστὶ λίθος, διαδήλος μὲν
τῇσι μεδόνεσι, ἀτὰρ ἐν δὲ ἀσπινέσι πόνοισι καὶ βάρει, καὶ αὐτῇ
δυσουρίας ἀτερ· ὡς δὲ μὴ, τὸ δυσουρέει· ζυμπαντας δὲ
τοὺς λίθους διαγνοίης αὐτῇσι τῇ φαυμίῳ ἐν τοῖσι οὐροισι ὑπο-
σάσει· ἀτὰρ ἢ δὲ περὶ κοπεῖ τὰ αἰδοῖα γίγνεται· βύβη γὰρ ἀπο-
σάσει, καὶ ὑπερὶ καὶ ὁ λίθος ὀδυρόνται, καὶ ἀμφοφώσι,
καὶ ἔλκουσι τὰ αἰδοῖα, ὅπως τὸν λίθον ζῶν τῇ κύστὶ διαφύ-
λκωσι· ζυμπαῖσι δὲ καὶ ἐν κνησμοῦς γιγνομένη· περὶ τῆς
δὲ τὸ ἄρχος βίη καὶ ἐντάσει φαντασίη· ἐκκρίσι δὲ ὡς δὴ-
θεν τὸ λίθου· ἀμφὺ γὰρ συγκένῃ ἐν γήλοισι ἐν τῇ καὶ κύστις.
ὡν· ἐκατέρου διὰ πόδε καὶ ἐπὶ φλεγμασίη ἀρχοῦ, ἰχθυοῦ
κύστις, καὶ ἐπὶ τῇσι τῆς κύστιος ἀκίσι ἐν δὲ ἐν τῇσι ἐν τῇσι καὶ μὴ ἐπὶ
ξηρος ἢ γαστῆρ ἐν· τοῖα μὲν ἄλλα τὰ λίθων ἀμφοφώσι καὶ

μη κάρτα ὀξέως κλείνη, χρόνῳ δὲ ἔξελυσε μυελούς. οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς θρόμβοι, ἰχθυεῖν, ὀξέες ὀλεθροὶ, ὁμοῦ περ οἱ λίθοι. καὶ γὰρ ἦν τὸ αἷμα λεπτόν τε καὶ ξανθὸν καὶ μὴ παχύ, ἢ δύπαχες, ὅμῃ ἢ κύστις ἐς πολλὸν ἀλίζει χρόνον, καὶ ἡ δὲ θερμαίνουσα καὶ ἐψύουσα πηγνύει. (ὅθεν γίγνεται) θρόμβος. ἰχθυεῖν μὲν οὖν διωπατωτὰ τε κλείναι. περὶ πρίγνεται δὲ τυτέοις ἄλλοις ὀξύ, πῦρ δριμύ, Γλαῦστα ξηρὰ, καὶ ὅτι τοῖςδε παρὰ φοροὶ θνήσκοισι. ὡς δὲ ἐπὶ βῶμα πύχρος ἐκφαιῖ, τῷ αἵματι μὲν ὀλεθρίον. τὸ δὲ ἔλκος κῆν μὴ ἀρχήθεν κλείνη, πυρετοῖς ἢ φλεγμονῇ ἀνήκεστοι γίγνεται. λεπτή μὲν τὸ πάχος κύστις νύκτον δὲ ὡς πλὴν φυλῶ. τὰς δὲ οὐδὲ ἀρκοῦται οὔτε ῥηϊδίως ἐπωπειοῦται. ποτὶ δὲ τὸ οὖρον χολαῖδες, δριμύ, δακρυαῖδες τῷ ἔλκεος, ἢ ξυμὴ δίαται. ἡ δὲ ἐν μὲν τῇσι πληρώσει διατέταται. ὡς δὲ κενώσῃ, ξυμίζει. πάχῃ οὖν ἀρθροῦ πάθει ἐν ἐκτάσει τε καὶ καμψί. ἀρθρῷ δὲ ἐκ διαλαθῆς ἔλκος οὐδέν. (ὅθεν μύπος δ' ἔξ ἀποσάσιος γίγνεται). κύστις σημήϊα, τὰς δὲ ἐπ' ἀγλοῖσι μὲν ὅτι φλέγμασι. εἰ γὰρ καὶ ὅτι πυρετοῖσι καὶ ῥίγας ἢ ἀπόσας, κίνδυνοι οἱ αὐτοί. πύον δὲ ὅμῃ εἰς παχύ, λυκόν, οὐ κακοδμον ἐκιδδοῖ, διητέα τὰ ἀπὸ τῆς δὲ ἔλκεα. ἦν δὲ ὅπινέμνται, βυγῶδεα, μυξοποιὰ, κακοδμα οὐρέοισι. τῇ δὲ αὐτῇ οὐ βραδυῶς θάνατος. δακρυώδεα μὲν τὰ οὐρα. ὀδυνηρὰ δὲ ἢ περὶ αὐτῶν, διαίεται δ' ἢ ὀδυνη μέσφι ἀκρων ἔκκαυλος. βλάβη δ' αὐτέοις πάντα καὶ τῶναιπία, καὶ πλησμονὴ καὶ κένωσις, καὶ ἀργίη (ὅθεν κίνησις, ὅθεν λουβὰ καὶ ἀλουσίη, καὶ ὅφῃ καὶ ἀφφίη, καὶ γλυκία (ὅθεν ὀξέα) ὅμων ὅμα μὲν ὠφελεωμένων. ὅμα δὲ βλαπτόντων εἰς ἐν συμβῆναι μὴ δυναμένων.

Ανώλεθρον μὲν ἡ γονορροία, ἀπερπύς δὲ καὶ ἀνδρὲς μέσφ
 ἀκοῆς. καὶ γὰρ ἀκρασίη ἐκ πάρεσσις τὰ ὑπερῷα καὶ γόνιμα
 μέρεα, ὅθεν διὰ ψυχρῶν ῥέει ἡ θορὴ, οὐδὲ ὅπως ἴσθι αὐτὴν
 εἶδεν ὑπνοισι. διὰ γὰρ ἡντ' οὐδὲν, ἡνίε ἐξηγορέη, ἀνεπίστος
 ἡ θορὴ, ἀναισθητος ἡ ῥοὴ ὅτι γυναικὸς γίγνεται. νοσέουσι δὲ καὶ γυ
 ναῖκες πλὴν τῶν νοῦσον, διὰ ὅτι κνησμοῖσι τῶν μορίων ἐκ
 ἡδονῆς παρὰ χέεται τῇσιν θορὴ. ἀπὸ καὶ παρὰ αἵδρας ὁμιλῇ
 αἰσχυρῶν. αἱ δὲ ὅλως ὁδάζονται. πὸς ἡ ῥέον ὑπερὶ
 λεπτόν, ψυχρὸν, ἄχον, ἄρνον. πῶς γὰρ ζωογόνοι ἐκπέμψαι
 σπέρμα ψυχρὸν ὅσα ἡ φύσις. καὶ δὲ ἐκ νεοῖ πάχυνσι, γινεσθῶσι
 χεῖρ ἡμέσται πάντας τ' ὅσιν, νωτῶδεας, ἐκλύποις, ἀψύχοις,
 ὀκνητοῖς, κροφίς, ἀδενέας, ῥικνοῖς, ἀπρηκτοῖς, ἐπώχοις,
 λυκοῖς, γυναικῶδεας, ἀποσίποις, ψυχροῖς, μύλων βάρεια, καὶ
 νάρκας σκελετών, ἀκρατίας, καὶ ἐς πάντα παρέποις. ἡ δὲ ἡν
 σος ὁδὸς ἐς τὴν ἑλυσιν πολλοῖσι γίγνεται. πῶς γὰρ ἐκ αὐτῆς νύ
 ρων ἡ δὲ ἡ δυνάμεις πάτοι τῆς ἐς ζωῆς ἡμέσιν φύσις ἀπε
 ψυμένης. καὶ ἡμέας αἱδρας ποιέει ζωοῦσα ἡ θορὴ, θερμῶς,
 ἐνδρότοις, λαοῖς, δυνάμεις, δυνάμεις, κραταιοῖς νοήσας τε
 καὶ ῥέει. δηλοῦσι οἱ αἱδρας. οἱσι δὲ ἐκ ἐνεσι ζωοῦσα ἡ θο
 ρὴ, ῥικνοῖς, ἀδενέας, ὅξυφωνοι, ἀπειχες, ἀγχοῖς, γυναικῶδεας.
 δηλοῦσι οἱ δυνάμεις. ἡν δὲ πρὸς αὐτὴν καὶ ἐγκρατὴς ἐκ τῆς θο
 ρῆς, κραταῖος, δυνάμεις, ἀλκῆς μέσφι θηρίων. τέκμαρ ὅτι
 ἀθλητῶν οἱ ἀόφρονες. καὶ γὰρ καὶ οἱ φύσις ἡνίων κρέσσονες ὑπὲρ
 ἀκρασίας πολλὸν τ' ἡρώτων γίγνεται. χεῖρ ὅτι οἱ φύ
 σι χεῖρ ὅτι ἐγκρατὴς γίγνεται. κρέσσονων κρέσσονες. ἀ
 παρὰ δὲ ζῶν ἐκ δυνάμεις γίγνεται. κραταῖον, ἡ θορῆς. μέγας ὅτι
 καὶ ἐς ὑγίαν, καὶ ἐς δυνάμεις, καὶ ἐς δυνάμεις, ἐκ ἐς ἡμέσιν ζωοῦσα ἡ
 θορὴ. ἀπὸ σαλπιγγέως ἐς γονορροίας ἀπὸ σκηψῆς καὶ ἀλάσας.

ΠΕΡΙ

ΣΤόμαχος ἡδονῆς καὶ ἀηδῆς ἡ γαστήρ· καρδίας καὶ εἰς τὴν
πόνδμα ἐς τὸν κὺ θυμὸν, ἡ ἀθυμία, τῆς ψυχῆς συμπα-
θή. ἡ δὲ σωμαχοῦ παρὰ πᾶσι δυνάμεις. ἅδε μὲν οὖν μοι διή-
λέλεκται. ἀπόποκοι ἡδονῆς μὲν, δι' πεψίην, δι' σπέρκην, δι' χροίην ἔ-
σθματος, ἀηδῆς δὲ θυτέων θανάτῳ, κατὰ δὲ ἀθυμίην μὴ ἔ-
χων ἐσθλῶ· μὴ γὰρ οὐλῶδεσι ὅ καὶ ποσιπῇ. ἡ οὖν ὅδε νοσή,
μίσος δὲ ἀποσροφῇ τῇ γαστρί, οὐκ ἡ παρὰ τῶν σπέρκων μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς μὴ ἔσθια· ἀπὸ πεψίης ὅταν πῇ, ὅταν πῇ,
ἡ ἀπορῆ, ἡ πλάσθ, ἡ καρδία, καὶ σπέρκοι, καὶ ἐμε-
τοι ἐνίοις καὶ ὁμοῦς τὸ σῶμα τείρη, καὶ γαστήρ μείνη κενὴ τῇ
δε, τὸν πόνον ῥηίτερον φέρει τὸ παρὰ σπέρκος. ἡ οὖν δὲ ἰσχυρὰ
καὶ κατὰ ἐς τὴν ἐδωδὴν ἴη, πολλὸν κάκιον· ὁ δὲ πόνος τὸ
λιμὸς ἐν τῇ σωματι καὶ ἐν τῇ γαστρί, κατὰ πῇ μέρων ὁδῶν·
ἀτὰρ καὶ οὐκ παρὰ τῇ οἰκίᾳ τοῦ σώματος· ἐς δὲ τὰ δηλόκοτα
χρηστῶς· δηλοῦν τὴν φύσιν ἐς τὸ ἐμπαλιν ἀχθῶν ἐς πα-
τῆρα, καὶ φυγὴν καὶ μίσος σπέρκων· ἐπὶ τῇ τῷ μεσσηγῇ τῇ ὁμοπλα-
τέων χωρίοισιν, ὅταν πολὺ ὅδε μέζον, ἡ παρὰ σπέρκων καὶ
καταπίνωσι· ὅση, ἀπορῆ, ὅση ἀμαυρά, ὅταν ἡ γαστήρ, βάρεια
καρδίας, ὅση μελέων· καὶ τὰ γὰρ λυόνται· παλμός, ἐν τῇ
ἰσχυροδύοισι, φαντασίη τῆς ἐσχέως ἐς τὸ σκέλεε κινου-
μένης· δηλοῦν τῇ τῇ κακίᾳ φέρεται δοκίμοις, καὶ ἐσθλῶ-
σι, καὶ κατακένωνται, ὅπως ἰσχυρὰ ἀνέμῳ καὶ λαμοί, ἡ
δένδρεα· φλέγμα ψυχρὸν, ὅταν ἀποβλύζοι· ἐπὶ δὲ καὶ
χολή ἡ πικρὸ χόλοισι, σκοτώδεες, ἀδύοι καὶ ἐπὶ ἐδέσμοι
διψῇ δοκίμοι, ἄχρηστοι, ἰσχυροί, νυσταλέοι. ἔχῃ ὅπως ἀρεκί-
κωματώδεες, ὁμοιοπατέες, ἰσχυροί, ἔξωχοι, ἀδενέες, ἐκλυ-
ποι, λειποδραίεες, ἀψυχοί, δαλοί, ἡ σίχοι· ἔξωπίνης δὲ ὁρμί-
χοι· κατὰ μὴ γὰρ οὐλῶδεες. δὲ γὰρ ἐξώκελας κατὰ ἐς μὴ γὰρ οὐ-

λιλω οἱ τοιοῖδε. τὰ δὲ μέγιστα τῆς ψυχῆς ὁ σμάχου ἐνδιδόντες·
 εἴ) δὲ πλὴν πάθω. οἱ δὲ ἀνθρώποι ἐκείδοντες τὰ ξυμπα-
 θία μέρεα, ἐφ' οἷσι τὰ δυνότατα γίγνεται, τὸν σμάχον αἴπου
 ἡγνῶται· μέγα δὲ ἐς πίνων λέγω, ἡ ξυνάφεια τῆς καρδίας·
 ἐνδοῦ πάντων ἡ ἀρχή· μέσον γὰρ ἐνίξει τῷ πνύμονι ἡ καρδία· ἡ
 δὲ τούτων μεσότης τὸν σμάχον σωματίζει· ἀμφω δὲ πρὸς πε-
 φύκασιν τῇ ἐσχάτῃ· τὸ δὲ πρὸς τὴν καρδίαν χηρόνημα, καὶ
 καρδιόγνη, ἔκκλισις, καὶ τὰ μελαγχολώδεια· αἰπίαι δὲ τῆς
 νούσου, καὶ δῆλαι μὲν μωραίαι, καμείνη δὲ, πύον συχρόν, ἀπὸ κοι-
 λῆς δὲ σμάχου χυθὲν· ξυμῆτες δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ τῇ ἀνάλκῃ
 ἐκδεδμητοῖς λεπτῇ καὶ σκληροτέρῃ διαίτη· ἀτὰρ καὶ τοῖσι
 ἐς παρδείλῳ πινούσι, καὶ ἐς πλὴν δὲ πλήμοσι, οἷσι θῆης μὲν μα-
 θήσιος ποθῇ, ὀλιγοσιπῇ δὲ καὶ ἀχευπνίῃ, ἔκ μελεδώνων λόγων
 γὰρ καὶ παρημάτων ὁφῶν· οἷσι ὑπεροψίῃ μὲν διαίτης ἀδρῆς ἔκ
 ποιικιλίας, λιμὸς δὲ ἡ ὑσφῇ, καὶ ὑδωρ ποτὸν, καὶ ἐν ὑπνῷ αὐ-
 πνίῃ· οἷσι μαλτακῇ μὲν διττῇ ἀστροφῇ χαμαὶ ἀμφίβλημα δὲ
 βυτελές, ἀμπερόνη ἀραγῇ, τὸ δὲ τῷδε κράνος, ὁ κοινὸς ἀν-
 πλοῦτος δὲ ἐννοίης θῆης παρδοίης τὴν χηρῆς· τὰ δὲ γὰρ αὐ-
 πτοῖσι ἀγαθὰ γίγνεται ἔρωπι παρδείης· καὶ εἰ πρὸς αἴρονται,
 βυτελές μὲν σίπτον, οὐδὲ ἐς κόρον ἐδωδῆς, δὲ ἐς ζωλὸν μοδ-
 νον· οὐκ ἐπ' οἶνω θωρηξίς, οὐ θυμηδία· ὁ βέμβος καὶ παρδοί-
 οδοι, οὐ θωμάτων ἀσκησις, οὐδὲ σαρκῶν παρδολία· ἔκτος γὰρ ἐκ
 αὐτῶν ἀπάγροι παρδείης ἔρωσι· παρδείδος, ἔκ κήων, κασιγνήτων ἔωσι
 ἡμῶν μέσφι θανάτου· τοῖς δὲ οὐκ τικιδῶν μὲν τῷ σκῆνεος, ἀ-
 χροοι, καὶ ἐν νεότητι γηραλέοι, ἔκ ὑπὸ ἐννοίης κοῦφοι· ψυ-
 χλὸν δὲ ἀμειδέες, ἀμείλιχοι, σμάχου δὲ κακοσιπῇ· ταχὺς δὲ
 κόρος τῆς ξυμῆτος, βυτελὸς καὶ ἐπίμου ὑσφῆς, ἀνθήη δὲ ποι-
 κιλίας ἐδωδῆς· ὁκνος δὲ πάντων γευμάτων· λὺ δὲ καὶ λάβωσι
 γὰρ ξένων, βλάβη· ἀπόστροφος βυθὺς ἐς πάντα· ἡ δὲ ἐστὶ σ-
 μάχου χρονία νόσος, φλεγμοναὶ δὲ ἔκ ῥόματα, καὶ καρ-

διωγμός, ἢ πόνος, σωματικοὶ οὐ κικλήσκονται πάθος. θένος ἄ-
γῃ πλὴν δὲ νοῦσον· ἔνθα καὶ πέψις καὶ ὀρέξις, ἔκ πάντων ἀδι-
ναμίη. ἡλικίη δὲ γῆρας, οἷσι δὲ δίχα πάθος διὰ τὸ τὸ βίου
τέλος καὶ ὀρέξις ἐς τέλος ἤκει.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΙΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΟΣ,
κεφ. ζ.

Κοιλίη σπλάγχνον πεπλημένον καμνῇ πλὴν πέψιν, ὁ κότε διὰ
ρῖα τὸν ἄνθρωπον ἴσθ'· καὶ ἔστιν ὑγρῆς ἔμφης ἀπέπλου ἢ
διάρροια· ἢ μὴ ὅτι χεδίου τῆς αἰπῆς γίγνεται πόδε ἐς
μίαν ἢ δευτέρω ἡμέρῳ μούλω· πρὸς δὲ καὶ ὅλος ὁ ἄνθρω-
πος ἀδενέει, ἀτρυφὴ τῆ σκηνέος. χρονίη νοῦσος ἡ κοιλιακὴ γί-
γνεται, ἀπὸ τῆς πύσσοντος θερμότης, καὶ ψύξης τῆς κοιλίης· οὕ-
τως αὖτε ἐς θερμὸν ἢ τρυφὴν· ὅμως οὐκ ἐκπέσσει θερμὸν, οὐ-
δὲ ἐς χυμὸν οἰκίον τρέπει, ἡμπελὲς δὲ λείπει ἀδρανείη τῆ πέ-
λεος· ἢ δὲ ἀφειθεῖσα τῆς ἐργασίης ἐς κακὸν δημιουργεῖται καὶ
χροῖη, ἔκ δὲ μὴ καὶ συστάσι. λυκὴ μὲν γὰρ καὶ ἄχλος ἢ χροῖη κα-
κοδμα δὲ ἐβορβορώδεα· ὑγρὴ δὲ ἀσύντατος ἀπαραγίη μού-
νον δὲ ἀρεπλὴν ἴχρυσαν τὴν πέψιν πλὴν ἀρχῇ. διὰ τὸδε φυσώ-
δες ἐς πλὴν γαστέρα ἐρυγὰ ξαυεχέες, κακώδες. μὴ δὲ ἐκ
κάτω πρήστωσι, βύζει μὲν τὰ ἐντέρα, φύσιν δὲ διελύσσιν δια-
σπῆσαι, ὑγρὰ, ἀρρηλωδες· φαντασίαι δὲ ἐπ' αὐτοῖσι ὡς διεκ-
τέοντος ὑγροῦ· πότος τῆς κοιλίης βαρὺς ὁκοῖον νύχμα, δηλο-
τὴ καὶ δημοπε. ἰσχυρὸς δὲ ἀτρυφὸς ἄνθρωπος, ὡχρὸς, ἀδρανής· ἢ
δὲν πωρῆσαι τὴν σιμῆτων δύτονος. δηλὰ καὶ βαδίζῃ, λυέει τὰ
μέλεα, φλέβες κροτάφων ἐπιρμόσαι. ἀτρυφὴ γὰρ κοίλοκρό-
ταφοι. ἐπὶ φλέβοι δὲ καὶ παρὰ τῷ σώματι. οὐ γὰρ οὐ πέσσει
μούνον ἢ νοῦσος, ὅμως οὐδὲ πλὴν ἀρχῇ ἐς τὸν ὄγκον ἀναδιδόει.
δοκέει γὰρ μὲν ἐκ τῆς πέψιν μούνον, δηλὰ καὶ τῆς ἀναφορῆς τῆ

πάθος ἐμμεναι· ὡς δὲ ἐπ' αὐξήσει ἡ νοῦσος γίγνηται, αἴμα
καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ παντός εἰς τὴν κοιλίαν πάλιν, ὅτε ἡδὲ ἡ τι-
κιδὼν τῆς ὕστερος αὐαλέοι δὲ τὸ σῶμα, αἰκμοὶ δὲ τὴν ὅπισθε
κλῶ, ἀνδρωτες, κοιλίῃ δὴ ὅτε πνευφλεγῆς ὡς ἀπ' αἰθρακος.
διῶτε δὲ ὡς ἀπὸ κρυστάλου ψυχροσαγῆς. ὁκότε ὅ καὶ αἶμα
τοῖσι ἐχάτοις ἐν σκυβάλοις ὀπίρρεξεν ἑλκυστὸν, ἀκριτον, ἀμ-
γές, ὡς δοκέειν φλεβὸς σῆμον ἀνεῶχθαι, ἀνεδιήχθη τὸ δριμύ-
ταις φλέβας· μήκιστον καὶ δυσαλγὲς κακόν. καὶ γὰρ ὡς δοκέει
πεπαῦσαι αἰθρὰ φανερῆς περὶ φάσος, παλινδρομῆει ἐσαυ-
γῆς, ὡς δὴ καὶ ὅτι σμικρῇ ἀμδρωτῇ, παλινροσὸς ἡκει. ἐς πε-
είσθον γὰρ ἡδὲ φοιτῇ· γέροις ξυνήθες τὸ κακόν, καὶ γυ-
ναξίμαλλον, ἢ ἀνδράσι· παῖδοις ὅ διὰ ῥοία μὲν ξυνεχίς,
ἐφημέρῳ ἀκρᾶσιν ἑσφῆς δὴ οὐ κοιλίης κύττει ἡ νοῦσος. ὡς κί-
δὲ ἥρος, ἢ δὴ ὡς ὠρέων μάλλον· μετόπισθον δεύτερον, χι-
μὼν δὲ ὁ ψυχρότατος, ὡς ἀγχοῦ σβέσει τὸ θερμὸν ἢ κη· ὅτι
χρονίῃ ὅ νοῦσος, ὅ ἡδὲ, καὶ δυσεντερίῃ, καὶ λευτερίῃ πικρῇ.
ἐν τῇ καὶ χανδὸν ψυχροποσίη κοτὲ ξυνέστησε τὴν νοῦσον.

ΠΕΡΙ ΚΩΛΙΚΩΝ,

κεφ. η.

Κωλικοὶ δὲ κλείνονται εἰλεῶ καὶ σρόφω ὀξείως. παῖς μὲν
οὐκ αἴπα μωρία ἔχει τῆς διαθέσεως· σημήϊα, βάρος μὲν
ἐπ' αἰσπῇ, ἐνθάδε τὸ πάθος· μάλιστα δὲ κρανίς, ὅκνος που-
λὺς· νωθέες, ἀπόστοι, ἰχνοί, ἀγρυπνοί, οἰδαλέοι πρὸς ὥπα· κῆ-
ρ μὲν πρὸς τῇ σπλῆνι νοσέη κωλον, μὲν ἀγχωροὶ λευκόχλω-
ροι δὲ, ὁκόσοι πρὸς ἡπατι, ξυμπαθήει ἢ ἀγχιστα σπλά-
γνων· ὡς ὅ πρὸς αἰσπῇ νοσέη, καὶ ὅτι σμικρῇ καὶ ἀφύστω
καίρῳ φουσάδες, καὶ πρὸς αἰσπῇ μὲν ἐς δριμύτην, ἀδιέξο-
δοι ὅ φύστω, ἐρυγὰ τε αἰσπῇ βιοῦ μὲν, ἀπὸ καὶ αἰσπῇ ἀτελείας.
ἢ δὲ πῇ περὶ σπῆ βία, φύστω βρομώδες μὲν αἰσπῇ, καὶ ὅξυ-

ρεχμιάδες· νεφρός καὶ κύστις συμπαγέα πόνω, καὶ ἰχθυεῖν,
 τυτέοισι δὲ αὐτὰ δῆλων. θωύμα δὲ τυτέων μέζον, ἐς ὄρχας
 καὶ κρεμαστῆρας ἀδύκηντον ἄλλος ἐπιφοιτῇ· πολλοὶ δὲ ἴκ-
 τῶν ἢ δὲ ἢ συμπαγῆ λήθῃ. καὶ γὰρ καὶ ἑξέταμόν κοπε, τοῖς κρε-
 μαστῆρας, ὡς ἰδίῳ ἔχοντας αἰπύῳ. δὲ γὰρ δὲ τυτέοισι δὲ
 δῆλων δὲ αὐτὰ γίνονται δὲ καὶ ἀπότοκοι τῶν νοῦσι, ἀποσάσεις
 μὲν καὶ ἑλκεα οὐκ ἐν ἡτέα· ὅδεροι δὲ δὲ φήσεις, αἰαλῆα. ἐπὶ
 γὰρ ψύξι καὶ χυμοῖσι παχέσι καὶ φλέγμασι πολλὰ κολλώδεα
 ἐκρίνεται ἢ νοῦσος· ἀτὰρ καὶ ἡλικίῃ δὲ ὥρῃ· ψυχρῇ ἐπιφοιτῇ
 χόρη, καὶ ἄμαπ καρτερῶ.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΗΣ, κέφ. θ.

ΕΝτέρων τὰ μὲν αἰὼν λεπία καὶ χολώδεα μέσφι τῷ πυφλοῦ,
 χολάδες ἐπὶ κλύω. ἀπὸ δὲ τυτέω τὰ κάτω παχέα καὶ ἄρ-
 κῶδεα μέσφι τῆς ἀρχῆς τῷ ἐν ἡτέα ἐντέρου. ἐγγίγνεται οὖν ἐν
 αἰσὶ ἑλκεα· δυσεντερὴ δὲ τῶν δὲ ἡτέων, αἰ ἰδέα. δὲ
 πῶς ποικίλαι ἔασι αἰ νοῦσι. τὰ μὲν γὰρ ἐπιπολῆς ἔχει ἐντε-
 ρα, αἰαδρῶ μούλω ποιδύμῳ, δὲ ἐπὶ ἀσπεία. ἀτὰρ δὲ ἀ-
 σπεία πλὸν, καὶ τὰ κάτω ἢ τὰ πᾶσι δὲ δὲ εἰ σμικρὰ μὲν
 ἐπὶ βαδύτερα τὰ ἑλκεα, οὐκ ἐν ἡτέα δὲ καὶ τὰ δὲ δὲ βαθῆα
 δὲ ἐχίστα μὲν, δὲ ἐσθιόμῳ, ἀδενώδεα, ἐρπητα, καὶ ἐπισφα-
 κελίζοντα, θανάτωδεα. ἀτὰρ καὶ φλεβία ἐπὶ τῇσι νομῇσι γί-
 γνεται παρὰ βρωία, ἐν τῇσι ἑλκεσι καὶ εἰς αἱμορραγίας
 πὺ μέζον. δὲ οἱ εἶδος ἑλκεων, ὀχρώδεα, τριηχία, αἰώμαλα,
 πλαγία, ὡς ἐν ξύλῳ ὅσον εἰπομῳ· δυσαχθῆα τὰ δὲ. οὐτὲ γὰρ
 ὠπειλὴν ρηϊδίως ἴαθ· ῥηϊτέρον τε γὰρ λύνεται. αἰπῶν δὲ δυσεν-
 τερίης μωρία, ἐπὶ κακοῖσι, ἀπεψία, ψύξις σιμῆς, δρε-
 μέων παρὰ σπέρσι, μωτῶν κρομμύς αὐτῶν, σκορόδῳ, κρεῶν πα-
 λαῶν δρεμέων ἐδωδῇ. ἐφ' οἷσι ἀπεψία, ὕχρον αἷδες, κωκίων.

ἢ ῥυτίων πόμα, ἢ οἶα καὶ χώρῳ ἐκάστην ἀπὸ οἴνου γίγνεται
 διψος ἄκεια. ἀτὰρ καὶ πληγὴ, καὶ ψύξις, καὶ ψυχροποσίη, ἔ-
 κτοισι ἔλκεια. αἱ δὲ ἐκκρίσεις καὶ τὰ ζυεόντα τοῖσι ἔλκεις ἐτε-
 ρα καὶ ἑτέρα, ἐπὶ δὴμοισι καὶ δημοῖσι. ἢν μὲν γὰρ ἐπιπολῆς ἔη,
 ὁ ὠθεν μὲν λεπτὰ, χολώδεα, αἰόσμα, πλὴν ὁκόσον ἀπὸ ἐν-
 τέρων. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς νήστως, κατακορέα μᾶλλον, κροκοειδέα,
 κακώδεα. τὰ δὲ καὶ ξυὺ τῇ τρυφῇ λευμυρῇ μὲν, δηλὰ τῆς ἡλῆ.
 ὁμοτε κακοδμόν βῆ, τὰ δὲ ἔλκεια σιπεδών. ὁμοτε δὲ ἰσθ, ὡς
 ἀπὸ σκυβάλων μούνον ἢ ὁσμή. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ ἑπὶ τοῖσι ἔλ-
 κεισι, ὑδατώδεα, λεπτὰ, αἰόσμα. ἢν δὲ ἐπὶ μᾶλλον βαθέα,
 ἰχθυόδεα, ὑφ' ὑθρα, οἰνώδεα. ἢ ὅπως κρεῶν πλύμα. ἄλλοτε
 μὲν ἰδίῃ τὰ δὲ, ὁμοτε δὲ ξυὺ τοῖσι κοπρίοισι. καὶ τὰ δὲ ὑγρὰ λε-
 λυμμένα τὰ περὶ ῥόω, ἄχολα, αἰόσμα. ἢ ζυεῶτα ξηρὰ
 ἔλκεια, ὀλιωθεῖα τὰ περὶ ῥόω. ἢν δὲ μέζω καὶ λυόπερα ἢ τὰ
 ἔλκεια, ἐπὶ μὲν τοῖσι αἰώ, χολώδεα, καὶ αἰὼ ὦν καὶ δὲ ὦν ἔρ-
 χεται. καὶ γὰρ πλὴν ἔδρην δακνῆ. δριμεῖα γὰρ ἢ χολή, καὶ ἐπὶ
 μᾶλλον ἢν ἀφ' ἔλκεος καὶ ἢ χολῇ δὲ πίων ὅπως λίπας. ἐπὶ δὲ τοῖσι
 βαθυτέροις τοῖσι κατὰ, αἱμαλώψ παχὺς σὺ φλέγματι, (αρ-
 κοφδέα, αὐτὰρ τὰ πίονα, ζυσματώδεα ὡς ἀπὸ ἐντέρων εἶ).
 ἀτὰρ καὶ ὅλα συμμέμικτα μύδεα. φέρεται λευκά, παχέα, μυ-
 ξώδεα, σέλιπ ξυκοπένπ ἰκελα ξυὺ τὰ περὶ ῥόω. τὰ δὲ μὲν-
 τοι ἀπὸ τῆς βιθῆος τῆς πρὸς μήκους ἐντέρου. ὁμοτε δὲ μυξώ-
 δεα μούνον, ὁδαξώδεα, σμικρά, στρογγύλα, δακνώδεα, ἔλα-
 νατώσας πυκινὰς, καὶ περὶ μίλῳ ξυὺ ἢ δονῇ πιθύμνῳ. ἐκ-
 κρίσεις δὲ κατὰ σμικράς. πειρασμός τῶν δὲ ἢ ἐπὶ κλησις. ἀπὸ
 δὲ τῆς κωφοῦ φέρονται καὶ αἶρκες ἔξ' ἐρυθροῖς καὶ μεγάλαι, πι-
 ρισαφὴν πολλὸν μέζονα ἔχουσαι. βαθέα γίγνεται τὰ ἔλκεια,
 καὶ αἱμαπαχὺ, τρυγώδες. τὰ δὲ κακοδματὶ περὶ ὅθεν μᾶλλον
 λον. ἐπὶ δὲ ἔρπη καὶ ἐδίη τὰ ἔλκεια, καὶ ἴχνηται μιν δαμά ἐπὶ μιν
 δὲν, αἰώθεν μὲν περὶ τοῖσι χολώδεσι τοῖσι κατακορέσι, κρο-

καθόδεα, ἐπαφρα, τρυγίζοντα, κὺ μύδανα, ἰσατώδεα, πορ-
 ποφδέα, παχύπερα ἢ περὶ ἀν, κακόςδεα, ὅπως ἡ σηπεδών
 δὲ χαχρέφ. Ἐφὴ νῦν ἀπεπιοτέρη, ὡς ὑπὸ ὀδόντων λάβρων
 τετειμμένη μούνον· ἢ δὲ τὰ κάτω ἀνέδιηται, αἱμαλωπε-
 μύδανες, παχία, ἄρκοςδεα, ἐξέρυθρα, θρομβώδεα, ὅμοτε μί-
 μύδαν, παντοίως ποικίλα, κακόδμα, οὐφορητὰ, ἀφέσιες ἢ
 ὑγρὰν ἀβούλητοι· ἀπελύθη κοίε καὶ δὺμικες ἀκριτον κτ'
 πλῆθνα, ὅπως ὑγρὸς τὸ ἐντερον, καὶ δέος παρέσθεν ἀμφὶ ἐν-
 τερον τοῖσι ἀνοοῦσι τῷ πρηγματός. τὸ δὲ ὅτι τοῖσι δέ. ἢ ἐνέ-
 ρων ὅχος τῆς κοιλίας, χιτῶνες ἐσσιδοιοί· ἀτὰρ καὶ διήλοισι
 ἐπὶ βάλανσι οἱ δὲ λοξοί. ἢ οὐκ ἢ διπλὴν λυγρή, ὁ μὲν ἐν τῷ χι-
 τῶν ἀποσας ἐς μήκος, ἔξω χαχρέφ· ὁ δὲ ἐκ τῶς, μίμνη μούνος,
 καὶ ἄρκουται κὺ ἐπὶ πτελοῦται, ἐλθάξονται, ἐζώσι ἀ-
 σινέες· πᾶσι δὲ τὸ κάτω μούνον, ἀπὴν δὲ ἢ ἢ χιτῶνων τὸ ἄρ-
 κοειδές. ἢ δὲ αἷμα ἀπὸ τευ ἀγχείου φέρεται ξανθόν, ἢ μύδαν,
 κατὰ ρὸν ρέει, αἱμῆς Ἐφῆς, ἢ σκυβόλων ἀτερ. εἰ δὲ ἐπὶ πα-
 ρες ἐπιπετάννυτο πλαλίσσι ἀραχίοισι ἴκελος. θρομβοῦται
 ἢ ψυχρῇ. οὐδὲ γὰρ ἢ πίσις αἵματος ἐκκρίσις· τὰ δὲ ῥοίζω πολ-
 λαὶ ξυμὸν πνύμαπ μέζον τῆς πεισάστος ἢ φαντασίη τῆς
 ἐκκρίσις. γίγνεται κοτε κὺ ἐν κρόλῳ πύου ἀπόσας, οὐδὲν ἔ-
 ἢ δὲ μύδαν ἢ ἐν τῷ ἐλκέων ξενοπρεπετέρη. ἐπὶ τὰ σημήια
 καὶ τὸ πύον ἐπὶ ἢ δὲ ξις τῶν ἐλκέων, ἢ ὠυτή· ἢ δὲ ἐκκρίσις
 σκληραὶ τῶν ἄρκοςδέων ἐῶσι τε βίμμεναι τῇ χέσι θώμασι ἰ-
 κελαί, ἢ ἀπόσας οὐ τῷ βύητος Ἐφου. ρέει κοίε πολλὸν ἀπὸ
 τῷ κρόλου ὕδαρ, δυσεντεριώδεα Ἐφον. ὕδρωπος τὸ δὲ μωρίους
 ἐρρύσατο. τὰ μὲν ἐλκεα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὰ ἐν τοῖσι ἐντέροις,
 τοιάδε· ἀτὰρ ἢ δὲ ἐπὶ τῶνδε ἰδέη, κὺ αἱ ἀπὸ τῶνδε ἐκκρίσις,
 ὁκόσας ἐλθέα. φράζω δὲ κὺ λαζνεόντα ἐκάσισι τῷ νοσηόν-
 των, ἢντε βύητα, ἢντε σιναρεῖ ἢ τὰ ἐλκεα. ἀθρόον μὲν οὐκ ἐ-
 ἢ δὲ, ἢντε βίμμεναι αἱ ἀσδρῇ, ἢντε αἷω, ἢντε κάτω ἐπὶ, ἀπυ-

ραι, ἄπονοι, ὁρῶς ἀδύνατον ζῶντες, σμικρῆσι τῇσι διαίτησι
 ἐπείρωσιν. ἢ ὅς ἐλκος ἐγγίνεται, ὅππῃ μὲν τοῖσι ἄνω, σρόφος δα-
 κνώδης, δριμύς, ὡς ἀπὸ χολῆς θερμῆς σμικρῆς, ἔμπυον ἄλ-
 λοτε καὶ ἄλλοτε. τὸ δὲ πλεον, ἔμπυον. ἢ πέψις ἡμιτελής,
 οὐκ ἀπόσιτοι. ἢ ὅς τοῖσι κάτω ἔλκεα γίνονται, πολλὸν ἡ ἀ-
 σινέστερα τῶν ἄνω. καὶ γὰρ τὰ ἐντέρα πολλὸν τι μᾶλλον
 τῶν ὁμῶν ἄρκοι δέα. ἢ δὲ κοῖλα καὶ ἀειδίοντα ἐς τὰ ἄνω γέ-
 νηται, πυρετοὶ ὀξείες, ἀλαμπείες, ἐν τοῖσι σπλάγχνοις. ὑπο-
 βρύχοι, πείψις, ἀποσιπή, ἀρτυπνίη. ἐρυγαὶ κακῶδεις,
 ναυπή, χολή, ἔμετοι, σκοποδίνη. ἢ δὲ πολλή μὴ ἡ φορὴ, χλω-
 δεσέρων δὲ γίνονται, ὅππῃ μοι σρόφοι, καὶ ὅμοι πόνοι μᾶλλον.
 ποπὶ, καὶ ἐκλύσεις δυνάμιος, ὑπολύσεις γυνάτων, καυσώ-
 δεες, διψαλέοι, ἀσώδεις, ναυπή μὴ αἰών, Γῶσα ξηρή, σφυ-
 μοὶ μικροὶ, ἄπονοι. Τυτέων ἀδελφὰ, ὁκόσα ὅππῃ τοῖσι κακο-
 εἶδεσι ἔλκεσι ἔλκεα τὰ θανάτω δέα. καρδιώσοισι μέσφι λή-
 ποθυμίας μετεξέτεροι δὲ, οὐδὲ ἐς ἀνάκτισιν ἐπαλινδρομή-
 σαν. ὅμῃ οὕτως ἔξέθανον. τὰ δὲ τὰ δὴν ἄνω καὶ τῇσι ἀπὸ
 τῆς κάτω ἐντέρων διαβρώσεις. ἡ δὲ νέμνται μὲν τὰ ἔλκεα,
 ἄσχετος ὅς ἡ φορὴ. πλὴν ὁκόσον οἱ σρόφοι τὸ οἱ πόνοι ὑπὸ τὸν
 ὀμφαλὸν κάτω, ἐντα τὰ ἔλκεα. ἰδέαι ὅς αἰδέ τῶν ἐκκρί-
 σεων, ὁκόσας ἔλκεα. ἢ ὅς ὅππῃ τοῖσι παρὰ τοῖσι μικρὰ ἢ, ἀνάκα-
 χὶ ὅς εἰς μακρὸν ἢ νομῆς, ὅμοι ἐπὶ ὅμοις ἔλκεα γίνονται, τῶν μὴ
 παρηγοιῶν, ὁμῶν δὲ κορυφῶν, ὁκρος ἐν θαλάσῃ κύ-
 ματα. τοῖον δὲ τὸ τῶν ἐλκῶν χῆμα. ἢ δὲ καὶ κοτὲ ἐπαρκέση,
 μὲν ἡ φύσις, σπασκίση δὲ καὶ οἱ ἰήτρεις, πέπνεται μὲν ἡ νο-
 μή, καὶ θάνατον οὐκ ὁρῶ δέει. σκληρὰ ὅς τὸ ὀχθῶ δέα μί-
 μνη τὰ ἐντέρα, καὶ τῆς δὲ ἐς μακρὸν ἢ ἀλθεῖς. αἰμορραγίη
 ὅς ἀπὸ ἐντέρων, ἢ μὴ μεγάλης φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας ἐν, ὡκὺς ὁ
 θάνατος. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὴν χῆρα δυνάτον ἔστω ἐσμάσα-
 σθαι, καὶ ἄλλος ἦν γὰρ, ἢ φάρμακον αὐτῇ τῷ ἔλκει παρὰ τὸν

λειν, καὶ πάλιν δὲ ἐπίχρητο ἡ αἰμορραγία φαρμάκῳ, οὐκ ἀρε-
κῆς τοῦ θανάτου ἢ φυγῆς. μετεξείεροισι γὰρ μεγάλης ἐξάρης
ἐκπώσεις, τὸ φλεβὸς τὸ σπῆμον ἐς μέζον θύρωσι, οὐ πὶ καὶ θρόμ-
βοι ἐνδον ἐγγίνονται καὶ μίμνοισι ἔσω, ἀφυκλῶς ἢ νοῦσος. καὶ
οὗ αὖθις ἀρχομένησι αἰμορραγίῃσι ἀρῆσθαι· δὴλη δὲ ὡς ἐπίπαν γί-
γνεται μάλιστα, εἰ δὲ μὴ πάμπαν βύσσημος· ἀσπὶς ζυώσι, ἀπὸ
ἐν, βάρος τῶ πύπου, ἐνθα ῥήσεται, ἐρύθημα τῶ πρὸς πύπου,
ὡς μὴ δὲ κωλύσθαι· καὶ μὴ ἢ φλέψιν νεοῦσθαι· ἐν, ὡς ἐπίπαν
μαλτὰσεται πάμπαν· ἢ δὲ πρὸς πύπου ἢ χρόνου, χαλεπώτερον
καὶ βραδύτερον. τὰ δὲ μὲν τὰ ἐν ἐντέροις ἔλκεα· γίγνεται
δὲ ἥρεος ὥρη, δεύτερον φθινοπώρου, ἢ σὺν ἥρεος, ἢ κίσα χι-
μῶνος. καὶ διαρροίαι μὴ παύσεισι καὶ μίσησι· δυσεντερία
ἢ ἀκμάζουσι καὶ νέοις γήρεος δὲ δυσσαλῆς δὲ ἐς ὠτειλὴν χρό-
νιον· τὰ δὲ αἰετοδιδόμνα γήρεοι, ἀήθεια. ἀτὰρ δὲ αἰμορραγία
ζύμφωνος γήρεα.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΗΣ,

κεφ. ι.

Ἡ δὲ δυσεντερία καὶ ἔλκεσι πλατείσι δὲ κάρτα βαθέσι
τῶν αὐτῶν ἐντέρων ὠτειλὰ ἐγγίνων· πυκναὶ, παχύναι, σε-
ρέμνιοι, τὰ σιπῶν ἐκ τῶν δὲ ἐς τὰ κάτω διεκτεῖναι, ὕδα, ἀ-
διάκριτα τῶ βροφίμου. τὸ γὰρ τῶν ἐντέρων ἀραγὸν δὲ οὐ πρὸς
πλὴν αὐτῶν φορῶν ἢ βροφὴν αἰαίεται, ἀπέκλυσεν ἢ ὠτειλή. ἀβροφί-
ον πὴν αἰθροπὸν ἴσθαι καὶ ἀχρόνι δὲ ἀπείναι, ἐπὶ κλίω τὸ πᾶ-
σις λειεντερία ἴσθαι· τὸ ἐπὶ τῇ οὐλῇ λέγω τῶν ἐντέρων τῶ νομα.
καὶ νῦν μὲν δὲ ἔλκεων ὅτι ἢ πάθη· ἀλλ' ὅτε δὲ ἐντέρεα μὲν ὠ-
τειλὴν ἐκ ἴσθαι· ἔτος δὲ καὶ μὲν ἐπὶ δὲ ἀρρῶν εἶσα ἐκ διδάσκει τὰ
ἐντέρεα. τὸ γὰρ ἐν τούτοις θερμὸν ὡς καταψυχθὲν κοτε μὴ
πεκαπαπῶσι, μὴ τ' ἐς πλὴν ἀποφορῶν αἰαίωσι· ἀκράτον δὲ
ἴσθαι ἀδενίης ἐν, δὲ ἀρρῶν εἶσα πᾶν ἔργον ἢ βροφὴν δὲ ὡς ἐν-

οἰγνυται, παρέσιν ἐς ῥύσιν ὑγρότης πάχυνται· εἴ τι μὴτε δὲ
λείπει, μὴ τι μικρὸν ἐκρέει, αἱμορραγίη θνήσκουσιν. σημεῖα δὲ
πρὸς τῇ χειρὶ τοῦ ῥόου ἡ χειρὶ τῆς αὐτοῦ ἀγρυπνοί, ἀπύ-
σιτοι, ἀσώδεις, ἐκλυτοὶ ὅτι τὸ ἐρυθρὸν μάλλον, καὶ ὁ δυνά-
μεις, καὶ κάκοδμον ἐπ' ἀμφοῖν τὸ ῥόυμα· ἀλλὰ μάλλον
καὶ ἥσων ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. ὁ μὲν γὰρ λευκὸς κακίων ἢ μέ-
ζων που ἡ σιπιδῶν ἐστὶν ἄλλοτε δὲ ὁ ἐρυθρὸς ὡς ἀρχαίη ἢ δια-
βρωσις. ἀσφρόν δὲ εἰρήδω, μύχας μὲν ἀπάντων κακίων, πε-
δνὸς δὲ ὑπερον· ὡς ἄρα καὶ λευκὸς καὶ πύδης, μακρότεροι
μὲν ἥσων δὲ κινδυνώδεις. τούτων δὲ αὐτέων ὁ ὡς ἄρα κακίων
μὲν, πολλὸν δὲ κρείσσων ὁ πᾶσι ζωήθει μεμιγμένος· ζυγῆθης ὁ
ἐρυθρὸς μὲν καὶ τὰ τοῦδε εἶδεα· ἀτὰρ καὶ ἀσπένεροι τῶν τῆς
οἰζυνήθεις· τὸ ὅτι ἀληθὲς γεραίτερησι κακίονες οἱ ἐρυθροί·
ἡκιστα δὲ νεήνισι οἱ λευκοί. ἄλλος ῥόος λευκός, ἢ ὅτι μιλύιος
καὶ θαρσις λευκὴ δριμεῖα, ἐξ ὁδοξώδης ἐς ἡδονήν· ὅτι ὅτι τοῖς
καὶ ὑγρὰ λευκοῦ, παχέος, γενσείδεος πρὸς κλησις. πόδε τοῦ εἶδος
γενόρροισιν ζωακείαν ἐλέξαμεν. ἐστὶ δὲ τῆς ὑτέρης ψύξης, ἢ
νεκεν ἀκρατῆς ὅτι ὑγρὰν γίγνεται· ἀτὰρ καὶ τὸ αἷμα ἐς χει-
ρὶ λευκὴν ἀμείβει· ἢ γὰρ πυρὸς ἢ ἰσχυρὸν φοινίσαν. πλὴν δὲ πλὴν
πᾶσι καὶ σωμαχὸς νοσέει καὶ ἐμείει φλέγμα· ἀτὰρ καὶ ἐν
τερεῶσι μὲν ἰσχυρὰ, ὅτι πλὴν δι' ἀρροίαν νοσέει· γίγνεται ἔλκεα καὶ
ἐν ὑτέρῃ, τὰ μὲν πλατέα, κνησιμώδεα, ἄσπερ ἄλγος, ὅπως αὐα-
δορή πρὸς ὅτι πολλῆς, πύον παχύ, ἀσπένον, ὀλίγον. ἂν ἡτέα τὰ δὲ
τὰ ἔλκεα ὅσα τούτων βαδύτερα καὶ κακίονα, οἷς πόνοι σμι-
κροί, πύον ὀλίγον πλείον μάλλον, κάκοδμα, ὅτι ἐμπίης διήθεα
καὶ τὰ δὲ· ὡς δὲ ὅτι μάλλον βαθεῖα γίγνεται, καὶ τὰ χίλεια ὅτι
ἐλκεων ἀπηνία, ἢ τῆς χιᾶ, ἰσχυρὸς κακώδης, καὶ πύον ὅτι
πρὸς ἀνέμω· ἀνέμω δὲ πλὴν ὑτέρῃ τὸ ἔλκος· ὅτι ἡκεῖ δὲ
κοπε καὶ ἀπολυθέντι θάρκον μὴ εἰς ὥπτελιν ἰὸν μήκισον.
χλαίη πόδε· χροῖον γίγνεται κάρτα· πόδε καὶ φαγιδαιτα κι-

κλήσκειται· ὀλέθρια δὲ τὰ ἔλκεα, ἡ πρὸς τοῖσι ἄλλοις ὁξυ-
 τή καὶ ἡ ἀνθρώπου ἀπορίη· σηπεδὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔλκεος ῥέει ὅ-
 τε αὐτῆσι φορητῇ, ἀρελαίνει ψαύσει τὸ καὶ φαρμάκοις, καὶ
 χαλεπαίνει πῶς καὶ ἰητεῖα· φλέβες δὲ ἐν ὑστέρηι ὄγκον αἱ-
 ροῦται ξυὼ φευσάσας ἢ πέλαι· ἔστι δὲ πεπνυμένοις ἐκ αἱ-
 σιμον τῇ ἀφῇ· οὐ γὰρ ὁμῶς δῆλον· πῦρ δὲ καὶ αἴση τοῦ παντός
 καὶ σκληρὴ ξυώσιν, ἢ πρὸς τοῖσι θηελώδεσι θανατώδεα ὄντα
 ἔλκεα· ἀπὸ καὶ ὁπλίσιν ἰσθὶ καρκίνων· ὁμος καρκίνος,
 ἔλκος μὲν ὁ δαμῆ, ὄγκος ὁ σκληρὸς, ἀτέραμνος· ξυνηπαίγῃ ὁ
 πλὴν ὑστέριον ὄγκω, ἀπὸ καὶ ἄλλα καὶ τὰ ὅλα ὅσα ἐφέλκει·
 τὰ αὐτὰ δὲ ἀμφὺ τὰ καρκινώδεα, καὶ χροῖα, καὶ ὀλέθρια·
 πολλὸν δὲ τὸ ἔλκος τοῦ ἀνελκῶπου κάκιον, καὶ ὁσμή, καὶ πό-
 νοις, ἔξω, καὶ θανάτω· ἔξισαται κοτε τῆς ἐδρῆς ἢ ὑστέριον ὁ-
 λη, ἔξω τῶσι μηροῖσι τῆς γυναικὸς ἰζάνει· ἄπιστος ἢ ξυμ-
 φορή, ὁμῶς ἀθέητος ἢ ὑστέριον, ὁ δὲ ἀγνήητος ἢ αἰπὴ· ξυωδί-
 δοις γὰρ οἱ ὑμῖνες, οἱ πρὸς τοῖς λαγύνας, ὁ χῆς τῆς ὑστέριος
 ἐόντες νθυρώδεες· οἱ μὲν καὶ πυθμῶνα πρὸς τὸ ὀσφυῶ
 λεπίοι· οἱ δὲ κατ' αὐχένα ἐνθα καὶ ἐνθα πρὸς τοῖς λαγύνας· οἱ
 δὲ μάλιστα νθυρώδεες, πλατέες ὄγκος νεῶς λαίφεα· πάντες
 οὗ ξυωδίδοις οἶδε, ἡ δὲ ὕψω ἢ ὑστέριον αἰσθη· κλείνῃ μὲν οὗ τὰ
 πολλὰ ἐκπῶσις ἢ δε· γίγνεται γὰρ ὁπλὶ ἀμβλυσμῶ καὶ σφισμοῖσι
 μεγάλοις ἐβιαῶ τῶκα· ἡ δὲ μὴ κατὰ, ἐς μακρὸν αἰδέ
 ζώουσι, ὁρέουσαι τὰ μὴ θειτὰ, καὶ ἡ δεινὸν αἰδέ, καὶ
 καυκαλώσαι πλὴν ὑστέριον· δοκέει δέκοτε τῆς διπλοῆς τῆς ὑ-
 στέριος ὁ ἐκδὸν ὑπεζωκὸς χιτῶν, ὅτε ἀποσπᾶται τὸ ξυω-
 φέος· δοιαὶ γὰρ αἱ χῆς μοῦται ἀπικλαζμένα χιτῶνος· ὁ δὲ
 οὗ ἀφίσταται μὲν καὶ ῥθύματι, ἀπὸ καὶ ὄντως σμῶ ἐβιαῶ
 τῶκα, ὅτε ὁπλὶ τῶ χροίῳ πρὸς πέφυκεν αὐτῇ· ἡ γὰρ τὸ δε
 ἔλκεται βίη, ἡ κεκπεράσας ὁ τῆς ὑστέριος χιτῶν, ὁμῶς ἢ νη
 ἐκ θάνη ἢ γυνή, παλιντορος τὸ αὐτὸ ἡ γῆθη κοτὲ σάθμη, ἢ

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ. 53

σ μικρὰ ἔξω φαίνε). σκέπει γὰρ τοῖσι μοῖοις ἡ γυνή. πρὸς
πίπτει κατὰ τὸ σύμμιον τῆς ὑστέρης μοῦνον μέσφι τῶ αὐχένος,
ἧν αὖτις εἶσω δύεται, ὡς ὁ σφραγίνεται ἡ ὑστέρη, θυμῶσι κα-
κώδεσι. ἔλκει δὲ αὐτέτω καὶ ἡ γυνή, ἣν ὁ σφραγίνεται θυμῶσι
δύω δέων ἀπὸ καὶ χειρὸς μάλιστα ἀβέμα εἶσω θέει, ἡσυχῇ πε-
ζομένη καὶ χειρὶ μὲν πρὸς αὐτὴν τοῖσι ὑστέρης μυλίσματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ, ΚΑΙ
ΙΧΙΑΔΟΣ

καφ. 1β.

Ἦνός μὲν ἀπάντων τῶν ἄρθρων πόνος ἡ ἀρθρίτις· ἡ δὲ ποδῶν
μὲν ποδάχλω καλεομένη, ἰχιάδα δὲ ἰχίω, χλαχλω δὲ χλα-
ρῶν. ἢν γε μὴν ἰχιάδος ἡ ὅτι τὸ πρὸς καὶ ἰχίω ἀπὸ πόνου,
ἡ κρυβδλω δὲ ἰχιάδος πολλὸν χρόνον ἡ νῦντος, ὅτι τὸ πρὸς
σ μικρῇ ὁ πόνος καὶ ἡ νῦντος ἔξω φησὶ· ἐστὶ δὲ ἀπάντων ξυλλήβδην
τῶν ὀδῶν ἡ πάθη, ὡς αὐξήσῃ τὸ κακὸν ἀπασὶ ὀπλοῖσι ἄρτι
δὲ, ὡς αὐτὰ δεσμά τῶν ἄρθρων, ὅς αὐτὰ ὅς αὐτῶν πέφυκε,
καὶ ἐν ὅσῳ εἰσι ἐμφανῆ. τῶν δὲ τούτων μέγα· οὐ πονέει
μὲν γὰρ θρίξ, οὐδὲ ἀντὶ μὲν πὶς ἡ θλίβῃ· ὡς δὲ ὅς αὐτῶν
πὸν, οὐδὲ ἕτερον ἀλγεί τῶν δὲ δυνάμει, οὐ σιδηρὰ σφίγ-
γοντα, οὐ δεσμά, οὐ πτερύγεον ξίφος, οὐ καὶ ὄν πυρ. καὶ γὰρ
καὶ τῶν ταῦτα ἐπαναιρουμένων ὡς μεζόνων πόνων ἄλλα· καὶ ὡς
τῶν πὶς αὐτὰ, πονεῦνται, ἀμαυροῦνται ὁ τῆς τῶν πόνου
σ μικρὸν ὑπὸ τῶν μεζόνων· ὡς δὲ ὅδε κρατὴρ, ἡ δὲ σφάρα
λάζυται ὀπλοῖσι πᾶσι· πᾶσι δὲ τῶν ὀδῶν πόνος καὶ
ἔσθλα. ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἐκεία μὲν ἴσασιν μοῦνοι τοῖς, εὐοικῶν δὲ καὶ
ἄνθρωποι· ἐστὶ δὲ ὡς ἔπος εἰπὴν, τοῖον δὲ· τὸ μὲν κάρτα πυ-
νὸν ἀναισθητὸν ψαύσιος καὶ βῶσιος, τῆς δὲ καὶ ἄπονον ψαύ-
σιος καὶ τῶσι· ἄλλος γὰρ τῶν χεῖρας ἐν ἀναισθησί. τὸ δὲ πυκνὸν
τῶν χεῖρων· διὰ τὸ καὶ ἄπονον· τὸ δὲ ἀρσενίον, ἀναισθη-

πόν, ἢ βηχύνεται τρώματι. δὴ ἐπεὶ τὰ πυκνὰ ζῇ ἐμφύτω
 δέρμει, τὰ αἰδοιοτῆδε τῇ θερμῇ. εἰ μὲν οὐ σιῶδης ἢ δρωῶσα
 αἰπὴ ἔσσι, οἷον ἡ μάχμεα ἢ λίθος, τὸ οὐ σιῶδες τὸ πάχοντος
 ἐκ ἀλγεί πικρὸν γὰρ πλὴν φυλῶ. ἡ δὲ τῆς ἐμφύτου θερμῆς
 διεκρᾶσις λάβεται, αἰδοῖσος γίγνεται τρυφή. τυτέων δὲ ἐω-
 τέης πυνέει ἢ δέρμει, ἐκ τῆς κατ' αἰδοῖσιν ἔστωθεν ἐγίρεται
 ὥσιος. φύσιος δὲ τῆς ἐς μέζω ἢ ἀεροιοῖσος, τὰ ἄλγαι. ἐγ-
 χρίμπεται δὲ ἢ ἀρδρῆς ὅμοτε ἐς ἔμπα ἄρδρα, τοῖς μὲν ἐς
 ἰσχία, καὶ τὰ πολλὰ τῆδε ἐπιμίμνη γύιος, ἅστα τὲ μύξα κοτὶ
 μικρὸν, οὐτε οὐδὲ ἐπὶ τὰ σμικρὰ φοιτῇ, πίδαξ τὲ καὶ
 χεῖρας. ἡ γὰρ μείζονων λάβεται μύξων χωρῆσαι πλὴν νοδ-
 σον διωκαμένων, ἐχ' ὑπερβαίνει τὰ ὄργανα. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς σμι-
 κροῦ ἄρδεται, ἐπὶ δὲ ἡδῆς καὶ ἀδόκητος ἢ εἰςβολή. ἰσχιάδος
 μὲν ἀπὸ ἀπὸ μηροῦ κατόπιν ἢ ἰγνύος, ἢ κνήμης, ἢ ἀρχῇ. ὅμο-
 τε δὲ ἐπὶ τῇ κοτύλῃ τὸ ὄργανον φαίνεται, αὐτῆς ἐς γλουτὸν
 ἢ ὀσφυὶ ἰκέλι, καὶ πάντα μᾶλλον ἐπὶ ἢ δόκησις ἰχίου. ἀτὰρ
 καὶ τὰ ἀρδρα ὥς πῶς ἄρδεται. τὸ ποδὸς τὸν μέζαν δακίλυ-
 λον ἀλγεί, αὐτῆς πλὴν ἐπιπρόσω πτέρην, ἢ ποτὲ σιελόμε-
 θα. ἐπειτα ἐς τὸ κοῖλον ἦκε. τὸ δὲ σφυρὸν ἐξώδησε ὕσα πον.
 πρὸ φασιν δὲ αἰπύνεται αἰαῖον, οἱ μὲν κρηπίδος κενεῆς τέ-
 βον. οἱ δὲ μακρὶν ὡρίοδον. ὅμοι δὲ πληγὴν ἢ πάτημα. ὅ-
 δεῖς δὲ φέρει πλὴν οἰκοῦν οὐσαν. ἀτὰρ καὶ ἀκούσαι τοῖ-
 σι πάχουσι τὸ ἀρεκὲς ἐδοξε ἄπτον. διὰ τὸ δὲ ἐς ἀνήκε-
 σον ἐβράπη, ὅπῃ τῇσι ἄρχῃσι ὁ κότε ἀδενεσάτη ἐπὶ ἢ νοδ-
 σος, ὁ ἰντὸς ἐκ ἐνίσταται. ἡ δὲ χροῖα κρατυδῇ, αἰόνητος
 ἢ μύξῃ. ἡ σὶ μὲν οὐκ ἐς ποδῶν ἄρδρα μίμνει μέσφι θανάτου
 ἡ δὲ ἐνέμαται ἐς πλὴν τῆς παντὸς σκλήρους ὡρίοδον. τὰ πολλὰ
 δὲ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἐς χεῖρας ἦξε. οὐ γὰρ μέγιστα τὰ ὅλαια
 τοῦ σώματος χροῶν τε καὶ ποδῶν, ὅπῃ ἄμφω ὁμοφύεα, ἰχνα καὶ ἄ-
 σαρκια, τὰ ἐγγυτάτω τῷ ἔξω ψύχρος. ἀπὸ τῶν δὲ ἔστω τὰ

πος. αὐτῆς ἀγκωνὴ καὶ γόνυ. ὅπῃ δὲ τοῖσι κοτύλαι, παλαιο-
 φος ἢ δὲ μεταβάσις ἐς νώτου μῦας. ὁ δὲ θώρηκος. ἀπὸ τῶν εἰς
 ὅσον ἔρπει τὸ κακόν. ἀπὸνδυλοι ἀλγέοισι ἐσχεός τ' καὶ αὐχέ-
 νος, καὶ ἐς ἄκρον ἐρείδῃ τῆς ἱεροῦ ὁσέου. καὶ ζυμπαίντων τὸ
 βοῦς, ὄνος, καὶ ἡ ἰδέη ἐκάστου ὁδυνή. ἀτὰρ ἡ δὲ τένοντες, ἡ δὲ
 νυμῶες ξυῶ ἐν τῇ στήθεσι. γνάθων καὶ κροτάφων μῦες, νε-
 φράων καὶ κύστιος ἡ δὲ ἀδοχή. ὡς τῷ θώματος. ὅπῃ πᾶσι πάχ-
 ρινας. ὡς τῷ καὶ χεῖλεα. παντὶ γὰρ ὀδύρα καὶ μῦες. τῆς κεφα-
 λῆς ἡλγες τὰς ῥαφάς, ὅκ ἐιδὼς μὲν ὅ, πονέει, ἐδείκνυε ἡ
 ῥαφὰν τὰ εἰδέα λοξίω, θύξην, ὅπῃ κάρσιον, ὁπίστω τὸ καὶ
 παρ' ὅσῳ ἰχθὺν δὲ πλὴν ὁ δυνήν καὶ τοῖσι ὁσέοισι ἐμπεπαρμένη.
 πᾶσαν γὰρ ὁσέων ζυμβολὴν νέμεται ἡ νοῦσος, ὅπως ποδὸς
 ἡ χροὸς ἄρθρον. γίνονται δὲ ἡ δὲ ἄρθρων καὶ ὅπῃ πωρώσεις.
 τὰ παρ' ὅσῳ τὰ μὲν ὁκοῖον ἀποσάσεις ἰχθῶσι. ὅπῃ δὲ μάλλον πυ-
 κνωῦται, καὶ πηχυαίου τοῦ ὕψους ἀπινέες αἱ ἀφ' ἐπεί.
 τέλος δὲ πῶροι σέρροι, λευκοὶ ξυμίστανται. ἐς δὲ πᾶν ὄγκον
 σμικροὶ ὁκοῖον ἰόντες, καὶ μέζονες ὕψος δὲ παχὺ, λευκόν,
 χαλαζώδες. καὶ γὰρ τῷ παντὸς ἡ νοῦσος ψυχρὴ ὅπως χα-
 λαζα. δοκέει δὲ θέρμης ἡ ψύξις ἰχθὺν διαφορίω. καὶ γὰρ ὅ-
 σι ἡ δὲ βδέλυκτέων ἡδονή. ἐμοὶ δὲ ἀνδραίμιν μὲν αἱ π-
 ν πλὴν ἐμφυτον ψύξιν ἐμμεναι, μὴν δὲ καὶ πᾶσι τῷ δὴ ἡν μ-
 θύ δέως ὅπῃ δὴ καὶ θέρμη φανῇ, ἐμψύξις χροὸς, καὶ τοῖσι
 τέρπεται. ἰνομάζουσι δὲ θέρμῳ πλὴν δὲ ἡν δὲ ὁ πόρος ἐν τοῖ-
 σι νδύροις εἶσω μίμνη, ζυμπεπλώκη δὲ τὸ ἄρθρον ἀθέρμων,
 μηδὲ ἐποιδέη, ψυχρὴν πλὴν δὲ φαῖν ἐμμεναι, ἐφ' ἧς θέρμῳ
 φαρμάκων ἐς ἀνάκλησιν θέρμης χροὸς. χροὶ δὲ τὰ δὲ πλά-
 τ' κάρτα δριμέων. θερμασίη γὰρ τὰ πᾶσι ζυμπεπλωκότα μέρεα
 ἐς ὄγκον ἡ γὰρ, ὡς πλὴν ἔστω θέρμῳ ἐς ἀνάκλησιν ἡ γὰρ.
 ὅπῃ τῷ ψυχρῷ χροὸς. πῖσις. τοῖσι γὰρ αὐτέοισι οὐ τὰ αὐτὰ
 ἐμφέρει. ὡς γὰρ ὁ κοπε ξυμνήκε, τὸ τ' ἐβλαψεν ἡ γοπε. ὡς δὲ ἔ-

βλαψάν ἄμποτε· ὡς δὲ ἔπος εἰπεῖν, θέρμης ὅπῃ τῇ ἀρχῇ, ψύξιος
 δὲ ὅπῃ τῇ τέλει χρέος. ζυωεχίς μὲ οὐκ ἀρχὴ οὐ ῥηιδίως
 γίγνεται, ἀλλὰ λείπει ὅ ἐστι ὅπῃ χρόνον μακρόν. λεπτὴ γὰρ ὁ λυμ
 πίασι ἐνίκησε ποταχὸς ἐπ' αἰέσι δρόμον. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν πα
 θεῖν ῥηότεροι, γλυαιχὸν δὲ ἐλαφρότερον· γλυαιχὸς δὲ ἀραιότε
 ρον μὲν ἀνδρῶν, χυεπώτερον δέ. τὸ γὰρ μὴ ἐν ἑστῇ, μηδὲ οἰκίῳ,
 ἢν ὑπὸ ἀνάγκης κρέσσον γήνηται, βιασθὴν μέζονα ἱκίει πλὴν
 συμφορῶν. ἡλικίῃ τε πολλὰ μὲν ἀπὸ ἐτέων πέντε τε πενήκον
 τα· θάσσον δὲ καὶ βράδον ἐκ τῆς ἐκάστου φύσεως, καὶ διαί
 τας. δχνοὶ μὲν οὐκ οἱ πόνοι, καὶ τε παλιόντα πόνων μέζονα· ληπο
 θυμὴν, ὅπῃ τῇσι ψαύσει ἀκινησίῃ, ἀποσιπῇ, δίψῃ, ἀρχυπνίῃ·
 ἢν δὲ ἐπαυέλῃσι, τῷ μὲν ὅκτος ἐκ θανάτου πεφυγότες,
 αἰετοὶ πόν βίον, ἀκρατέες, ἀπλοὶ, βύθυμοι, δωροδόχοι, καὶ ἐς
 πλὴν διαίταν ἄβροί· τῷ δὲ ὡς ἐκ θανάτου αὐτοὶ ἐστὶ μῦθος
 ἀδδὴν χρόνον τῇ παρουσίᾳ ζῶν· ἀπέσκηψαν πολλοὶ ἐς ὕ
 δρωπα ἢ ποταχὴν, ἄμποτε ὅ ἐς ἄδμα· καὶ τῷ δὲ ἄφυκτος
 ἢ δαδολχί.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΦΑΝΤΙΑΣΙΟΣ, κεφ. ιγ.

Ελέφαντι πᾶσι καὶ τῷ θηρίῳ πᾶσι ἐλέφαντι ξυνάμο
 εια, καὶ ἰδέη, καὶ χροῖ, καὶ μεγέθει, καὶ βιοτῇ· ἀτὰρ οὐδὲ
 ἄλλω τῷ κελε, οὔτε τὸ πάθος πάθει, οὔτε τὸ ζῶν ζῶν. ἐλέ
 φας μὲν γὰρ τὸ θηρίον ἐκάρτα διαφέρειν· παρὰ πᾶσι μὲν γὰρ
 μέγιστον καὶ πάχιστον μεγέθει μὲν, ὁκόσον αὐτὸ ζῶν ἐπ' αὐτῷ ζῶν
 πυργηδὸν ἀνατείνας μέγα· πάχιστον δὲ, ἐς πλῆθον ζῶν παχέ
 σα, εἰ ἀπὸ ἀλλήλων ξυνθήκῃς. ἀτὰρ οὐδὲ ἰδέω καρτὰ τῷ ἴκε
 λον χροῖ μὲν μῆκος κατακορέος ἅπαντες καὶ δι' ὅλου τοῦ
 σκηνέως. ἵππος μὲν γὰρ μέγας μὲν λευκότατος, ὅκτος οἱ θηρίους Ρ
 σου· ἄλλοι δὲ πόδαρχοι, ὅκτος Μενέλεω πόδαρχος, οἱ δὲ ξαντοὶ
 ὅκα

ὅπως ἐκ τὸν καὶ πεντήκοντα· δῆλοι ὅτι κωλύμεσι. Ἰππῶ ἐξισάμε-
 νος παρὴν ἔξατο κυανοχάτης. ὧδε δὲ βόες, ὧδε δὲ κύνες, ἡ δὲ
 ὁκόσα ἀνὰ πλὴν γλῶ ἐρπετὰ καὶ ζῶα φέρβεται· ἐλέφαντες
 ὅτι μῦθοι μὲν ἀνέες, ζοφοδῆες πλὴν χροιλῶ· τυκλὶ δὲ καὶ θανά-
 τῳ ἵκελοι· ἰδέλω δὲ, κάρηνα μὲν κατέχων καὶ παρὸς τοῦ αἵ-
 μα, αἰδήλα πλὴν μορφῶν, ἐπ' αὐτῶν σμικρὰ, ὡς δοκίμην
 πλὴν κεφαλῶν ὅτι τοῖσι ὧμοις ἰζάνειν· καὶ ὧδε οὐκ ἐκδη-
 λον. ὧτα γὰρ μεγάλα, πλατεῖα, περυγώδεα, μέσφι κληῖδων
 πὶ δὲ σέρνων ὅς ἐκρυψίτ' αὐτῶν τοῖσι ὧσι, ὅπως νῆες λαί-
 φρεσι κέραια ὅτι θωῦμα δὲ λυκα ὁ ἐλέφας ὅτι μὲν ἀνὰ τῶν
 μετεξέτεροι τὰ δὲ ὀδόντας κικλήσκουσι· τὰ δὲ μοῦνα λυκότα-
 τα, ὅπως οὐδένος δῆλου τε οὐδὲν οὐδὲ λυκοῦ ζώου καὶ τὰ δὲ
 οὐχ ἰσθ' μέτωπα καὶ κροτάφοις, ὅπως τοῖσι κεραιόφοις
 ἡ φυή· δῆλ' ὅτι σῶμα καὶ πλὴν ἄνω γνάθον, ὅρτια μὲν ἐς τὸ
 παρὸς οὐ κάρτα· δῆλ' ὅτι σμικρὸν πικρὸν καμύλα· ὅπως ἐν-
 τὸν αὐτῶν ἐν τῷ ὀρθῷ ἐνείη, καὶ ἀεὶ αὐτῶν ἄλδος ἐν τοῖσι ὀδοῖ-
 σι σιμοῖς. μεγάλα δὲ τὰ κέραια, μῆκος μὲν ὁκόσον ὀργυλῶ οἱ
 μέσφι δῆλοι δὲ πολλὸν πικρῶν μέζους, μέσφι διπλῶν παρ-
 βολλῶν δὲ ἰσθ' ἡ αὐτῶν γνάθος ἀπὸ τοῦ ἰσθ' ἑλεος μακρῶν, ἀν-
 σεον, σκοιλῶν, ἐρπετῶδεα. δοιαὶ δὲ ὅτι τὸ ἄκρον τῆς παρβο-
 λῆς ἔασι ἐν βήσεσι καὶ ταῖς δὲ δὲ μπερὲς μέσφι τοῦ πινύμο-
 νος ἐπέβηεν ἡ φύσις, ὅπως αὐτὸν διφυεῖα· χρεῖται δὲ τὸ ζῶον
 ἐς ἀναπνοῶν, ὅπως ρινὴ τῇδε τῇ σύει· ἀτὰρ δὲ χερσὶ τῇ-
 δε καὶ κωτῶν τὴν γὰρ λάζοι τοῦ ὁκότε δὲ τῇ παρβολῇ ἀμ-
 φιλαμβάει· ἐκ τῆς κραταιῶς, καὶ οὐκ αὐτῆς ἀφέλοιτο
 αὐτοῦ βίη, ἢν μὴ κρέατων ἄλλος ἐλέφας· ἀτὰρ δὲ πῶς ἐς νο-
 μῶν τῇδε μαστεύει, οὐδὲ τὰ σῶμα καὶ τοῖσι σμικροῖσι ὀδοῖ-
 σι ἔδων ἄρκας ζῆν· πόδες γὰρ διμήκεες ἰσθ' ἐν τῇ γῆς πολ-
 λὸν τὸ ζῶον ἀνέχοντες· ἀτὰρ καὶ σμικρὸς αὐτῶν ὅπως ἐλεξα-
 ρύκων δυνάται τὰ σῶμα εἰς πλὴν γλῶ νέμεσθαι· ποτὲ καὶ

G

ἢ τῶν κερμάτων πρὸς τὸ σῶμα πῶς ἐκφύσιν εἶργη τῆς πείνης ἀπεί-
 ρται τὸ σῶμα. τοιγάρ οὖν ἀνιμάται τῇ πρὸς βολῇ φόρτον μέγαν·
 ἐπειτα ὁκόσα * μᾶλλον ὅτι τηρεῖ τῇ δὲ ζωῇ τῆς πείνης σῶμα·
 ἐν πείνῃσι πολλὸν τῇ κοιλίῃ· οὐτε οἱ πρὸς τοὺς πρὸς βολῇ σκίδα τὴν-
 δε καλέοισι· ἐπὶ πρὸς βολῇ τῇ ζώῃ τῇ δὲ βόσκειται. ἀτὰρ
 οὐδὲ πείνῃ ἀπὸ λίμνης, ἢ ποταμοῦ τῇ σῶμα πείνῃ· ἢ οὐτὴν
 γὰρ αἰπὴν ἄμα λῶδι· ἐν πείνῃ μὴ τῇ ὕδατι τῆς πρὸς βολῇ-
 σκίδος ἀκρίως τὴν ῥίνα· ἐπειτα ὁκόσα ἀναπνέων, αἰπὴ τῇ ἡέ-
 ρος, πρὸς ὕδατος ἔλκει πολλόν· ἐπὶ δὲ πλήσῃ ὁκόσα κώδωνα
 τὴν ῥίνα, τὸ σῶμα πρὸς ποταμὸν ἐκ χεῖ· εἴτ' αὖθις ἔλκει, καὶ
 αὖθις ἐκ χεῖ, ἔς τ' αὖ πλῆσθ' ὁκόσα φορτίδος νηὸς τῇ γαστέρῃ.
 ῥινὸν ῥηχὺ καὶ πᾶχυν, ὁ χεῖρας ῥωγμοὺς ἴχοντα, αὐλαῖνας
 ὀπμήκεας, ἐπείρας ἐν τομαῖς κοίλας, ὀπκαρσίους, ὅμας δὲ λο-
 ξὰς, βαθῆας κάρτα, ἵκελον τὸ ζύμπαν τειπεδονίῳ. πείχης ὅ-
 τι οἱσι μὴ ζώοισι φύσι τοιαῖδε αἱ χεῖται ἐλέφαντι ὅτι πόδε ὅτι
 ὁ χοῖς· μωραὶ ὅτι καὶ ὅμας πρὸς λαγαῖ πρὸς τὰ ὅμας ζῶα.
 καὶ γὰρ ὁπίσω κατὰ τὸν γόνυ κάμπτει, ὁκόσα ἀνθρώπος, ἔμα-
 ζον πρὸς τῇσι μαχαλῇσι ἴχας, ὁκόσα γυναικὲς· ὅμας οὐ πρὸς
 χεῖρος τανύαμφοι πρὸς ζώου γαστέρῃ· πλὴν ὁκόσον ὅτι δὴ ὅτων
 τε καὶ ἡ τοῦ σὸς ὁ ἐλέφας, ἔδ' ὁκόσα ἵκελα ἡ ἰδέη τῇ νοστω-
 τος ἴχας τῇ τῇ ζώου φύσιν· ἐν κλισκον δὲ καὶ λέοντα τὸ πάθος,
 τῇ ὀπκαλίου τῆς ὁμοιότητος εἵνεκεν, λῶ ὕστερον φράστω· ἢ
 ὅτι ἀπυρίησιν τῇ τε μήλων τῇ ἐρυθήματος, καὶ τῆς ἐκ σινου-
 σίων ὁρμῆς ἀρχῆς τῇ καὶ ἀναιχμύπου. ἀτὰρ καὶ ἡ ἐκ κλειον
 ὅτι τῇ δὲ μέζον οὐδὲν, οὐδὲ δὴ μῶς τῇ. μέγα μὲν οὖν τὸ
 πάθος ἐς δυνάμιν· κλίνει γὰρ πάντων μᾶλλον δυνατώτατον·
 ἀτὰρ καὶ ἰδέσθαι αἰχρὸν, καὶ δὴ ματῶδες τὰ πάντα, ὡς ἐλέ-
 φας τὸ θηρίον· ὅμας ἄφυκτος ἡ νοῦσος· ἡ κλίνεται γὰρ θανάτου
 ἐπ' αἰπὴν· ψύξις ὅτι πρὸς ἐμφύτου θερμῶς ἐμικράτε, ἢ ἔ-
 πάγος, ὡς ἐν πείνῃ μέγα χῆμα· οὐτε τὸ ὕδωρ βρέπτει ἐς χόνα, ἢ

καὶ χάλαζον, ἢ κρύσταλλον, ἢ πάρον. ἡ δὲ ἐστὶ ἡ ξυλὴ θανά-
του καὶ τὸ πάθος αἰπὴν. ἀτὰρ οὐδὲ ἴσθι τέκνον οὐδὲν ἢ ἀρχὴ
τῆς νοῦσου μέγα· οὐδὲ π ξενοφρεπὲς κακὸν τὸν ἀνθρώπον
ἐπιφοιτῇ· οὐδὲ ἐπὶ τῇσι ἐπιπλήσι τὸ σκῆνος φαντάζεται,
ὡς ἰδεῖν τε θύθυσ ἐ ἀρχομένω ἀρῆξαι. ἀλλὰ τοῖσι σπλάγχνοι-
σι ἐμφωλῶσιν ὅπως αἰεὶ, πῦρ ἡδη τύφεται, καὶ τῶν εἴσω
κρατῆσαν, αὐτὴς κοτε ἐπιπλάγως δὲ ἀπὶεται, τὰ πολλὰ μὲν ὅ-
πως ἀπὸ σκωπῆς τὸ παρὸν ἀρχομένον τηλεφωρὲς πῦρ κα-
κόν. μετεξέτεροι οἱ, ἀπὸ τῆ ἀκροῦ ἀλγῶνος, γυνάτος, κον-
δύλων, χράων τε καὶ ποδῶν. τῇδε καὶ ἀνέλπιστοι οἱ ἀνθρώποι,
ὅτι περὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος τὰς ἀρχὰς τὰς ἀδινεστάτας ἢ πάθος,
τῇ ἰσχυρῇ χρεέται ἐσθυμὴ ἐ ἀγνοίᾳ τῶν καμνόντων τῆς συμ-
φορῆς. νόστιμος μὲν γὰρ, ὡς ἀπὸ σχεδίου παρὰ πόρος· ὑπναλέοι,
ἡσύχοι, πλὴν κοιλῶν ἐπιξήριοι. τὰ δὲ ἐ τοῖσι ὑγιαίνουσι κάρτα
ἐκ αἰθέρα· ἐπὶ τῇσι αὐξήσῃσι τὸ πάθος, ἀναπνοὴ βρομό-
δης, ἐκ τῆς ἐνδον ἀναφορῆς τῆς πνύματος. τὰ δὲ ὁ αἷρ, ἡ π
τῶν δὲ ἔσθῃ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς οὐρα παχέα, λυκά, στελεα,
ὅτι ὑποζυγίου ἀφροδισίων ὠμῶν τε καὶ ἀπὸ τῶν ἡ αἰάδουσις,
καὶ οὐτε τοῦτων ἐστὶ αἰαθὴς τε καὶ μελέτη. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ λῶ
μὴ πέψωσι γινώσκοισι· ὁμοίᾳ ἀπεψίῃ καὶ πέψιος ἡ δὲ εἰς χε-
ρὸν γὰρ ἡ οἰκίον, οὐ ξυνήτης αὐτοῖσι ἡ πέψις. αἰάδουσις δὲ
ρηιδίῃ, ὅπως ἐς πλὴν ἐσθυμῶν ἐσθυμῶν, ἀρπάζειν ἔλκοντος
τὸ πάθος. δὲ τὰ πόδε ἐπιξήριοι πλὴν καὶ τοῦ κοιλῶν· ὅχθοι ἐπα-
νιστάμενοι, ἀλλοι παρὰ δὲ οἱς ξυνεχέες μὲν οὐδέ κεν, παχέες δὲ
καὶ ῥηχέες, καὶ τὸ μεσηγὺ τῶν ὀχθῶν ἐρρεῖτο, ὅπως τὸ ῥιπὸν
ἐλέφας· ἐρρεῖται ὅφλετες, ἐ πλημμύρῃ τῆς αἵματος, ἀλλὰ ὡς τῆ
δέρματος παχὺ· οὐκ ἐς πολλὸν δὲ καὶ ἐσθυμῶν δηλοῖ τὸ πᾶν τὸ εἰς
ἴσθιν ὀχθον ἐκχρόνου· τείχεσ ἐν μὲν τῶν παντὶ παρὰ τὴν
σχοισι, χερσὶ, μηροῖσι, κνήμησι, αὐτὴς ἡ ἐξ, γυνεῖσι δὲ ἀραιαί,
ἐκ δὲ αἰεὶ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κόμα· τὸ δὲ μαῖλλον παρὰ τῶν

πολιοί, καὶ φαλάκρωσις ἀθρόη. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ ἦεν ἡ γέ-
νην φιλά· εἰ δὲ ἔθιμι μωιοιεν παυραὶ πείχες, ἀπρεπίτε-
ραι τῶν ἀποιοχιδίων· δέρμα τῆς κεφαλῆς κατέρωθεν εἰς βά-
θος· ῥύπτι δὲ συχνά, βαρῆαι, βηχῆαι· ὄχθοι εἰς τὸ πρὸς ὥπν
Κληροί, ὁξέες· ὅμοτε μὲν εἰς κορυφὴν λυκοὶ πτωδέεστροι δὲ
βάσιν· σφυγμοὶ μικροί, βαρέες, νωθροί, ὅκτος δὲ ἰλῦος μόλις
κινδύμμοι φλέβες κροτάφων ἐπηρεύσαι, καὶ ὑπὸ τῆς γλώσ-
σης· κοιλίαι χλωδέες· γλώσσα χαλαρὴ δέσι ἰόνδοισι βηχῆαι·
οὐκ ἀδόκητον ἔτι ζύμπαν σκῆνος ἐμπλεωντοῖαν δὲ ἐμμε-
ται· καὶ γὰρ ἔτισι κακοχύμοισι ἱερείοισι τὰ κρέα χαλαρῆς
δοῖ ἐμπλεα· ἦν δὲ πολλὸν αἶρη· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἐνδοθεν ἡπάθης, ἔ-
θιμι τῶσι ἄκροισι φανῆται, λειχῶδες ἐπὶ τῶσι ἄκροισι δα-
κτύλοισι, γυνάσι κνησμοί, καὶ τῶν κνησμιῶν ἀπὸν μετὰ ἡδονῆς·
ἀμπίχαι δὲ ὁ λειχῶν καὶ γυνάσιον κοῖε ἐν κώκῳ· ἐρῶν δὲ καὶ μῆ-
λα ξυὼ ὅκτω οὐ κάρτα μεγάλῳ· ὁπλῆες ἀχλωδέες, χαλκῶ-
δέες· ὁφρύες πρὸς βλήτες, παρῆαι, φιλαί, βέλτουσαι κάτω,
μεσοφρύων ξυνηγμένων, ὀχλωδέες· χρωμα πελιδνόν, ἡ μέ-
λαν· ἐπὶ σκυῶν οὐ μέγα ἔλκεται καλύπτειν ὅσπερ, ὅκως τῶς
θυμομυρῶν, ἡ λέοισι· δὲ τὰ πόδε, καὶ λεόντιον κικλήσκειται· τῶ-
γροῦν, οὐ λέοισι, οὐδὲ ἐλέφαντι μῦνον, δὲ καὶ νυκτὶ δοῖ
ἀταλάντῳ· ὑπώπια, ῥίς, σὺν ὅκοισι μύασι, ὁκρὸς δὲ εἰς, χαλῆ-
ων πρὸς βλή παρῆαι· τὸ δὲ κάτω πελιδνόν· ἐκρινες, ὁδόντες
οὐ λυκοὶ μὲν, δοκέοντες δὲ ὑπομύαδες, ὥτα ἐρυθρά, ὡς ἀν-
εντα, κεκλεισμένα, ἐλεφαντῶδεα, ὡς δοκέειν μέγας ἔχον
μέζον τῶ ξυνηγῆτος· ἔλκεα ἐπὶ τῇσι βάσεισι τῶν ὠτων, ἰχ-
ρος ῥύσις, κνησμιῶδεα· ῥυσσὶ τὸ πᾶν σκῆνος ῥύπτισι τῶν
χῆσι· ἀτὰρ καὶ ἐντομαὶ βαρῆαι, ὁκοῖον αὐλακας μύαδες τῶν
ρίνων· δὲ τὰ καὶ ὁ ἐλέφας πρὸ πάθος τοῦ νομα· ἰχέων δὲ
πτερνέων μέτροι τῶν μέσων τῶν δακτύλων ῥήζιες· ἦν δὲ ἐπὶ
μάλλον αὐξή τὸ κακόν, ἐλκῶδες τῶς ὀχθοίς, μῆλων, γυνάσι,

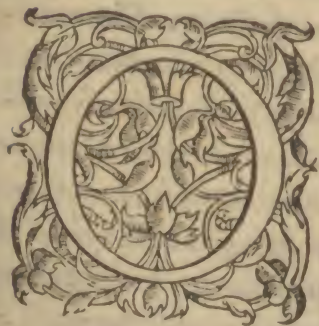
δακτύλων, γονάτων κάκοσμα καὶ ἀνάλγηα τὰ ἔλκεια.
 ἄλλα γὰρ ἐπ' ἄλλοισι ζῴνται, ἐπ' ὁμοῖσι ἄλλα περὶ ὕψι-
 νται. ἤδη καὶ καὶ τῶν μελέων περὶ ἀποδύσκει τὸ αἰθρώπου
 ἄχρει ἐκ πῶτος, ῥίς, δάκτυλοι, πόδες, αἰδοῖα, καὶ ὅλαι χεῖρες.
 οὐδὲ γὰρ θάνατον τὸ κακὸν εἰς ἀπαλλαγὴν βίου αἰχρῶς, καὶ
 δὴ γέων δυνῶν περὶ αὐτῶν, ἢ ἐς μὲν δὲ ἀποδύσκει τὸν αἰθρώ-
 πον. ἀλλὰ μακρόβιον ὅτι, ὅπως ἐλέφας τὸ ζῶν. ἢν δὲ καὶ
 ὁμοῖς ὁρῶντες ἐπ' ὁμοῖς μελέων, πολλὸν π' ἐπιπόσει βαρύτερον.
 ὁμοῖ καὶ ἄλλῃ πλανυμῶν σπῆων ὁρεῖς ἐκ ἀχρῶν, ἀποιοῖς
 ἢ γυνῶσι, οὐδὲ περὶ τὸν ἢ ἐδωδὴ καὶ ἢ πόσις. ἀπάντων δὲ ἴσως
 ἀχρῶν, μῖσος, ἀποφῆ, ἐπιπομένη λυσώδης. κόποι αὐτῶ-
 ματοι, μελέων ἐκαστοῖς δὲ βαρεῖα, καὶ τὸν αἰθρώπον ἀχρῶν
 καὶ τὰ σμικρὰ μέλεα. αἰτάρ καὶ τὸ σῶμα περὶ ἀπάντα ἄ-
 χρεται, ἐλυσίσι περπεται, οὐκ ἀλοισίη. οὐδὲ ποτὶ, οὐκ ἀσι-
 πῆ. ἐκινήσι, ἐκ ἡρεμῆς. πῶσι γὰρ ἐφέστηκεν ἢ νοῦσος. ὕπνος λε-
 πτός, ἀχρῶν καὶ κῶν ἐν φάσματι, δις πνοια καρτερή. πνί-
 γες ὡς ἀπ' ἀχρῶν. ὡδὲ γυνῶν καὶ περὶ τὸν βίον, νή-
 ρεπν ὕπνος ἐς θάνατον βύδοντες. τοιοῖς δὲ οὐκ ἐοίτας πῶσι
 ἢ φύγει, ἢ πῶσι οὐκ αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπείης, καὶ ὕος, ἢ πατὴρ ἢ κῆν κα-
 σίγητος πύχῃ. δέος καὶ ἀμφὶ μεταδόπος τοῦ κακοῦ. πολλοὶ
 γυνῶν ἐπ' ἐρημίας καὶ ἐς ὅρα τοῖς φιλάτοις ἐξέθεσαν, οἱ μὲν
 ἐς χρόνον ἐπαρήγοντες τῶν λιμῶν. οἱ δὲ, ὡς ἡκιστα σφέας ἐθέ-
 λοντες ἐκτανεῖν. λόγος δὲ ὡς τῶν ἐπ' ἐρημίας ἀφισμένων
 πῶσι, ἐξερπύσαντα ἐκ τῆς γῆς ἔχιν ἰδῶν, ἴσως ἀνάγκης τοῦ λι-
 μοῦ, ἢ τῶν πατῆρ ἀχρῶν, ὡς ἀμείψασθαι τὸ κακὸν κα-
 κῶ, ζῶντος ἐνέφαγε τοῦ ἐχρῶς, καὶ οὐ περὶ ἐπελδύτισε,
 περὶ ἢ πάντα αὐτῶν δὲ ἀποσπῆναι καὶ ἀποσπῆναι τὰ μέλεα. ἄλ-
 λον δὲ ἰδεῖν ἔχιν εἰς πύον γλυκέος ἐρπύσαντα, πῶντα ἰεῖ
 γλυκέος εἰς κόρον, ἀποβλύσαι. πολλὸν δὲ καὶ τοῦ ἰοῦ συ-
 νεχθῆναι τῶν γλυκέων. ἐπὶ δὲ ἀπεπνίγη τὸ θηρίον ἐν τῶν γλυ-
 κῶν

καὶ χανδὸν καὶ πολλὸν τῷ Γλόκεος πτεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἀ-
 παλαγλὺ τῷ βίου, καὶ τὸ πάθος διζήμιον· ὡς δὲ ἐς κό-
 ρον ἦκε καὶ μέθυ, ἔκειτο μὲν χαμαὶ τὰ περὶ ταῦτα, ὅπως ἀπο-
 θνήσκων ἐπὶ δὲ ἐκ τοῦ κάρου καὶ τῆς μέτης ἐξήχετο, πε-
 ρεῖρύνισαν μὲν τὰ περὶ ταῦτα αἱ κόμαι, ἐπὶ δὲ δάκρυλοί τε καὶ
 ὄνυχες ἐξῆς δὲ ὠλετητήκεισαν πάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ἐν ἀπέρμα-
 τι ἡ δυνάμις ἦν, ἐκπροπλάσεν αὐτῆς ὅκτος ἐκ γυνετῆς τὸν
 ἄνθρωπον ἡ φύσις. ἐξέθρεψε μὲν ἄλλας κόμας, καὶ ὄνυχας
 νεοῖς, καὶ σόρκα καθαρίων, ἃ ἐξέδον μὲν τὸ παλαιὸν ῥήνος,
 ὡς γῆρας ἐρπετῶ· ἐπανεκλήθη δὲ, ὡς ἐς φῦμα ζωῆς, ὅπως
 ὅλος ὁ ἄνθρωπος. ὦ δὲ μὲν οὐκ ὁμῶς, οὐκ ἄρτα μὲν ἀτρε-
 κῆς, οὐκ ἄγχι δὲ ἀπιστος. κακὸν γὰρ κακῶ βλαφθῆναι, πι-
 σόν. τίω φύσιν δὲ ἐπὶ τῇ ἐόντι ζωπύρῳ ἀνεῶσαι τὸν ἄν-
 θρωπον, οὐκ ἀπιστον ἐς τέρας ἰδέσθαι.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,
ὁξέων νούσων θεραπεικὸν βιβλίον περὶ τῶν.

Θεραπεία φρενιπικῶν,	κεφ. α.
Θεραπεία ληθαργικῶν,	κεφ. β.
Θεραπεία μαρασμοῦ,	κεφ. γ.
Θεραπεία ἀποπληξίης,	κεφ. δ.
Θεραπεία παροξυσμοῦ ὀπιλητικῶν,	κεφ. ε.
Θεραπεία πεταίου,	κεφ. ς.
Θεραπεία σπασμῶν,	κεφ. ζ.
Θεραπεία τῆς κτ' πλὴν κινίδα παθῶν,	κεφ. η.
Θεραπεία τῆς κτ' πλὴν φάρυγγα λοιμικῶν παθῶν,	κεφ. θ.
Θεραπεία πλὴν ἐρίπιδος,	κεφ. ι.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ξέων νούσων ἅκεα ξυναφεία
τῆσι ἀμφὶ σημεῖων ἰδέησι, ὧν
ποῖς ξυγγραμμάσι ἅσα μοι
περὶ αὐτῶν γεγραφαί. ὁκόσα μὲν
ὦν ἐν πυρετῇ θεραπείη γίνεται,
κατὰ τὴν πλὴν τούτων διαφορῶν,
καὶ κτ' πλὴν τῆς νοσημῆς ἰδέω, ὅτι
πλὴν ἐν αὐτοῖς ποικιλίῳ, τούτων
τὰ πλείω ἐν τοῖσι ἀμφὶ πυρετῆς λόγοις λελέξετα. ὁκόσα δὲ
ξυνὸν πυρετοῖσι ὁξεία γίνετ' πάθηα, ὁκοῖον ἢ φρενῆς, ἢ αἵματος
πυρετῆς, ὁκοῖον ἀποπληξίης, ἀμφὶ τῆς δὲ μεσῆς τὰ ἅκεα φερέ
τω, ὡς μὴ διαμφορταίνεν μηδὲ μακρηγορέειν ἔπερα ἐν ἐπι
ροισι γεγράφοντα. ἀρχὴ δὲ ἡ αὐτῇ, ἢ καὶ ἀμφὶ τῆς παθῶν, καὶ
περὶ τῆς αὐτῇ.

ΚΑΤΑΚΕΚΛΙΣΘΑΙ ΧΗ Τὸν νοσέοντα ἐν οἴκῳ διμέτρῳ, δικρή-
 τῳ, χιμῶνος μὲν ἐν ἀλῆν, θέρους δὲ ἐν ψυχῇ νοτέρῳ· ἔπει-
 ρος δὲ καὶ φθινοπώρου πρὸς τὰς ὥρας τεκμαίρεσθαι. ἔπει-
 τα ἡσυχίῳ ἄρῃ κελεύειν καὶ αὐτὸν νοσέοντα, ἥ τῃς ἐπὶ τῆς
 οἰκίης ἀπαντας. ὁξυήκοοι γὰρ ἡ δὲ φόβου καὶ θαπτόμενοι φρε-
 νιτικοί· ἀτὰρ ὑπὸ τῆς δὲ μαινόμενται. Τίχρη λείοι, ὀμαλοί,
 μιῶν ὑπεύθυνες, μηδὲ ἄχαι, μηδὲ χρεῖαι σὺκοσμοί.
 ἐρεθιστικὸν γὰρ τοιχογραφίῃ. καὶ γὰρ πρὸς τῆς ὀφθαλμῶν ἀμ-
 φαιρέοισι διὰ ψυδῆα ἰνδάματα, καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ἀμφα-
 φόσιως ὑπεύθυντα· καὶ πᾶσα πρὸς αἰατὴν, πρὸς
 κλητὴς χάρῃ φορῆς, κλίνης μῆκος καὶ πλάτος σύμμετρον, ὡς
 μήτε βλησθῆναι ἐν τῇ πλατείῃ, μήτε ἀπὸ τῆς στενῆς ἐκπί-
 πειν κοίτης. ἐν ψιλοῖσι τοῖσι σρώμασι, ὡς μὴ κροκωδίζεν
 ὑπὸ μνησὶς εἶσι· ἀτὰρ ἡ δὲ ἐν μαλθακοῖσι. ἀσπληνὴς γὰρ τοῖσι
 νύκτοισι ἡ σκληρὴ κοίτη· οὐχ ἡμῶν δὲ τῆς ὁμῆς τοῖσι φρενι-
 πκοῖσι τὰ νύκτα πονεῖ. μάλα γὰρ τοι σωφρονέται φρενιτικοί.
 εἰσοδοὶ τῆς φιλτάτων· μῦθοι, ἥ λυγρὴ μὴ θυμοδακτεῖς. παύ-
 τα γὰρ διδυμέσθαι χη, μάλα τῶσι ἐς ὀργὴν ἢ πρὸς φο-
 ρή· κατὰ κλητὴς ἢ ἐν ζόφῳ, ἢ ἐν φωτὶ πρὸς τὸ νόσημα τεκ-
 μάρτη. ὡς γὰρ πρὸς πλὴν αὐγλῇ ἀρεαίνωσι, ἥ ὀρέωσι τὰ
 μὴ ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὑπὸντα φαττάζονται, ἢ αὐτὶ ἐτέρων
 ἔπερα γινώσκωσι, ἢ ξένα ἰνδάματα πρὸς ἀλλωνται, ἥ τὸ
 ξυώλον πλὴν αὐγλῇ ἢ τὰ ἐν αὐγῇ δεδιπνῶνται, ζόφον αἰρέ-
 σθαι χη· ὡς δὲ μὴ, τὸν ἀντίον· ἀγαθὸν δὲ πρὸς αὐγλῇ ὁ-
 φρονεῖν τε καὶ πρηνέσθαι πλὴν πρὸς φορῆν· ἀσπληνὴ μὴ μα-
 κρή· σπία δὲ ὑγρότερα βραχύπερα ἥ λυγρῇ· μιλίμα-
 τα γὰρ θυμοδὸς σπία· διχαεῖν δὲ ἐν τῇσι ἐπαίεσι ἀμφοῖν, ἥ
 πυρετὸς καὶ πρὸς φορῆς· ἢ δὲ ὑπὸ ἀσπληνὸς ἐκμαίνονται, καὶ

ἢν μὴ παρήκη ὁ πυρετός, δίδοναι μὴ μέγала ὅπῃ πυρετὸν
βλάπτοντα. ἀγαθὸν δὲ ξυμφωνέειν καὶ τὸν πυρετὸν, ὅτι τὴν πα-
ραφορὴν, ἔστι τοὺς παροξυσμοὺς καὶ τὰς ἐπανελάσεις. ἢν ὦν ἡ-
κη ὁ καὶρὸς ἐς θρέψιν, παρὼς σκεπλίον εἰ καὶ ἀφαιρέειν
αἷμα. ἢν μὲν ὦν ἡ παρὰφορὴ ξυμὸν πυρετὸν ἀρχὴν εἰς βά-
λη τῆς παρὼς ἢ δευτέρας ἡμέρας, τὰ μὲν φλέβα τὴν ἐπὶ
ἀγκῶνι μάλιστα τὴν μέσην. ἀτὰρ καὶ ἢν ἐς πείτῃ ἢ πετάρ-
τῃ ἢ μέρῳ ἢ παρὰφορὴ ἡ καὶ, μέσφῃ τῆς παρὼς τῆς κρι-
σίμων παλίοδου, τὰ μὲν εἰ δὲ παρὼς τῆς δέοντος χρόνου
ἐκταίω ἐόντι ἢ ἐξομαίω ἐλῶ, πολλὸν παρὼς τῆς κρισίως
ἐν τοῖσι ὅξεσι κενοῦ καὶ ἢ φαρμακεύειν, ἢ τοῖσι δῆλοισι ἐρε-
θμοῖσι χεῖρα. ἀτὰρ καὶ φλέβα τὰ μὲν, μὴ πολλὸν ἀφα-
ρέειν, καὶ ἐν ἀρχῇ τὰ μὲν. φρενίτις γὰρ ὅττις ἐπὶ ἐς συγκο-
πὴν κακόν. ἢν δὲ πολυπληθὴς ὁ νοσέων ἐν, ἐνελωίης, καὶ ἐξ
ἀδιδιφαγίης καὶ οἰνοφλυγίης, οἷδε ὅτις φρενίτιδος ἔασι οἱ
λογισμοὶ δῆλα ἐν αὐτῇ παρὰφορῇ, πολλὸν τυπῶν ἀφαιρέειν
αἷμα. πολλὸν δὲ μείον ἀφαιρέειν, ἢν οἷδε ἔωσι οἱ φρενιτικοί.
τὰ μὲν δὲ φλέβα τυπῶν ὅτις πολυμώτερον, ἢν ἐξ ὑποχονδρίων
ἐν μὴ ἀπὸ κεφαλῆς ἢ νῆσος ἢ ἐνθάδε γὰρ τῆς ζωῆς ἐστὶ ἢ ἀρχή.
κεφαλὴ δὲ, χρόνος μὲν ἀσθένειας, καὶ νύκτων ἀφένειας. αἷμα
δὲ παρὰ καρδίαν ἐλκεῖ μακρόν, ἢ δῆλοισι δίδοι. ὡς ὦν πεπόν-
θη ἢ δὲ, οὐ καὶ τὴν ἐπὶ ἀγκῶνι τὰ μὲν φλέβα. τὰ δὲ γὰρ
πάρεα, κενεαγνέειν ἐφ' οἷσι ἢ βλάβη οὐ σμικρὴ. καὶ μὲν ἢ
διώαμις ἀντέχεις τὸ ἱκανὸν τῆς κενώσεως, ἀπαξ ἀφαιρέειν,
ὅπως μὴ ἐν τῇ διαστάσει τῆς ἐπαφαιρέσεως δόλῃ τῆς παρὼς
ἢ ἐγκατεῖν. ξυμμετρεῖ γὰρ τοῖσι φρενιτικοῖσι οἱ πυρετοί, ὅτις ἐν
ἐπανελάσεσι μακράς, δῆλα βραχείας καὶ ἀσήμεροις κουφισμοῖς
ποιδύμενοι. ὡς ὅτι παρὼς τῆς ξυμμετρείας ἀπαυδήσει ὁ νοσέων,
ἐς δευτέρῳ ἐπανελασθῆναι, ὡς μὴ ἐς μακρόν ἐκπί-
πῃ. εἰ ὅτι μὴ, αὐτὰ καλεσάμενον ὁσμήσει ἐν φαύσει παρὼς.

που, καὶ πέσι ποδῶν, αὐτὰ καὶ ἀφαιρέειν γνάμμα δὲ τῆς αὐ-
 παρκίης ἢ δυνάμεις. Ἐσθὴ ὑγρὴ πᾶσι μὲν τοῖς πυρεταῖνοισι·
 οὐχ ἡκιστα δὲ φρενιπκῶσι. ὅτι ξηρότεροι γὰρ πυρετῶν μόνων
 οὐδὲ μὲν κρητον, ἢ μὴ χαλῶ δέες ἔωσι. ὅτι πεπλον γὰρ τοῖσι
 πικροχόλοισι. χόνδροι πλυτοὶ ξυῶ ὕδατι ἢ μὲν κρητῶν. ἀρὰ
 θὼν ὅ καὶ ἐν τῷ δὲ ροφήματα διδόναι ἀπλᾶ, ὅπῃα θυμβρὶς
 ἢ σελίνου, ἢ ἀνήθου ἐνεψυμῶν. ὅτι πνοα γὰρ τὰ δὲ καὶ διου-
 ρηπικά· σύμφορον δὲ φρενιπκῶσι ἔρησις. λαχαίων πάντων
 μὲν, μάλιστα δὲ μαλάχης. ἀρὰ θὼν γὰρ τὸ γλίχασμα, ἔς ἐς λήθ-
 ον γλώσσης ἔς ἀρτηρίας, καὶ ἐς τὴν τῶν κοφίων διέξο-
 δον· αἰσιν δὲ καὶ πύλον καὶ βλίπον, καὶ κορωνόποις, καὶ κο-
 λοκύνται κατ' ὥρην, καὶ ὅ, πᾶσι ἐφ' ἐκάστης ὥρης αἰσιν ἢ
 πλίστα δὲ χυλὸς, ὑγρὸς τὰς μὲν ἐν ποσὶ τοῖσι ὡς ὅτι τῶν πε-
 ρος ἔοι· ἔς π δὲ μάλλον παχύτερος, ὁ κόσος αὐτῇ ἢ νοῦσος ποσὶ
 κοι χόνον. ὅτι πᾶσι δὲ ἐν τῇ κρίσει, καὶ μικρὸν π-
 ποσὶ τῶν κρίσιων. ἢ δὲ ἐς μῆκος ἢ νοῦσος ἴη, μὴ ἀφαιρέειν
 τῶν ποσὶ τῶν κρίσιων. ἀρὰ τῶν δὲ διδόναι, ὡς ὅτι ἀρκέσει ὁ νοσέ-
 ων. ὅτι καὶ κρεῶν ἀκρέων, καὶ πεπινῶν χρέος τὰ πολλὰ
 τοῖσι χυλοῖσι ἐκτικτομῶν. κάρτα γὰρ χρεὶ τὰ δὲ ἐν τῇ ἐλπίσιν
 λυέσθαι· ἰχθύων οἱ πετρεῖαι οἱ τῶν ὀμῶν εἰς κρέατον ἔσων· ὅτι
 πᾶν δὲ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ αἰσιν αἰρετέον. δῆλον γὰρ ὅτι φέρειν
 ἰχθύων ἰδέας πεπίστευται χώρῃ· ὅτι πᾶς οἰνώδεος ὑποσέλλε-
 σθαι. κεφαλῆς γὰρ καὶ φρέων ἀψιν ποιεῖ· ἢ δὲ ἀνὰ γὰρ ἐν τῇ
 δυνάμει ἢ τοῦ στομάχου βιαζομῶν, ἐφθὰ ἐν μὲν κρητῶν, ἢ
 ὅτι αὐτὸν ἐν τῇ π, ὅκοιόν μῆλα δοτέον. τῶν ὀμῶν θερμῶν ὕδατι
 ἔκαστον ἐκλύειν, ἢ ἐς μὲν τὴν πᾶν τὸ στομάχου τῶν αἰσιν
 διδῶς· ἢ δὲ καὶ ἐς δυνάμειν δέη, μὴ κάρτα τὸ οἰνώδες ἐκ-
 λύειν. Ἐσθὴ μὲν ὡς ἔπος εἰπῆν, τοῖσι δὲ τῶν πεπινῶν δὲ τὴν
 φθὴν ἐς ἐμψυξιν λίπα ἢ ἐλαίης ὁμφακος τετελεμμένης. ἀρὰ
 αἰνέσθαι γὰρ ἢ κεφαλὴν οὐ. φιλέει φρενιπκῶσι· ἢ δὲ καὶ ἀγρυ-

1, 111/11

521

πνίη καὶ φαντασίη ἔωσι, ῥοδίνου μίσχην ἴσον ἴστω τὰ περ-
 πα. ἔπ' ὃ μᾶλλον πῶρόδινον ἔσω πλέον ἐς σύψιν καὶ ἐμφυξιν τῆς
 κεφαλῆς. ἢν δὲ καὶ τὴν γνάμινω πῶρα κινέωνται, καὶ τὴν φλέγ-
 ξιν ἐξδηλάσωνται, ἐρπύλου κόμης ἐνεψήτεον ἐν τοῖσι ἐλαί-
 οισι, ἢ κισσοῦ χυλὸν ἢ πελυγόνου πῶρα χυτέον. ὡς δ' ὅτι μᾶλ-
 λον ἢ πῶρα φορὴ ἐξάπληται, καὶ πευκέδανοι καὶ σπονδύλιον
 τοῖσι ἐλαίοισι ἐνεψήν, καὶ ὄξους πῶρα χυτῖν. ἀτμῶν γὰρ τὰδε καὶ
 δέρις δὲ πνυσι καὶ παχέων χυμῶν δὲ λυπκα, ἀπὸ τῆς
 πῶρα φορῆς ξυμπίπτει. πεφυλάχθαι δὲ χρὴ τὰδε, ὡς μὴ ἐς τὴν
 αὐχίνα καὶ τοὺς πόνοντας ἢ πύξιν ἢ κη. πολέμην γὰρ πένουσι καὶ
 νύκτοισι. κατὰ δὲ πάσης πύξιος, πλὴν τῆς ἐς βολῆς τοῦ
 παροξυσμοῦ. ἀραγοπὴρ δὲ ἐν τῇ αἰαβάσι. πάντων δὲ μάλ-
 λιστα ἐν ἀκμῇ. ἢ δ' αὖ ἐκμαίνωνται, τῇδε μάλιστα πύξιν ψυ-
 χρῶ, καὶ ψυχρῶ ὅτι μᾶλλον θέρους ὥρῃ χιμᾶνος δὲ χλι-
 αρῶ. εἰς δὲ τὸ πρηγνύειν τὴν πῶρα φορὴν, ὄξυκρήτω, ἢ κοινῇ
 ζῆς ἐψήματι καὶ σπογγίῃ τὰ περὶ σῶπα πυελῶ, ἐπιπὰ χρίειν
 οἶναι ἡνῶ ἢ κροκίνῳ λίπαι, καὶ τὰς ρίνας καὶ τὰ ὦτα. τοῖσι δ' ὃ
 δὲ χρίειν. τὰδε μὲν ποὶ καὶ ὕπνου ἀγωγὰ. ὡς γὰρ παῖνυχοι μὲν
 ἐξέρχονται, μὴ δὲ δι' ἡμέρας βύδωσι, ἀπνεές δὲ τὸ ξύμπτειν
 εἶσι, ὁφθαλμοὶ δὲ ὀκιοῦν πικέρας ἐσθῆκωσι, βλησχεῖζονται ὃ
 καὶ ἐξανιστῶνται, ὕπνον αὐτοῖσι καὶ ἡρεμίῳ μηχανέεσθαι,
 περὶ πᾶσα μὲν διὰ τῆς κεφαλῆς πύξιος, ῥοδίνου ἀκρη-
 του, ἢ ἀμαρακίνου, ξυμὶ χυλῶ κισσοῦ, ἢ ἐρπύλου, ἢ καὶ με-
 λιλώπου ἐναψήματι. ὅτι μᾶλλον δὲ ὕπνωπκόν, μήκρον
 ἀφεψήκισα ἐν λείπασι, ἐς τὸ τῆς κεφαλῆς βρέγμα, ἢ ὕδα-
 π' ἐς τὸ περὶ σῶπον ξυμὶ σπογγίῃ. ὑποπθέναι δὲ χρὴ καὶ αὐ-
 τὰς ἕλας, εἰ εἴεν νεοδρεπῆς χλωρὰς τοῖσι ὑποκεφθαίροισι. πα-
 χυῖς γὰρ καὶ ὑγραίνοι τὸ πνέμα, ξηρὸν τὸ καὶ λεπτὸν ἐόν, καὶ
 ὁμίχλῳ τῇσι αἰσθήσεσι παρέχον. βαρὺ δὲ ἐν ὠθεῖς ὁμί-
 χλη, ἢ πῶρ ὕπνου ἀρχή. ὡς δὲ μεζόνων δέωνται, καὶ αὐτὸ τὸ

μηχόνειον ἐς τὰ μέτωπα ξυὺ ὕδαπ χεῖν· ἡ δὲ ὑπαλείφειν
 τὰς ῥίνας, καὶ ἐς τὰ ὦτα ἐγχεῖν. ψηλαφίη πιδῶν θύαφης
 ξυὺ λίπαϊ, ψαῦσις τῆς κεφαλῆς· ἀνυπκὸν δὲ καὶ κνήσις μά-
 λιστα κροτάφων τὲ καὶ ὠτων· καὶ γὰρ καὶ τὰ θηρία ἐς ἀνάπau-
 λην ὀργῆς τὲ καὶ θυμοῦ κνήσι ὠτων τὲ καὶ κροτάφων δά-
 μνονται· ὕπνου δὲ ἀγωγὰ ἐκαστοῦ καὶ τὰ ξυνηθία· ναυπλῶ-
 μόν· ἡ ἐν ἀκάτω κατὰ κλισίαις, ἡ ἐν θαλάσῃ περὶ φορὴν, καὶ αἰ-
 γιαλῶν ἡχὸς καὶ κυμάτων κλύπος, αἰέμερον τὲ βόμβος, καὶ θα-
 λάσσης καὶ νηὸς ὁδομή· μοισκῶ δὲ ἐπ' ἐθισμὸς αὐλῶν ἐφ'
 ἡσυχίῃ, ἡ ψαλμὸς λύρης, ἡ πυκλίδος, ἡ μνηστὴ πιδῶν ξυὺ
 ὠδῇ· διδασκάλων δὲ νηπιάων μύθων περὶ σομλίη· ὅμοιοι
 δὲ ἄλλα ὕπνου θεκλίηεα. τοῖσι δὲ ὑποχονδρίοι καὶ τῇ κοιλίῃ
 ἐμβρεῖματα, καὶ ὅππλάσματα, λῶ φλεγμονὴ καὶ σκλη-
 εῖν ἐπαίρηται, καὶ φύσα, ἔλαμον δρυπιτοῖς ἐλαφὲς μὴ ὠμῆς
 ἐμβάλλειν· παχὺ γὰρ καὶ γλίχρον ἐλαφῆνον· πόδε ὦν χεῖρος ἐν
 φλγματοῖ· ἐν ἐνὶ ὧ δὲ ἐν αὐτῇ αἰνῶτον, κόνυζα· ἀγαθὸν δὲ ὁ μῦ-
 τὰ πάντα· ἡνὶ καὶ φύσα ἐνὶ, κυμίνης καὶ σελίνης τὴ καρπῶν, ἡ δὲ ὁ
 κόστα οὐρων καὶ φυσέων ἀγωγὰ· καὶ νίβρον ἐν σείσαιτα ἐμπάσ-
 σιν· λῶ δὲ τὸ ἡπαρ καὶ πείσιν ἐπ' ὁδῶν λῶ ἴσχη, ἔλα μὲν ἔστω
 οἰσύπω πινεραὶ ἀπὸ τῆς οἴος· ἔλαμον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ὁμφα-
 κος, ἡ ῥόδιον· μίσχον δὲ χεῖρ σίραιον ἐλλωικόν, ἡ κρήτα,
 καὶ ἐνεψίον, μολῶτον, μίξαντά τε ἐς ἓνα χυλὸν τὰ πάντα
 καταποεῖν τὸ ἡπαρ· σπλῶν δὲ τὸ ἔλαμον ξυὺ ὁ ξείνῳ, ἡ
 εἰ μείζον ἢ πρὶν δονέει, ὁ ξυκρητον, καὶ αὐτὴ ἐρίων σπογγίη
 ἐπαλή· μόλα γὰρ τοῖς δὲ ὁ σπλῶν χαίρει τὲ καὶ πρηνύεται.
 λῶ δὲ τὰ ὑποχόνδρια εἴσω ἡ, ἡ δὲ αὐτὴ εἰρύνηται, καὶ τὸ δέρ-
 μα πεινύνηται, αἰετον μὲν αὐτὴ τῷ λίπαος, ἡ ξυὺ αὐτῷ πα-
 χύ· ἡ πικρὰ καὶ ἡ πικρὰ καὶ ἡ πικρὰ καὶ ἡ πικρὰ καὶ ἡ πικρὰ καὶ ἡ πικρὰ
 ματα, καὶ αἰνῶτον ἐκ ἀπέρπης· λῶ δὲ ὅππλάσσειν θύκαρ-
 ῖν, τοῖσι μὲν ἐλαφίοις τοῖσι αὐτέοις χεῖρεσθαι, ὅππ τοῖσι ὁμίοις.

6 ουδης
 106 2 106 2 106 2
 106 2 106 2 106 2

106 2 106 2 106 2
 106 2 106 2 106 2

ὕλη δὲ λίνου σπέρμα, καὶ τῆλις, καὶ ἄλητοι κριθῆς λεπτοί.
 ἀγάθον δὲ καὶ κύαμος, καὶ ὄροβος, καὶ ὁλοδαίνη ἢ γαστήρ· κεί-
 λος δὲ φωχθεῖσα ἐν μύρσι ποισι, πυρίμα κοῦφον ἐμαλθα-
 κόν· ἀλληλεσμένη δὲ ἐν ὕδασι ξυνὸν μύρσι, καὶ ἐλαίῳ ἐν
 νου σπέρματι, ὁπίπασμα ἀγάθον· αἴθη δὲ καὶ βοτάναι
 ἐσπέρματα· ἅσπερ μοι ἐν τοῖσι ἐμβρέμασι λέλεκται, καὶ ἐν
 τοῖσι ὁπίπασμασι ἔσω τὰ ἑωυτά· μύρσι δὲ ἐν αὐτοῖσι
 μὲν ἀγάθον ἐς σύστασιν τῶν ξηρῶν, καὶ ἐς μίξιν τῶν αὐχμηρῶν, ἐ-
 ὡς ἡ δέμη ἐς πολλὸν διαρκεῖ· ἀγάθον δὲ καὶ αὐτομυῶνον, καὶ
 ὁπίπασμα ἡμίεφθον, ἐμβρέμα ξυνὸν τῶν υγρῶν λυθῆν,
 μαλτάξαι, ἀλεῖλαι, φυσιῶν ἐσφύων ἀγῶν, πρηγῶναι
 πρίσας· τὰ δὲ καὶ μύρσιν ποιεῖ ποδῶν, καὶ τοῦτων πλέονα
 καὶ κρέασι, εἰσω παρελθόν δόρτην καὶ πνύμονι, καὶ δώρη-
 κι καὶ κοιλίῃ· ξυμεχέως δὲ τὴν κοιλίαν ἐρετίζειν βαλανίοις
 ἢ ἄλλοις ποῖσι· ὁπίπασμα γὰρ πολλὰ, ἐς τε τὴν ὀκκὴν καὶ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· ἀτὰρ ἡ δὲ ἐς διαπνοὴν καὶ ἐν τῇ δώρηκι
 ἀτμῶν, καὶ ἐς κρίσιν καὶ ἐν τῇ κοιλίῃ· καὶ δὲ καὶ πολλὰν ἡμε-
 ρὰν ἡ γαστήρ ὁπίπασται, κλύειν καὶ μελικρήτω, καὶ ἐλαίῳ, καὶ
 νίτρω· καὶ δὲ μὴ ἀξίως ὑποκαταστῶσι αἱ τῆς φλεγμονῆς
 πρηγῶντες, σικυλῶ δέντα, ἐντάμνειν, ἐνθα αὖτὴ φλεγμονὴ
 κρῆναι ἐμείζων ἢ μίλῳ δὲ ἢ δευτέρῳ, ὅπως αὖτὴ φλε-
 γμῶντα σημαίνει, ἐν δὲ δυνάμει κελεύει, ἀτὰρ καὶ τὸ πλεονος
 τοῦ αἵματος· τοῖσι δὲ τεκμάρτεον· ἀμετεῖν γὰρ συγκοπῆς αἰ-
 πῆ· ἐς μὲν ὡς ἡμέρῳ μίλῳ ἢ δευτέρῳ, τέχνης ἢ ἑωυτῇ, ἐς δὲ
 τὴν πλείων κηρωτῇ καὶ πνίλῳ καὶ ἐμβρέματων· ἐ-
 πείτα ὁπίπασμα, ἐν φλεγμονῇ μὲν καὶ ἐπεσσι, ὕστωπος, τῇ
 λισ ἐφθῇ ἐν μύρσιν, περμίνδου τοῦ φυτοῦ ῥηπίου, κηρός· τὰ
 δὲ ἐλαία ὁπίπασσι αὐτοῖσι τὰ ἑωυτά· ἢ δὲ μὴ τοῖσι ἐ-
 πανή μιν δὲ ἢ πρὸς φορὴν, κορυὴ τῆς κεφαλῆς χέρος, ἢν μὲν
 μήκισται εἶεν αἱ κόμαι, τὰ πρὸς πρὸς ἐς ἡμῶν· εἰ δὲ βραχύ-

πραι, ἐν χερσὶν· ἔπειτα μεσηγὺ ἀναλαβόντα πλὴν δυνάμει,
 συκίνη καὶ τῆς κορυφῆς πρὸς βόρην, ἢ δὲ ἀφαιρέειν αἷμα·
 κοῦφη δὲ πρὸς τέρη ἐς τὰ μετὰ φρενα κεκολληθῶ· ἐπὶ δὲ τῇ
 θώρηκα ἐν πᾶσι τῇσι ὁξείῃσι τοῖσι ἀκτέεσσι χερσὶν, πάντη
 πὺν καίμνοντα ξυὺ καρδίῃ καὶ πύμονι, πρὸς πᾶσι μὲν ἔσω
 ἀνάγκης τῆς ἀναπνοῆς, ὅμοτε μὲν θερμῆς, ὅμοτε δὲ ψυχρῆς·
 ἐπὶ δὲ ὑπὸ πυρετῷ καυσώδεος καὶ βηχὸς, τῇ ὑγρῶν πονηρίας, τῇ
 ὑβρίων κοινωνίας, καὶ τομάχου συμφορῆς, ὑπεζώκτος τῇ καὶ
 δευτέρου κακίας· καρδίῃ γὰρ ἦν πάθη μέζον πὺν δύνον
 οὔποτε ἀκτέται· ὅπῃ δὲ τοῖσι φρενιτικοῖσι καὶ μάλα χερσὶν τὰς
 μειλίωσιν· ἀφ' ὅσων μὲν γὰρ μετεξέτεροι ἐκ ζωῆς ὅσων ἐν
 πύθωρηκα ἀναπνοῇ θερμῇ τε καὶ ξηρῇ, δίψος δριμύ, ἐκ δὲ
 φορον πῦρ, πᾶσι πάντη ἐς θώρηκα ξυρρέειν· καὶ κακίῃ μὲν, ἀ-
 πό τῷ οἰκείου θάλλεος τετραμμένου· μέζων τῇ καὶ δευτερο-
 τέρῃ ἢ ἀπὸ ὅσων δυνάμεως θώρηκα ξυρρέει· ἀκτρα γὰρ ψυ-
 χρά, κεφαλῇ, πόδες τῇ καὶ χέρσιν· ὅσων δὲ ὅσων δὲ ὁ θώρηξ
 καὶ δέεται ὡς ἀρηγίῃ ὑγρῶσι καὶ ψύξει· τὲρ ξυρρέει ὡς ἐλαμον
 ξυὺ χαμαιμήλῃ ἐψηθῇ, ἢ νάρδω· ἄλλος δὲ καὶ σίραμος ἐλ-
 ληνικός· ἦν δὲ τῇ ὅσων τοῖσι δὲν χρέεσσι, φοίνικες ἐν οἶνῳ αὐτῇ
 ρὰ δευτέρῃ· ἔπειτα λείπει ἐς μάλα τε βριμμένοι, ξυὺ νάρδω,
 ἀλφίπῃσι, οἶνῳ δὲ, πρὸς πᾶσι θώρηκα ὅσων πλάσμα· ψυκί-
 κόν δὲ καὶ μήλα θλαδέντα ξυὺ μασίχῃ καὶ μιλῶντι· πάντα δὲ
 κηρὰ τῇ νάρδω ἀναλαμβάειν· ἦν δὲ τῇ πὺν τόμαχον ἔχει νάρ-
 κη, τῇ ἀποσιπῇ, ἀψινθίου χυλὸν ἢ κόμῳ τοῖσι δὲ ξυμλεαί-
 νει· καὶ πᾶσι δὲ ἐψηθῇ ξυὺ λίπαι· καταμονεῖν πὺν ὑποχόνδριον
 πύθωρη δὲ τῇ πὺν βρέγμα, ἢ χυλὸν αὐτοῦ πρὸς τῆς
 τρυφῆς, ὁκόσον κυάτοις δύο τῇ ἀποβρέγματος, ἢ κυάτον πύ-
 κρῳ τῇ χυλῷ ξυὺ ὕδατος κυάτοις δύο· ἦν δὲ καὶ καὶ σὺς ἔχει τῇ
 τόμαχον, ἐκ ἀπὸ τῇ κατασάσεως τῇ νάρδω, δὲ αὐτῷ μούνῃ ἀπὸ
 χυλῷ δριμύτων καὶ ἀλμυρῶν, ἢ ὑπὸ χολῆς δακνομένη, τῇ δὲ ψυ-

αὐαυτομόρου, ὑδρομιγές γάλα δοτέον ἐν τριφῇ, ὅσον ἡμικο-
τύλιον τῷ γάλακτι ἐν ὑδατος κυάθῳ ἐνί· ῥυμφαίνειν ὅ αὐ-
τίς τὸ πλεῖστον βραχὺ δὲ π καὶ ζωὸν ἄρτω ἀναλίσκειν. ἢν ὅ καὶ
καῦσος ἔχῃ τ' αὐθροπν, καὶ δύψος ἔσθ' ἀπορίη, καὶ μαλίη, καὶ ὅπι
θυμὴ ψυχρῇ ὑδατος, διδόναι, μεῖον μὲν ἢ ὁκόσον ἐν καύτου
νούσῳ ἀνθ' φρενίπιδος. τῇ δὲ γὰρ ἀμφὶ τῇ νύκτι ὁρῶν δέξιν
χρῆ. διδόναι ὡς ὁκόσον ἐς στομάχου ἄκρος· ὁλίγην ὅ ἀπαρκείει.
βραχυπόται γὰρ οἱ φρενιπκοί. ἡ δὲ καὶ ἐς συγκοπὴν (βάπτων).
γίγνεται γὰρ ἔσθ' ὅδε· τῆς μὲν γὰρ διωάμιος λυομένης, ἰδρῶν ὅ
χεομόρου τῷ αὐτοῦ, πάντων ὅ εἰς τὸ ἐκλὸς πλὴν φορῶν ποιβ-
λῶν τῇ ὑγρῶν, καὶ τῷ πόνου λυομόρου, καὶ τῷ πνύματι,
ἐς τε ἀκκιδίη μὲν τῆς τριφθορίας, δέος δ' εἰς ἀτμόν λυθῇ-
ναι καὶ ὑγρασίῳ τ' αὐθροπν· ἀλκαρ μοῦν ὅδε οἶνος, θρέ-
ψαι μὲν ὡκέως κατ' οὐσίῳ, ἔσθ' ὅδε πᾶντι μέγχι περὶ τῶν μολεῖ·
ποῖα ὅδε τριφθῆναι πόνον, καὶ πνύμα νεναρκωμόρον ἐγείρει, ψύ-
ξιν ἀλεῖναι, σύψαι πλάδον, φερομόρων ἔσθ' καὶ ῥεόντων κρα-
τῆσαι, ἡ δὲ μὲν ὁσφραίνεσθαι ἐς ἡδονήν· κραταιὸς δὲ ση-
εἶξαι διωάμιν ἐς ζώην· ἄλσος δὲ μειλίξαι θυμόν ἐν πα-
ραφορῇ. τὰ δὲ μὲν ποτεῖς ἅμα πάντα τρώσκει. θυμόν τε
γὰρ τρώουσιν μαλ' ἄξι φρενῶν, καὶ ἔξ' ἐωυτέων ἐς διωά-
μιν τρέφονται· ἀτὰρ ἡ δὲ ἐωυτέοισι ἐμπνέοισι ἐς ἡδονήν,
τρώσκει μὲν ἡδὴ πολλὸν ἡκεῖ χρόνον. ὅταν δὲ ὁ πυρετὸς νωθῆς
ῖη, ἀτὰρ ἡ δὲ τριφθορία ἐς μώρωσιν τρέπεται· τὸ ὅδε ὑπο-
λόδιον μὴ πολλόν π τριφθῆναι, ἢ ὅττω, φυσήσι, σκλη-
μή, κεφαλὴ δὲ τὸ πλεόν ἔχῃ τῆς ἀπῆς, χρῆ τολμέοντα λού-
ναι, ἡ δὲ καταιονεῖν πολλόν π πλὴν κεφαλὴν. ἡ δὲ γὰρ ἔξ' ὑγρῶν
τῆσται, ἔσθ' ἡ κεφαλὴ διαπνύσεται, ἔσθ' ὅδε ξύμπαν σκῆνος
λημιάθη. ὡ δὲ γὰρ τὸ μὲν ξηρόν ἀμβλύνεται, καὶ καθαρεύεται τῇ
μύχλης ἡ ἀσθῆσις· ἡ δὲ γνώμη θύσας ἡ δὲ ἐμπνέσας μύ-
χης. τὰ δὲ μὲν ποτεῖς ἅλσος τ' ἐνέσου γνώματα.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ
ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΛΗΘΑΡΓΙΚΩΝ,
κεφ. 6.

Ληθαργικοῖσι κατὰ κλισίαις ἐν φωπὴ καὶ παρὰ αὐγλῶν· ζόφος
 γὰρ ἢ νοῦσος· ἡ δὲ ἐν ἀγέῃ μάλλον· ψύξις γὰρ ἔμφυτος ἢ αἰ-
 πὴ κοίτῃ θύαφης, σκώματα, τοιχογραφίη, ποικίλα πάντα, ὅ-
 κῶσα παρ' ἐρεθιστικὰ ὅψιος, ληθιή, ψηλαφίη ξυῶ πῖσι ποδῶν,
 ὑληγοί, κνησμοί· ἢν βαδὺ κῶμα ἴσχη, ἐμβόησις, νοσησίη ὀργί-
 λη, δέϊμα ἐφ' οἷσι δὴμαίνει. παρὰ σαλγελίη τῶν ὁκῶσα ἐπὶ θε-
 καὶ παρὰ σέδοκεε· πάντα ἐς ἐξήγησιν, ἐναντίως τοῖσι φρενιπ-
 κοῖσι· ἀμφὶ δ' καὶ κενώσιος ληθαργικῶν, ταῖς δὲ χεῖρ' ἀνίσκην· ὡς
 μὲν δὲ ἐπέρης νοῦσου, ὁκοῖον π' φρενίπδος διαδέξεται ἢ λη-
 θη, φλέβα μὲν μὴ τὰ μνην, μνηδὲ ἀθρόον πιδὲν κενούω αἷμα.
 ὑποκλύζειν δ' πλὴν κοιλίῳ, μὴ ποδ' κοπρωδέος εἶνεκε μὲν-
 νον, δὴ ὅπως π' καὶ αὐτὸν ἀντισσάσῃ, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ὀχευῇ· πλεον οὖν ἔσω δῶν τε δὲ νίτς· ἄριστον δὲ τῶν κλύ-
 σμαπ, εἰ καὶ σέλιον ἐμπάσσις· ψυχρὸν γὰρ τὸ κατὰ ἔντερον λη-
 θαργικοῖσι, καὶ παρὰ ἐκκρισιν νεκρῶδες· ὡς δὲ μὴ ἐκ διαδέ-
 ξιος νοῦσου, δὴ ἐαυτέου ἄρχεται ὁ ληθαργος, καὶ δόκειν πε-
 πλῆσθαι ὁ νοῦσων, ἢν μὲν αἵματος, φλέβα πλὴν ἐπ' αἰσθη-
 τὰ μνην· ὡς δ' φλέγματος ὑδατῶδες, εἴτε δὴ μὴν χυμῶν, κα-
 τὰ μνην χεῖρ' ἀνίσκην, ἢ ἐλεβόρῳ μὲν ξυῶ με-
 λικρήτω, παρὰ τῆς ἀρχῆς, ὡς μετεῖως βούλη· ὡς δὲ μεζό-
 νως, ποδ' φαρμάκου τῆς ἱερῆς καλδυμῆς νήσι δίδοναι ὀλ-
 κῆς. < β. ξυῶ μελικρήτου κυάθοις τριπλῶν, δὲ παρὰ μείνου-
 τα κατὰ ἔντερον· τότε δίδοναι σπία, ὡς κατὰ ἔντερον ἢ ὡς δὲ μὴ,
 εἰς πλὴν ὅπουσαν ἡμέρῳ ἢ τριπλῶν· ὡς κατὰ ἔντερον δὲ κοπε δὲ ἐν-
 σπέρη γίγνεται τῆς ἱερῆς ὀλκῆς < α. ὑδαπ, ἢ μελικρήτω
 λυομῆν κυάθοις δύο. ἀφ' οἷον κακόν, κακὸν δὲ καὶ πολυ-
 φίη· χεῖρ' ὡν ὀλκῆς πῆ χεῖρ' ἐπὶ ἔντερον ἡμέρῳ. ἀθρόον
 δὲ μὴ

δὲ μὴ ἀσιτῶν. ὑπομνήσιός τε γὰρ ἡ δὲ ἀλέης τῷ σωμαζῶ
 χρέος αὐτὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν. ἀτὰρ καὶ ἡ ἑσπέρη ἐστὶ λεπύ-
 νουσα, καὶ διαχωρητικὴ ἐν ζωμοῖσι μᾶλλον ἢ ὁσπερίοις, ἀλε-
 κιοεῖδι, κερχεῖδι· λινοζώω, ὃ ξυνεψίδω, καὶ ὄξος παρ-
 χέω, καὶ τοῖσι δὲ χυλοῖσι ἐμβόθην, εἴ ποι δεῖσι χυλῶ χρέ-
 εωται πρὸς αἵματι, δὴ πρὸς οὐρῶν ἀγῶν, μάραθρον, σέλι-
 νον, τὰ λάχανα, ἡ τοῦτέων τοῖς καρποῖς. ἀγαθὸν δὲ καὶ πορ-
 ρόν τῇ δριμύτητι, καὶ κράμβη ξυνὲ λαίῳ, ὅ γάρ τινι ἄριστον δὲ
 καὶ κύμνον γλυκὺ ξυνὲ κράμβη φυσεῶν ἡ δὲ οὐρῶν. ἐρεθισ-
 τὸν γὰρ ἡ κύστις, ἡ δὲ γαστήρ ἐν πάσῃ τῇ νόσῳ. πύξις τῆς κε-
 φῆς, αἴψα καὶ τοῖσι φρενιπκοῖσι. ἀμφοῖν γὰρ αἱ ἀσθενεῖς
 πλέαι γίνονται ἀτμῶν, αἳ ἀπελαύνειν χρὴ ψύξει καὶ εὐψί, ῥο-
 δίνου καὶ κισσοῦ χυλῶ ἢ ἑξατμίζειν ἐς διαπνοὴν τοῖσι λεπύ-
 νοις, ὃν ἐρπύλω, ὃ ξεῖ σὺν τῷ ῥοδίνῳ. ὡς ὃ νύκτων πόνος ἐστὶ
 καὶ ψύξις ὅλου, πομῶ δὲ μᾶλλον ἀκρέων, τῷ κασοείῳ ξυνὲ
 αὐτῇ τῇ λιπαίνῃ, ἡ δὲ πύξις τὴν κεφαλὴν ὅτι πόνος αὐτῆς, καὶ
 τὴν ῥαχὶν χεῖρ τῷ αὐτῷ ξυνὲ λίπα ἱσχυονίῳ, ἡ γλυκύνῳ, ἡ
 παλαιῶ. ξυλχέειν ὃ καὶ τῷ χεῖρε ἀπὸ τῆς ὥμων, καὶ τῷ πόδε
 ἀπὸ τῆς βουβώνων. τοῖσι ὃ μὲντοι ὅτι τὴν κύστιν καταπονεῖν, καὶ
 ὡς νύκτων πόνος, καὶ ὡς οὐρῶν ὁδὸν κάμνουσαν. ἀτὰρ
 καὶ τῇ δριμύτητι τῆς χυμῶν ἀχθομένη. χολώδεα γὰρ τὰ
 ῥα. ἡν δὲ μέζων ὁ ἔσμος ἐστὶ, καὶ κίνδυνος σπασμοῦ, καὶ σι-
 κωνίῳ εἰς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ ἀνάλκῃς χρέεωται. ὀλίγη δὲ ἡ-
 τῶ ἡ χεῖς. ἡν δὲ καὶ φλεγμασίου τῆς ὑποχονδρίων ἔωσι, ὅτι
 πρηστικὴ καὶ φύσις, καὶ πρηστικὴ τῷ δέρματι, ἡ κοῖλον γίγνη-
 ται εἶσω εἰρυομόρου τῷ ὑποχονδρίου, ἐμβρέματα ὅτι ἐπι-
 πλάσματα, ὅσοι μοι ἐν φρενιπκοῖσι λέλεκται. Συκίη ἡ κισσα
 χρέεωται, ἡν ἀπὸ φρενιπδοῦ ἔωσι. δὴ πολυώτερον δὲ, ἡν ἀρ-
 χήν ἡ νόσος εἰς βάλλῃ. ἡν δὲ γλῶσσα μὲν γίνηται, καὶ ὅσος ἐν
 τοῖσι ὑποχονδρίοις σημαίνει, ὑπὸ ἀνάλκῃς τῇ Συκίῃ χρέεωται.

H

ἐπὶ τὴν ὅσον τὰ μήκει τῶ χρόνου κενωθήσεται τῆσι αἰσθη-
 σι, ἄλλα δ' ὑπετέτερον φέρη, τῇ κορυφῇ τ' κεφαλῇ τῶ πρὸς
 βόθρῳ· ἄλυσον γὰρ τῇ δυνάμει τὸ ἐντεῦθεν κενώον· ἄλλ' οὐ
 καὶ φύσας αἰὼν τε καὶ κάτω· φυσεῖν γὰρ Ἰναρτῶν λήθαρ-
 γος, καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἐν τῷ ὅλῳ σκηνεῖ ἀργίη, ἐκνοῖα, καὶ
 αἰψυχία· διαπνυστικὸν δὲ κίνησις, ἡ δὲ ἐκτὸς ἡσυχία· διαχρίει
 οὖν πῆξανον χλωρὸν τείβοιτα ζωὴν μὴ πρὸς τὴν ἀγωγὴν
 τε βεῖμαλλον φυσεῖν ἕως τοῖσι, καὶ τερμίνου ῥηπίης μέ-
 ρος ἐν· καὶ πυελὶ πρὸς κληπκὴν φυσεῖν· ἡ πιναρῶσι θερμοῖσι
 εἰοῖσι, τῇ χεῖρι παλαῖσις ἔακεσι, ἡ ἀπογῆν ζωὴν ὕδατι, ἐν τῇ
 ὕδατι, ἡ οἰζανον, ἡ γλῆχαν, ἡ ῥυτὴ ἐψηται· ἄλλ' οὐ καὶ φύ-
 σας, ἡ δὲ ὁκόσα πρὸς τῇ σίπῳ πίνε, τὰ πρὸς καὶ φλέγμα ἐκ
 χολὴν ἐν τοῖσι ἐντέροισι καὶ σωμαχῶ ἄλλ', ὕδατι ἐκ μὲν κρήτης
 ἐψηθὲν, δὲ καὶ μὲν τὸ κρηπικόν, οἰζανον, δριμύα μὲν, ἀνω-
 γὰ δὲ, ἀδίατον, ἄχρωσις· τὰ δὲ μὲν τοῖσι φυσεῖν καὶ οὐραν
 καταβῆκε καὶ· ἡν ὅσον χέρων καὶ κεφαλῇς ἐν, κατέλειον
 πίπσκειν δραχμῆς ὀλκῆς ἡμισυ, ζωὴν μὲν κρήτης κυάδοις
 τεισὶ ἐς ἡμέρας πλῆθους· ὡς ὅτι μὴ πίνῃ τὸ δὲ, ἐκτευξὶν ζυμ-
 φορῆς ζωὴν ἐλαίῳ, ἐν τῇ πῆξανον ἐκτελέσθαι κυάδοις τεισὶ, τὸ
 διπλὸν ἐς τὸ κάτω ἐντέρον ἐκτελεῖν· καὶ τὸ δὲ ἐς πλῆθους ἡμέ-
 ρας· μὲν δὲ τὸ ἐκ τοῦτε οὐ ζυμφοροῖ φύσας γὰρ ἄλλ' αἰὼν τε καὶ
 κάτω· μετ' ἐτεροῖσι ὅτι καὶ οὐρα ἐκ κόπριον· ὡς δὲ πρὸς εἰς
 τὸ πᾶν διατέον ἡκί, ἄβρομα, ἡ δὲ κραταιὰ τὰ νύρεα γίγεται,
 καὶ τὰς ὀξίας ἐς τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν διχοῖσι, καὶ τὰς καταστά-
 σιας τ' νοῦστον βέπει· ἄριστον δὲ ἐκ τὰς ῥίνας ἐμψύσθαι· καὶ γὰρ
 καὶ τῇδε πνυμμάτων καταβῆκε κληπικὸν πιαρμῶσι· ἐκ οὐκίον π
 κύστις ἀρτῶν οὐρων, καὶ ῥίνας μύξης· πρὸς τῇ θερμῇ πρὸς
 σηνεῖ τὰ δὲ τῇδε, ἐκ τῇ δὲ πνυμμάτων πιαρμῶν κρέσσον· πεπτερος,
 ἐκ βόρου, ἑρὸς ἡου, ὑποφορείου· τὰ δὲ γὰρ ἐς πλῆθος πρὸς πλῆθος
 ἡ δὲ πυμάτιω διζὶν ἀπηνέα, καὶ τὰ κληπικὰ κεφαλῇς τε καὶ

αἰδήσιος, ἐκ περσαστρῆς ὅτι πικρότερον ἀλεαίνῃ· κεφαλῇ σι-
 δὲ καὶ ὁμῶς ξύμφορον, ὅτι πικρὰ νεῦρα πάντα ἐνθένδε φει-
 φύεται· γαστρὶ δὲ ἐνδύρων κατ' ὅσον ἰητήριον. ὁμῶς ξυμμίσχον
 πόδε τ' ἡγεραμμένων ὑνί, ἢ ὑσι, οὐκ ἄχαρι. ὡς γὰρ μῆν, μὴ
 αὐτὰ κεφαλῇ ξυμμέτρως τρεῖς· ἐς μακρὸν δὲ
 πῶς δερμὶν ὁξεία, ὅτι γαστρὶ πῶς ῥίνα περσαστρῆς· ὅσμαι δρι-
 μύαι μὲν ἐς αἰδήσιον, ἐς δὲ ὡς ἀμιν ὅτι δερμαί· ὅκοιτον αὐτὸ τὸ κα-
 τ' ὅσον, ἢ δύμωρα, ἢ γλήχων, ἢ δύμος, χλωρα, ἢ ξηρα δει-
 θέντα ὅξεί. δριμέων φαρμάκων χρήσιες καὶ τῶν ποδῶν, καὶ
 γαστρῶν. ὅλη ὅτι ἔσω ὁξεία· ὡς δὲ δάκρυον ἐκ περσαστρῆς
 ὅτι αἰμφοῖν γὰρ χεῖρος ληθαργικῶς ἐς τὰ λῆψιν καὶ ἐν γαστρῇ
 σιν. τὰ περσαστρῆς μὲν ὡς καὶ κνίδη μαστίζον τὰ σκέλεα. περσι-
 ζουσα γὰρ ἢ ἄχνη, οὐκ ἐς πολλὸν μὲν διαρκεί, ἀλυσιν δὲ ὁξεί-
 ζισμὸν καὶ πόνον ἐν δίδοι. μετεῖως δὲ ἐρεθίζει τὴν παροιδί-
 σκει, καὶ δερμασίῳ περσαστρῆς καλεῖται. ὡς ὅτι μᾶλλον ἐπελήσκει
 τὰ δὲ τοὶ γίνεσθαι, λημνίσιδος, ἢ δὲ δι' ὁρμῆς ὡς ξυμμίσχον
 γαστρὶ καὶ χεῖρ· ὅτι σκίλλης ὡς καὶ λεπίοις ἐκ τῆς γαστρῆς καὶ
 δὲ ἀπομάζαντα ὅτι μελέων τὸ ἐλαϊώδες· ἀδνηκτον γὰρ πᾶν
 δριμύ ξυμμίσχον, ἢ μὴ φαρμακῶδες· ἢ κωφίνω, ἢ γαστρῇ
 νω, ἢ σκυωνίω. ὡς δὲ ὅτι πούτοις ἐπὶ βαδὺ καὶ ἰσχυρῶς, σι-
 κνὸν καὶ ἄχνη ξυμμίσχον ὅτι ἐξεί ῥίψαντα, σινήπιος ὅτι μᾶλλον ξυμ-
 μίσχοντα· ὡς δὲ δριμύ ὅτι τὸ ἐπίπλασμα, καὶ ὡς ἐρυθή-
 ματα ἐντεῦξον, ὡς δὲ οἰδαλενθῆναι· εἰ κίνδυνος δὲ
 φλυκταίνωσις δὲ βρωμάτων, ξυμμίσχον ἐπάρειν τὸ ἐπίπλα-
 σμα, κατ' ὅσον μὴ πούτων ξυμμίσχον. τὰ δὲ μὲν ὡς, ἐς τὸ ὡς
 δὲ δὲ νεκρῶδες αὐτῶν καὶ ἐς πάντα χαίρον, πλὴν τῆς ἐσβο-
 λῆσι ὅτι παρ' ὅσον μὲν δὲ ἀναφέρει μὲν ἢ δὲ πῶς αἰδήσιον,
 βάρος μὲν πούτων τῆς κεφαλῆς, καὶ ἢ χεῖρος, ἢ βόμπος ἢ, καὶ
 δὲ τὸ σόματος ἢ φλέγμα, μαστίζον τὰ περσαστρῆς ἐς μᾶ-
 σιν διδόντα, ὡς ξυμμίσχον ἀποπύοι· ἐπειτα δὲ αὐτῆς ἀσα-

φίδος ἀγρίης, κόκκου τῆς κνίδος, πάντων δὲ μάλιστα σινή-
πιος, ὅπῃ τὸ ξυνήθες, ἀτὰρ ἡδὲ ὅπῃ τῶν ὀμῶν μάλλον πόδε
φλεγμάτων ἀφ' ὧν κινῆται κατὰ πῆλιν ἐκόν, ἰκανὸν μὲν τὰ ἐν
τῷ σωματι λῦσαι· διωκτὸν δὲ τὸ ὑπερβαίνειν, καὶ φύ-
σαι ἀγαθὴν. καὶ γὰρ μοι κοτὲ ἐκ ξυτυχίης τὰδε ξυνέβη, κατὰ
πόιντος τῆς ἀνθρώπου καὶ γυναικὸς τῶ ἐμὲ ἀγαθὸν ὅτι διδά-
σκαλος ἢ πύρην καὶ ὅτι καὶ αὐτὸν περὶ τῶν δὲ λαβὴν γὰρ ἀπειρή.
καὶ ὅτι καὶ τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν κουρῶν τῶν ἐν χερσὶν ἢ μὴ
μέγα ἡδὲ ἀνύη, ξυρεῖν ἐς διαπνοήν· ἀτὰρ ἡδὲ ἐς φαρμά-
κων δοσιμείων καὶ σπινθῆρας, ἢ δὲ τῆς λημνίστιδος, ἢ ὑδαρῶν, ἢ θαψίν,
ἢ σίνηπι ὑγρὸν δὲ ὑδατος ξυνὸν ἄρτω διπλῶς ἐς σπύρον ἐγχεί-
σαντα, ἐμπάσσειν τῶν κεφαλῶν· φυλάττειν τὰ ὅτι ἐς ὥρην μί-
λω, δὲ καμείναι ἀπογοῖσι θερμαῖσι περὶ τῶν. οὐκ ἀνωφελὲς δὲ
τὸ λούειν ἡδὲ πάντων μὲν, ἢ τῶν γε πλείων καὶ καμείων τῶ ἐς
τῶν νοῦτον λελουμένων. τῆς δὲ νωθεῖας μερούσης, ὅπῃ τὸ αἰ-
ώρης χέρος, καὶ τῆς ψυχῆς, καὶ πάσης περὶ σπινθῆρας.

ΜΑΡΑΣΜΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ, κεφ. γ.

Τοῖσι δὲ μὲν καὶ μαρασμὸς ἐστίν, ἀρῆξάν τε αὖτον, ἴοντα
ὅπῃ λουβρὰ καὶ κινήσις. μαρασμοῦ μὲν καὶ γὰρ αἰνιτή-
ειον, καὶ θρόμβος, καὶ ἀλεῖναι, καὶ ὑπερβαίνειν, καὶ κύστιν
παρῆναι· ἀτὰρ ἡδὲ κατὰ τοὺς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
γὰρ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
καμειώτερον τε καὶ ἀμειώτερον πίνειν τε καὶ χεῖρα δαίειν, καὶ ἐς τὸ
ἐντερον ἐνείναι· τῆς δὲ γυναικὸς, ὅποια τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἀπὸ ὑστέρης γίγνεται, ἐν τοῖσι γυναικείοις λελῆζεται.

ΘΕΡΑΠ. ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ. 117
 ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟ ΠΛΗΞΗΣ,
 κεφ. δ.

ΑΠΟ ΠΛΗΞΗΣ ΙΣΧΥΡΗ ΜΕΡΕΙΝ. ἅπαντα γὰρ ἔασι νεκρώδεις,
 ὡς ὁ νοσήτων γραφὸς ἦ, τοῖσι τῶν ζώοντες τὸ πάθος.
 οὐ γὰρ περιγίγνονται τῶν μετέπειτα τῶ κακοῦ, καὶ τῇ τῆς ἡλι-
 κίας ξυμφορῇ. ὅπως δὲ πεκμυρτέα τὰ μετέπειτα, πρὸθεν μοι
 λέλεκται. ὡς δὲ νεηνίας, ἀδελφὴς ἀποπληξίῃ πέλει, ἰηδαι μὲν
 οὐ ρήιδον, περιῆδαι δὲ ὦν. ἰσθρῶπον μὲν ὦν ἰητήριον, ὡς
 μεγάλῳ πάθει μέγα βοήθημα φλεβοτομῇ, ὡς μὴ τις ἐς ἀ-
 μύρτω λῶ εἴη τῷ πλήθει. δυσέκμυρτον δὲ τὸ μέτρον. ὡς δὲ
 γὰρ σμικρὰ πλέον ἀφέλης, πρὸς ἀπέπνιζας τὸν ἀνθρώπον. ἐς
 γὰρ τὸ ζῶντος τοῖσι, καὶ τὸ σμικρὸν αἷμα διωατώτατον, καὶ ἡ
 ἀλὴν τῆς ζωῆς τῷ σκηνέος καὶ τῆς ἐσθῆς ἐόν. ὡς τε μείον τῶ
 αἰπῆς, ὅθεν μέγα ὦνισας δὲ μεγάλου ἄκεος. ἐπὶ γὰρ ἡ αἰπὴ
 μίμνη κρέσσον δὲ ἐς τὸ ἐλαστον ἀμύρταίν. ὡς γὰρ καὶ δοκῇ μὲν
 ἐνδέειν, χρεῖται δὲ ζῆνες ὑποφάσιες γίγνοιτο, αὐτῶς ἐπανα-
 λάμνεν πλὴν φλέβα. τὰ μνεν δὲ πλὴν ἐν τῷ κοίλῳ τῷ ἀλκῶνος,
 θυροὺς γὰρ ἡ δὲ ἐν τῷ λαβῇ. ζῶντε κμάρεται δὲ ἐν τῇ σμικρῇ
 ἀποπληξίῃ καὶ τὰ πάρετα μέρεα, εἰ ἐπὶ ἀρῖστερα, ἡ δεξιά ἢ
 πάρεσις. ἀπὸ γὰρ τῶ ὑγιῶν ὡς ἔπος εἰπῆν, τὴν ἀφαίρεσιν χρεῖ
 ποιεῖν. τῇ δὲ γὰρ τὸ αἷμα θυροῦν. τῇ δὲ ὡς ἡ παροχέυσις ἀπὸ
 τῶν σιναιρῶν. ὡς μὲν ὦν ἀνδρὶ φανερῆς πρὸς φάσιος ἀπὸ πη-
 κτοὶ γίγνεται, ὡς δὲ χρεῖ συλλογίζεσθαι ἀμφὶ τῆς ἀφαρέσεως.
 ὡς δὲ ἀπὸ πληγῆς, ἡ καταφορῆς, ἡ πέσιος ξυμβῆ, χρεῖ ἀνα-
 εδήεσθαι. μετεξείεροισι δὲ πῶς μῦνον εἰς ἄκεσι ἡ δὲ ζῶν
 ἡρκεσεν. ὡς δὲ μὴ δοκῇ τὰ μνεν φλέβα, φύξιος πολλῆς καὶ
 νάρκης, καὶ ἀνασθῆτος ἀμφιχούσης τὸν ἀνθρώπον, ὑποκλι-
 ζῶν ἐς κένωσιν τῷ πλήθει τῶν ἐν τοῖσι ἐντέροισι. τὰ πολλὰ γὰρ
 ὑπὸ ἀδιδραχίας ὡς οἰνοφλυγίας πρὸς πληγῆς γίγνεται. ὡς

εἰς τὴν ἀνίστασιν τῶν τῶν κεφαλὴν ἀμφοτέρων χυμῶν·
 ἔστω δὲ τὸ κλύσμα δριμύ, ὥστε φλεγμάτων καὶ χολῆς ἀζωγὸν,
 ὡς μὴ νίτρου ἔχον μούνον, ἀλλὰ ὥστε δύσφορβιον, ὅσον ὁ λκῆς τε
 ὠβόλον, ἐς τὸ δὲ ξυμῆτες πληθὺς τῶν κλύσματος· καὶ κολοκυν-
 δίδος τὸ ἐν τῷ· ἢ κενταυρίου τῆς κόμης ἀφεψήματος εἰς ἑ-
 λαμον, ἢ ὕδωρ, ἄριστον δὲ κλύσμα καὶ τὸ τοῖόνδε, ὃ μάλιστα τῷ ξυ-
 νήθῃ πῆξανον ξυμὶ λίπαϊ ἐψηθῆν, καὶ θερμίνου τῷ δέν-
 δρεος τῆς ῥηπίνης, καὶ ἀλῶν ἀντὶ νίτρου, καὶ ὕδατος ἐψημα-
 τος ὥστε ἢν ἐκ τῶνδε μικρὸν ἀνέχρηται ὁ ἀνθρώπος, ἢ κινεόμε-
 νος τοῖσι πυρεποῖσι, ἢ αἰσθανόμενος ἀπὸ τῆς ἀμαθιότητος, ἢ
 θύσφουζι γήμοιο, ἢ ὅπως τὸ παρῶντων θύσιμον ἢ, θύελπιν
 καὶ ἑμμεναι, ἢ δὲ ἀρήξιν ὑπολμότερον. κρατύναντα ὦν με-
 σηγὶ τῶν δυνάμιν, τῆς ἱερῆς τῆ καθαρτηρίου διδόναι νήσει,
 μάλιστ' αὖτὸ τὸ πᾶν τῆς πόσιος· εἰ δὲ κάλυμα ἢ δυνάμεις ἔοι,
 ἐς τὸ ἡμῶν ζυμὶ μελικρήτω, ὥστε κινεῖν αὐτὸ ἐν δίφρῳ ἐντέντα
 ἀνὰ κλίπιν, ἀτρέμα μὲν αἰωροῦσιν τῶν φερόντων, διὰ ναπαῖ
 οντα δὲ ξυμῆτες διὰ τὸ ἄκοπον· καὶ μὴ ἢ γαστὴρ ὑρόως ὕ-
 ποφέρει, δέχεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὕδωρ ἢ μελικρήτον πιπίσκειν, ὅσον
 κυάστις δύο· ἢ δὲ καὶ ναυπὶ μὲν ἔλη ὅπῃ τῆσι καθάρσει, μὴ
 ἀποβέπειν· ἢ τε ἐνταῖς ἐς ἐξήγησιν ἔχῃ τὸ ζώπυρον, ὥστε ὁ τῶν
 φλεγμάτων ἐμπερὶ τῶν αἰπύλων τῶν νούσου ἀγῆ· αἰσθήσις ὥστε κα-
 φαλῆς, ὥστε νύδρων καθαρτήριον, ἢ ἱερὴ τὸ φάρμακον· ἀμφὶ μὲν
 ὦν κενώσις πωπίνης τῶν ἀρχῶν, αἷλις· ὅλοι ὥστε καὶ τὸν ἀνθρώ-
 πον ἐρείοισι εἰλίζαντα, καταιονεῖν λίπαϊ Κυκωνίῳ, ἢ Γλυκίνῳ
 παλαιῷ, ἢ ὅδεϊ ἐκάστω, ἢ ξυμὶ πάντεσι συμμεμιγμένοισι· ἄρι-
 στον δὲ κρητὸν μικρὸν ἐντήκειν, ἐς πᾶχος τῶν ὀψιφάτων· ποιεῖν δὲ
 καὶ δυνάτωτέρῳ τῶνδε ἐμπαύσειν ὥστε καὶ νίτρου καὶ πεπέρους·
 ἔστω ὥστε λεπτὰ σιδήρεντα κρησέρη· μέγα δὲ ἐς δυνάμιν ἢ πα-
 ρέντων καὶ τὸ καστέριον καὶ ὀψιμμά, ξυμὶ πνι λίπαϊ τῶν φρημῶν.
 πολλὸν ὥστε δυνάτωτερον, ὥστε πιπίσκειν ξυμὶ μελικρήτω· τὸ ὥστε πλῆ

ἥτος, ὁκόσον ὅπῃ ληθαργικῶν ἴσμεν. ζῶντα μαίρεσθαι δὲ καὶ
 πλὴν ἡλικίῳ, καὶ πλὴν γῶμῳ τῷ νοσέοντος, εἰ πῖν ἔς πλὺ
 νας ἡμέρας ἐπιμοῖς. ἔτι δὲ τὰ χρίσματα κρέσσοντα τῷ πύξι-
 ος, δι' ὁποῖον εἶναι καὶ διωαπώπερα. οὐτε γὰρ περιρρέειν ἐς τὸ
 τῶν σρωμάτων αἴχρος· ἀχρησεν γὰρ τοῖσι κάμνοισι τὸ τοῖονδε,
 ἡ περιρρέειν τῷ σκηνεῖ, ἔς τ' αὖ ζῶντα κέῖτα ὑπὸ τῆς ἀλέ-
 ης ἀνέπνευσι δὴ καὶ τὸ αἶδον αὐτῶν ὀνίσι. περιρρέει γὰρ ἡ
 πύξις. ὅλη ὅ ἀλειφάτων μὲν, ὁκόσα μοι λέλεκται· ζῶν αὐ-
 τόισι δὲ κατὰ εἶδος, ῥηπὴν περμίνδου τῷ δένδρεος, λι' ὁποῖον,
 λιμνισίδος, πυρέθρου ἴσα, πεπύρεος, χαλβάνης ἐς ἡμῶν
 ζῶν ἡ τῶν αἰγυπίων πεπλάσιον, κηροῦ ὁκόσον ἐς σύστασιν
 ὑγρῶν. πολλὸν δὲ τοῦτέων φαρμακίη ποικιλοτέρη, καὶ πλέον καὶ
 ἰδίῃ λέλεκται. ὅπῃ πλάσματα τῇ σκληρίῃσι, καὶ τῇ πύξιν-
 σεσι τῶν μερέων, ὅπῃ τῶν ὅλην δὲ, λίνου σπέρμα, τῇ λινῇ, ἀλφι-
 τον κρίττον, μέλι, ἔλαιον, ἔνθα πύξανον, ἡ δὴν δον ἐξέσθαι, ἀλ-
 γαῖνης ῥίζα κοπίσας, τὴν μελικρήνῃ τῶν ἡμῶν, ὡς κηροῦ δὴ
 γλυέσθαι· ἔσθαι δὲ δι' ἀφείας καὶ περσινείας τῇ ζύστασι. ἡν μὲν ὧν
 ἄπυροι ἔωσι ἐπὶ, ἡ σμικρὸν ὅπῃ πυρεταγῶσι, τὰ δὲ χρὴ πύξιν-
 σιν, οὐκ ἀλεξίζοντα τῆς δέρμης. ἡν ὅπῃ πυρετοῖ ὁξέες ἔωσι, τὴν
 ἡ δὴν νοῦτος σμικροτέρη τῇ δὲ φαίνεται, τὴν ἐς πὸν κίνδυνον
 οἷδε ξύλεπύξιν, περὶ τοῖς δὲ χρὴ πλὴν δῖαιται τὴν ὅλην
 δεραπίλῳ ἀρμυζέσθαι. ὅφῃσι γὰρ ὧν τελέως λεπτοῖσι δι-
 πέτοισι χρέεσθαι. καὶ τῇ δι' ἀφείας περσινείας γὰρ μάλλον,
 τὴν τοῖς παροξυσμοῖς ὑποσέλλεσθαι ἐς πᾶσαν ἡβήτιν, καὶ τὴν
 ξύμπαν τοῖσι πυρετοῖσι περσινείας χρὴ. ἡν δὲ περὶ τῶν περ-
 σινείας χρὴ, καὶ πλὴν κεφαλὴν ἐν αἰπῇ ἰσχύϊ, σικύλῳ χρὴ ἐς τὸ
 ἰνίον περσινείοντα, αἰμάσσειν ἀφείδως. καὶ γὰρ φλεβοτομίας
 οἰνῇσι μάλλον, τὴν τῶν δυνάμειας οὐκ ἀφαιρεί. περσινείας δὲ
 μεσηγὺ τῶν ἀμολαλῶν κουφλῶν ὑγρῶν ἐς ἀντίσπασιν τῶν
 ἐν τῇ ἰνίῳ παρελύθη καὶ κατὰ ποσιν, ἡ δὴ μὲν καὶ ἀποπλῆ

κποισι ἄλλαρ' ὅτι θνητῆς, ἡς τὴν πλὴν τῆς ἑσθῆς κατὰ ποσιν,
 ἔς τὴν πλὴν φαρμάκων πάροδον. οὐ γὰρ ἄσθῆς καὶ λιμὸς
 κίνδυνος μόνον, ἀλλὰ καὶ βηχὸς καὶ διςπνοίης, καὶ πνίξιος. καὶ
 γὰρ καὶ ἐσχέθη πρὸς εἰς τὸ σῶμα ὑγρὸν σίπιν, ἔς τὴν ἀρτηρίαν
 ὑπορρέει, οὐτε γὰρ παλαιῶν ζυμπιπνόντων ἐς τὸν ὠσμὸν
 τὸ σίπιν, οὐτε τῆς ὀπίσσω πείδος ἐκίχουσης ἐς τὴν ἐαυτῆς ἐ-
 δρην, ἢ πρὸς ὀπίσσω ἀρτηρίας πέφυκε. χρὴ ὦν μελίκριτον ἢ
 χυλὸν ἐλχέσθαι μυστρίῃ μακρῇ ὑπεραίροντα ὑπὲρ τῆς ἀρτηρίας
 ἐς τὸν σῶμα χεῖν. πόδε γὰρ ἐπὶ ἐς κατὰ ποσιν ὑπορρέει.
 εἰ δ' ὀνοσέων ἐς ὀλεθρον εἴη ὕστατον, ὃ δὲ αὐχλὺ ζῶν τῇ αἵα
 ποτὶ πηγνυται, τὸν δὲ τὸν αὐχένα, καὶ τὸν ἀνθρεῶνα θερ-
 μάσμασι χεῖν τὴν καὶ πυελῶν. ματαιόπονοι δὲ ἔσθῃσι, ὁ-
 κόσοι συκίην ἐς τὴν ἀνθρεῶνα παροσβάλλουσι, ἐς δὲ ῥύτιτα τῆς
 σωμαίου. οὐ γὰρ διασάσιος χεῖς ἐς ἐνθεσιν τῆς ἑσθῆς, ἀλλὰ
 ζυμπιπνός ἐς κατὰ ποσιν. παροσάσας δὲ σικύν, καὶ κα-
 τὰ ποσιν δέλη, ὀπίσσω τῇ ἀποσάσι τὴν καὶ ἀνθρεῶνα ἐπανιέναι
 δέχεται ἐς τὴν παροσάσιν τῆς κατὰ ποσιν. παρὸς δὲ τούτοι-
 σι πλὴν ἀρτηρίαν πληροῦν ἐς κίνδυνον ἀποπνίξιος. ἀλλ' οὐδὲ
 εἰ ἐνθα ἔσθῃ παρὸς βρόχου θῆς, ἀρτῆς μύες γὰρ καὶ νδύρα,
 καὶ ἰέοντες, καὶ φλέβες, ὀπίσσω παρὸς αὐτῶν. κύστις δὲ
 καὶ τὸ χαλαρὸν ἀγχοῦ, ἀλλοτε μὲν ἐς ἐκκρίσιν παρῆται, ἔ-
 σθῃ παρὸς αἰεὶ ἐόντα πλήρεια. κύστις δὲ καὶ ἐς ὄγκον μέ-
 γιστον αἰρέται. ἀλλοτε δὲ εἰς καθόξιν αὐτῶν. διαρρέει γὰρ τὰ
 παρὸς, ὡς δὲ ἀφύχων. ἐνθα ὦν ἐς ῥύτι πλὴν κύστιν τὰ κατε-
 πηλὸν ὀργάνῳ οὐκ ὀπλομον χρέεσται. κίνδυνος γὰρ σφακε-
 λίσθῃ τῇ κύστει, ἢ δὲ σπασμὸν διδόναι τὰ ἀνθρώπων. ὑπο-
 κλύζειν δὲ μὴ πολλὰ πλήθει τὸν χυλόν, κρέσσον. καὶ ἐκκο-
 παρῇ τὸ ἐντερον, παρὸς ἐνθα ζῶν ἐλαίῳ κατόρειον. ἐλπίς
 δὲ μούνη καὶ παύτων ὁμοῦ τῶν παρῶν, καὶ ἰδίῃ τῶν μερέων, ἢ ἡς
 ἑλαμον ἐκίχης. ὃ δὲ ἑσθῇ αὐτῆς, ὡς τοῖσι χρόνιοις ἐρήσει.

ΤΗΣ ὀπληθίης ὀλεθρίῃ μὴ ἡ παρὰ πῶς κατάπλωσις, ἡ δὲ
 ξέως εἰς βδομήν ἢ νοῦτος. ἔκτεινε γὰρ κοτε καὶ ἡμέρη
 μὴ. κινδυνώδεις δὲ καὶ οἱ ἐν τῇσι παροξυσμοῖς.
 δὲ τὰ δὲ μὲν ἂν καὶ ἐν τῇσι ὀξέσι καταχέραται ἡ ὀπλη-
 θίη. ἡ δὲ ἐς μελέτω μὲν ἡ καὶ τοῦ κακοῦ ἄνθρωπος, ἡ δὲ
 νοῦτος ἀπορίξ ἐμφῦσα ἔχεται, οὐ χροῖνι κοῦνον γίγνεται, ἀλ-
 λά μεπεξείροισι αἰωνίη. ἡ γὰρ παρὰ βδομήν πλὴν ἀκμῇ
 τῆς ἡλικίης, ξυγχεῖται καὶ ξυναπθνήσκει. ὁκόσα μὲν
 ὦν ὡς χροῖνι βεῖνι πῆλαια, ἐν τῇσι χροῖνοισι λελύξετα. ὁκό-
 σα δὲ ἐς τὸ ἄχρος τοῦ ὀλεθροῦ παρηκίεα, τῶν δὲ τὰ πλεῖστα
 μὲν ἐπὶ τῇσι ἀπὸ πηκτικῶσι λέλεκται, φλεβοτομία, κλύ-
 σματα, χεῖσιες, συκίη. τὰ δὲ γὰρ ἐς αἰέχρουν διωαπώτα-
 τα. ὁκόσα δὲ ἰδὲ καταπλώσιος ἀκμῇ, τὰ δὲ νῦν φεάσω.
 παθῶσι μὲν ὦν οἷσι ἐκ δὲ φθορῆς, ἢ ἐκ ψίξιος ἰχυρῆς,
 ἀξυμῆτες τὸ πάθος, ἢ μετὰ τὴν πύων, ἢ φλέγματος, ἢ δαῖμον
 χυμῶδ' ἰνός, ὀνησίον. πῆλαια δὲ ἰεῖν μύρω δευτέριον, ναυπῆλαι
 ἐρεθίζει ἀτὰρ καὶ τὸ ἰεῖν οὐκ ἄχρι πασῶν εἰς πλὴν τῇ
 παλαιάμιν χρίσιν. ξυμπέζειν δὲ πλὴν λαγόνια παρὰ ξέως
 ἐπὶ γαστέρα ἐκκερεμῆς παρὰ βδομήντα τὸ παθῶν. πόδε γὰρ τὸ
 γῆμα παρὰ ξέως ἐμπεπνῆσιν. ἡ δὲ καὶ παρὰ τῇσι ἡ δὲ παρὰ ξέως
 τῇσι κατὰ πλὴν γαστῆρ, ἢ τὴν χεῖρα καὶ τὰ σκέλεα ρίπνεται,
 ἢ ξυμπαπνῆσιν οἱ ὦψ, ψηλαφίη ξυμπαπνῆσιν λιπαῖμα λυάσ-
 σιν. ἀπιδύνην τὴν τῆς ὀψίος τὰ δὲ παρὰ ξέως. παρὰ ξέως δὲ δια-
 κρῆσιν, ὡς μὴ διασρέφῃ τὰ ἡτῆα. τὰ ψυχρὰ πλεῖστα εἰ-
 οισι παλαιῶσι παρὰ ξέως τὴν χεῖρα, διαχειρῆν ἢ τὴν ἑδρῇ μύσιν
 ξυμπαπνῆσιν ἢ ξυμπαπνῆσιν ἢ ξυμπαπνῆσιν ἢ ξυμπαπνῆσιν
 διαπνῆσιν παρὰ ξέως ἢ ξυμπαπνῆσιν. τὰ δὲ γὰρ φύσιν ἀγαθὰ φύσιν

δὲ διζύιοι τῆς δὲ τῆς νούσου παῖδες· ἢν δὲ καταπίειν
 δυνάμεται, δίδοναι τῷ δὲ ποτ' φαρμάκου, καρδαμόμου μέ-
 ρος ἓν· χαλκοῦ κερ. α. τὰ δὲ ξυνὸν μελικρήτι πιπίσκειν· ἢ γὰρ
 ἐξήμεσαν ξυνὸν τοῖσι ἐν ᾧ σιμάχῳ πιέζουσι, ἢ ὑπὸ πλάτῃ ἢ γα-
 στήρ· ἀρίστην δ' ἐκλεγεῖται καὶ πόδε, καὶ καρδαμόμου, καὶ ζιγίππου,
 καὶ ὑσώπου τῆς κόμης ἴσα, ἰεῖδος τῆς ῥίζης μέρος α., ξυνὸν νί-
 βου διπλασίῳ, πεπέρους ἐς τεῖπον, μέλι τ' φουράσαντα ὁμοῦ
 τὰ πάντα, διασήσαντα τὴν γῆυν ἐς τὸ σωμα εἰσχεῖν, ἀτὰρ καὶ
 ἐπὶ περσώλειον τῶν παλαιδμήων, ὅπως καταπίοιεν. τὰ δὲ μέ-
 ῶν, παιδίοισι· τοῖσι δὲ νεηνίοισι, καὶ τὰ δὲ ζύμφορα· ἀτὰρ ἐπὶ
 φάρμακα δυνάτωπερα ἐς ἐμπερὶ αἰρέεσθαι, ναρκίτου βολ-
 τοῖς, ζιγίππου καὶ ὑσώπου ἴσα, καὶ χαλκοῦ καὶ πεπέρους, μύρνης
 τῶν περσέων ἐς ἡμισυ, ξυνὸν μὲν φουράσαντα δίδοναι· τὰ
 δὲ μὲν ᾧ ἐς αὐτὴν παροξυσμοῦ· τὰ δ' ἐς λύσιν ποτ' το-
 σήματος, ἐν τοῖσι χρονίοισι λελεῖται.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΕΤΑΝΟΥ, κεφ. ε.

Νῦν μάλα χρὴ κοίτῃ μαλακῇ, διαφεία, λείω, περσώ-
 λειά, θερμῶν ἐμμεναι. ἀπινέα γὰρ καὶ σκληρὰ, καὶ πταινό-
 μωρα τὰ νούσα ὑπὸ τῆς νούσου γίγνεται· ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα
 παῦν καρφαλέον καὶ τῆς χυρῆς πεπταται, τὰ περσώλεια
 βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ὀπτημύει· ὀφθαλμοὶ δὲ
 ἀπινέες ἐν δέδνητο· ἀτὰρ καὶ τὰ ἄρθρα ξυνδεδέται οὐ
 κινδύμωρα τῇ τᾶσι· ἔστω δὲ καὶ ὁ οἶκος ἀλεεινός· καὶ ἢν θέρε-
 ρος ἢ, μὴ μέλει δρώτων ἢ ἐκλύστος· ἐς συγκοπὴν γὰρ ἢ νού-
 σος ῥέπει καὶ ἢ μὴδὲ ἐς τὰ ὄντα τὰ μεγάλα ἀκτα μέλλειν.
 οὐ γὰρ καὶ ῥος ἀμβολῆς· εἴτε ὦν δὴ ψῆξιν, αἰδύ φανερῆς
 περσώπος γῆλοις πέτακος, εἴτε ἐπὶ τρώματι, εἴτε ἐπὶ ἀμ-
 βλώσει γυναικός, φλέβα τὴν ἐπὶ ἀγκῶνι τᾶμνειν· περσώ-
 λειά, θερμῶν ἐμμεναι.

διουρόν καὶ πλὴν πίεσιν τῷ βραχίονος ἐν τῇ ὀπιθέσει, ὡς εἰς
 αἵματιν ἔχει, καὶ πλὴν πρὸς, ὡς διαφείως καὶ ῥηιδίως γινώ-
 σκεται. Ἐὰν δὲ γὰρ πασμάτων παροκλήσεις· καὶ ἐσάπαξ ἀφαίρειν
 διμείβως, μὴ μέλει λειπιδυμίας καὶ περὶ ψήξιος· μὴ δὲ
 ἐπ' ἀσπίδος ἔη. ψυχρὸν καὶ ξηρὸν λιμός. διδόναι ὡς ῥηιδίως
 τὸ παχέος ἀκρηπτερόν, καὶ πρὸς αἵματιν χυλὸς ξυμῆσι. Ἐ-
 δε γὰρ καὶ παρὰ δυνάμει εἰς ἐκθλίψιν ἀπονόματα καὶ σωματῶν
 εἰς κατὰ ποσιν λεία καὶ ῥήματα, ἔς ἐς μάλ' αἵματιν κοιλίης μαλα-
 κώτατα, καὶ εἰς δυνάμειν δυνατώτατα· τὸ δὲ ξύμπαν σκῆ-
 νος ἐρείοις κατεπλήρωτο δυνάμεισι ἡγαῖω Γλυκύνω, ἡ κροκί-
 νω, ἐν οἷς ἡ λιθανώπης, ἡ κόνυζα, ἡ ἀρτεμισίη ἐνέφηται. καὶ τὰ
 πάντα θερμά εἰς δυνάμειν καὶ εἰς διζίν ἐσώ· χεῖρ δὲ τῷ δια-
 τῆς λημνίστοδος, ἔς διφορβίαν, καὶ νίτς, καὶ πυρέθρου ἀλείμματα
 πρὸς ἐσθλὴν δὲ τοῖς δὲ ἔκαστοις συχρόν· οὐδὲ καὶ τοῖς πένον-
 τας ξυλλαμβάνειν τοῖς ἐρείοις, ἔς χεῖρ καὶ τὰ παρ' οἷς καὶ
 ἀντιρεῶνα. τὰ δὲ γὰρ μάλισα πάσῃ τὴν δυνάμει καὶ τείνῃ. πυ-
 ρεῖν δὲ κούφοις θερμάσμασι πένοντας, ἔς κύστιν, μὲν οἷσι
 ἔχεισι κέγχρον πεφωγμένον, ἡ κύστις βοῶν ἐλαίου θερμὸς ἡ
 μὲν πρὸς, ὡς εἰς πλάτος ὀπκένεται τῷ πυρεθρῶν χω-
 εῖων. ἐβρίστατό κοπε ἀνάγκη πυρεθρῶν κεφαλῶν, ἡ ἀσφα-
 λές μὲν ἀσθῆσεις, νύκτοι δὲ ἀγρόν. τὰς δὲ μὲν γὰρ ὁμί-
 χλης ἐπαναφορῶν ἀνίσι ἀτμῶν· πύμπλησι δὲ τὰ νύκτα.
 καὶ οὐδὲν ὅτι τῶν τῶν πυρεθρῶν ὡς ἀσφαλεστάτω χεῖρ ἔσται, καὶ
 ὕλη μὴ σφόδρα βαρυόδωμι· ἀλλὰ ὕλη μὲν ἐσώ ἐλαίον τὸ
 ἐν κύστι ἀκνισον, ἐν διπλῇ ἐγχείῳ ἐφθάν, ἡ ἄλλες λεπτοὶ
 ἐν τῷ μὲν σπῆν. κίχρος γὰρ καὶ λίνου σπέρμα διαφεία μὲν,
 ἀτμῶν δὲ καὶ βαρυόδωμι. ἔστος δὲ πυρεθρῶν. ὑποπετάσ-
 δει τοῖς πένονσι ὑπὸ τοῖς τὰ πυρεθρῶν, ἀχρὶ τῆς κορυφῆς
 παρὰ τῶν τῶν ὀπκένεται μὴ παρὰ τῶν τῶν. τὸ δὲ γὰρ τὸ χω-
 εῖον, ἀπάσης μὲν τῆς ἀσθῆσις ὅτι κενόν, ἔς ἀπὸ τῶν τῶν αἵ-

ἀφέσεις ὠφελίης τε καὶ βλάβος· ὡς δὲ ὑπεπλάσσειν δὲ τοῖς
 τέτοντας, ὅρθιον ἔσω τὸ ἰνίον. ἀνωτέρω γὰρ εἰ θῆης, πλὴν κεφα-
 λῶν πλήσας ἀτμῶν τῶ λίνε τῶ σπέρματος καὶ τῆς τήλεως.
 ὅτι ὅττις ὑπεπλάσσει ἀγαθὸν ἢ συκίην εἰς τὸ ἰνίον τῆς ἐσχ-
 ος ἐκατέρωθεν· ἔσω δὲ φειδὼ πολλὴ τῆς φλογός. ὁ δὲ λυγρὸν
 γὰρ καὶ σπασμαδὲς τῶν χιλέων τῆς συκίης ἢ ἀμφιβλασις.
 χεῖρ ὡς ἐς δηρὸν ἔλκειν, καὶ μαλθακῶς μᾶλλον, ἢ ἀδρόον ἐν
 ὀλίγῳ χεῖρ. ὡς δὲ γὰρ αὐτοὶ κυρτωθῇ τὸ χεῖρ ἄπο τῆς, ὁ-
 πῶρ ὑπεπλάσσειν χεῖρ. τέκνον δὲ τοῖς αἰμάξις τῆς συμ-
 μετείης, ἢ δυνάμεις γινέσθω. τὰ δὲ μὲν ὡς τῶν αἰδὲ ἐλκείων
 τεταίων τὰ ἄλλα. ὡς δὲ ὑπεπλάσσειν σπασμὸς γινέσθω, ὅλε-
 θριον μὲν καὶ δυσέκτιστον· ἀρήξιν δὲ χεῖρ. μετεξέτεροι τε γὰρ
 ἐκ τῶν αἰδὲ ἐσώθησαν. χεῖρ ὡς πρὸς τῇ ἐμῇ ἰητείῃ, καὶ τὰ
 ἔλκεα ἴηται, πύξις θερμανόντων ἄσπερ λελέκται, καὶ
 πυρεῖ καὶ ὑπεπλάσσειν, φαρμάκοις τε ὅκοστα ρηϊδίως θερ-
 μαίνει τε καὶ πλὸν πύξις πύον. ξηρὰ γὰρ ὑπεπλάσσειν τὰ
 ἔλκεα. ἔσω ὡς λιθαινωτὸς τῆς μαίνης, καὶ πολίου τῆς κόμης,
 καὶ ρηϊνῆς ἀπὸ τερμίνου, καὶ πίπτους τῶν δένδρεων, καὶ ἀγδαί-
 ης ρίζης, καὶ πηγάνου, καὶ κονύζης τῆς βοτάνης. τὰ δὲ χεῖρ συμ-
 μίσχιν τοῖς ὑπεπλάσσειν, τὰ μὲν τήκοντα, τὰ δὲ ἐμπλάσσειν-
 τα, τὰ δὲ ξυλὸν ἐλαίῳ πρὸς λαμνόντα. ἐν μὲν κρήτῳ δὲ πλὴν θη-
 ταίῳ κεκομμένῳ πρὸς ψῖν· ὑπεπλάσσειν ὅττις ἐλκεῖ καὶ τῶ κα-
 σορίῳ· οὐ μὲν δὲ ἢ ἐνθεν ἀλέη ὅλῳ τῶ σκλῶεϊ, ὅπῃ τὰ ρί-
 για τὰ ἀπὸ τῶν ἐλκείων κακοήθεια· ἐγχεῖν δὲ τὰς ρίνας τῶ
 κασορίῳ ξυλὸν κροκίνῳ λίπαϊ· ὅμῃ καὶ πιπίσκῃ τῶ δὲ ξυλῶ-
 χῶς ὅκοσιν ὀλκῆς τειώβολοι· ὡς δὲ πρὸς τὸ δὲ ἀπαυδή-
 σῃ ὁ σόμαχος, μεσηγὺ σιλφίου ρίζης διδόναι τῆς ὀλκῆς τὸ
 ἴσον τῶ κασορίῳ, ἢ σμύρνης τῶ σιλφίου ἡμισυ· ἅπαντα δὲ
 ξυλὸν μὲν κρήτῳ πιπίσκῃ. εἰ δὲ οὐ πρὸς ὅπῃ τῶ σιλφίου τῶ
 ἀπὸ τῶ Κυρίωνος γυῖοι, πένδε χεῖρ μὲν ἐφ' ὧ ἐνελίξεται

ὁκόσιν ὁρόβας μέγας καλαπτεῖν διδόναι. αἵσιν γὰρ ὡςδε, ὡς
 τῷ ὑπερώϊω λάτοι παρὰ γὰρ, ἔτι τῷ ἐρυ-
 γῷ ἀπινῆς ἔτι κακοδμοῦς ἐών. ἡ δὲ μὴ δυνήται ὡςδε κα-
 ταπτεῖν, ῥυμικήτω λύσαντα διδόναι. ἀπαίτων γὰρ τῷ κα-
 ταποτῶν δυνάτωτερον, ὁκόσα πέφυκε ἀλεαίνεῖν τὴ καὶ ὑ-
 ραίνεῖν, καὶ αἰέναι τῆς πάσης, καὶ μαλθακῶσαι νύρεα. ἢν
 ὁ μὴ δὲν καταπίνωσι, ἐς τῷ ἐδρῷ ἐγχεῖν ξυνὸν ἐλαίῳ τῷ
 κασιόει. τῷ δὲ καὶ χρίειν τῷ ἐδρῷ ξυνὸν λίπαϊ ἢ ῥυμικήτω. τῷ δὲ
 ἔτι τῷ κύτῳ τέγειν τὴ καὶ χρίειν ἐς πᾶχος ξυνὸν κηρὶ τῇ-
 ξαντα. ἡ δὲ καὶ φύσας ἔτι κόπρον ἄλγιν καμρὸς ἢ, τῆς ἱερῆς
 ὁ κασπαρτείου ὁλόκῃς < δύο ξυνὸν ῥυμικήτω καὶ ἐλαίῳ ἐνιέ-
 ναι. ξυνὸν γὰρ τῷ ἄλγιν ἔτιδε, ἐπὶ καὶ τὸ ἐντερον καὶ τῷ κατὰ κοι-
 λίῳ ἐκπυεῖν. πικρίλον γὰρ καὶ θερμὸν φάρμακον, ἱερή.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΥΝΑΓΓΗΣ, κεφ. ζ.

Δοῖαί ῥυμικήτης ἔσσι ιδέα. ἢ μὲν ῥυνὸν θερμασίη καὶ με-
 γάλῃ παρῆσι τῷ παλαιδμῶν, ἔτι ὁξογκῶσι ὁξω. ἀπαρ
 ἔτι ἡ γλαῦσα καὶ ὁ γὰρ γὰρ ἐών, ἔτι πάντα τῷ τῇδε μέρεα, ἐς
 ὅγκον αἰρέται. ἢ δὲ ἐτέρη, ξυνὸν πῶσις ὅτι τυτέων, ἢ δὲ ἐς
 τὸ ἔσω πίεσις, ξυνὸν ἀγχόνῃ μέζονι, ὡς δοκέειν τῷ φλεγμα-
 σίῳ ἔσω μέχει τῆς κραδίης ἐρηρεῖσθαι. τῇ δὲ χρὴ μάλι-
 σα ὡκέως ἀρήγειν. τῇ δὲ καὶ ὡκέως ἀνήσκεισι. ἡ μὲν ὡν
 ἀπὸ κραυγῆς, καὶ οἶνοφλυγίης ἔωσι, ὑποκλύζειν αὐ-
 τῇ μὲν. δὴ καὶ διὰ τοῖς κλύσμασι, τῷ μὲν ξυνήτῃ ὡς ἄ-
 γιν κοπρώδεα. τῷ δὲ, ὡς ἀποσπᾶσθαι πὶ τῷ χυμῷ ἀπὸ
 τῷ παλαιδμῶν τὴ καὶ δώρηκος. ἔσσι ὡν δὴ καὶ μήτε ἀ-
 κρητετέρη, * καὶ κενταυρείου ἔτι ὑσώπου ἐφήματα. ἔτιδε γὰρ
 καὶ φλεγμάτων ἀγωγὰ. καὶ δὲ ἀπὸ λεπῆς διαίτης ἔω-
 σι, ἔτι μὲν φλέβα τῷ ἐπὶ ἀγχοῖν. μέζονα δὲ τῷ τῷ

μὴν χάριν, ὅπως ροιζήσῃν ἢ δὲ ἀθρόον ῥέῃ τὸ αἷμα. ὅδε γὰρ
 ὁ ῥόος, ἰκανὸς μὲν ὥς ἡκιστα θερμασίτω πρηύται· διωαπὸς δὲ
 ἀγχοῖν λῦσαι, καὶ πάντα μειῶσαι· ἐκ ἀγχοῖν δὲ καὶ μέχε-
 λεποδυμῆος ἀγχοῖν, μὴ μὲν τοὶ λεποδυμῆος· μελὶς ἐπεὶ γὰρ ζῶν
 τῇ πληγῇ· ἐξέθανον ὅτι τῇ λεποψυχῇ, ἢ δεσμοῖσι σφυρῶν
 σφίγγοντες ὑπὸ σφυρῶν ἔχοντα· αἴσιν δὲ καὶ ὑπὸ καρ-
 ποῖς ἐς πῆχας, καὶ ὑπὸ πῆχας ἐς βραχίονα· ὡς δὲ καταπί-
 νειν ῥήϊσον ἢ, ἐλατήριον διδόναι ζῶν μολιχρήτω καὶ ὀρῶν γάλα
 κίος, ὁκόσον αὐτὸ κατῆραι ἰκανὸν ἢ τὸν αἰθρωπον· ἐλατήριον
 δὲ τοῖς δὲ τῶν ἀγχοῖν κατῆραι κρέσσον· ζύμφορον δὲ καὶ
 κνέωρον ἐνάπυ· τῷδε γὰρ ἄμφω τὰς κοιτίας κατῆραι· ὅτι
 ὅτε τοῖσι μὴ ἐνδίδωσιν αἰσθησις, πρὸς τὸν οὐρανὸν αἰα-
 κλάσαιτα τὴν γλῶσσαν, τέμνει τὰς ἐν αὐτῇ φλέβας· καὶ
 αἰσθῶν καὶ πολλὸν ῥυτὴν τὸ αἷμα, τῶν ἀγχοῖν μᾶλλον αὐτὸν ὥνῃσε· τέ-
 ζιες ὅτι τοῖσι φλεγμαῖνοισι, τὰ πρῶτα μὲν εὐφραίνονται, ὅπως
 ἐς παλίσροισιν ἴωσιν αἰσθησι· ἐπειτα δὲ ὡς πῖναρ ζῶν ὑσώ-
 πω δευτέρῃ οἶνω καὶ αἰσθησι πρὸς τὸν αἰσθησι· ὅπως αἰσθησι
 αἰσθησι καὶ τὰ ὅτι πλάσματα ἵκελα τῇ πέγξει, φοίνικες ἐν οἰ-
 νῷ δευτέρῃ, λεῖοι ζῶν ῥόδοις τοῖσι πετάλοισι· ὡς ὅτι γλῶσσαν
 πρὸς μαλακὸν ἐν τῷ ὅτι πλάσμα, καὶ ἀλφίον ἐστω, ἢ λίνου
 σπέρμα, ἔπειτα, ἔπειτα, ἐς τὴν αἰσθησι μίξιν· ὡς δὲ ἐς
 πύκνιν τρέψῃ, τοῖσι θερμῶσι χρεῖσται, οἷς πρὸς καὶ ὅτι τῆς ἐπὶ
 ρις ἑνάγχις· τῆς ὡς ἐστω τὸ ἀλφίον, καὶ μάννα, καὶ ῥήϊν
 τὰ τικιὰ, καὶ πολλὰ κόμην ἐμπασέστω, καὶ πυρὶν θερμὴν ἀποχῶ-
 σι δάφνης τῆς καρποῦ ἔπειτα ὑσώπου ἐφήματι· ἐς δὲ ἐμπύκνιν
 διωαπώτατον, πελιάδων ἢ κυνῶν κόπρωσιν πρὸς πᾶσι
 λεπὴν ἀπὸ κρησέρις· δὲ καλὸν σματὰ δὲ, μολιχρήτων ζῶν φα-
 κῆς, ἢ ὑσώπου ἐφήματι, ἢ ῥόδων, ἢ φοινίκων, ἢ ὁμοῦ πάντων·
 ἐγχείρει δὲ τὸ σῶμα πᾶν μέχρι τῆς ἐστω φάρυγγος, ἀπλοῖσι μὲν
 χαλῶ μώρωι, ῥοιζῶν ὅσα πλεονέκτων, ἢ φοινίκων ἐφήματι

π· φαρμάκοισι δὲ, τῇ δὲ τῶν μύρων, ἢ καὶ τῇ θυσιασῶ, καὶ
 χυλῶ ῥοός, ἢ τῇ δὲ τῶν χελιδονίων. ὡς δὲ ἔλκεα ἐξάρων
 ἔωσι, δὲ καὶ κλύσματα τὰ δὲ καὶ αἰσθητοχυσισμοί, ὡς ὅπου αἰ-
 σθητοχυσισμοί ἐν μολυκρήτῳ, ἢ σὺκων τῶν πόνων ἐν ὕδατι, ἢ ὅπου
 τοῖς δὲ ἄμυλος δὲ δὲ ἐν μολυκρήτῳ, ἢ πῖστανης χυλῶ, ἢ βρά-
 ζου· ὅπου δὲ τῆς μεταξὺ πῶσιος συνάγκης, ἔστω ἐξ ὧ
 ἀρχὴν πάντα, καὶ ὕδατος, καὶ θερμῶ, καὶ σόδα πασαν, ὡς ἔξογκη
 ἔξω τὸ πᾶν. ἔστωσαν ὡς θερμαὶ αἱ τέγξεις, ξυλὸν πηλῶν δὲ
 αὐτῶν ἐμπασσὶν ὕδατος, καὶ ὅπου πλάσματα ξυλὸν τυπῶσι
 τὰ πᾶσι. ἀλλὰ τὸν δὲ κηρῶν ξυλὸν νίτρω δὲ σιδήρῳ πένει
 ἐς θερμασίην. θερμασίη δὲ ἢ ἐς τὰ ἔξω, τὰ τοῖα δὲ ἴηται. ἀλλὰ
 ἢ δὲ ἔξογκη ἐς τὸν αὐτὸν χεῖνα· ὅγκος δὲ πᾶσι θυμονίης ῥύεται
 ἐπαμωρδύμενος ἔξω· εἴσω δὲ τοῖσι συνάγκῃσι ὁλέθριον κα-
 κόν· ὅκοι δὲ ὡς ὁ δὲ λαβίης τῆς ὅπου τῆς συνάγκης πηλῶν δὲ
 ἀρτηρίην ἔταμον ἐς αἰσθητοχυσισμῶν, οὐμοὶ δοκέουσι περὶ τὸ πᾶν
 ῥα πιστώσασθαι. ἢ περὶ θερμασίη τῆς φλεγμασίης μέζων
 ἐκ τῶ τρώματος γίγνεται, ἢ πᾶσι πηλῶν δὲ πηλῶν, καὶ βήσ-
 σοισι· ὡς δὲ ἢ ἔξω ἐκ τῶ ὕδατος πᾶσι τὸν κίνδυνον, οὐ ξυλῶ-
 γεται τὸ βῶμας τὰ χεῖλα. ἀμφὺ γὰρ χονδρῶδες δὲ αἰσθη-
 φυτα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

κινίδα παθῶν,

κεφ. η.

Τῶν παθῶν ὅκοι ἀμφὶ πᾶσι κινίδα γίγνεται, τὰ μὲν
 ὑποτάλινει χεῖρα, δὲ οὐ τὸ παρῶντος λόγου ἢ τῶν δὲ χε-
 ρουργίη τὰ ὡς ὅξεια ἴηται. ῥηιδίως γὰρ πηλῶν, καὶ δὲ πηλῶν
 ἐνὰ τυπέων κλείνει. τοῖα δὲ μὲν τοῖσι βῶσι, ὡς καλέουσι σαφύ-
 λιν τε καὶ κινίδα. ἀμφὺ γὰρ ξυλὸν φλεγμασίη καὶ πᾶσι καὶ
 μὴ καὶ ξυλῶν, ὡς ἐς πᾶσι ἀρτηρίων ἐκρεμῖα γίγνεται.

ἴσω μὲν πᾶσι, καὶ μήκει ζωίσανται, ὡς ἐς τὴν ἄρτη-
ρίων ἐκκρεμῆα γίγνεσθαι, ἴσω μὲν πᾶσι ἀπὸ τῆς βάσιος
μέσσι ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ὁ κίων· αἴστω δὲ, ἡ σαφυλή.
τῆς δὲ γὰρ ἰχθὺς μὲν ἡ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ βάσις· ἐς δὲ τὸ ἄκρον
σπορὺν καὶ παχῆα, ξυὼ ἐρυθήματι ἢ πελιδνώσι. τῆς καὶ
σαφυλῶν ὅτι κλησιν ἔθηκε τὸ πάθος. τοῖσι ὦν χεὶρ ὡκέως ἀ-
ρήγην. ὡκιστος γὰρ ἀπὸ πνιγὸς ὁ λεῖρος. ὡ μὲν ὦν γεννίαι οἱ πε-
πνυότες ἔωσι, τᾶμνεν τὴν ἐπ' ἀγκῶνι φλέβα, ἡ δὲ ἀ-
θρόον κενόων μέζονι τῇ τομῇ. ὡς γὰρ ἀπ' ἀγκῶνις ἀπέλυσε
τῆς πνιγὸς ἡ τοιήδε ἀφαίρεσις. ὡ δὲ ὑποκλύζειν κλυσιμῶ
πρηεῖ, ἔπειτα δὲ δριμύτητος καὶ ἄμωτος, ἔστ' αὖ ἐλκῶσι π
αῶθεν ἐς μεταστάσιν. περικέκλωσαν δὲ καὶ δεσμοὶ σφίγγον-
τες ἄκροισι τοῖσι σκέλεσι ὑπὸ σφραγῶν καὶ γυνάτα, καὶ ὑπὸ
καρπῶν καὶ πήχεων ἐς βραχίονας. εἰ δὲ πῆ πνιγὸς ὅτι σφραγ-
χοι, συκίω ὅτι τὸ ἰνίον, ἡ δὲ ἐς τὸν δώρικα περὶ βλάστην,
καὶ τοῦτων ἐν τᾶμνεν ἰνὰ, πρησέειν τὰ πάντα, ὁκόσα μὲν
ἐν τῇ σφραγῇ λέλεκται. αὐτὸς γὰρ ἀμφοῖν ὁ λείθρου ἔσπερ
ἄμω καὶ τοῖσι ἐς τὸ σῶμα φαρμάκοις τοῖσι αὐτοῖσι χεῖ-
ρῶν, καὶ σὺψι, καὶ μαλθακίνοις, καὶ πυρὶ τῇ ἔξωθεν, καὶ
ὅτι πλάσματος, καὶ ἐς τὸ σῶμα ἐγχείσματα. περὶ δὲ τὸν κίονα
ἢ τὴν σαφυλῶν ἔσω σύμμα, ῥοὸς χυλὸς, μύγιπ ἢ ὑδαπ λυ-
θῖσα ἀκακία, ὑποκυσίς, γῆ σαμῆ, ἡ ληνίη, ἡ σινάπης,
ἡ δὲ ὁμφάμιον. ὡ δὲ ἐλκῶδης ἔη, κόμμι καὶ ἄμυλον δευδέν-
τα ῥόδων ἢ φοινίκων ἀφελήματι, ἔπλισαντες ἢ ἀσάρου χυ-
λὸς ὅτι δὲ τὸ κίονος ἔσω πλέον πῆ τῶν ὀνωτέρων, διὰ συμυρ-
νης τὴν καὶ κόσου, καὶ κυπέρη. ἀνέχεται γὰρ τῇ δὲ τῇ δριμύτων ὁ κίων.
ὡ δὲ ἔμπυος ὅδε ὁ χώρος γυῖται μετ' ἑτέροις, ἡ δὲ τῇ
ὑπὸ τῶν ὁστέων ἐφ' ἑαυτήν, καὶ ἐς μακρὸν φθίνοντες τὸν βίον ἐπ
λθῶνται. τῇ δὲ μὲν τοῖς ἀκακίαι ἐτέρωθεν λελῶνται.

Θ Ε Ρ Α.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 ΦΑΡΥΓΓΑ ΛΟΙΜΙΚΩΝ ΠΑΘΩΝ, κεφ. θ.

ΠΗ μὲν ξυνή καὶ τῷ δὲ πρὸς ἄλλα πάθη τὰ ἐν τοῖσι πα-
 ραισι μίσοις ἰηρεῖν, πῇ δὲ ἰδίῃ. ὅπῃ φλεγμασίη καὶ αἰσχόνη,
 κλυσμοί, φλεβοπομία, ἰέγξιες, ὀπιπλάσεις, πυρίη, διάδε-
 σμοί, συκίη, πάντα ταυτὰ χεῖρες δὲ φαρμάκων δυνάτω-
 ῖν ἔρων· οὐ γὰρ ἀβρεμέει τὰ ἔλκεα, οὐδὲ ἐγάραι γίγνεται ὀπι-
 πλάς· ἀλλὰ κῆν ἰχώρ ἀπὸ τυτέων εἶσω εἰσάξῃ, ὥκιστα μὲν ἐλ-
 κοῦται τὰ μέρη, κῆν ἀσινέα ἢ ὥκιστα δὲ εἰς τὸ εἶσω νέμεται
 καὶ κλείνει. πυρὶ μὲν ὧν καίειν τὸ πάθος ἀρωγόν, ἀλλὰ ἀξύνετον
 διὰ τὸν ἰαδμόν· φαρμάκοις δὲ πυρὶ ἰκέλοισι χρέεσθαι, ἔς τε
 πλὴν ὀπίσθιν τῆς νεμῆσος, ἀτὰρ ἡ δὲ εἰς πλὴν τῷ ἐγαρέων
 ἐκπίωσιν. ἐστὶ δὲ συπληρὴ ξυὺ μύτι, κηκίς, βαλαύσιον, ξηρὰ
 ξυὺ μελικρήτω. τοῖσι δὲ αὐτοῖς καὶ ἐμφυσῆν καλὰ μω, ἢ πλί-
 λω, ἢ καυλὰ παχεῖ, καὶ ὀπιμήκει, ὡς τῷ ἐλκεῶν διγγάνειν
 τὰ φάρμακα. ἄριστον δὲ καὶ χαλκίπης ὀπῆ, ξυὺ καδμήν λήν
 ξυὺ ὄξει· ἔσω δὲ μοίρης διπλάσιον τῆς καδμήνης, ἢ ῥίον ἢ ῥί-
 ζα ξυὺ ἱνὶ ὕδαφ. φυλάσσεσθαι ὅχι τῷ δὲ τὰς ὀπιθλίψας.
 ὕδαίνει γὰρ τὰ ἔλκεα, ἢ ὀπὶ μᾶλλον νέμεται. χεῖρ ὧν πτερω-
 τὰ ξηρὰ καταπάσσειν· τὰ δὲ ὕδα, ὕδατα ταπεινόντα, ἔς τὸν
 γὰρ γρεῶνα ἐγχεῖν. ὡς δὲ αἱ ἐγάραι ἡδη γὰρ ἀπολύονται, τὰ
 δὲ ἔλκεα ἐρυθρὰ γίγνεται, κίνδυνος τότε μάλιστα ἀσπασμοῦ.
 ὀπιξηραίνεται γὰρ ὡς ὀπίπαν τὰ ἔλκεα, καὶ τοῖσι δὲ τὰ νύ-
 ρα ξυωτείνεται. χεῖρ ὧν γάλακτι ξυὺ ἀμύλω, καὶ χυλῷ
 πλισαίνης, ἢ πτάζου, ἢ λίνου σπέρματι, ἢ τήλῳ μαλτάσ-
 σεν καὶ ὕδαίνειν. μέλι ξεπέροις δὲ καὶ ἡ κιονίς διεβρώθη,
 μέχρις ὅτε οὗ τοῦ τῆς ὑδρώης, καὶ τὰ παρίαδμα ἀχει-
 βάσιος καὶ ὀπιπλωπίδης, ἢ ὀπὶ τῇ ὠτειλῇ καταπίνειν, οὐ-
 τε στερεόν, οὔτε ὕδρην ἢ δωδεκῶ. ἀλλὰ καὶ τὸ ποτὸν αἰάκο-

πρόδρομον, ἀπέπνιγέ κοπε πὺν ἀνθρώπων λιμῶ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ,

κεφ. ι.

Οὐκ ἀμβολῆς καμρὸς ἐν πλθυρικοῖσι, οὐδ' ὑπὸ θεσίοις,
ἢ μεγάλης ἰηθείης· ὅ, τε γὰρ πυρετὸς κατόξιν ἐὼν, ἐς ὅλε-
θρον ὁρμα· ἢ τε ὁδυνή τῷ ὑπεζωκόπῃ, ζῶν ἐπὶ γὰρ ὅτι τὸ κα-
κίον· ἀτὰρ καὶ βῆχες κλονέουσιν τὴν θώρηκα· ἔτι πλὴν κεφαλῇ,
ὑπολύοισι τὰς δυνάμεις· μάλιστα μὲν ὧν αὐτῇ μὲν φλέβα
τάμνιν· ὡς δὲ ἀπὸ πλήσιος σίτων· ἔτι ποτὶν ἐν, ἐπ' ἀσπίδος
μίλῳ ἡμέρην φυλάξαντα, ἀφαιρέειν ὑπὸ ἀλκῶνος τῆς ἐν τῇ
κοίλῳ φλεβός, τὴν μὴ κατ' ἴξιν τῇσι ἐτέρησι πλθυρῇσι· κρέων
γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, τὸ δὲ πλήθος, μὴ μέλει λήποδυμνίης· πε-
ριπνθυμονίῳ γὰρ ὅτι ποιῶνται κίνδυνος, ἢν τὸ σῶμα ὅτι-
ψυχθὲν, πλὴν ψυχῇ ἐκλείπῃ· εἴσω γὰρ τὰ ὑπερὰ ζῶνται, τῆς
ἐκτὸς ἀφαιρέθεντα θέρμης τε καὶ τῆς σίος· πλθυμὸν δὲ μα-
κρὸς τε καὶ θερμὸς, ἔς ὅλην δυνάτωτατος· πλθυρῶν δὲ γὰρ
πόνημα, πλθυμὸν, ἔτι κοινὸν ἀλγέων· ἀτὰρ καὶ αἱ τῶν δὲ δια-
θέξεις, οὐ μάλιστα φερίγονται· φελεσηκῶν δὲ πλθυρῶν
ἀπὸ περιπνθυμονίης, διητέστερον· χρήν ὧν ὅτι ζυμμέτῃ τῇ
ροῇ τῷ αἵματος μεσηγὺ πὺν ἀνθρώπων ζυλλέξαντα, αὐτῆς ἀ-
φαιρέειν· εἰ μὲν δὲ ἔχοι, αὐτῇ μὲν τῆς ἐπὶ ἀνέπος μακρῆς γιγο-
μνίης· ἢν δὲ μὴ, τῆς ὑσέρης· ἢν δὲ μὴ δὲ ὁ πυρετὸς ἐν δίδῳ· τὰ
πολλὰ γὰρ μίλῳ ἡμέρῳ ὁ πυρετὸς ἴσθ' τε καὶ αὖξιν τῇ τεύτῃ
ἐν τῇ δευτέρῃ ἐπὶ ἀνέσι ἀφαιρέει, τῇ τῇ καὶ τὰ πρὸς ὀφθαλμοὺς
ὁδόν, λιπαρῶς μὲν χρίσαντα ὅλον πὺν ἀνθρώπων· ὅτι δὲ τῇ
πλθυρῇ καὶ ἔλαιον θέντα μαλθακὸν ζῶν ἀλείφασι θερμῶ,
πηγάνου, ἢ ἀνήθου ἀφεψήματος· καταιονεῖν δὲ τὸ πλθυρὸν
ὅτι μάλιστα φερίγονται, μετεξέτεροι δὲ καὶ τὸ ἀλγος, καὶ ἢ

φλεγμασίη ἐξώκειλε, ὡς δοκέειν ἡμῖν τῇδε τὸ πάθος εἶναι· τὸ
 ἡ' ὅτι τῷ ἐνδον αὐξήσις. Ἐσθῆς δὲ νῦν ὡς ἀμφὶ πάσης ἰη-
 τρείης ἔστω λόγος, ὡς μηδὲν ἐς ἀμφοτέρωθεν εἶναι. ἐν Ἐσθῇ γὰρ
 κείσεται τὰ φάρμακα· ἀτὰρ καὶ τὰ φάρμακα ἐν Ἐσθῇ· γένει
 μὲν ὦν θερμὴ καὶ ὑγρὴ, ἡ δὲ λείη ἔσται ὁμαλὴ, σμηγματώδης,
 διαλυτικὴ, λῦσαι, λεπτύναι φλέγμα διωαιδύνη. Ἐπιπὼν μὲν ὦν
 ἀπάντων πισταίνῃ περὶ κεκρίδω· ἐν ἀρχῇ μὲν εἰς χυλὸν διητη-
 μὲν, ὡς τὸ στερεὸν αὐτῆς διακεκρίδω, ξυνόμελιτι πεποιημέ-
 νη μῦνον· πισταίνῃ τὰ ξυνήτητα ἐς ἡδονὴν καὶ ποικιλίαν
 φάρμακα, ἀπέστω. νῦν γὰρ ἀρκεῖ ὁ χυλὸς μῦνος· ἰκανὴ μὲν
 ὑγρῶν καὶ θερμῶν διωαιδύνη· λῦσαι φλέγμα, καὶ σμῆξαι·
 αὐτὴ δὲ αὐτῶν μὲν ἀπόνως, ὁκόσα ἀνάγκηται χεῖν· ὑπάρχει τὸ
 ῥηϊδίως τῶν κοιλίων· περὶ σπινθῆς τὸ λείον αὐτῆς, καὶ ἐς κα-
 τάποσιν δύκολον· ἀτὰρ καὶ τὸ λίγχεσθαι θερμασίας περὶ ὑ-
 νῆ, ὑμῶν καὶ αἰσθητῶν, πεπαιγνῆ βῆχας, πάντα μαλθακώσιν. αἱ δὲ
 κριτῆς ἔασιν ἀρεταί. δευτέρῳ δὲ χώρῳ ἐχέουσιν οἱ χόνδροι, ὁ-
 λίστοις τοῖσι τῆς πισταίνης ἀγαθοὶ καὶ ἀριστοὶ ἐόντες. τὸ λίγχε-
 σθαι γὰρ, τὸ λείον, τὸ περὶ σπινθῆς ἐς κατάποσιν ξυλόν· τὰ δὲ ἄλ-
 λα πάντα μείους. πεποιηθῶσαν δὲ καὶ οἱ δὲ ἀπλοῖ ξυνόμελιτι
 μῦνον. ἀγαθοὶ τὸ καὶ τρεῖς. κακίων δὲ ἐπ' αὐτῶν ὄρυζα
 ξηρῆναι, ῥηχύναι, ὅπως ἐσιν, καὶ αἰσθητῶν πλὴν μᾶλλον ἢ ὁ-
 ρῆσαι· ἀριστος τὸ ἔστω ξηρὸς κοπεῖς, κρησέρη σέσημένιος, ὁ-
 κρητος, δύπεπλος, ξυνόμελιτι διαρκὴς Ἐσθῇ· λῦν τὸ ἡδὴ μὲν
 περὶ κηκῆ τοῦτος, περὶ τὸ σιπία ἀπυδῆκη ὠνθρωπος, πῆ-
 στήν μὲν ἐκ κριτῆς διδόντω, λείη, καὶ περὶ αὐτῶν ἀνῆθεν τὸ ἔστω, καὶ
 ἄλλες πισταίνης τὰ ὅλα, καὶ ἔλαιον λεπτὸν, ἄπιον, ἄλγιστον, ἀ-
 ῥήχων· κρέσσον δὲ ξυνόμελιτι πισταίνῃ, ὡς μὴ πολλὸν τὸ ἐλαίου
 εἶναι. καὶ γὰρ πῶν ἴσθαι τὸ ῥόφημα, καὶ τῶν κακίων τὸ ἔλαιον
 ὁλισσι. οὐδὲ γὰρ ἐμφανὲς ἐπὶ γίνεταί τῃ πλῆθι ἐφῆσι εἰς τὸν
 χυλὸν αἰαποδέν. ἔστω τὸ καὶ περὶ σπινθῆς ξυνόμελιτι τῇ κόμῃ, ἔσται ἁμῶν-

δαλα πικρά ξυνὸ τῷ χυλῷ ἐφόμῳ. ὁ πνοὸν τε γὰρ καὶ φάρμα
 κῶδες ὑπὸ τῆς δὲ γίνεται, καὶ τὰ πρῶτα βρωθῶναι ὑπὸ
 τοῦ χυλοῦ ὀνησιφόρα ἐκείνηται· ἥδη δὲ καὶ ὡσὺν καμρὸς δι' ἡ-
 λων· ὡς ὅτι ὑγρὴ ἐκ πολλῇ ἀνάγκῃ ἐστίν, οὗτος τὸ ἀπύρου ἐμπα-
 στέω καὶ νίτρου ἄριστον δὲ τῆς ἀρπύκεων ὡσὺν δοθῆναι ἐκ-
 πυρὸς ἀπύρων. ἀπὸ γὰρ τῆς μήτρης ἡ δέρμη, ὑγροτέρῃ μὲν πυ-
 ρὸς, οἰκειότερῃ δὲ τῶν νοσούντων, ὅσος ἐκ ζώου ζῶω. ὡς δὲ φλέ-
 γμα κολλῶδες ἐστὶ καὶ γλίχρον, ἐς τὰ ὡς ἐλαστον ἐγγίζειν, ἐρη-
 πίης τῆς ξηρῆς τῆς ἀπὸ πίτους ἐμπαύσκειν, ὅσος τὸ θῆον κρέσ-
 σον ἐστίν, ἐκ τῆς ἀπὸ θερμότητος ὅτι τήξεται. ἐπεὶ περὶ ὀνησιζόντων, καὶ
 ἐν ὧσιν καὶ ἐν πρῶταις, καὶ ἅπανσι τοῖσι ἐδέσμοις, καὶ ὁκόσαι
 πέπειρα ξυνωδία· κρεῶν ἀκρόποδες ἐν χυλοῖσι τακεροί, πέλει-
 αι, ἀλεκτορῶδες ἐφ' αὐτῶν ἐκείνοι, ὁπιοὶ μὲν τῶν βῆπι-
 πλόω· αὐτοὶ δὲ τυτέου, ἀκνιστοί. ἦν δὲ ἀκέρχρος ἐστίν, δοτέον ἐκ
 σαλασίων, ἢ περσίων, ὅ, πᾶσι ἄριστον ἢ χῶρη φέρη. ὡς δὲ μὴ
 ἀμυδρὰν ἢ βῆπι μὴ, μὴ δὲ σμῆχεται ἐν τῇ λεπτῇ διαίτη ὁ νο-
 σέων, χαλεπὸς ὁ πῶρης μήλων ἐφ' ὧν, ἐν ὧς πᾶσι ἢ μελικρήτω
 ἢ γάλακτι ὁπῶν. ἀφαιρέειν δὲ χρὴ τῶν λέπτων, ἐκ τῆς ἐν τῷ
 χέων ξυνὸ τοῖσι σπέρμασι· ἐφ' ὧν δὲ καὶ σῦκων. ἀπὸρ καὶ τῆς
 διήτης δοτέον, ὁκόσον δὲ ἢ ἀβλαβὴς ἢ ὁπῶρη, ἀμὰ ἐκ ὀνησιζόντων.
 ἀμφὶ μὲν ὧν βοφῆς, τὰ δὲ βῆπι δὲ ὡς πλὴν ῥῶς ἐκείνη χρὴ εἶναι
 θυμηνέντα θῆναι, λίπαι δὲ δευτέρω, ἐνθα αἰνῶν ἐψηται ἢ πῆ-
 γανον· ξυνεχὲς δὲ τυτέοισι τὸ πλὴν ῥὸν κατανοεῖν, ἢ δὲ βῆπι-
 πλάθειν παρὰ τῆς παροδῆτος παρὰ τοῖσι ξυνήτοις πλάσμα-
 σι, μελικρήτων ἐψηθέντων ξυνὸ μελικρήτων, ξυμμίσθοντα μήκωνος
 τῆς ἄρκος ἐνηψιδῆς, καὶ μάνης ἀλιτον ἐμπαύσκειν· ἦν δὲ ὑ-
 γροτέρῃ ἢ ἀνάγκῃ καὶ πολλῇ, αἶρης δὲ ἴσον, ἢ ἐρισίμου ξυμ-
 μίσθην, καὶ νίτρον ἐμπαύσκειν· ἦν δὲ μήκος ἥδη τῆς νούσου γέ-
 γνηται, καὶ τῆς ὀδυνῆς ἐκκοιδῆς, καὶ ὑγρῆς καὶ θάρσος γιγα-
 μῆς, ἐμπυον μὲν ἐλπίς τὸν ἀνθρώπον ἐσέσθαι· σὶνῆπι ὅτι ξυμ-

μίσχην καὶ κάγχρις τοῖσι δ' ἐπιπλάσματος. ἢν δὲ καὶ ψυχρῶν τῶν
 πότων εἶσθαι τοῖσι κάμνοισι ἀσθενεῖς γίγνεται, ὅξος πρὸς
 χεῖν. καὶ δὲ ἐνεργὸν ποιεῖται ἐς πολλὸν πλὴν θερμασίῳ τῶν
 ἐπιπλάσματος διαρκεῖν. κρέστων γὰρ ἡδὴ καὶ ἡ θερμότης
 τῶν ἐπιπλάσματος γεωχμῶσι. ἔσταν ὡς τὰ λείψαντα ἐν
 κυρβάσει διὰ εἰδῶν, κέγχρου, λίπαος θερμότης ἐν κύσει.
 κοῦφον δ' ἔστω πᾶν μηχανήμα πυρίης, ὡς μὴ τὰ ἀχρεῖα
 πρὸς τῶν πόνων, πόνον ἐνδιδόι. τοῖς δὲ μύτοι καὶ ἐπὶ τῇ ἐσθῇ
 χεῖται, καὶ ἐν ἐπιπλάσει τὸ ἀγρὸς. ἡδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς δὲ καὶ σκυ-
 κῆς καὶ ὁ γὰρ ὁ μὴ ἐβδόμῳ. πρὸς δὲ, μὴ
 ἐν ἐπιπλάσει. οὐ γὰρ οὐδὲ αἱ νοῦτοι, ὁκόστω πρὸς ἐβδό-
 μης ἀπαπτόισι σκυκῶ. ἔστω δὲ μεγάλη, διῖα πάντα, ἀμ-
 φιγρὸν τὸ ἀγρὸν χωρὶν ἰκανή. οὐ γὰρ εἶσθαι ἐνδιδόι τὸ ἀγρὸς, ἀλλ'
 εἰς διῖον κέχεται. ἔστω δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῇ σκυκῇ φλόξ πολλή.
 ὡς μὴ μοῦνον ἐλκύσται, ἀλλὰ καὶ ἀγρὸν πρὸς τῇ ἀποσβε-
 ρίῳ τῶ πυρός, καὶ μὴ πλὴν ἀποσβεσιν ἀποσβάντα, ἀφαιρέσει
 αἷμα, ὁκόστω δὲ ἡ διῖα παρὶν. πολλὸν δ' ἔστω πλεον ἢ εἰ
 ἀπ' ἀγρὸς πρὸς ἀπὸ τῇ ὑποχονδρίῳ ἀφαιρέσει αἷμα.
 ἐπὶ δηλοτάτῃ γὰρ ἐπὶ τῇ πλῆθει καὶ ἢ ἀπὸ σκυκῆς ὡφεί-
 λειν ἄλλες ἢ ἡ νίτρον ἐπὶ τοῖσι χεῖται, δηλὸν καὶ ἀγρὸν,
 ὡς δὲ. ἀλλὰ ἐκτεμαίρεται τὰς διῖας, ἐπὶ αἰ-
 θρώπου τὸν ἐσθῇ. καὶ γὰρ ἀλλήεις πλὴν ψυχρῶ καὶ καρπερός
 ἔν, ἐμπάσει τῶν ἀλῶν, μὴ αὐτοῖσι τοῖσι ἐλκεσι ὡς αὐτῶν
 ψαυθῇ, τῇ ὅτ' ἐπὶ ἐμπάσειν δεδευμένη τῶν λίπαϊ, ἢ δὲ ἐπὶ πε-
 τάσει τῶν χεῖται. οἱ γὰρ ἐκ τῆς σωτήξιος ἰχώρες, τῶν ἀλῶν
 εἰς ἀδὴκότεροι. πολλὸν δὲ τῶν λίπαος καταμονεῖν καὶ, ὅπως
 τῶν πρὸς ἐπὶ τῶν ἀμβλυῇ τὸ ἀγρὸς τῆς δὴξιος. δευτέρῃ ὅ-
 ἡμέρῃ, ἀετον πλὴν σκυκῶ πρὸς ἐπὶ τῶν, ὡς ἐκ τῶν τρωμα-
 των ἐλκεται πρὸς ἐπὶ τῶν. πρὸς, πολλὸν μὴ τῆς ἐπὶ πρὸς
 σκυκῆς αὐτοῖσι μῶτερον. πολλὸν δὲ τῆς διῖας φυλακῇ καὶ

περον. οὐ γὰρ αἷμα, ἢ Ἑφῆ, δηαίχωρ ἐκρέει. καὶ πῶς μὲν
 ποικυλοκρινήσας ἀμφὶ τῆς δυνάμειος ὁρήσκειν. τῇ τελευτῇ ὅ
 κηρωτὶς ξυὺ ὥ κηρωτὶς ἐκ πηγαίῳ ὑπὸ τῇ ἑπικαθάρ
 σιος τὰ πύδα δέηται, τοῖσι κηρώμασι ῥηπίνης ξυωτήκειν, ἢ
 ποδὶ θεοῦ τῷ ἀπύρου ξυμμίσθην. καὶ αὐτὴς πυρίῳ πὺ χυεῖον
 ἔχον. ὡς Ἑπὸς δὲ Λιγυῆς, ἔχον ὡς χη κεραιμεοῦ κοῦφον
 ἀρμύζον τῇ πλυρῇ, θύρῳ, ἢ πὺ χαλκεον, ὡρῶς ἐπὶ τὰ χη-
 λεα ἀμφιῶναι τοῖσι δῆλίοις. ὑποπέναι δὲ φλόγα με-
 γάλῳ ξυὺ λίπαι, ὅσος ζῶσα ἐς πολλὸν διαρκείη χρόνον. μὴ
 πελοφίγειν δὲ τὰ χηλεα πρὸς τῇ σαρκί, δηαί ἐς διαπυλὺ
 διαδοχίπς ἔσω, ὡς μὴ διασβεσθῇ τῇ πνιγί. ἐς πολλὸν δὲ
 ἐξάπλωται ἐνι. ἢ γὰρ ἐνδον ἐκείνου δέρμη, ἄριστον μὲν πυρί-
 ημα, ἀγαθὴ ὅτι περὶ κλησις ἰδρώτων. χη δὲ μὴ πῶς κατὰ
 ἰητρειῶν ὑπορῶν, ἀνδράσι μὲν ἐς τὸ ἔντερον πηγαίνον ἐ-
 λαίον ἐγχεόντα. γυναιξὶ δὲ, καὶ ἐς ὑτέρῳ. διωκεῖα δὲ τὰ
 πινόμενα καὶ κατὰ ποτὰ ἔσω, μελί κρητον ξυὺ τῇ πηγαίῳ, ἐκ
 χυλὰ πινύσας ἢ ξυνεχὲς βίωσιν, ὡς ἐν Ἑφῇ φάρμακον. ἡ
 δὲ μὴ Ἑφῆς καὶ ῥός ἐν, ἔσω δὴ π καὶ τῇ ποικίλων πινέριον
 ξυὺ μῆλιπ ἐψηπὲν ἐς σύστασιν. τὰς δὲ χη σφαίρας μέγιστος
 ὅσον κυάμου, σρογγύλας ἔσας διδόναι ὑπὸ τῇ Γλώττει ἔχον
 διαφέροντα τῇ δὲ κακίῳ, ὡς μὴ κατὰ ποτὸν, δηαί τικτὸν ἐν.
 περσινές ὅ καὶ πὺ δὲ τῆς μήκωνος ξυὺ μέλιπ ἐκ μελιλώ-
 τω φάρμακον λείον καὶ ὑπνικόν. τὰ δὲ μῆλοι καὶ περὶ τῆς ἄρ-
 ρίος, καὶ ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τῇ ὑπὸ διδόναι. ἀσπίτω δὲ, τὰ
 φαρμακώδεα, κνίδης καὶ λίνου τῷ σπέρματι, καὶ ἀμύλου, ἐκ
 κώνου τῷ κοκκαίου λείου ἐκάστου κυάδον, καὶ ἀμύλου δάλων
 τῷ πικρῶν πέντε ἐκ εἴκοσι τὸν ἀριθμόν. πόσι ὅ καὶ πεπέρως
 κόκκοι. φωχθέντα δὲ χη λεία μῆλιπ ἐς αὐτὴν ἑλκυσμα φυρῶ.
 τῇ δόσις μυστλή μῆ. ἡ δὲ ὕδα καὶ ἀπὸ πηλῶ ἀνὰ χη, σμύρ-
 νης ὀλκῆς < δύο κρόκου μῆ, πεπέρως κόκκοι δέκα πίν-

τε, μέλιτι φυρῶναι λίτρα μίη. πόδε μύρτοι ἤδη τὸ φάρμακον,
 καὶ παρὰ τῆς ἀρσίου δοτέον μυσίλης ἡμισυ. ἀγαθὸν πόδε
 ὅππῃ τοῖσι χρορίζοις, ὅτε καὶ ὀξύμυδι δίδοναι χρὴ, ἡ δὲ
 πνοα ξυεπίρη. ψυχρὸν δὲ ὕδωρ ὁκόσοι ἤνδ' ἰητρῶν τοῖσι
 πλθριπκοῖσι ἐδόσαν, οὔτε ὁκοίω λόγῳ ξυμβάλεειν ἔχω,
 οὔτε τῇ πείρῃ πισώσαμαι. εἰ γὰρ πνος ἀπὸ ψυχροῦ διηλ-
 λάζαντο τὸν κίνδυνον, οἳ δὲ μοι ἔκ ἐδοκεον (ἔϊ) πλθριπκοῖ,
 δηὰ καὶ τοῖσι παλαμοτέροισι ἰητροῖσι ἰδὲ πὶς ξυδρομῆς πλθ-
 ρίπης ἐκκλήσκετο, χολῆς ἐκκρίσις * εἰὼν ξυὼ πόνῳ πλθ-
 ροῦ ὅππῃ σμικρῷ πυρετῷ, ἢ καὶ αἰδῷ πυρετῷ. πόδε μύρτοι τὸ πά-
 ρος, οὐνομα μὲν πλθρείπδος, τὸ δὲ παρήγμα ἐκ ἰατρῶν. δηὰ καὶ
 πνθῦμά κοτε ξυνιστὰν ἐν πλθρῷ, δίψαν ἐν διδοῖ, καὶ ὀδυνῶν
 πονηρῶν, μαλθακὴν τε δέρμιν. καὶ τὸ δὲ ἐκάλεσαν. ἀνδρες
 αἰδριες πλθρίπην. ὅππῃ ἤνδ' ὡν ὕδωρ ψυχρὸν ἄκος αἰγίγιοι
 τοῦ τυγίη τοῦ χρομόρου. ἐσβέσθη μὲν αὖ τὸ δίψος, ἢ δὲ χ-
 λὴ καὶ τὸ πνθῦμα ὑπὸ πλάτῃ, καὶ διέπνυσε τὸ ἄλγος καὶ ἡ δέρ-
 μιν. ὅππῃ δὲ φλεγμασίη πλθροῦ, καὶ τοῦ ὑπεζωκόπος παρήσι,
 οὐ μόνον ὕδωρ ψυχρὸν, δηὰ καὶ αἰσπτοῦ ψυχρὸν, κακόν. ἡ
 ὡν ἐκ τῆς παρὰ δὲν ἰητρῆς παρὰ γίγνων) οἱ πλθριπκοῖ, ἐπὶ δὲ
 βραχέα βήστωσι, καὶ δέρμιν ὅμοτε καὶ ὅμοτε ἴαται, ἀπεύδην
 χρὴ δὲ λυεῖν τὰδε. ἢ γὰρ ὑπεροφας πείρει τὰ εἰκαταλιμ-
 πανόμυα, ἢ ἐς ἐμπύησιν στρέπεται.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ, ὁξέων νούσων θεραπευτικὸν βιβλίον δεύτερον.

Θεραπεία πνύμονος,	κεφ. α.
Θεραπεία αἵματος ἀναρχῆς,	κεφ. β.
Θεραπεία καρδιακῶν,	κεφ. γ.
Θεραπεία χολέρας,	κεφ. δ.
Θεραπεία εἰλεού,	κεφ. ε.
Θεραπεία τῆς καὶ τὸ ἥπαρ ὁξέων παθῶν,	κεφ. ς.
Θεραπεία νωπαίας φλεβός, καὶ ἀρτηρίας ὁξείας νού- σου,	κεφ. ζ.
Θεραπεία τῆς καὶ τοῖς νεφροῖς ὁξείας νούσου,	κεφ. η.
Θεραπεία τῆς καὶ τῶν κύσιν ὁξέων παθῶν,	κεφ. θ.
Θεραπεία ὑστερικῆς πνιγῆς,	κεφ. ι.
Θεραπεία ἀτυελήσεως,	κεφ. ια.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΝΕΥΜΟΝΙΗΣ,

κεφ. α.

Ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ καίρον κακὸν φλε-
γμασὴ καὶ πρησις τοῦ πνύμον-
ος, ἐφ' οἷσι πνίξις ὀλιγοχρονίη καὶ
ὧν ἀντίξοα, ἢ δὲ ὠκεία ἐμμεναι
τὰ ἀλξήματα. Ἰαμεν αὐτὰ κα-
ταῖς ἐπ' αἰσῶν φλέβας· εἴτ' ἀμ-
φω ἅμα ἐπὶ δέξια καὶ ἀριστερῇ
μᾶλλον, ἢ ἐκ μίης μέζονος· ὡς
ἀφ' ἑκατέρης τῆς χώρας τοῦ πνύμονος ἡ ἀντίσπασις τῆς ὑ-
γρᾶς ἐν, μὴ μέσῃ λεποθυμίας· πρὸς πρησὶν γὰρ τῇ πνιγῇ
ἡ λεποθυμία· ὅθεν καὶ σμικρὸν ἀναπνύσῃ, ἐπιχόντα

χη τὴν ροὴν αἵδης ἀφαιρέειν. ἢν γὰρ δὲ αἵματος αἰ πορφα-
 σεις ἔωσι, αὐτὴν τὴν αἰπὴν ἢ φλεβοπμὴν ἄλξ· ἢν τε φλέ-
 γμα, ἢ ἀφρὸς, ἢ τι δῆλον ὅτι ὑγρὰν πορήσῃ, αἰ ὅτι φλεβῶν κε-
 νώσεις διρυτέρῳ τὴν τῷ πνύμενος ποιεῖσι χάρῳ ἐς διό-
 δον τῆς αἰαπνοῆς. χη δὲ καὶ κάτω ἄλξιν ὑγρὰ καὶ φύσας, ὅτι
 μὲν φλεβοπμὴς διαχρίοντα τὴν ἑδρῶν λίτρω, μὲν πη-
 γανῶ, ῥηπνὴ τῇ ἀπὸ τῆς θερμίνδου τῇ ὑγρῇ· αὐτὴ δὲ τῆς φλε-
 βοπμὴς, εἰ μέζων ἢ κώλσις ἔοι, ὑπεκλύζειν χυλὰ δριμύτι,
 ὅτι σὶ μὲν πορὸς τῇ λίτρω· ἢ ῥηπνὴ δὲ τῆς θερμίνδου ξυὼ τῇ
 μὲν πηγανόν δὲ ἐν τῇ ἐλαίῳ, καὶ ὕδατον ἐν τῇ ὕδατι ἐψη-
 σείντα, καὶ κολοκύντης δὲ τῆς ἀγρίας αἰ σόρκεος αἰ εἰσὼ ἐψησεί-
 σαι ξυὼ ὕδατι, ἄρισται· συνίαι κοῦφαι ἐς τὰ μετὰ φρενα καὶ τῇ
 ῥωπνι, ἔστω ὑποχόνδρια πάντα ζύμφοροι. ἡ δὲ πῶς ὁ δαίρηξ
 δὲ σόρκος ἐστὶν, ὅπως μὴ ἀμφὶ τοῖσι ὁσέοισι τὸ δέρμα ἢ Κυκίη
 ἀμφιθλάσσι ἐρείδουσα, καὶ τὰ δὲ πορφορῶν. ἢν γὰρ πάντα
 τῇ ὅμας τὰ τε ὑγρὰ ἐφέλκονται, ἔστω πνύμα ἔστω ὑταίνη-
 ται, οἱ σὶ πορ ὁ πνύμων πνίγεται, αἰ αἰπνύσις ἀρὶ γίγνεται τῷ
 κακοῦ. πάντα γὰρ πλιορκέειν χη τὴν πορπνύμονίῳ. ἀτὰρ
 μὴ δὲ ὅτι δὲ ὅμας ὡφελουῶντων φαρμάκων ὑπορρῶν μὴ
 δέν. ἔλκει γὰρ ὁ πνύμων ἔστω ὑγρὴ ὑγρὴν, καὶ ἢν νοσῇ. φαρ-
 μάκων διδόναι ὧν, ὅκοσα λεπτιώει τὰ ὑγρὰ ἐς διαπνοὴν, ἢ δὲ
 ὀλιγὰ καὶ ὀρρα ἐς ἀναρρογίαν τεύξει· πνίειν μὲν ἐς τὰχος
 τῆς ὡφελείας, λίτρον ξυὼ ὕδατι ἐψηματι, ἢ ὀσμῶ ξυὼ
 ὅξει, καὶ μὲν πη, ἢ σίνηπι ὑγρὸν ξυὼ μελικρήτω ἐμπάσσειν δὲ
 ἐκάτω καὶ τῆς ἰεῖδος τῇ ῥίζης, καὶ πεπέριος δὲ πολυμῶν· ἀτὰρ καὶ
 τὰ δὲ ξηρὰ σήσαντα ξυὼ μέλιτι διδόναι. ἢν δὲ αὔπνοι ἔωσι
 δὲ ὑμέρης, ἢ δὲ ἐξηγηρᾶσι πάνυχοι, δέος μὴ ὁ αἰθρω-
 πος μαιῇ, καὶ πικίλω φαρμάκων ὑπνωτικῶν χηρός, ἢν μὴ π
 ἐνδιδῶ ἢ νοσῶς, ὅπως καὶ τὴν ἑλαππεῖν ὁ ὅτι φαρμάκων
 χαρὸς εὐνάσῃ. τὰ πολλὰ γὰρ γίγνεται καρώδεα. ἢν δὲ ἐν αἰ-

μὴ τῆς πιγρῆς, καὶ ὑπὸ τῆς ὀλέθρου φάρμακον διδῶς, θανά-
 πυ αὐτῆς ὡς τῶν τοῖσι δημότῃσι αἵπες. καὶ δὲ καὶ τὰ σπία
 ἱκελα ἐμμεναί, δριμέα, λεπτά, διαλυπκα παχῆος, σμηγμα
 πώδεα· λαχάνων πωρῶσιν, ἢ κορωτόποις, ἢ κινδῶν, ἢ κράμβη ἐν
 ὅξει ἐψηθεῖσα· αὐστηρὸν δὲ, πλισάνης ὀχυλὸς τῆς ὀειρανίου, ἢ
 ὑσώπου πωρῶσιν λαβῶν, ἢ δὲ πεπέρσιος, καὶ λίτρου πλείον αὐτῇ
 τῆς ἀλῶν· χοιδοῖ· ξυμμελικήτω καὶ τεφθοῖ· ἄφυστα δὲ πάν-
 τα ἐν τῇ ἐψηθεῖσῃ. κακὸν γὰρ πνύμονι καὶ σιφύσσι. οἷτος
 πτόν, ἢ ἄπυροι ἔωσι, μὴ πολλοὶ π τῆς σύψιος ἔχον. πυκνω-
 κόν γὰρ θωμάτων ἢ σύψιος. καὶ τῇ τυτέοισι ἀραγοῦν μὲν τὰ μέ-
 ρεα μάλλον· πολλὸν δὲ ἀρῶν τὰ πύελα· τὸ ξύμπαν δὲ, ὀλίγον
 ἔσω ποτὶν· πνύμοι γὰρ πύξις κακὸν, οὐτεκεν πνύμων ἀπὸ
 σωμαχου ἔλκε καὶ κοιλίης. θώρηξ δὲ ἐσκεπάσθω εἰλείοισι ξυμ-
 λίπαι καὶ λίπῳ, ἢ ἀλσί. ἄριστον δὲ χρίσμα, τὸ διὰ τῆς λημνίστι-
 δος· σίνηπι ξηρὸν, ξυμ κηρωτῇ ὑγρῇ, καὶ τὸ ξύμπαν ὅλῳ ἀρῶν,
 καὶ ὑγρῇ, ἔθερμασίην, καὶ πνύμα. ἀρήρηξ ὁ σπρησις· δρι-
 μέων, χρίσις, ἄκρων δὲ σμῶς. τὰ δὲ μὲν τοῖσι ποιεόντι, ἢ μὴ
 εἶκη ἢ νοῦστος, ἀνέλπιστος ὁ ἀνθρώπος.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΑ- γωγῆς, κεφ. β.

Πᾶσαι δὲ αἱ ἀναγωγῆς αἵματος ἐκ ἀνθρώπου, οὐ ποτὶ τῶ-
 που μοῦνον, ἀλλ' ἐκ ῥήξιος ἢ ὀξείας βρώσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ ἀναι-
 σις φέρη· οὐδ' ἀπὸ θώρηκος, ἢ πνύμονος, ἢ σωμαχου, ἢ
 ἡπατος, ἢ κινδυνωδέων· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κεφαλῆς ἢ ἀσπτε-
 ρῆρι. αἷματος γὰρ ἡ φορὴ· αἷμα δὲ πάντων τῶν φη· πάντων δὲ
 θέρμη, πάντων δὲ χροίη· καὶ φοβερόν μ' εἶδεν ὀξείας σωματος
 ὀκωσῶν ῥέον· κακὸν δὲ, ἀπὸ σπλάγχνου καλεῖται· κα-
 κὸν δὲ, ἀπὸ ῥήξιος καὶ ὀξείας βρώσεως. καὶ ὡς τὸ ἴδιον ἔχει

θεος ζυωεπίχην μάλλον ἀρήξει τα. καὶ παρῶτον μὲν ψυχρόπρον
 αἵρέεσθαι ἢ ἔρα εἰς αἰσθητοῦ, σηκόν ὅτι πιδόν, κλίνῳ ἐδραῖ-
 λω ὅπως μὴ δὲν σίηται. ἐρεθιστικὸν γὰρ αἱ σίσεις. κοίτη δὲ σε-
 ρεῖ, μὴ κάρτα εἰκοῦσα, μὴ δὲ βαθεῖα, ἀθερμυς. ὀρθιον δὲ τὸ
 γῆμα. ἡσυχίη λαλῆς ἢ δὲ ἀκουσμάτων. ψυχῆς ἀταραξίη,
 δὴ θυμῆ. πάγχυ δὲ τοῖσι τοῦτέοις ζυωομδρτίει δυσελπίσιν.
 πῆς γὰρ ἐμέων αἷμα, θάνατον ἢ ὀρῶ δέει. ἡ δὲ ὦν πολὺ αἱ-
 μοι καὶ ὅτι φλεβοὶ ἔωσι, ὅτι πάσῃ ἰδέη ἀναγωγῆς τᾶμνεν
 φλέβα. ἡ δὲ γὰρ ἐκρήξιος, ἢ δὲ ἐρῶστος, δὴ ἄρμοςτος φλεβο-
 πμῆ, ἡ δὲ ἐπ' ἀραιώσι, δέος μὴ ἀπορρήξῃ τὸ πλῆθος. τᾶμνεν
 δὲ πλὴν ἐπ' ἀγῶνι καί λω. ὅρῶν τε γὰρ τὸ αἷμα τῆς δὲ καὶ κα-
 ταράζεσθαι ῥηϊδίη, καὶ εἰς πλῆθυναι ἡμέρας ῥέειν ἀπνέως
 δὴ σμυς. ὅτι πᾶσι δὲ πάντων ὡς ἔπος εἰπῆν ἡμῶν καμείων
 σπλάγχων ὁδὸς ἡ δὲ αἷματος. ἡ δὲ ἀνωτέρη τῆς δὲ δὴ δὲ,
 ἀποχίδες ἔασι μῆς τῆς ἀπὸ τῆς βραχίονος ἀμφω. ὡς περὶ εὐ-
 δέναι μέζον ἢ αἰωτέρω τῆς μέζης εἰς ὄνησιν ἰχθ. αἰδριες γὰρ
 ἡ δὲ ἀποχίδων, ὅσοι σμαχῶ καὶ ἡ παπ ζυωῖσαν πλὴν αἰω-
 ἡ δὲ ἀπὸ πνύμονος ῥέει, τᾶμνεν τῆς ἀριστερῆς χάρος πλὴν
 μέσιν δακτύλων μικροῦ τε καὶ παρῶν μέσου. πλὴν δὲ γὰρ ἡμῶν
 ἰητῆς ὦν μετ' ἐξέπροι δοκίμοις ὅτι πλῆθος κραίνειν ἀτὰρ καὶ
 ἡ δὲ ἡμῶν ἐπ' ἀγῶνι τῆς κάτω ὅτι ἡ ἀπόχισις. τῇ ὦν πλέονι
 παρῶς πεισὶ δακτύλοις, καὶ μὴ ἐπ' ἀγῶνι τᾶμνοι πῆς αὐτέην.
 μείζων γὰρ τῇ δὲ καὶ ὅρῶς. τὸ ζύμπαν μὲν ὦν παρῶσω λειπο-
 θυμῆς ὅτι πρὸν ἀτὰρ μὴ δὲ πολλὸν ἀφαιρέειν. ἰκαλὴ γὰρ καὶ
 ἡ αἱμορραγίη γυῶσαι τ' αὐτὸν. ζυνεχὲς δὲ καὶ ἀπὸ σμικρῆς
 ἀφαιρέσιος ἐπαφαιρέειν, καὶ αὐτῇ μὲν, δὲ τῆς ὑστεραίης, δὲ ὅτι
 τῆς δμῆς ὑστερῆς. ἡν δὲ ὁ ἀδενέων ἰχθὺς καὶ λείψαιμος ἔη,
 μὴ τᾶμνεν φλέβα. τᾶ δὲ μὲν ὦν ἀμφὶ ἀφαιρέσιος αἷματος.
 ἀρήξει δὲ δὲ δέσμοις ἀκροῖς πιδῶν μὲν ὑπὸρ (φουρα, δὲ γούνα
 τα. χάρων δὲ ὑπὸρ καρπὶ καὶ βραχίονα. ταινίη πλατεῖη, ὅπως

ἢ διάσφυξις κραταιὴ μὲν ἢ, ἄλλος δὲ μὴ φέρη· τοῖσι δ' αἰ-
 μορραίοισι χωρίοισι ἐπιβήμεν χεῖρ, ἔειπα μὲν πινόνετα οἰ-
 σὺ πάσῃ τῇ οἴῳ· τέρψην δὲ χυμῶ, οἶνω αὐστηρῶ, καὶ ῥοδί-
 νῳ, ἢ μωρίνῳ λίπαϊ. ἢν δὲ ξυνεπείγῃ ἢ αἰμορραγίῃ, αὐτὴ μὲν
 ἢ ἐρίων, ἀπὸ γοισι χεῖρεσθαι· ὅξει δὲ αὐτὴ τῷ οἶνου. ὑπαλ-
 φέσθω δ' ἢ μωρίνῳ τὸ χωρίον· ὅπῃ πᾶσι δὲ τοῖσι ἀπὸ γοισι τῇ
 ἀκακίῃς, ἢ ὑποκυσίδος ξηρῶν ἢ χυλῶν, ἢ κὺ ἀλόης. ἄρε-
 σον δὲ κὺ τὸ ὁμφάκιον ὅξει λυθῆν· ἢν δὲ ἢ τέρψις ἄσπερον ἢ
 δίεφορον, ἐμπλάστοισι χεῖρεσθαι. καὶ γὰρ τὸ δέρμα περὶ-
 νοιοι, καὶ οἷον τῇ χερὶ κρατέοισι· ἀτὰρ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶν
 ψύξαι κὺ ξηρῆσαι δυνατώταται· μωρία δὲ ἐς ἄλλοις ὁμῶς
 πύρην ἑασίπισται· ἄρεσαι δὲ ὁκόσαι ὅξος ἴχθους κὺ ἰπίνης φύλ-
 λων χυλόν, ἢ δὲ ἐς ἀσφαλτον, ἐς ἰόν, ἐς τυπηρίων, κὺ λιβαίω-
 τῶν, καὶ σμύρνην, κὺ χαλκὸν κεκαυμῶν, κὺ λεπίδα, ἐς ὁκόσαι
 τοιαῦτα δὲ ὅπῃ τοῖσι ἐμπλάστοισι, ἢ ἔειπα τὰ πινόνετα, ἢ οἱ (πρό-
 γει ἐν βραχέϊ δὲ θυθέντες ὅξει· ἢν δὲ πλωταίνουσιν ἢ ἐμπλά-
 στῶν μὴ φέρωσι, ἐπιθέτω ποιεῖν· φοίνικες οἱ πίνονες ἐν
 οἶνῳ ἰσχυρῶ αὐστηρῶ δὲ θυθέντες, ἐς μάζαν τεύχονται· ἔπειτα
 ἀκακίῃ ἐμπλάσεται λείη, κὺ σίδηρον ἐγχεσθῆντα δ' ἐς τὸν χυλόν,
 καὶ τὸ θώρηκος ἢ τῆς. ἄλφιστα οἶνω ἢ ὅξει δὲ θυθέντα, ἢ δὲ φα-
 κῆς ἄλιτον λεπτὸν, κρησέρη σποσμένον, κρησὶν ῥοδίνῳ μύρω
 αἰαλαμβανόντα ἡθύναι· μίσχην δὲ κὺ συμφύτου τῇς ῥί-
 ζης σποσμένης. Ἄλλο. βραβύλων ἀγρίων ῥίζας ἐψαίνων
 ὅξει, κὺ τεύχοντα ἐς μάζαν, πῶς μίσχην ῥόδου κὺ κόμμιος,
 ἐς μωρίνης βραχὺ. τῷ δὲ μύρω γὰρ ὁμῶς ἄλλοις συμμίσχην,
 ὅπως αὐτῷ ἰσχύος τῇς ἢ φαρμάκων κὺ πρὸς σπινθῆς κὺ ὁσμῆτος
 δέηται· χεῖρ γὰρ ἐς τοῖσι κάμνοισι χεῖρεσθαι. τὰ δὲ μύρα ἐκλὸς
 κατὰ ἄκην· ἢ δὲ τῷ δὲ καμνωτέρη ἰσχύος, ἐν τοῖσι ποπῖσι κὺ κα-
 ταποπῖσι κέεπτι, ὡς ἄγχις τῷ πετρωμύρων εἶναι τὰ φάρ-
 μακα· τελευτὴ δὲ τυπίων ἢ ἰδέη, ἢ τῷ ὁχτοῖς τῷ ῥοδῷ δέηται

πάσσειν, ὁλκῆς τελώβολον ἐς κνώσους τῶ ὕστερον τρεῖς ἢ τέ-
 σδρας· ὅπῃ δὲ τῇσι δὲ θρώσει πότε ὅλως ἐν ἐκείνῃ εὐψιν ἐμ-
 ποιέειν ἐς πάρον τῶ διδρύνοντος αἵματος, καὶ τοῖσι δὲ χολοῖ-
 σι ὅκτος ἀπὸ πολλοῦ τῶ βρώματος μύωσιν αἱ φλέβες· ὅμῃ δὲ
 τῶ πινόμῃρα ἐς κραταιά, διωατὰ ποιῆσαι πάρον· χυλὸν ὦν
 κοιλίου ζυῶ ὅξει, ἡ δὲ λαγυρὶ θαμνός, ἡ νεβρός, ἡ ἐ-
 εἴφου, μὴ πολλὸν δὲ διδόναι· ἐκτείνε γὰρ κοτε τυτέων πὶ τῷ
 πλήθει· ὅμῃ δὲ τῶ μὲν χυλὸς τῶ κοιλίου, μὴ μείον μὲν ἡμι-
 κνώσων ἐς τρεῖς τῶ ὅξυκρήπου· τῆς δὲ ταμνοῦ, ὁβολοὶ μὲν
 τρεῖς, τὸ δὲ πλείον ὁβολοὶ δὲ· ἐς δὲ τὰ τοιάδε εἶδεα τῆς
 φορῆς, καὶ γῆ ἀρίστη σαμία, καὶ ἐρετειαί, καὶ ἀσὴρ κάρτα λυ-
 κός, ἡ σινάπτις, καὶ σφραγίς ἡ λημνίη· πυτέων δὲ ὁλκῆς σα-
 θυμὸς τὸ μείον, καὶ τρεῖς δὲ τὸ πλείον, ζυῶ πρὶ τῷ ἐψή-
 μῳ φοινίκων, ἡ κεραπίων ἐδαδύμων, ἡ ῥίζων βάτων· ἡν δὲ
 τρηχυνῆται ἡ ἀρτηρία, καὶ ὅπῃ τῷ δὲ βήσῃ, σιραίω τῷ κρήπῃ ἐμ-
 πάσσειν τὰ δὲ· ἄλλος ἐς λείωσιν ἀρτηρίας καὶ ἄμυλος ζυῶ
 τοῖσι δευθεῖς· ζυῶ γὰρ τῷ λείω καὶ τὸ παχερόν γὰρ· ἡν μὲν ὦν ζυῶ
 νεπείρη ἡ φορὴ, ἀπαξ τῆς ἡμέρας πρὸς τῆς πρὸς ὁδὸς δο-
 τέον· ἡν δὲ μὴ, καὶ δὲς ἡ τείπον ἐς πλὴν ἐσπέρην· ἐκ δὲ τῷ φαρ-
 μακῶν καὶ καταποτὰ πιέειν ξηρῶν ἐν μύγῃ ἐφθῶ ἐς σύστα-
 σιν, κηκίς λειν· ἄλλος δὲ ἡ ῥοὸς ἐς τὰ ὄψα, γίγδορτα, καὶ ὁ ὁ-
 ξυλαπάδου καρπός, καὶ ἰδίη ἐκάσου καὶ ζυῶ ἡ· τὰ δὲ μύρτοι
 καὶ ὑπὸ τῇ γλώσῃ ἔχῃ ἐς τὸ διλυεκέες τῶ ἡν τῆς ζῆτος· ἀπὸ
 καὶ κόμμι ζυῶ τῷ φυτῷ, καὶ πρῶτον, τῆς ἀκάνθης τὸ δά-
 κρυον· ποικίλων δὲ φαρμάκων, μωρίη μὲν ἡ πείρη, ποικίλαι
 δὲ καὶ χρήσιες τοχίσκων τῶ δὲ τῆς αἰγυπίας ἀκάνθης, καὶ ἐπὶ
 ρου δὲ ἡλέκτρου, καὶ ὅμου τῷ κροκόδεος, ὡς ἡ σκυλασὴ
 ἰδίη λείκελαι· ἀνθὺ μὲν ὦν πυρέτῳ, ἀπαντα τολμείν ὅπῃ
 τοῖσι φαρμάκοις, καὶ πολλὰ καὶ πολλάκις διδόντα· ὡς δὲ ὅπῃ
 πυρεταίνουσι· τὰ πολλὰ καὶ τῆσι φλεγμασίησι τῷ χρωτῷ

γίνονται πυρετοί· μήτε αθρόον ἔχειν πλὴν φορῶν, μήτε ἐν τοῖ-
 σι παροξυσμοῖσι φάρμακα πιπίσκειν· πολλοὶ γὰρ ὑπὸ πυρε-
 τῶν θάσσον ὀλυνται, ἢ ὑπὸ τῆς τοῦ αἵματος φορῆς. Τροφαὶ
 ποικίλαι, καὶ πλὴν ἰδέλω ὁκοῖα τὰ φάρμακα· ἀτὰρ καὶ τὰ
 φάρμακα ἐν τροφῇ. οὐτε γὰρ ἐπὶ μὴ μούνη ἅπαντα δύρειν τὰ
 τροφῆς ἀγαθὰ δύπρον· οὐτε γὰρ μὴ οὐ μούνη ἐς ἰηβείην
 ἀρῆν, μὴ μούνη χεῖρεσθαι διὰ τὸν κόρον ρηίδιον· καὶ γὰρ καὶ
 ποικίλα εἴκειν· ἡ δὲ ἀπὸ τροφῶν γίγνεται· ἔσω ὧν εὐφουσα
 καὶ ἐς διύαμιν ψύχουσα· ἀτὰρ ἡ δὲ ἐς δίξιν. θέρμη γὰρ αἵμα-
 τος περικληπῆς· χόνδροι πλυτοί, ὄρυζα ἐς ὀξύκρητον· γὰρ δὲ τὸ
 ὄξος βῆχας ἐμποιέη, φοινίκων ἐψήμα, ἄρτος ὀπίος κατὰ ξη-
 ρος κοπεῖς, ἡ δὲ καὶ ἐς ἀλιτον σιτισμένους· ἐς πάντων ὧν ρό-
 φημα ξυῶ λίπαϊ, θυμῶν αἰσὶ ἡδυνθεῖσα, ῥοὸς ἐπίπα-
 σμα· ἡ δὲ ἐξ χαλκίσταδαι π κάμνοντι ἐθέλης, κορίανον ἔ-
 σω ἐς ἡδονὴν ὅτω φίλον, ἢ π τῶν οὐρηπικῶν ἡ δὲ διπνῶν
 αὐερμῆς· φακὸς ἡν μὴ ἡ αἰμῶρεσθῆν ἐπίγν, ξυῶ ἀρνογλώσ-
 σου χυλῶ· ἡ δὲ μὴ, τὸ χυλῶ ἔσω φειδῶ· οὐ γὰρ δύπεπλον,
 οὐδὲ περσινὲς ἐς γυῖσιν· χεῖρ δὲ τυτέοισι ἡκιστα πάντων δι-
 πεπλον δίδοναι· ἡν δὲ ἐξ αἰμῶρεσθῆς θάνατον ὀρρώδεη, ἐξ αἰ-
 περπὲς ἐξ δίπεπλοι· ἡ δὲ ἀπηνέα ἔσω τὰ ὄζοντα· κηκίς ὧν
 ξηρὴ, λείν περσπιπαστέω φακῶ τῶ ξηρῶ καὶ ψυχρῶ, ὡς
 ἐψήσι παχία, ξυῶ ροίης σιδίοισι ἡ κηκίδος· ἡ δὲ ἐξ ἰσ-
 αἰάτης ἐν φαρμάκῳ τροφῇ· ποτὶν δὲ τὸ ξύμπαν ὀλίγον ἔσω·
 ξηρὴ γὰρ διαίτη ὑγρὸν ἀξύμφορον· τοιάδε γὰρ εὐφαί ἐψύξαι
 ἐξ ἐθέλεις· ἡν δὲ παχυῶν καὶ αἷμα καὶ πινύμα, γάλα, καὶ ἄμυ-
 λος, καὶ χόνδροι, ἡμοτεμῆ ξυῶ ἀμύλω, ἡμοτεμῆ ξυῶ χόνδρῳ γά-
 λα· ἐς πῆξιν δὲ ἡ σύστασις, ὡς μὴ ρόφημα ὑγρὸν ἢ· ἡν δὲ
 ἐπὶ μάλλον παχυῶν ἐξ εὐφαί ἐθέλης, οἱ χόνδροι μὴ ξυῶ φοῖ-
 νισί ἐψήδωσαν· ἐς δὲ πλὴν σύστασις, ἄμυλος ἔσω, καὶ γάλα
 ἡκιστ, καὶ φάρ τὸ πυρρητικόν, παχὺ ἐὼν καὶ γλίχρον καὶ

κολλᾶδες ξυνὸν τῷ γάλακτι. ταμινοῦ δὲ τῷ ἐλείφου ὑπερίσσει
 σι ἐφίμασι προσεχέειν ἐς πῆξιν, ὅπως ὅτι γάλακτι ἐς νέε
 πύρου ξύσασιν ἴχθ. παχύπερον δὲ τυτέων, κέχρεος ἐφθός ξυνὸν
 γάλακτι ὡς τὸ φάρ, καὶ τὸ ἐπίπασον, ἡ κηκίς καὶ τὰ σίδερα.
 πεκμαίρεσθαι ὅτι τὰς ξυμμετείας ἤν' ξηραίνοντων ἢ παχυ-
 νόντων. καὶ γὰρ βηχῶδες ταῦτα, ὑπερβολῇ τε ξηρότητος μέλζε
 τέροισι προσέρρηξε τὰς φλέβας. ὡς δὲ πρήσεται μὲν, ἴχθ-
 ται δὲ τὸ αἷμα, ἐς τὰν ἀντία ἐκ προσαναγωγῆς ἢ μετεβολῆς,
 καὶ μηδὲν ἄλλαν. φιλόσοφα γὰρ ταῦτα ἐκ κακοήτεα. καὶ ὅτι σαρ-
 κοῦν ἤδη τὸν ἀνθρώπου, καὶ τὰς ὠτειλάς ἐς τὸ πηρόν ἄρην
 αἰώρης, ἢ τελεψισι μαλτακύνει, πειλόδοσι, θυμηδίσσει, ἔσθῃ
 ποικίλῃ καὶ ξυνήτῃ. ταῦτα μὲν ὦν ὡς ἐκ τῆς φορῆς τοῦ αἵματος
 τὸ βῆμα ξυμπέσῃ, καὶ ὁ χῶρος ὑγιαίνει θύακώς. ὡς δὲ ἐγ-
 καταλείπεται ἔλκος ἐκ διαπυον γίγνηται, ἐτέρης μετέτης χρε-
 ος. ἐκ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν δὲ δέχεται ἡ φορὴ. πρὸς τῆς δὲ μέντοι, ἐν
 τοῖσι χροίοις λελόξεται.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΡΔΙΑΚΩΝ, κεφ. γ.

ΕΝ συλκοπῇ, μάλα καὶ τὸν ἐν τῷ πρὸν τοῖσι ἐπιτηδεύειν.
 μέλουσιν μὲν γὰρ ὡς πρὸς γινώσκεις, ταῦτα παρόντα ἐπισ-
 συμῶς σπερμαίνονται. ἀτὰρ ἡ δὲ ἐξήλθοις αὐτὴν τῶν πρὶν
 ἡκείν. παροῦσαν δὲ οὐ ρηϊδίως διδρῆσκοις οἱ νοσηῶντες. λυ-
 σιν γὰρ τῆς φύσεως πῶς συλκοπὴν ἐλθέα. οὐ παλίσυτος ὅτι φύ-
 σις λυγίστα. πῶς δὲ ὦν μάλιστα μὲν μέλουσιν καλῶν. ὡς δὲ
 μὴ, ἄρτι ἀρχομένη. προσγινώσκεις δὲ καὶ τοῖσι, ἐν τοῖσι ἀμφὶ
 ἤν' ὁξέων νοῦστον λελεῖ μέντοι, ὅτι πῶς αἰπῶν, ἀτὰρ ἡ δὲ
 καὶ ταῖς σημήϊα ἐφραζόμεθα. καὶ σὺ μὲν γὰρ ὁ πυρετός ἀρχή.
 ὅτι ὅτι καὶ σὺ, καὶ σὺ σημήϊα, ξηρότης, ἀρσυπνία, θερμα-
 σία ἢ ἀσπλάγχνων, ὅπως ἀπὸ πυρὸς, ψυχρὰ δὲ ταῖς ὁξέω χρε-
 ος.

καὶ

καὶ πόδες ἄκροι ψυχρότατοι, ἀνάγνῃ ἐς ὀλκὴν μακρὴν. πο-
 δέοις γὰρ ψυχρὸν ἡέρα, οὐνεκ ἐκπνέοις πῦρ. σφυγμοὶ μι-
 κροί, πυκνέτατοι, βρομώδεις. ἐκ τῆς δὲ ὡν τεκμαίρομενος, ἡ δ'
 ὁκόστα μοι ἐν τοῖσι σημεῖοις λέλεκται, αὐτὰρ ἔξ ἀρχῆς ἀρήχθαι.
 ὡς ὡν μὴ πάντα κολύη, ἕξις, ἡλικίη, ὥρη, ἀψυχή τῷ ἀνθρώ-
 που, ἄμνην φλέβα· κῆν πολλὰ κολύη, εἰς δὲ πρὸς αἰεθμός ἐ-
 πίκαμρος ἢ, ὁκοῖον Γλώσσα βηχὴν τε καὶ ξηρὴν, καὶ μύαινα. εἰδε-
 ται γὰρ ἅ ἐστι πάντα σημεῖα. ζῆν τεκμαίρεσθαι ὅτι πᾶσι
 πλὴν διώαμιν, εἰ μὴ περσικὴ δὴκε ἐκ τῆς νοῖσου, πέναν τε
 καὶ διαίτης. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐνδείη μοῦνον, δηλὰ καὶ πικρὴ. ἢν δὲ
 ὑπὸ πλήθους γίγνηται συλκοπή, καὶ φλεγμασίης π' ὑποχόν-
 δριον, ἢ ἡπατος μέγα δὲ σημαίνη, οὐδὲ ἀμβολῆς χεῖρες. ἄ-
 μνην ὅτι ἐπ' ἀλκῶνι τ' καί κ' αὐτὰρ ἡ δὲ δὲ σμικρῆς πομῆς
 τ' χάσιος ἀφαίρειν, ὡς μὴ σφόδρα τῇ διωάμει ἐπιδήλον
 ἢ. ἐλέγχεται γὰρ πλὴν φύσιν τὸ ἀθρόον καὶ πολλόν τι μεῖον, ἢ δὲ ἀλ-
 λας περσάσιος ἀφαίρειν. ἢν γὰρ ἐπὶ συλκοπῇ καὶ σμικρὸν ἀ-
 μνητῇ, ῥηιδίως εἰς ἄδου τρέπει. αὐτὰρ ὡν διδόναι ὑφ' ὧν
 ἐς νεόχμωσιν τῆς διωάμιος γαίνυται γὰρ ἡ φύσις, καὶ τῇ τ'
 παλαιῶν ἀπαλλαγῇ, καὶ τῇ τῆς ποταμίων περσάσει. ὡς δὲ
 φλεβοπομίῳ μὲν ἡ διωάμιος ἀποβέπει, φλεγμασίαι δὲ ἐω-
 σι, συκίην τῇ δὲ περσάσειν, πολὺ περσάειν τῆς κρίσιος τῷ νο-
 σήματι. ἐν κρίσεισι γὰρ ἡ συλκοπή ἐπὶ τῇσι αὐτῇσι περσά-
 δοις, αἵ τε φύσις κρίνοις, αἵ τε νοῦσαι κρίνοις. κῆν γὰρ ἐς
 αἰάκην οἶνοποσίης ἡ κηδὸ ἀνθρώπου, οὐ κάρτα ἀσταλὲς ἐπὶ
 φλεγμονῇ π οἶνοποσίης. οἶνος γὰρ φλεγμαίνουσι μὲν, πίνων ἐπὶ-
 δοσις ἀφλεγμαίνουσι δὲ, φύσιος αὐξήσις. ἐπὶ περσάειν δὲ τ'
 κρίνης, περσά μῆς ἢ δὲ ὑέρης ἐπὶ πλάσιος χεῖρος, ἐς τὴν αὐξήσιν
 τ' μερέων, ἀτὰρ ἡ δὲ ἐς θυρολίῳ ἢ αἵματος μελὸς πέροις ὅτι καὶ
 ἐπὶ τῇ κρίνῃ, ἐς πλὴν δευτέρῳ ἐπὶ πλάσιν. ἔστω δὲ καὶ τῇ δὲ
 φιδῶ. κηδῶ γὰρ ὡς τῇ αἵματος τῆς ἀμετρείης καὶ ἐπὶ

τῇ συκίῃ· κλυσμῶσι δὲ ὅπῃ σκυβάλοισι παλαιῶσι μοῦνον
 χρεός· τῆς δυνάμους ὃ φείδιο· ἰέγξιες κεφαλῆς ψυχραὶ, ὁ-
 κόσαι μοι ὅπῃ φρενιπκοῖσι λελέχεται, ὅπως εὐμετεῖς ὀλί-
 γω μέζω· καθαρὸς ἦν ψυχρότερος ἐς ἀνὰ πύθον· ὅψιος
 περπωλὴ, φυτῶν, ραφῆς, ὑδάτων, ὡς ὀρῆσαι τὰ πάντα ἡδέ-
 ως· λαλιῇ τῶν παρεόντων φιλομειδῆς, ἡσυχίῃ, θυμηδία τῶν
 νοσέοντος· ὁ σμᾶ δὲ ὠδῆες, ἀβάρεις ἐς κεφαλῆς αἰάθησιν· ἀ-
 τὰρ καὶ τῶν βροχόντων ἔσωσαν ὁ σμᾶ, ἀλφίτων ξυλὸν ὕδαπ δυν-
 θέντων, ἢ ὅξει· ἄρτων θερμῶν νεοπέπλων· ὄνῳ ὃ μὴ κάρτα
 κλύζειν σῶμα, μηδ' ἄμα εἰργάζην ποτὸν θάσσον καὶ σινεχὲς ἢ τῶν
 σιδηροῖσι· ἔσθῃ αἰὰ πᾶσαι ἡμέραι κούφῃ, δὲ πέπλος, τὰ πολ-
 λά· ἱππώδης, ἡ δὲ τῆς ἡδονῆς, κῆν μικρὸν χίμων ἔη· τῶσι δὲ γὰρ τῶν
 ὀνῶν μάλλον χαλεπότεον· οὐχ ἡκιστα γὰρ τῶν σωμαχῶν ἐς ἔκλυ-
 σιν ἢ νοῦτος ἀμφύει· ἀπὸ δὲ ἢ λιμὸς, ὅδε μᾶ· ἱκανὴ γὰρ ἢ
 νοῦτος τὰ πάντα λαρύξαι· ἢν δὲ ἡκὴ μὲν ἢ δὴ ἢ παλαιοῦς ἐς
 κρίσιν, νοτὶς ὃ κληῖται καὶ μέτωπον ἰζάνῃ, τὸ ἄκρεα ψυχρὰ,
 σφιγμὸς ὃ σμικρότατος, ἢ δὲ πυκνότερος, ὁ κοῖον ἔρπων, ἀμυ-
 δρὸς τὸν τόνον, μικρὸν πᾶσα λαβεῖν χεῖρ σίτων, καὶ οἶνου ἔναρ-
 γῶς ἀπὸ δυνάμει· χεῖρ ὃ κεφαλῶν παρρησιασάδα τέγγεσι, ἢ δὲ
 πλὴν κύστιν· λέλεκται δέ μοι τὰ δὲ ἄκρεα ὅπῃ ποῖσι φρενιπκοῖ-
 σι· διδόναι δὲ οἶνου μὴ χανδόν, μηδὲ ἀδύνα· μετ' ἐξέπειροι
 δὲ πλητμονῆς ἀισμεῖν, ἀνὸρ ἐξίη τὸ καὶ ἀδρανείη ποδ' φανῆν
 τε τὸ πῆν, ἀπώλοντο· πολλοὶ δὲ καὶ δὲ σίτοισι ἐοῦσι, λελυ-
 μμένης ἢ δὴ τῆς φύσεως, οὐδὲν τὸ πλῆθος ἐς τὸ μὴ θανεῖν ἡρ-
 κесе, ἐς μὲν πλὴν γαστέρας καπνόντων τῶν ἱππῶν, οὐκ ἀνιόντων
 δὲ ἐς πλὴν δυνάμειν ἀπὸ τῆς κοιλίας· ἔσω ὦν σίπια μὲν πικρί-
 λα, τὰ πολλὰ σιπώδεια, ὡς ῥυμφάειν μᾶλλον ἢ μασσάδα·
 κῆν στερεὰ ἔη, ὀλιγοῦσα ἔπεσσαι γιγνέσθω· ὡς μὴ κάρτα ξυ-
 νεστώτα, μηδ' ὀπῖα ὅλα, τὸ στερεὸν γυμνά· ψωμοὶ δ' ἄβροχοι
 ὅνῳ, τὰ παρῶτα θερμῶς δέες δύο ἢ τρεῖς· ὅπῃ ὃ τῶν τὰ παρῶ-

τὰ ψυχρὰ, ἢν μὴ ὑποικουρέωσι φλεγμοῖ ἀ-οῖνος δ' ὡδης, μὴ
 κάρτα σύφω· πλάτυσ' ὅς ῥ' ἦκιστα· ἐλληνικοὶ μὲν, χῆος, ἢ λέ-
 σβιος, ὁκόσοι τὲ ἴμοι νησιῶται λεπτοί· ἰταλῶν δὲ, θυρενπῖνος,
 ἢ φοινικαῖος, ἢ φηγεῖνος, ἢ λιγνῖνος, εἰ μὴ σφόδρα σύφω· πα-
 ρατέεσθαι δὲ ἥϊόςδε, πὺν κάρτα παλαιόν, ἢ νεώτερον. διδόναι
 ὦν τὰ παρῶτα θερμόν, μὴ μείον κυάτων πασάρων παρὲς τῆς
 κρίσιος, μηδὲ κοτύλης πλείον, κἢν δ' ὑποτος ἐῖ· ὅπῃ ὅ ἥϊόςδε λι-
 πῶν διδόντα, εἰ τὰ τῆς φλεγμοῦ παρήκοι, αὐτὸς ψυχρὸν
 ὀρέγῃν, ὅπως ἐς ἄκος διψῶς. παρὲς ἀνάγκην δὲ, μὴ μόνον μί-
 ξω· λιπῶ δὲ· παρῶτα μὲν εἶναι δὲ χρὴ, ὡς μὴ ἄψιν φρενῶν
 ὁ οἶνος πιένται· καὶ ὅπῃ τοῖσι ὅ λιπαροὶ κἢν ἐκ διαστά-
 σιος δίδειν· ἀλλ' ἢ συχὴν παρῶτα κίε·ν. ὡς δὲ πυλὶς μὲν ἰδρῶς
 ἐκρέη, σφυγμοὶ ὅ παρὲς ἀκινησίω, ὅξεϊα δὲ φωτὴ, ἀθερμα ὅ
 καὶ τὰ σῆθεα, διδόναι τὲ οἶνου ὁκόσον δὴ δυνήται πιεῖν. μισ-
 νος γὰρ οἶνος ἐλπίς ἐς ζωὴν ψυχρεῖς· καὶ οἶνος ἐὼν ζυγῆς
 εἴη, ὅμοτε μὲν πιεῖν, ὅμοτε ὅ αὐτοῖσι ζωὴν οἶνω φακῖν· ἐκ
 διαστάσιος μὲν, ἐς ἀνάπαυλιν ποδὶ καμάπου, ὅ ἐκ τῆς νοῦ-
 σου καὶ τῆς θερμότητος. ἐν γὰρ σμικρῇ τῇ ἰσχύϊ μισθίοσι κάρτα ἐὶ ὅπῃ
 τῇ ἐδωδῇ· χρὴ ὦν αὐτοῖσι ἀλκύνετα καὶ δ' ὅμοτε ἐμμεναι,
 ἐὶ τὸν ἰσθμὸν ἐπεσι μὲν παρῶτα εἶναι ἐς διελπίσιω ἐμμεναι,
 ὡς δὲ ἀρήγῃ ποικίλη θερμότης καὶ οἶνω· χρὴ δὲ ἐπὶ τῇ δυνάμει
 βρεῖν ἐνεργῶν χρέεσθαι, ἐς τὸ πλὴν ἥϊος ἰδρῶτων καὶ θεξιν, καὶ
 τῆς δυνάμειος ἀνάστασιν ἐς τὸ ζώπυρον. ἔστω ὦν ὅπῃ τῇ ματῇ
 θώρηκι ἐς τὸν ἀριστερόν· μαστὸν, φοίνικες ἐν οἶνω λεῖοι, ξυλὸν ἀ-
 λόη, ἐμασίχη· κηρωτῇ ὅ ξυλὸν ἀρδῶν πεποιημὴν ἀνελήφθω
 τὰ δὲ καὶ ὡς τὸ δὲ ἀσπρὸν γίγνηται, ὅμοτε ὅπῃ πέναι ὅπῃ τῇ ματῇ,
 μήλων ὅξεϊα τὸ ἀσπρὸν, ἐὶ ὅ, πᾶν ἀν' σκληρόν ἢ, θλάσων
 τὰ ξυμμίσχῃ ἀλφίπῃσι δ' ὡδῇσι· ἔπειτα ἀψινθίου κόμῳ καὶ
 μυρσίνης, ἢ ὅ ἀκακίης καὶ μαίνης σεσημένων ξυμμίσχῃ·
 ὅμοτε δὲ τὰ πάντα φρεσάντα, κηρωτῇ ἀν' ἀλαμβάειν οἰ-

γανθίνῃ· ἡ δὲ ὑπὸ τῆς δέμης ἵχνηται ὁ ἰδρώς, ὁμφακος χυλὸν
 εἰς φύρησιν ζυγνέσθην, ὁμφάκιον ἀκμάζον, καὶ ἀνακίνη· καὶ
 κόμμι δὲ, ὁρὸς τὸ ἐδάδιμον, καὶ συπληεῖν, καὶ φοίνικες, ἔξ ῥό-
 δων χυλὸς θυπνοος· ἅμα πάντα γὰρ δά, τὸ οἰναίνῃ, τῷ λί-
 παί εἰς τὸν θώρηκα ἵκναι· καὶ γὰρ πόδε ἐμψύχῃ τὸ ἐξύφει.
 κατακεῖσθαι ὅ ἐν ἡέρε ψυχρῷ, εἴτε καὶ πρὸς ἀρκίον ὁ οἶκος· εἴ ὅ
 καὶ εἴη αὐρὴ βορέου ψυχρὴ ὅπιπνείουσα, ζωρῆος κακῶς κε-
 καφνότε θυμὸν. ἔσω δὲ καὶ ἔς λειμῶνας καὶ πηγὰς, καὶ κελαρύ-
 ζοντας ὀχετοὺς· καὶ γὰρ καὶ τὸ θυπνον τῶνδε, καὶ ἡ θυμὸς, καὶ
 τὴν ψυχρὴν γὰρ, ἔξ τῶν φύσιν ζωρῆος. ἀπὸρ καὶ πρὸς κλη-
 σις ὁ φαγνὴν τὸ πῖν· ἡ δὲ ὑπὸ ἀπολείας μὴ τὰδε ἵκναι θύ-
 πυχῃ, μιμῆσθαι χρὴ καὶ αὐρῇ ψυχρῇ, πύρρων θυμῶν ἡ-
 δοῖς ῥίπῃσι, καὶ αὐρῇ ἡχρος φύλλοισι, ἡ δὲ αὐρῇ τοῖσι πα-
 ρεῖσι σπέρματα τῶν γλῶ. ἀπὸρ καὶ ὅπιπνημα ἔσω κοῦφον,
 παλαιόν, ὡς δέχεται μὲν τὸν ἡέρε, δὲ ἀπνέη ὅ τὸ θώρηκος ἡ
 δὲ ῥιμῶ. ἀρκίον δὲ ὁδὸν παλαιή· πάσσειν δὲ αὐχίνας καὶ κληί-
 δας ἀλφίτοις, καὶ θώρηκα· βρέφειν μὲν τῷ θυμῶν τῷ δὲ αὐ-
 χμῇ ἔξω ἔχιν· ἔξ τῆς πύλης δὲ τὸ θύματος τὸ ἀρκίον ἐμ-
 πλάσσειν. ἀπὸρ καὶ τὰ πρὸς ὅσα τῇ γῇ τῇ ἑμῇ, τῇ κρησέρῃ
 σισσημένην εἰς ὁδὸν αὐρῇ μὲν ἐνδύσται· καταπάσσειν, ὡς
 δὲ ἀρκίον εἰς τὰ μέτωπα καὶ τὰ μῆλα ἡ ἄχνη, καὶ ἡ τανὸν ἐ-
 σβεσμένην, καὶ γύψον ὁπλήν, σπένδειν ἐν κρησέρῃ μικρῇ, ἐμβόλῃ-
 λειν ὅπι τοῖσι ἡμαλέοισι· ἐπιστῇ τε κοτὲ ἰδρώτας, καὶ ἀπγνὴ ψυ-
 χροῦ εἰς τὰ πρὸς ὅσα πρὸς κληίτῃσα, πῆξι μὲν τὸ δὲ ἀρκίον
 τῶν ὕδατων, πυκνότητι δὲ τῆς ἀρκίως. δὲ ἀρκίον δὲ τῶν ἐ-
 δρῶν, ὅπως ἡ πόρ ψυχροῦ φύσα, καὶ τῆς ἑσφῆς ἐκχέεται,
 ἡ δὲ αὐτὰ καλέσασθαι τῶν ἀρκῶν τῶν δὲ ῥιμῶν, γλυκύνῃ, ἡ
 κυκωνίῃ λίπαί ξυνὸν πεπείρει, ἔξ τῆς κατερείναι ἑνὶ βῶ, καὶ κα-
 χροκροῦ σμικρὸν ἐντήκοντα, ὡς ποτίζει τὸ χεῖμα, ἔξ
 δὲ τῆς λιμνῆς ἡ δὲ θυμῶν, καὶ δάφνης ποτὶ καρποῦ

ἀλγίμματα, ἐπανάκλησιν δέρμης ποιεῖσθαι· ἀτὰρ καὶ βολβοὶ
 ὠμοί, οἱ σμικροῖτε καὶ ἐρυθροί, ξυὼ πεπείρη καὶ ὄξοις τυγίη λήη,
 ἄριστον ἐπίπλασμα τῶν ποδῶν, κατ' ὥρην ξυμεχέστατα αἰεί-
 ροντα· κίνδυνος γὰρ ἐλκείων, ἡ δὲ φλυκταινώσιος· ἐπὶ τοῖσι ἐλ-
 πῖς τὸν ὥδε νοσέοντα διαδρῆναι τὸν ὀλεθρον· καὶ πάντα μὲν
 τὰ κατ' λόγον ἰηθεὺς ἔρδῃ, οὗ δὲ πάντα χωρεῖν, ξυὼ τῇ ξυσκοπῇ
 καὶ εἰ φλεγμασίαι ἐπιέασιν ἐκλύονται· καὶ ἰδρῶς μὲν οὐδα-
 μᾶ, δέρμης δὲ ἀνάκλησις πάντη· ἀτὰρ καὶ ἐς ἄκροισ πόδας,
 ἐκ αἰὰ ρίνα· τὸ δὲ περὶ σῶπον εὐχρεον· σφυγμοὶ ἐς μέγεθος
 ἡρώδοι, ἄθροισι, σφοδροὶ· φωνὴ δὲ ξυνήτης, οὗ φωνος, καὶ τὰ
 πάντα ζωώδης· κάματος οὐκ ἀγνήτης, ἀτὰρ ἡδ' ὅδ' ὡν ὁ-
 ρᾶται, καὶ ὡς ἔλη μὲν ὕπνος, ὅς ἐπεψα μὲν τὰ σίπια, ὅς ἐνιψα ὅ-
 τι μὲν αἰδησιν, ἀτὰρ ἡδ' ὅς ἐβλάστησε τὴν φυλὴν καὶ ὅς ὕπνου
 ἐρηται, οὗ πνοος, οὗταλῆς, ἄτονος, αἰαπμπαζεται δὲ ὅκως
 ὡς ὄναρ τὴν τοῦ ὄσον· μείλιξετέροισι δὲ, πυρετοὶ ἀμαυροὶ ἐγ-
 καταλείπονται, καὶ πῃ καὶ φλεγμασίαι σμικραὶ, καὶ λῶσα ξη-
 ρή, αἰῖκοι, ῥιγώδες, νωθροὶ, διαλελυμένοι, οἱσι ἐς μδρα-
 σμὸν ἡ περὶ τῇ· εὐτε οὐ καταβλακεύειν χρὴ ἡρεμίη καὶ λε-
 πτῇ διατήρησιν ἐς κινήσας ἀγνὴ αἰώρης καὶ τεύφιος, ἐλου-
 ρῶν, ὅκως ἐκ τοῦ νεκρώδεος ἐνταδεῖν καὶ ἀναβραφεῖν τὸ ζώ-
 πυρον· διδοῖται ὅ καὶ γάλα μάλιστα μὲν γυναικὸς νεοτόκου, καὶ
 κουροτόφου, καὶ γὰρ οὐδὲ ἀνατροφῆς ὅκως ἀρπύκοι παῖδες
 δέονται· ὡς δὲ μὴ, ὅν μὴ παλαιοτόκου· ἐξίτηλον γὰρ τὸ τοῖον-
 δε γάλα· καὶ ἐπὶ τοῖσι δὲ ἐς αἰάληψιν ἀγνὴ, καὶ τὰ συνήθεια,

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΧΟΛΕΡΗΣ, κεφ. λ.

ΕΝ χολέρῃ ἡ τῶν φερομένων ἐπίχεσις κακὴν· ἀπεπία γὰρ·
 χρὴ ὡς ἡμᾶς, ῥηιδίως αὐτὰματα δέχεσθαι, ἢν ὅ μὴ,
 ὅς αὐτὸν, διδόντας ὕδατος εὐκρήτου ῥυμφαίνειν, ξυμεχέστα

μὲν ὀλίγον δὲ, ὅπως μὴ ἐντάσιες ἔωσι κεναὶ σωμαχοῦ ἀπα-
 σμώδεες. ὡς δὲ ἐσθόφοι ἔωσι, καὶ ποδῶν ψύξεις, τέλει μὲν
 κοιλίῳ λίπα ἱερμῶ ζῶν πηγαίῳ, καὶ κυμίνῳ ἐψηθῆντι, ἐς
 τὰς τῶν φυσέων διακρίσεις καὶ ὅππῃ θέναι εἶλον, ἐπὶ τὸ πόδε
 λιπαίνοντα ἢ συχρὶν τεύειν, ἀμφοφύοντα μᾶλλον ἢ πείζοντα.
 ἀτὰρ καὶ μέλαινα γυναικῶν γινέσθω τὰδε, ἐς αἰάκην σιν
 δέρμης καὶ μέσφι μὲν κόπρεα κάτωθεν διαχωρεῖ, αἰώθεν
 ὅχι χυρεῖ χολώδεα, τὰδε χρὴ πιεῖν. ὡς δὲ ὑπερλήυθη μὲν ὁ
 πᾶς παλαιὸς σίτος, χολαὶ δὲ δίδωσι, καὶ χολώδης ἔμετος, καὶ
 διατάσις ἐν, ἡ δὲ ἐσθ, ἐσθ, ἀπορίη, καὶ ἀδυναμία, ψυχρὸν
 ὕδατος κυάδοις δύο, ἢ τρεῖς δίδοναι, ἐς τὸ πλὴν τῆς κοιλίης
 εἰς ψν, ὅπως ὅππῃ πλὴν παλὶρροίαν, ἡ δὲ τὸν σόμαχον αἰθό-
 ρον ἐμψύξῃ. ζῆνε χέως δὲ πόδε, ἐπὶ τὸ πλὴν ἐμέσῃ, τῶν
 σπν. ῥηιδίως μὲν τὸ ψυχρὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ θάλλεται. ἀτὰρ ἡ δὲ
 ἕξε μὲν ὁ σόμαχος, ἀχθιδόνι ποδὶ θερμῷ καὶ ψυχρῷ. ζῆνε χέ-
 ως δὲ ποτὲ ψυχρὸν ποτόν. ὡς δὲ ἐσθ, σφυγμοὶ μὲν ἐς τὸ μικρὸν
 ζυμπίσσωσι, ἡ δὲ ἐς τὸ ξυεχὲς καὶ πυκνὸν διώκονται, ἰδρῶς
 δὲ πρὸς μέτωπα καὶ κληίδας, καὶ πάντῃ ποδὶ θώματος εἰσδύω
 ῥέη, καὶ γαστῆρ μὴ ὅππῃ θένται, καὶ ὁ σόμαχος ἐμὲν ἐπὶ ζῶν τῶν
 καὶ λεπτοψυχῇ, καὶ οἶνου βραχὺ ὅππῃ θένται πρὸ ὕδατος πρὸ ψυ-
 χρῶ, δυνάμειος, σφοντοῦ, ἐς τὸ πλὴν τῆς αἰσθήσεως αἰάκην σιν ὑ-
 πό τῆς ὀσμῆς, καὶ ἐς τὸ πλὴν τῆς βούτου ῥάσιν, ὑπὸ τῆς δυνάμειος, καὶ
 ἐς τὸ πλὴν τῆς θώματος πρὸς θεσιν ὑπὸ τῆς θρέψεως. οἶνος γὰρ ὡ-
 κὺς μὲν ἐς τὸ πλὴν αἰώζειν, ὡς πλὴν παλὶρροίῳ χέειν. λεπτός
 δὲ, ὡς ῥηιδίως χυθεῖς τῇ φύσει ζυμῆξεν ἐρῶσθαι. κραταιός
 δὲ, ὡς δυνάμειος πᾶσι ρέουσιν. ὅππῃ θένται δὲ ἐσθ, ἀλφίτων κο-
 λέντων, βύπνων. ὡς δὲ ζυμῆξεν πάντα ἰδρῶς καὶ ἔντασις,
 καὶ σόμαχος μωῶν, δμῶ καὶ νδύρων, λυγρὸν κενεὸν καὶ πῆδες ζῆ-
 νταινώνται, καὶ κοιλίᾳ ὑπὸ φέρῃ πολλά, ἐσθ, ἀχλυνώδης ὁ αἰ-
 θρῶπος, σφυγμοὶ δὲ πρὸς ἀκινιτίῳ ἔωσι, τότε χρὴ φθάνειν

πλώδε τὴν κατὰ σιν εἶ ὃ ἐ παρῇ, ψυχροῦ καὶ οἴνου πολὺν π
 δίδοναι· μὴ ἀκρητετέρου δὲ, διὰ τὴν μέθην καὶ τὰ νύκτα,
 ξυνὸν τῇ ψυχῇ διαβρόχισι· δίδοναι δὲ καὶ τῆς ἡμέρας ἑρ-
 φῆς, ὅκοια ἐν συλκοπῇ μοι λέλεκται, ὁπώραν εὐφρουσαν, οὐα,
 μέσπια, μῆλα κυδάνια, σαφυλῶ. ὡς δὲ τὰ πάντα ἐμέη,
 καὶ ὁ σόμαχος μηδὲν ἴχνη, ἐς τὰ θερμα καὶ ποτὰ ἐ βρώματα
 παλινδρομεῖν. μετὰ δὲ τούτοις γὰρ ἔστησεν ἡ μεταβολή. τὰ θερ-
 μα δὲ ἔστω θερμώτατα. ὡς δὲ μηδὲν πτύων ἀρήρη, σικίλι
 ἐς τὸ μεσηγυρτῆ ὡμοπλάτων παροσβήσιν, ἐ κατὰ τὴν ὁμ-
 φαλοδ' τρεῖς πιν· συνεχῶς ὃ τὰς σικίας μετὰ ζάνην. ὁδωκρὸν
 γὰρ τὸ ἐπίμονον, καὶ κίνδυνον φέρον φλυκταινώσος. ὡς ἡσέ κοτε
 κίνησις ὥρης θυπνοος, ὡς ἐ πνεῦμα ζωχῆσαι, καὶ τὴν ἑρ-
 φῆν ἐν τῇ κοιλίᾳ ῥέειν, καὶ θυπνοον καὶ θυπνοκίον τ' ὁρῶντα θε-
 μῶμα. ὡς ὃ ἐπὶ μέζω γίγνεται τὰδε, ἐπὶ τῆς κοιλίης καὶ τῆς γασ-
 τρῆς ἵσταναι· ἐ τὰδε ἔστω ὅκοια ἐς συλκοπῇ, φοίνικες ἐν οἴ-
 νῳ δευσιδωροί, ἀκακίη, ὑποκυσις· τὰδε ξυνὸν ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀ-
 ναλαβόντα, ἐχειρῶντα ὃ ἐς ὁδόν, ἐπὶ τὴν κοιλίαν ἵσταν-
 ναι, ἐς δὲ τὸν θώρηκα μασίχην, ἀλόιν, ἀψήν, κόμην λεί-
 ναν ξυνὸν κηρωτῇ ναρδίνῳ, ἢ οἴνῳ τῆς ἐπιπάσας ὅλας τῆς θώ-
 ρηκ' ἐς δὲ τοὺς πόδας καὶ τοὺς μύας ὡς ἵστανται, κυκλώνιον,
 γλυκύνον, ἢ παλαιὸν ἀλειψα, ξυνὸν κηρωτῇ σμικρῇ χεῖρ' ἐπι-
 πάσσειν ὃ καὶ τῆς κάστρος. ὡς δὲ καὶ ψυχροὶ ἔωσι οἱ πόδες, καὶ
 τὰ διὰ τῆς λημνίσιδος καὶ θυφορβίου χεῖρ' ἀλείμματα, καὶ
 εἰσοὶς ἀμφελίσσειν, ψηλαφίη χερῶν ἀπιδύνην· διὰ δὲ τὴν
 ἑρφῆ καὶ τοὺς τένοντας, καὶ τοὺς μύας, πᾶσι τῶν γόνων τοῖσι αὐ-
 τοῖσι χεῖρ'· κῆν μὲν ἐπὶ τοῖσι ἴχνηται μὲν ὁ ἰδρῶς καὶ ἡ γαστήρ,
 ὃ, τὸ σόμαχος δέχεται τὰ τῆς πίπας, καὶ μὴ ἐμέη, σφυγμοὶ δὲ με-
 γάλοι τὲ καὶ θυπονοὶ ἔωσι, καὶ ἡ ξυνὸς ἀπολείπει, θέρμη δὲ ἐ
 πάντα αἵμαρ, ἐ τὰ ἀκρα ἀδίκῃ, ὑπνος ὃ πάντα πείσῃ, δευ-
 τέρῃ ἡμέρῃ ἢ τρίτῃ λύπαντα, τρεῖς πιν ἐς τὰ ξυνὸν· ὡς δὲ

πάντα μὲν ἀπὸ μείνης, ἰδρωὶς δὲ ἄρχεται ῥέει, ψυχρὸς δὲ καὶ πλιὸς
γίγνεται ὠνθρωπος, σφυγμοὶ δὲ πρὸς ἀπόσβεσιν ἔωσι καὶ ἀ-
πυθίσκῃ, ἀγαθὸν ἐν τοῖσι τοῦτοις διωρεπεία διρέσσει
φυλάτῃ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΙΛΕΟΥ, κεφ. ε.

ΕΝ εἰλεῷ πόνος ὅστις ὁ κλείων ὅπῃ φλεγμονῇ ἐντέρων ἢ ἐν-
τασις, καὶ πρὸς ὧν κίτος, καὶ κακίτος ὁ λειπρὸς. μετεξέ-
πτοι μὲν γὰρ ἀνελπίτως νοσέοντες, θάνατον προφανέα μοδ-
νον ὀρρωδεοῖσι· οἱ δὲ ἐν εἰλεῷ πόνοι, ὑπερβολῇ θανάτου ἐξα-
πῇ. καὶ ὧν μὴτε σμικρότερον πρὸς γίγνεσθαι τὸν ἰνὸν τῷ πᾶ-
θεος, καὶ τε βραχύτερον· ἀλλὰ καὶ μὲν φλεγμασίῳ αἰπὴν δι-
ρηται, ἀμνην φλέβα πῶ ἐπὶ ἀλκῶνι μεγάλη τῇ χάσι, ὅ-
πως ἀπρόως διεκχέῃ τὸ αἷμα τῆς φλεγμασίης ἢ ἔσφῃ, καὶ
μέσσι λειποθυμίας. τὸ δὲ γὰρ ἢ ἀποπνίγῃ ἀρχὴ γίγνεται, ἢ ὑπὸ
κίτος ἐς ἀναμνησίην· ἀνὰ πνύσις δὲ ἐν εἰλεῷ, καὶ ὡς ἀγνοί-
ης ἐς βαλὸν χρόνον ἐν τῷ πόνου ἀμβολῇ· ἐπεὶ καὶ τὸ θνήσκον
ποῖς μὲν ὧν πνέουσι διδάμνηται· τὰ ἀρχιπρὸς δὲ οὐ θέμις
πρὸς εἶναι· θέμις δὲ καὶ προγινώσκοντα ἄφ᾽ ἑαυτῶν παρὲντα
ὡς οὐ φύξιμα, καὶ ὑπερβολῇ νωθρῇ δινασθαι. καὶ δὲ αὐτοὶ φλε-
γμασίης ὅπῃ διαφορῇ, ἢ ψύξι κραταιῇ γίγνεται ὁ εἰλεός,
φλεβοτομίην μὲν ἔχειν, τὰ δὲ λοιπὰ ἅμα πάντα πρὸς εἶναι, ἐ-
μέσιν ἀπὸ ὕδατος θάμινά, συχνὸν πίνειν ἔλαμον· εἴτα αὖτις
ἐξέμεσιν, φύσας ἀχὴν καὶ τῶ ἐρεθίσμασι. ἐρεθιστὸν μὲν κυ-
κλαμίνου χυλός, ἐνίτρον, ἢ ἄλλες· φυσέων δὲ ἀγρῶν, κύμι-
νον, καὶ πύρανον· καὶ ὧν πάντας ὁμοδὲ ξυλὸν ῥήπνῃ τῇ τε περ-
μίνθου διαχρίειν τὰ δὲ καὶ ἀπόλοισι πυελίην· ἢ ποῖς δὲ ὑπο-
κρίσειν ξυλὸν ἐλαίῳ, ἢ μύρτι, καὶ ὑσώπῳ, καὶ κολοκύνθης ἀλεί-
ας τῆς ἑρκὸς ἐψήμαπ· καὶ ἐκκριθῇ καὶ πρὸς, αὖτις ἔλαμον

θερμόν ξυὸν πιναίω ἐνέειναι. πῶς γὰρ ὡς εἶπω μίμνη, πειρή-
 μα τι οἱ ἐντέροισι εὐδυνέει· τέλει δὲ τὰ πονέοντα χεῖρα ἐ-
 λαίω ξυὸν πιναίω, ἢ ἀνὴρ ἢ θῆρ ἢ ἄνθρωπος ἐψηθέντι. ἔστω δὲ καὶ πυ-
 εῖν φακῶν τῶν κεραμίων, ἢ χαλκίων, ἢ κέγχρου, καὶ ἄλλων
 φωχθέντων. ὅτι πλάσματα πρὸς τοῖσι ξυὸσι, ἔστω αἷρης
 ἀλιτον, ἢ κύμινον, καὶ ὑσσώπου, ἢ ὀρεζάνου κόμη. Τικίαι δὲ
 κοῦφα μὲν, συχία δὲ, ὅλην πρὸς δόξας ὑπερμένη ἐς τὸ ἐπιζά-
 σχιον, ἐς τὰς ἰξύας, μέσφι βουβώνων. ἢ δὲ καὶ πῖπιν ἐς ἰχία
 πρὸς νεφροῖς καὶ ἐσχίν. πάντι γὰρ αὐτῆς πάντα πόνον συμφέ-
 ροι. πρὸς πίνειν δὲ κύμινου ἢ πιναίου ἀφεψήματος, ἢ τῶ σί-
 νωνος, ἢ ξυὸν τυτέοισι τῶν φαρμάκων τῶν ἀναιδυνῶν ὑνά-
 μωεία δὲ ὁμοιοῖσιν ὅλην πείρη γινέσθαι πιστά. ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ
 δι' ἐχιδνῶν φάρμακον, μέζον τῶ μέτρε πρὸς τὸ ξυώθεος πο-
 δέν. ὡς δὲ μὴτε ὁ πόνος ἐνδιδῶν, μὴτε φύσα, μὴτ' κόπριον ἀ-
 ναδύει, τὸ καθαρτικὸν τῆς ἱερῆς ὑπὸ αἰαλκῆς διδόναι. ἢ γὰρ
 ἀπὸ πλάθῃ ξυὸν φλέγματι καὶ χολῇ τὸ φάρμακον, ἢ διηλθεν ἐξ ἀ-
 γεν φύσας σκύβαλα, φλέγμα, χολῇ, καὶ κοῦ τὰς ἐντάσας,
 ἔστω δὲ δι' ἐλάσσου ζωμῶν ἀνεκπερίδαν, κογχάριον, πλισάνης ὁ
 χυλὸς καθεφθός ξυὸν πολλὰ λίπαι, ἀρχὴν πρὸς πεινυμένῃ τῇ
 ἐψήσιος. ἔχιν ὡς δὲ, κύμινον, λίβον, πρὸς πίνειν ξυὸν τῇ κόμῃ. ἢ
 ἰηβή ξυὸν ζωμῶν πνὶ διαχωρητικῶν, κοχλίας ἀκρῶς ἐφθοῖ, καὶ
 ὡσὶν δὲ χυμὸς, ἢ τελλίνης ὑδωρ ποτ', ἢν πυρεταίνῃ ξυὸν ἀστέ-
 ρω, ἢ ἄρδα, ἢ καλχεῖ ἐψηθέν. καὶ γὰρ φύσης ἀγαθὰ, καὶ ἔρηπ καὶ
 καὶ ἄπνοα. ὡς δὲ ἄπνος ἔη, καὶ οἶνος ἐς τὸ πῦρ τῶ ἐντέρων
 θερμῶν, ἀπὸ ἢ δὲ ἐς αἰαλκῆν τῆς διωάμιος ἀρήξῃ, ἢ μα-
 ράστρε ρίζης ἐψήμα ποδέν, καὶ ἀδίατον, ἢ κινάμενον. ὡς
 δὲ ἐς ἀπόστασιν ἀπέπται ἢ φλεγμασίη, τῇδε συμβῆναι ἀ-
 μεινον τοῖσι ἐς ἀπόστασιν φαρμάκοις χρεομόνον. γινέσθαι
 δὲ τὰδε ἐν τοῖσι χρονίοις. ἐνθα κολικῶν διεσπείν ἐξάφῃ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ

ἥπαρ ὀξέων παθῶν,

κεφ. 5.

ΕΝ ἥπατι τὸ αἷμα πλεονάζει καὶ ἐς τὸ πᾶν ἐντὶ τῆς ἀφελῆς. Ἐπὶ τὸ ξύμπαν ἥπαρ, ὁκοῖον αἷμα πλεονάζει. ὀξύνεται ὡς αἰτὴς φλεγμοναί. ἐγκέεται γὰρ τῷ χρωματίζεσθαι καὶ τῇ θερμότητι. ὡς μὲν ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ συστῇ, οὐκ ἄρτα γίνεται ὀξείη. νέξ γὰρ ἡ τῆς αἷματος ἐπιρροή· ἐπὶ δὲ τῇ ἥπατι, οὐκ ἔστι ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ. ὡς γὰρ πρὸς ἐμφραξίς τὰς ὁδοὺς ἐπὶ τῇ πύλωσι, πύλωσις τὸ ἥπαρ τῆς ἐκροῆς ἀμεινῶν. ὁ δὲ τῆς θερμότητος εἰσροῆς, ἐς τὸ ἥπαρ ἐπιμένει. ἐπὶ γὰρ ὁδὸς τῆς πύλωσις ἐς τὸ πᾶν σκλήρως ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ τῆς ἐντέρας. διὰ τὴν ὥσπερ τὴν χεὶρ τὴν κένωσιν ἐμποιῶν, ἀμεινῶν φλέβας τὰς ἐπὶ αἰσκάτων, συχρὸν μὲν ἀφαιρῶντα, μὴ ἀφαιρῶντα δὲ. ἀπὸ τῆς πύλωσις τὰ παρὰ ταῖς ὁδοῖς, ὁλιγοσπὴν δὲ αὐτῆς, ὅπως καὶ τῇ εἰσροῇ τὸ ἥπαρ κενῶν ἡ. καὶ τῇ καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ πύλωσις δὲ σκιδναίαντα ἐν τῇ ἥπατι συστῇ. πύλωσις μὲν ὡς αἰσκάτων, ἡ λίτρω εἶρια πινόμενα οἰσύνει. χεὶρ ὡς ἐμψύξιος, οὐνεκα τῇ αἷματι αἰσκάται τὸ ἥπαρ. θερμὸν γὰρ τὸ αἷμα. τοιαύτη καὶ τῇ ἐπιπλάσματα ἐμμεναι, ἀλίπων μὲν αἰσκάτων, ἡ ἐρισμάτων, ἡ κριτῆς, καὶ λίτρω σπέρματος. χυμῶν δὲ, οἶνου ὀξέος, μήλων τῶν χυλοῦ, ἐλίκων τῆς ἀμπέλου, οἰνάνθης τῆς ὡραίας, ἡ τῶν ζυμῶν τῶν λιπαρῶν πυρίων, ἀπόχοις καρποῦ δαφνῆς ἐμψύματος, χίνου, γλήχωνος, ἱερίδος ἐπὶ τῇ πύλωσις θερμότητος, συκίλω πρὸς βάλλειν μέζονα, ὡς ἀμφιλαβεῖν πάτη τὸ ὑποχόνδριον, ἐντάμνειν δὲ βαθυτέρα, ὡς πολλὸν ἐκλύσας αἷμα. μετὰ δὲ τῆς πύλωσις αἰσκάται ἡ χάσμα κρέσσον. παρὶς δὲ δὲ τῶν ζώων ἡ δὲ αἰσκάται ἡ μέζονα δὲ βρώσας ποιεῖται τῇ δὲ δὲ σπέρματος ἡ ἀπὸ τῆς ζώων αἰμώροια καὶ ἡ ἀδελφὴ πύλωσις τὸ θερμὸν, συκίλω πρὸς βάλλειν. νέξ γὰρ ἐλκεῖ τὸ πᾶν.

κῆν ἄλις ἔχη κενώσας, ἐς μὲν τὰ τρώματα ἰχταίμασι χρέε-
 δαι, ἀδύκλοισι, ἀρχαίων ὑφάσματα, μαῖνη, ἀλόη, ὅπι-
 πάσειν· ἡ δὲ ἀρτὴ ἐφ' ὧν ξυὺ πιναῖω, ἢ μολύβδω, ἀλθαίης
 ῥίζησιν· ἐς δὲ τὴν τεύτλῳ ἡμέρῳ, κήρωμα ξυὺ μυροβα-
 λαῖω, ἢ ἀψιπθίου κόμην, καὶ ἰεῖδι. ἀτὰρ καὶ τὰ μαλάγμα-
 τα τρία δὲ καὶ ἡ ἐμμεναιόκοισι λεπιῶναι, ἢ ἕαραιδάσαι, ἢ ἔρ-
 σιν βρέψαι. αἴσουσι μὲν ὧν τὸ δὲ τῷ σπερμῶν, ὧν ἅπανσι
 ἰητρῶσι ἡ πύρην δύνωσας. ἀραδὸν δὲ ἐνθάδε ἡ σάμψυχος
 ἢ τὸ μολύβδω ἐκείσται. Ἐφαί δὲ λεπταί, ἄλδροισι, οὐρήσιος
 παρὰ κληπκαί, διδύδοι, χένδροι ξυὺ μολύβδω, κήρωμα
 ἐκ τῶν δὲ ξυὺ ἁλὸς, ἡ δὲ ἀνὴθω· πλοταίης δὲ χυλὸς καὶ σμη-
 γμαπόδης. μὲν δὲ καὶ δαύκου τῷ καρποῖ ἐγχεῖν, κρέατον ἐς
 οὐρήσιν. ἔα δὲ ἀρτὴ δὲ τῷ ὀχέῳ, οἷον ἀπὸ ἡπατος ἐς
 νεφροὺς καμίνισι· καμίνι δὲ τῷ ἀπὸ ἡπατος ἐκρέοισι ἡ τῇδε
 ἔξοδος, διυρήσι τε τῶν ἀρτῶν, καὶ διυρήσι τῆς ὁδοῦ. χρὴ
 ὧν καὶ σική τῇδε ἔλκειν ἐς τὴν χόρην παρὰ βόθροντα τῶν
 πεφραῖν καὶ ἰχθίον. ἀτὰρ καὶ τέλει τῷδε λίπα ξυὺ πιναῖω, ἢ
 κρίνῳ, ἢ καλαμῶ τῷ ἄρμαπκῶ. ὅπῃ δὲ τῷδε ἐλπίς τὸν
 ἰοσέοντα δὲ δαίαι πὺν ὁ λείδρον· μὲν δὲ ἐς ἐμπύησιν τρέπει,
 τῷσι πυοπιῶσι χρέεσθαι, ὅκοσα μοι ὅπῃ κωλικῶσι λελέξε-
 ται. μὲν δὲ καὶ πύον γρήνται, ὅκως μὲν τῷ μιν, ὅκως δὲ ἰηβύ-
 ειν, ὅπῃ πι γράψεται. τῷδε μοι καὶ ὅπῃ (πλῶν γρά-
 φτω, μὲν κοπὴν συμφορὴν φλεγμασίης ὁξείης ἐπὶ τὸνδε καὶ ἀνάβη.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΩΤΙΑΙΑΣ ΦΛΕ-
 βος, ἐδρτηίης ὁξείας νούσου, κεφ. ζ.

Τῇ τῆς κοίτης φλεβὸς φλεγμασίην, καὶ παχίης δρτηίης,
 αἷμα δὲ τὴν ἐσχὴν πέταιται, καύσου ἰδέλω ἐκάλεον
 οἱ παρὰ δὲ. καὶ γὰρ ἐκαύσοις ἵκελα πάθῃα ὅπῃ τῷσι γίγνεται.

πῦρ ὁ ξὺν κὺ δριμύ, ἄση, δίψος, ἀποείη, σφυγμὸς παλμώδης
 ἐν ὑποχόνδριῳ, ἡ δὲ τοῖσι μεταφρένοισι, ὅμῳ μοι ὁκόσα ἐ-
 πὶ τοῖσι σημείοισι γεγράφεται· ἀτὰρ καὶ ἐς ζυγκοπὴν ὁκέλ-
 λει τὸ πῦρ, ὅκως ὅπῃ τῇσι καύσεται. τῆς μὲν γὰρ φλεβὸς ῥίζω-
 σις ἡ παρ' τῆς δὲ ἀρτηρίης ἀρχῆς κραδίη. δοκέοις αὖ ὦν μὲν
 τὰ αὐτῷ μέρια τῶν δὲ τῶν πλάγχων νοσεῖν τὰ καίρια. θέρ-
 μιν μὲν γὰρ ἡ κραδίη ἐνδιδότῃ ἀρτηρίῃ, τῇ φλεβί, ὅ τὴν παρ
 αἷμα ἀμφοῖν δὲ μεγάλων, μεγάλα τὰ ἐγγονα αἱ φλεγμο-
 ναί. τὰ μὲν γὰρ ὦν αὐπὶ κατὰς ἐπ' αἰκῶν φλέβας. κὺ συχὸν μὲν
 ἀφαιρέειν αἷμα, μὴ ἀθρόον ὅ, δὴ καὶ δις, ἔπειτα, καὶ τῆς
 ὁμῆς ἡμέρης, ὡς μισθὸν ἡ δυνάμεις ἀναλάβῃ· ἐπὶ τὰ ὅπι-
 πλάσματα χεῖρεσθαι, καὶ σικυὴ ἐς τὸ ὑποχόνδριον, ἐνταῦθα ἡ
 δὴ φσις τῆς ἀρτηρίης, ἀτὰρ ἡ δὲ μεσσηγὺ τ' ὠμοπλατέων.
 ἔτι γὰρ κὺ τῇδε σφυζίεις ἔασι· χαλῆν τε ἀφειδῶς, ἡ δὲ πολλὸν
 ἀφαιρέειν αἷμα. οὐ κάρτα γὰρ ἐκ τῆς κενώσεως τῶν δὲ λειπο-
 θυμέοισι ὠνθρωποι· ἰχθυήν ὅ καὶ γαστήρ πολλόν πῃ ξυλὴν
 θείας· κλυσμοῖσι ἐς ὀλίγον χεῖρεσθαι μαλθακοῖσι, δριμύσι δὲ
 ἡκιστα· ὅπι πυρεταῖνοισι γὰρ οἱ δὲ ἄλμη καὶ νίτρου τίξι. λί-
 νου ὦν καρποὶ χυλὸς ἔστω, καὶ τίλιος, ἔμαλαχῆς τῶν ῥί-
 ζῶν ἑψημα, κὺ ἐς πρὸς κλησιν ἔρῃξιν ἰκανόν, μὴν ἄκρεα πὸ-
 δὲς, ἔτι χῆρες πεδάλφωσαν, γλυκύνῳ ἢ σικωνίῳ λίπαι πῇ
 δὴ τῆς λιμνήσιδος χεῖσμα π. κάρτα γὰρ ψυχρὰ αὐτῶν τὰ δὲ
 γίγεται· πιπίσκειν τε πρὸς τῶν σιπίων, ὁκόσα οὖρον ἔξάξῃ,
 μίον, ἄστρον, ἀψίνθιον· ἐμπασέστω δὲ κὺ λίτρου· πάντων δὲ
 κράπσον σικυή, καὶ κινάμωμον, ἡ πρὸς ὀπρῇ. γάλα τοῖς δὲ
 ἔσφῃ καὶ φάρμακον. ἐμψύξιος γὰρ δέονται, ἐνδον ὁκοῖον π
 πυρὸς ἐλδιδίου, κὺ ἔσφῃς Γλυκεῖης. ἀτὰρ ἡ δὲ ἐν ὀλίγῳ ὅκως
 πολλή. ταῖς δὲ μέντοι ἐν ἔσφῃ ταῖς ἀρεταῖς ἴσθαι τὸ γάλα· ὀπρῇ
 ὦν ὅ νεοτόκου, καὶ ἐς δύο κυάθους τῷ γάλακτος ἐμβεβλή-
 ὦν εἰς ὕδατος ἄριστον ὅ καὶ τὸ τῆς βροχῆς· τείπον ὅ, αἰγός. ἔσ-

φαιδύππειοι, τὰ πολλὰ χυλοὶ μαράθρου ῥίζης, καὶ σελίνου
καρπός, ἐμβεβλήτω κηρί, τὸ ὕδωρ δὲ τὸ πινόμνον, ἐχέ-
τω τὰδε. ἀτὰρ καὶ ἰδρώτας χρὴ κινεῖν, καὶ πάντα διαπνοὰς
ὑγρὰς καὶ εὐρόους ποιεῖν. τέρξις κεφαλῆς ὁκοῖον ἢ ἐν καυ-
σοισι, ὀπίθημα ἐς θώρηκα καὶ μαζὸν ἀριστερὸν ὁκοῖον ἐν συλ-
κοτῇ· κοίτη, κατὰ κλισίς ὄρθιος, ὅπως ἵκελα πάντα τοῖσι ἐν
καύσοισι ἢ αἰώρη σμικρὴ ἐς ἰδρώτων πρὸς κλησιν· ἡ δὲ λου-
τῇ λὺν δὲ ὑπεκκαυσθῇ. οὐ γὰρ κρίσεισι τὰδε τὰ πάθεα λύνεταί,
εἰ καὶ καύσου ἑασι ἰδέσθαι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΣ

νεφροῖς ὀξείας νόσου,

κεφ. η.

ΚΑΤ' ὅσον μὲν ἐν νεφροῖσι φλεγμασίη· συμφλεγμαίνουσι γὰρ
ἀπὸ ἥπατος ἐς νεφροὺς κραίνουσι φλέβες· τῇ δὲ τὸ ἥπαρ
οὐ κάρτα ὀπιμήκεες εἶναι, κάρτα δὲ διρεῖναι, ὡς δοκέειν
τοῖς νεφροῖς ὑπερτῆσθαι ἀγχοῦ τοῦ ἥπατος. ἀτὰρ καὶ ἰχθυεῖν
ὀπὶ φλεγμασίη γίνεσθαι ζυμωσθέντα τὸ ὀξεί τῆς φλεγμασί-
ης. πύμπλαται γὰρ ἡ τῶν νεφρῶν κοιλίη ὑπὸ πλημμυείης τῶν
οὐρῶν οὐ διεκθεόντων· πόδε μὲντοι καὶ ὀπὶ λίθων γίνεταί. λὺν
φύη μὲν ἐν νεφροῖσι, μέζων τῆς διρρύτητος τῶν ἐρητήρων, εἰ-
ζει μὲν μὴ διεξιδῶν, ἀτὰρ καὶ τὰ οὐρα ὅδε ὀπίχθαι. ἀλλὰ ἀμ-
φὶ μὲν τῆς γυνέσος τῶν λίθων, ἐν τοῖσι χρονοῖσι λελέξεταί, ὅ-
πως ἢ μὴ ζυμώσωνται ἢ διρρύπωνται γιγνόμενοι. ἀμφὶ θερμα-
σίης, ἢ δὲ ἐμφράξιος, ὁκόσα ὀξείως κίχνη, τῇ δὲ μὲν ζερεάψεται.
λὺν ἐν πάσι λίθων ἕως ἐν τῇ φλεγμασίῃ, τὰ μνην φλέβα δὲ
ἐπὶ ἀγχοῦ, λὺν μὴ κοιλύη τις ἡλικίη· διῦρον δὲ καὶ πολλὸν
ἔστω τὸ αἷμα. οὐ γὰρ αἱ φλεγμοναὶ πρηθύνονται μοῦνον κενώ-
σι· ἀλλὰ καὶ σφηνώσεις τῶν λίθων χαλῶνται τῇσι τῶν ἀγγείων
κενώσει. ἀτὰρ ἡ δὲ ἐν ἐρήσει διεκθεῖται οἱ λίθοι· ἐπιταί τῇ-

ζεσι γλυκίνου λίπας, ἢ κυπρίνου, καὶ πυρίησι, καὶ ὅτι
 πλάσμασι ἀνίσταται τὰ μέρεα. ἀρπυμίσῃ δὲ ἔσω ἢ βοτάνῃ,
 καὶ χοῖνος, καὶ κάλαμος ὁ ἐν ὧδῃ ἐν τοῖς καταπλάσμασι
 ἐπιτασύνειω πρὸς βάλλειν ἐς νεφροὺς κατ' ἰχθόν, μάλιστα
 δὲ αὖ ἢ ἀπὸ τῆς δὲ τῆς χειρὸς κένωσης ὥνησε· λελαπάχῃ δὲ
 κοιλίῃ κλυσμοῖσι ὀλιγοῖσι, γλίχρῃσι μᾶλλον ἢ δριμέσι,
 μαλάχῃς, ἢ τήλιος χυλοῖσι· κοτὲ δὲ φάρμακα πρὸς τῆς
 πίων οὐρητικῶν, ὁκοῖα ὅτι ἡ παπὸς λέλεκται. ἀτὰρ καὶ τῆς
 ἱκελα, ὅτι πεπία. κακὸν γὰρ τοῦτοῖσι ἀπεψίη. αἰετον δὲ γάλα,
 μάλιστα μὲν ὄνου, ἵππου δὲ δόλυρον, καὶ ὄϊος δὲ καὶ αἰγῶν,
 χυλίσμον, ὅτι γάλα. μὲν μὲν οὖν ἀποροὶ ἔωσι, καὶ λούειν κρέσ-
 σον· μὲν δὲ μὴ, ἐς ἐψήμα τῆς βοτανῆς ἀνίσταται, ἀχρεῖς ὁμφα-
 λοῖσι τὸ ἀγρὸς πληροῦντα· μὲν δὲ ἐς πύοντες ἐπιτασύνειω, ὁκοῖοισι χυ-
 λὸς πλάσμασι ἢ δὲ φαρμάκοισι χεῖρεται, ὅτι πολλοῖσι μὲν καὶ
 πρὸς ὧν ὑπερέχειται· μὲν δὲ ἐν στήκῃ λίθος, πυρίησι μὲν καὶ ὅτι
 πλάσμασι τοῖσι αὐτοῖσι χεῖρεται· τρυπλεῖν δὲ τοῖς λίθοις τοῖ-
 σι πινόμενοι φαρμάκοισι· ἀπλῶς μὲν, τῶν δὲ περιονίτης αἰ-
 βοτανῶν, ἐφθῶν ἔω· ἐλαίῳ ἢ ὀξείῳ ἐδωδήμῳ, καὶ τῆς δὲ
 χυλὸς πρὸς πινόμενος· πικίλαι δὲ, τῆς βισίμου καλὸς μύνης,
 ἢ τῆς δὲ ἐχιδνῶν καὶ κοσκίνου τῆς θηλείου, ὁκοῖα τὲ δοκέ-
 οισι ἐμμεναὶ τῇ πέτρῃ. κράπται αἰάσαι τῶν δὲ, καὶ σείσεις
 ἐς κίνησιν καὶ πρὸς ὧν τῆς λίθων· κάρτα γὰρ ὅτι πινόμενος τῆς
 λίθων ἢ ἐς πλὴν κύστιν ὁδοιπορεῖν· μὲν δὲ ἐκπέσσει ἐν τῇ, ἀ-
 πεινοῖ τε γίνονται, οὐδὲ ὅναρ δοκεῖν τῆς πόνου ἐπισημένον· ἀ-
 τὰρ δὲ ὡς δὲ ἀφύκτων καὶ ἔσθ' ἐν πλὴν ψυχρῷ καὶ μὲν ἔσθ' ἐν
 ταῖς.

ΚΑὶ τῇ κύστει πάθῃα ὀξεία ἵκελα τοῖσι νεφροῖσι γίνετ', φλεγ-
μοναὶ δ' ἔλκεα, καὶ λίθοι, καὶ θρόμβων ἐμφράξεις, ἐφ'
οἷσι ἰχθυεῖν, σκαρδουεῖν· ἀλλὰ ὀξύτερος τῆς δὲ ὁ πόνος, καὶ ὁ λε-
στος ὤκτιστος. νύκτον γὰρ πλατὺ ἡ κύστις. νεφροὶ δὲ, ὁκοῖον αἱμα-
λωτὴ τῆς ἥπατος ἑασι ἰδέσθαι· ἀλλὰ τὰ αἰνότατοι καὶ οἰκτιροί, ἐν-
θα μάλιστα γίγνεται ἄρης ἀλεξάνος οἰζυροῖσι βροπιῖσι. τὰ μὲν γὰρ
ὦν αὐτὰ κατὰ τὸν κενεῶνα, καταπονεῖν δὲ πλεονεχίαν κύστιν λίπαί συ-
χρῶ, ξυῶ πηχρῶ καὶ ἀνῆδω. ὡς δὲ θρόμβοι ἔωσι τῷ πόνου
καὶ τῆς ἰχθυεῖς αἵποι, ὀξύμελι πιπίσκειν, ἡ πταίνου μικρὸν
ξυῶ μολικρήτω ἐς πλεονεχίαν τῆς θρόμβων, ἡ δὲ ὁκόσα ἐ-
ρήπας περὶ καλέεται, καὶ βοτάνας, καὶ σπέρματα. ὡς δ' ὅτι αἱ
μυρράχνης ὁ κίνδυνος, ἴσθιν μὲν ἐκ εἰς ἀμβολίω τῆς δὲ μάλ-
λον· ἀπὸ καὶ ὁ δὲ οὐχ ἡκιστα ὁ κίνδυνος. ἀρὴ γὰρ μὲν ὦν καὶ
τοῖσι αἱμα ἐπέχουσι· ἀρὴ γὰρ δὲ ἡ ψύξις τῆς κύστος, ῥοδίνου καὶ
οἴνου τέχνης, καὶ εἰρίων καλεῖται ἀπὸ οἰσίου· ὅππῃσι, μα-
φοίνικες ἐν οἴνῳ δευθέντες, ξυῶ ῥοιῇ, ἡ χυλῶ τῷ ῥοός· ὡς
δὲ ἐκ τῆς ἐπιταμὴ καὶ τῆς ὅππῃσι· τὰ βάρεια, καὶ τὰς μεγά-
λας ψύξιας, ἐκ τῆς ἐπιταμὴ· καὶ γὰρ μὴ κάρτα ψυχρὴν ψυχρὴν
τὴ φύσι καὶ λεπτήν ἐοῦσαν πλεονεχίαν κύστιν· κατὰ χρεῖν δὲ γλυ-
κίνῳ, ἡ ἀκακίῃ, ἡ ὑποκυστίδι, ξυῶ οἴνῳ. σπόγγοις δὲ, ἡν μὴ
σφόδρα ἐπίγῃ ἡ αἱμορροεῖα, μὴ χρεῖται. τρυφὰν τριτάτους,
ὡς πεπτοί, δύχυμοι, οὐρηπικαί, ὁκοῖα μοι ὅτι νεφροῖσι λελέχα-
ται· γάλα, οἶνος γλυκὺς, θεινός, ἡ σκυβαλίτης. φάρμακα
πινόμῃα, ἔρηπικα, δισώδεα, δύρρα, καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα·
αἰσιν δὲ κύστι πέτρις, ἐφ' ὧρας μὲν ὅππῃσι, ἔδεσμα· ἔξω-
ροι δὲ ξηροί, λεῖοι ξυῶ ἡ δαπ. ἔσω δὲ καὶ τῆς ῥίζης τῆς ἰσθίου
βεραχὺ ξυῶ τοῖσι τέττιξι ἀφεψήσι, τοῖσι αὐτοῖσι ἐνίξεσθαι αἰπὴ

λουξοῦ ἐς αἵεσιν τῆς κύστεος· ἢν δὲ λίθων ἔμφραξις ἐπι-
 χητὴν οὖρησιν, τῷ ὀργάνῳ τῷ καθετηρίῳ ὡτεῖν πὸν λίθον,
 ἢ δὲ ἀζάν τὸ οὖρον, ἢν μὴ ἔωσι φλεγμοναί. ἐπὶ γὰρ φλεγμο-
 νῇσι, οὐτε ὁ πόρος δέχεται τὸ ὄργανον, πρὸς δὲ πτερύσκον-
 ται τῷ καθετηρίῳ. ἢν δὲ ἀπὸς μὲν ἢ ἢ τῷ ἐν τῇ ἐν, ἐν ἡσκη δὲ
 ὀδυμήσιν ὠνδρωπῶν, ἔμνειν τὴν τειχάδα, καὶ τὸν τῆς
 κυσίδος τῆς ἀχίλου, ἐς τὴν τὴν λίθων ἐκπῶσιν, καὶ τὴν τῆς
 οὖρων ἐκχυσίν, καὶ μάστιγι μὲν ἀκέσασθαι ἐς ὠπείλην ἀ-
 γοντα τὸ τῆς αἵμα· ἢν δὲ μὴ, ῥοιάδα ἡνέσθαι τῷ πύου βέλ-
 πον, ἐς τὸν αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου βίον, ἢ τῇ ὀδυμῇ οἰκίῃσιν
 θανέειν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΥΣΤΕΡΙΚΗΣ ΠΝΙ-
 γος, κεφ. ι.

Ἡ ὕστερη τῇ γυναιξί, ὑμῶν ἀποτάσας ἐνθα καὶ ἐνθα
 καὶ λαγόνας ἰσθμῶν ἢ δὲ ζώου πάθη, ἐν ὁσφρησί. ἴεται
 γὰρ ἐπὶ τοῖς θυώδεσι πρὸς ἡδονήν, ὅτε καὶ κοσμοῖται ἀπερ-
 πῶν, ὑπὸ ἀχρηστόντος φθύγῃ. ἢν μὲν ὦν τῇ αἰσθάνῃ τῇ λυπῇ, πρὸ
 σιόντων γυναικῶν ὅτε ὦν δὲ καὶ σῶμα πᾶν εἴη, ὁπίσω χεῖ-
 ζεται, ἢ δὲ αἰσθάνῃ τῇ αἰσθάνῃ, ὅτε ἐνθα καὶ ἐνθα, πρὸ πωλη-
 να ὅτε ἡπαρ, ἐνδιδόει τῷ ὑμῶν ἐς ἀπόστασιν καὶ ξυμπα-
 γνῶν, ὅπως ἰνὸς λαίφεια. πάθος δὲ τῷ δὲ καὶ ὑπὸ φλεγμασίης.
 καὶ γὰρ πρὸς πεπτερί τῷ παθεῖ καὶ τῷ ὀργῶν τῷ αὐχένος ἡνέπει.
 ἢ γὰρ καὶ πυθμῶν φλεγμασίη, αἰσθάνῃ. ἢν μὲν ἐς πόδας, ὅτε
 γεν. ἀσπρὸν μὲν ὦν ὅτε ἀλεγχόν καὶ ἀπερπῶν· διέχρησον δὲ καὶ
 βαδίσαι καὶ ἐς πλυσθῶν κατακέεσθαι, καὶ ὑπὸ πύου, ἢν μὴ τῷ
 πόδε φλεγμῶν ἢ γυνῇ ἢν δὲ αἰσθάνῃ φοιτοῖν, ὡς ὅτε ὑπὸ τῷ
 πόν ἀνθρώπων ἀπέπνιξε, πᾶσι δὲ ἀγχόνῃ τῆς ἀναπνοῆς.
 ὅτε γὰρ ὅτε φθάνει πνέειν τὸ ὅτε τῷ παρόντι κακίῃσιν
 ἀποθνήσκει

ἄρωγος. τῆσι γὰρ αἰσπνοῖς ὀπίχθεις γὰρ ἴον πολλῆσι τῆσι δὲ
 φωνῆς. εἰκὸς ὦν τοῖς ἐν τυτέοις καλέσαι τὸν ἰνέειν, πρὶν τὴν
 αἰθρῶν πατεῖν· ὅθεν καὶ κοτε ἐκ στυγνῆς ἡκῆς, γνόντα τὴν
 φλεγμονὴν χάσαι φλέβα, μάλιστα μὲν τὴν ὀπί τῆς σφυ-
 ρᾶς· καὶ δὲ μὴ ὑρῶν ἐν, τὴν ἐπ' αἰκῶνι· ἐπαφαιρέειν δ' ἀπὸ
 τοῦ σφυροῦ. παρῆσται δὲ τὰ δὴ αἰ, ὅκοσα αὐτὰ καὶ ἀνὰ φλε-
 γμασίνης ἀρήρη πνίγι. δέσμοι χάρων καὶ ποδῶν σφίγγοντες,
 ἄχρη ναρκώσιος, ὁσμὴ κακωδέων, πίσις ὑγρῆς, τειχῶν εἰ-
 εῖου κεκαυμένων, λυγρὰ φλογὸς ἐσβεσμένης, κατωρείου· παρὸς
 τὰ κακώδη, καὶ τὰ νύκτα ψυχθέντα γὰρ λπειν. οὖρον παλαιὸν
 καὶ τὴν αἰσθησὶν ὀξείησι κάρτα τὴν νεκρώδεος, καὶ τὴν ὑσέ-
 ριν κατὰ δῶκει. τοιγὰρ ὦν καὶ τοῖσι παρὰ δέπεισι βιώδεσι ἐς
 τὴν χάρην ὀπβλητέον τῆς ὑσέρης, μύρω ὀκείον δ' ἢ παρ-
 σινές, ἢ δὲ ἀδελκὸν ἢ ἀφὴν, νάρκον, ἢ βάκχρη τὸ αἰγύπτιον·
 ἢ τὸ δὲ αἰγύπτιον φύλων τῶ μαλαβάθρου, τῶ δὲ δρεος τῶ ἰνδικῶ,
 ἢ κινάμωμον κοπὴν ξυλὸν αἰσπνοῖς ἀνὶ λίπαϊ· ἐχέειν δ'
 τὰ δὲ, τοῖσι γυναικείοις χώροις. ἀτὰρ καὶ τὸ ἐν χυτὸν ἐκ τῆς δὲ
 ξυστῆς, ἐχέειν τῇ ὑσέρη· δὲ αἰσπνοῖς καὶ τὴν ἑδρῶν φυτέων αἰ-
 γωγὰ· ἢ δὲ ὑποκαλύψει μὴ δριμέσι, μαλτακοῖσι, γλῆχοις,
 ὀλιθηροῖσι, ἐς τὴν αἰσπνοῖς κοπῶν ὀξοδὸν μοῦνον, ὅπως ἡ χῶρη
 τῆς ὑσέρης, λαπαρὴ γίγνηται, ἀλδαῖης χυλῶ, ἢ πῆλιος· μὲν γὰρ
 τὸν δὲ, ἢ αἰσπνοῖς ξυλὸν τῶ λίπαϊ ἐψάδω· καὶ τὸ βίης ἢ λαπα-
 ξίος ἢ ὑσέρη δέηται, χάρει μὲν πείζειν τὸ ὑποχόνδριον γυ-
 ναῖκος βύπτον, ἢ ἀνδρὸς βύαφοις, ἢ διαζώσαι ταινίας σφί-
 γνεντα· ὅπως τὸ διελᾶσι τὸν χῶρον, ὥς μὴ αὐτὸς αὐτὸς δέειν·
 πᾶρμοις πιέοντα ὀπβλητέον τὰς ῥῖνας. τῶ γὰρ πᾶρμῶ,
 καὶ τῇ ἐν τῶσι μετεξέτεροις ὑσέρη ἐς χάρην ἢ ξειε· φυτὴν δὲ
 ἐς οἰά γερίων, σρουθίου ῥίζης, ἢ πεπέρεος, ἢ ἢ κάστρος· παρ-
 σβῆειν δὲ σινῶας κοῦφας, μύρῶσι, λαγῶσι, ἰχθίοις, βουβῶσι,
 ἢ κικῶσι τὴν ὑσέρην· παρσβῆειν δὲ καὶ παρὸς, ἐς ἐσθῆν, ἐς

τὸ μεσηγυρτικὸ ὥμοπλατέων, τῇ πνιγῇ ἀρήγοντα· ἦν δὲ ὅτι φλε-
γμονὴ πνίγεται, καὶ διαχάσσει τὴν ὅτι τὰ κλεινὰ οἰκονομῶν
φλέβα, καὶ ἀφαιρῇ συχρὸν αἷμα. ἀνατελείς τὸ πρῶτον,
βελμοὶ τειχῶν, ξυλὸ ἐμποιήσιν ἐς ἀνάκλησιν· ὡς δὲ καὶ μικρὸν
ἐπανεγκύωσι, ἐς ἀφέψημα ἀρωμάτων ἐκίξιν, καὶ δυνά-
μει θυμῷ ὑποθυμῶν πιπίσκειν δὲ πρὸ τοῦ ἱππῶν τὸ κα-
στρος, καὶ τῆς ἱερῆς μικρὸν ξυλὸ τὰ καστροί· καὶ ἦν ἐπανεγκύ-
ωσι, λούειν, ὅς ἐς ὥρην ἐς τὰ ξυλῶτα ἐκίξιν μελεδαίνειν δὲ
τὴν ἀνθρώπον, ὅπως ἀγῆται τὰ ἱππῶν ὡς θυροα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΑΤΥΡΙΑΣΕΩΣ,

κεφ. ια.

Τῶν ἐν τοῖς αἰδοίοις νεύρων ἡ φλεγμασὴ ὀρδίον αἰχρὸς τὸ
αἰδοῖον ξυλὸ ὅτι θυμῷ καὶ λύπῃ ἀφροδισίων ἔργων πρὸς ἡ-
ξιος. ἐν ταῖς δὲ ἡμῶνται σπασμωδῆες, οὐδαμᾶ πρηνῶ-
ν ὁδῶν· ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῖσι ἀφροδισίοις ἀμάλτακτος ἡ ξυμ-
φορῇ. πρὸς ἐκμάκνονται δὲ καὶ τὴν γνώμην, τὰ πρῶτα μὲν
ἐς ἀναιχμὴν τῇ, ὅτι παρρησίῃ τοῦ πτώματος. παρρησίας γὰρ
τοῦ εἶναι ποιῆς ἡ ἀκρωλὶ τῆς ξυνοισίης μετέπειτα δὲ ἐπὶ ἀ-
ναιχμῶσι, ὅτι τὸ ἀνὰ τοῖς ἡ γνώμην τέλεον μίμη. πάντων
ὡν εἶναι, τὰ μὲν φλέβα τὴν ἐπὶ αἰχρῶν, καὶ τὴν ὅτι τὰ
σφυρᾶ, καὶ πολλὸν ἀφαιρῇ, καὶ πολλάκις. οὐδὲ γὰρ ἀλγιστον
νῦν λειποθυμῶν ἐμποιῇ, ἐς τὴν ἀρκῆν τῆς γνώμης, καὶ
ἐς τὰς τῆς φλεγμασὴς ξυλῶτας, καὶ ἐς τὰς τῆς θερμῶς τοῦ
κατ' αἰδοῖον πρηνῶτας. αἷμα γὰρ πολλόν, θερμῶς μὲν ὅτι
πόλιν ὅτι ἀφῆς καρτερῇ· φλεγμασὴς δὲ ὅτι, τὰ εἰχρῶς δὲ
γνώμης καὶ ἀταξίης ἐκκαυμα· καὶ αἰρῇ δὲ καὶ τὸ ξυμπα-
σκήνος φαρμάκῳ τῇ ἱερῇ. οὐ γὰρ καὶ αἰρῶσις δέονται μὲν
νον, ἀλλὰ καὶ φαρμακίης πρηνῶτας. δρῶν μὲν τοῖς τὰ δὲ ἀμφω

ἱερὴ δυνάται· κατελίσσιν δὲ τὰ τε αἰδοῖα καὶ τὰς ἰξύας, καὶ
 πλὴν πληχάδα, καὶ τοῖς ὄρχιας εἰσίοισι τοῖσι ἀπὸ οἴου ρυπώ-
 σι· ῥοδίνω δὲ οἶνω διάναι χεῖρ ἔχεια, καὶ τέγγειν τὰ μέ-
 ρεα πολλόν π μᾶλλον τὰ δὲ καταιονῶντα, ὅπως μὴ τε δαλψίς
 ἐκ τῆς ἐρίων ἔοι, ἀτὰρ ἢ ἐμφυτοῦ δέρμιν· ὑπὸ ψυχῆς δυ-
 νάμος τῆς χυμῶς προηύνη). τοῖα δὲ χεῖρ καὶ τὰ ὀπίπλάσμα-
 τὰ ἡτέναι, ἄρτω ξυν ἄρνο γλάσσου χυλῶ τῇ βοταίῃ, καὶ σρύ-
 χῳ, καὶ σείδει, καὶ φύλλοισι μήκωνος, καὶ τοῖσι δῆλοις, ὅσα νδρικήν
 καὶ ψύξιας ἐμποίει. ἀτὰρ καταχρίειν τοῖσι ἰκέλοισι τὰ αἰ-
 δοῖα δὲ πλὴν πληχάδα, καὶ τὰ ἰχία, κροταίῳ ξυν ὕδατι, ἢ οἴ-
 νῳ, ἢ ὀξεί, μανδραγορίῃ, ἀκακίῃ, καὶ σπόργοις αἰτὶ τῆς εἰρί-
 ων χεῖρεσσι. μεσηγὺ δὲ ὑποκλύζειν μαλάχης ἐψήματι, καὶ
 ἐλαίῳ καὶ μύρτι· δριμύ δὲ πάν. αἰπερείδωσαν λικύαι κατ' ἰ-
 χίου, ἢ ἡτρου. ἄρισται δὲ καὶ βδέλλαι, νέρθεν ἐλκύσαι αἶμα
 καὶ ὅπῃ τοῖσι τρώμασι ὀπίπλάσμα, αἱ ψίχες ξυν δὲ θαίῃ
 ἐπιπτα εἰζέειν ὕδατι ἄρπεμοσίης, ἐλελιστάκου, κορίζης ἐ-
 ψήματι· καὶ δὴ τ' ὡς προσωτέρω μύρτι μήκει χροῦ, μὴ κα-
 τὰ λόγον δὲ τὸ πλῆθος ἐνδιδῶ, δέος δὲ σπασμοῦ· μάλα γὰρ
 τοῖς ὅπῃ τὰ δὲ σπῶνται· μεταβδῆειν χεῖρ πλὴν θεραπίῳ πῶ-
 σι θερμαίνουσι· χεῖρος μὲν γλαυκίνου, ἢ λικωνίου αἰτὶ ῥοδίνῃ·
 εἰρίοισι δὲ καθαρῶσι καὶ ὀπίπλάσμασι ἀλεαίνουσι. ἐμάλαιξέ
 γὰρ κοπε τῆς νδύρων τὰς προήσας ἢ τοῖνδε θεραπίῃ. ἀτὰρ καὶ
 πιπίσκην ἔκαστος ξυν μύρτι κρήνη. ἔσφαί αἱ τρώσοι, ψυχῆς,
 βραχία μὲν τὰ λικῶδη, τὰ πλείστα λάχανα, μαλάχην, βλίπην,
 θριδακίην, ἐψήτη κολοκύντη, σίκκος ἐφθός, πέπων ὠραῖος,
 οἶνου δὲ δὲ κρεατῶν, μέσφι πολλῆς ἀναλήψιος φειδῶ. οἶνος γὰρ,
 δαλψίς μὲν ὅτι νδύρων, μάλα ξυς δὲ ψυχῆς, ἐπανάκλησις δὲ
 ἡδονῆς, γυνῆς ἡγέσις, καὶ πρὸς κλησις ἀφροδισίων. τὰ δὲ μοι
 εἰς τὰ ὀξέα χεῖρα φθω ἀκεία. χεῖρ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν ἰνὰ ξυμυ-
 πρέειν, μὴ πάντα δημοτεῖν ξυλθεαφίῃ πρὸς σίχοντα πένεον.

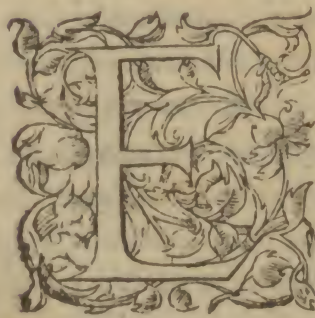
οὕτω τὰ ὀξεία πάγια γίγνεται, ὡς ἐν τῷ ζι πὲ τοῖσι γεγραμ-
μένοις ἐμυώοις, ἢ ἅπασι χρεώσαι.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,
χρονίων νεύσων θεραπευτικὸν βιβλίον περὶ τὸν.

- Προίμιον, κεφ. α. Θεραπεία κεφαλῆς, κεφ. β.
Θεραπεία σκοτωματικῶν, κεφ. γ.
Θεραπεία ὀπληψίης, κεφ. δ. Θεραπεία μυαγχολίας, κε. ε.
Θεραπεία μελίνης, κεφ. ς. Θεραπεία πρῶτος, κε. ζ.
Θεραπεία φθίσιος, κεφ. η. Θεραπεία ἐμπύκτου, κεφ. θ.
Θεραπεία τῆς ἐς τὴν πνύμυτα ἀποστασίως, κεφ. ι.
Θεραπεία ἀδωματος, κεφ. ια.
• Θεραπεία πνύμωδων, κεφ. ιβ.
Θεραπεία ἥπατος, κεφ. ιγ. Θεραπεία σπληνός, κεφ. ιδ.
Θεραπεία ἰκτέρου, κεφ. ιε. Θεραπεία καχεξίας, κεφ. ις.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ,

κεφ. α.

Ν τῇ χρονίῃσι νόσοις ἢ ἀμ-
βολῇ τῆς ἰητέρας, κακόν. ὡς
ἀμβλακίης γὰρ οὐκ ἐν εἰς αἰήκεται
πάγια. φισίωσις ἄρ' ὅτι ἴδι, ὡς
μὴ ῥηιδίως ἀποφοιτῆσαι. ὡς ἐσ-
βάλη ἅπαξ. ὡς δὲ ἐκ κηδυνῆ,
χρόνῳ καρπερῶσαι, καὶ ἐκ κη-
ποδνήσκειν γίγνεται κοπε, καὶ τὰ
σμηκρὰ μεζόνων ποιεῖται δεξίας. καὶ τὸ περὶ τὸν ἐς κιν
δυνον ἀσ. νῆς ἢ, ὁ πῶς τῇ δὲ γίγνεται ὀλέθριος. καὶ ὡς μὴ τε
τὸ νοσήσας ἀγῆ, ἢ ἀγδοῖ τὸ ἐλέγχου τῆς νόσου, μηδὲ ὑποδι-

δοῖσκειν δὲ τῆς ἰητρείας, μήτε τὸν ἰητρὸν κατὰ μὲτρα κεῖν.
ἄμφω γὰρ ἐς τὸ ἀνέκασιν ζῆνάδοι. μετεξέτεροι δὲ τῶν κα-
μνόντων, ὡς ἀγνωσίης τὴν τῶν παρόντων, ἢ τῶν αὐτῶν ἐσο-
μένων, ἐς τέλος ζωοδιατέονται τῇ νούστῳ. ὅτι γὰρ τοῖσι πλεί-
στοις, οὐτ' ὁλνύονται, οὐτε ὁρῶντες οἱ τὰ νῦν. διὰ τὰς δὲ ὧν
ἰητρῶν σέας αὐτοὺς οὐδ' ὅτι βέποισι. πίστις δὲ τούτων, κεφα-
λαίη, ἥς ἄμφω, πρῶτον πρῶτον.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΗΣ, κεφ. β.

Κεφαλή δὲ ὁκόσον ἐς ζωὴν ἀναγκαῖον, τὸν δὲ νοῦτον χα-
λεπώτατη, καὶ τῶν ἀμφὶ τῆς δὲ νοῦτον, ἢ μὴ ἐσβολὴ δι-
παθῆς ὅτι σμικρὰ ὄγκῳ, καὶ ἡχιστὸν ὧτων, ἢ βαρεῖα δὲ αὖξιν
σιν πρὸς λάβοι, καὶ τὰ πλεονάζοντα. μὴ ὧν μὴ δὲ τὰ σμικρὰ
ὡς ὁρῶν ἀλγὰ. σμικροῖσι γὰρ καὶ τοῖσι ἄλλοις μετεξέτεροις ἰη-
τρῶν ὅτι πρῶτον μὴ ἡκίχοντος. μέζον γὰρ πρὸς πλεονάζοντα ἀ-
χθεῖα. τὰ μὲν τὴν ἐπὶ ἀλγῶν φλέβα. πρῶτον δὲ δυοῖν ἡμέ-
ραν, οἶνον πιπίσκειν. ζῆν τε καὶ ῥόμβον δὲ τὴν δυνάμιν, τὸ
πληθὺς ἀφαιρέειν. ἄριστον δὲ μὴ ἐσάπαξ ἢ ἡ δυνάμεις τε
ἀνέχεται τὴν πληθὺν τῆς ἀφαιρέσεως, ζῶντες τε ποῖσι αὐ-
τοῖσι μετὰ λείαν τῇ νοῦτον. ὧν δὲ ῥόμβοι πάσης τῆς χρονίης
νόστοις ζῆν ὡς δὲ μετὰ γὰρ δὲ πλεονάζοντα ἡ πλεονάζοντα ἡμερῶν, ἀδρῶ
τέρως διατῶν, ἔπειτα τὴν ἰερὴν τὸ καθαρθέντων ζῶν μετὰ
κρήτῳ πιπίσκειν. ἀπὸ γὰρ γὰρ μάλιστα ἡ δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς
νοῦτον τὴν ἰερὴν. πληθὺς δὲ τῶν φαρμάκων, ὁκόσον πέντα-
ρες, ἢ πέντε ὀλκῆς δραχμαί. καὶ ὅτι καὶ ταύρην, λούειν τε καὶ
οἶνον δίδοναι, καὶ τὴν δυνάμιν αὖξιν. ἔπειτα αὖθις τὰ μὲν
φλέβα τὴν ὅτι τῶν μετὰ πᾶσι τὴν ὀρῶν. κυριώτατη γὰρ ἡ-
δὲ ἡ ἀφαιρέσις. τὸ δὲ πληθὺς ὅσον κοτύλης, ἢ σμικρὰ πλεον. 500.
ἀνέειν ἢ μὴ πρὸς αἰτέρω. κενεαγχεῖν γὰρ οὐ χεῖρ. ἔπειτα τὰς κό-

μας ξυρά ἀφαιρέοντα, κύκλω τῇ κορυφῇ προσβλήν προσ-
 πέρω. ἢ ὅ ἐπέρω ἢ μεσηγὺ τῷ ὠμοπλατέων ἐρείδην αἰαί-
 μακλον, ῥάζειν τὲ πλὴν ὅπῃ τῆς κορυφῆς ἀφειδέως ἐς τὴν πλῆ-
 θος ὀλκὴν, καὶ ἐς ἢ βιάθεος ἐν πομῷ. κεφαλαίω γὰρ τὰ μέ-
 χεις ὁσέων ὄνιησι ἰήματα. ἡ δὲ ἐς ὠπειλὴν ἦκη τὰ τρώ-
 ματα, τὰς ἀρτηρίας ἐκτάμνειν. διπλαῖ δὲ, αἱ μὲν κατὰ πινει-
 σὶ ὠτων σμικρὸν π. προσωτέρω, δῆλαι δὲ ταῖς διασφύξε-
 ρι. αἱ δὲ πρὸ ὠπὸς ἐς πύμ. προσθεν, αὐτῶν πλησίον. ὡρῶ γε-
 ται γὰρ τὰ ἀπὸ ἔχων ἀτὰρ καὶ αἱ δὲ δῆλαι διασφύξεις. τὰ-
 μιν ὅ προσ τοῖς ὁσέοις τὰς μέζοντας. αἱ δὲ γὰρ ὄνιησαι. ὅπκ-
 αται καὶ ἔπειτα ἐκάστη κάρτα λεπταί, αὐτοὶ δὲ ὄφελος ἐκ-
 τήμιν. ὁ δὲ ἔσπος ἐν τῇσι χερουργίῃσι λείλεκται. μὲν δὲ τὸ ἄ-
 κος, κεφαλῇσι, ἢ ἐπιληψίῃ, καὶ σκοτώμασι, ἢ ξυμβλήδω
 ἀπάσῃσι τῇσι τῆς κεφαλῆς νοούσοις, ὅπῃ πᾶσι δὲ φλέγμα.
 ἄλλαν χεὶν προσκυνώσαντα ἢ γαστέρα, ἢ καταποτῶν πηλάτω, ἢ
 κλυσιμῶ δῆλότε μὲν ἐκ ῥινῶν παρμικῶν, ὅμοτε δὲ διασφύμα-
 πος τοῖσι ἀρτοῖσι φλέγμα. εἶδη δὲ, παρμικῶν μὲν, πέπρι, σρού-
 θος ἢ ἰίζα, κάτορος τῷ ὄρχος. τὰ δὲ καὶ ξυμῇ. ἐς λεπτά δὲ κό-
 ψαντα, ἢ σήσαντα, καλὰ μὲν ἐμφυσήν, ἢ καυλὰ πτεροῦ χι-
 νὸς παχεῖ. ἀρτογέτερον δὲ τῷ δὲ καὶ βιατότερον δύφορβιον
 ξυμὸν πνὶ τῷ δὲ μυχθέν. ἀτὰρ ἢ ἐλαίοις ὅ μίσχεται γλυκύνω,
 κύκωνίω, ἢ τὰ ἀπὸ σύρακος μύρω. ὕγρον δὲ γίνετα κάρτα,
 ὡς ἐκχυπὸν ἐγχεῖται ὅ δια τῷ ῥινός γ' αὐλοῦ. δίδυμοι δὲ οἱ-
 δε, ξυμφυέες ἀπὸ μῆς ὑροῆς, ὡς ἐστὶ παξ ἀμφοτέροισι ἐγ-
 χέν. οὐ γὰρ ἀναχέτον ἢ διασάσις ἐκαστέρου μυχτῆρος ἰδίῃ ἢ
 ἰδίῃ. πῖμ. προσεται γὰρ ἢ κεφαλῇ αὐτίκα, καὶ δριμύ ἀλγος αἰρέει.
 τὰ δὲ διὰ πρὸ σώματος ἀρτοντα φλέγμα, σίνηπι, κόκκος ὁ τῆς
 κίτης, πέπρι, σαφὶς ἀρτεῖν. τὰ δὲ ξυμὸν δῆλῃσι καὶ ἰδίῃ. ἐπὶ
 δὲ ἢ τὰ μασησάσαι μὲν αὐτὰ, καὶ τὸ πύειν ξυνεχὲς ὅτι, καὶ
 ὕδαπ ἢ μελικρήτω, ἢ ὁ ξυκρήτω μίξαντα δισθῆναι, κλύζειν

ναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων ῥόφημα, καὶ οἱ ξυὼ ἀπλοῖσι ζωμοῖσι. κα-
 λοι γὰρ ἐοῖσι ἐν τῇ καρκεῖα καρπὶ, κάρυ, κοριάνη, αἰίου, σπ-
 λίνης ὅτε πίων κρέων, ἡ δὲ οὐσμος ἡ βοτανή, καὶ Γλήχων πρὸς
 τοῖσι δυνάδεσι, ἰχθυῖσι καὶ ἔρων ἀγροῦ, καὶ φυτῶν ἔξοδον. κρε-
 ῶν δὲ, πνηρὰ μὲν τὰ παλαιὰ πάντα νεοσφαγῇ, ὅ, δὲ ἐκίτορος,
 πηλῶν ἡ φάσσα, ἡ πελῆα, ἐπὶ δὲ ὅσα ὀκόσα μὴ μαλιστα πίο-
 να, σῶν τὰ ἄκρεα, λαγῶς ὁ ὀπίος. βοὸς ὅ, καὶ ὄϊος παχυόν
 πὲρ, καὶ κεφαλῆς πλησμιον. εἰφορ δὲ, ὅ, πάντη κακὴ, γάλα ἐ-
 πυρὶ κεφολογῆς. ἰχθυῶν, οἱ περὶ αἰοί, ἡ δὲ ὀκόσι καὶ χῶρην,
 ἄριστοι. λαχάων δὲ ἐφθῶν μὲν, ὀκόσα ἔρων καὶ κοιλίας ὑπαγω-
 γὰ, μαλάχη, βλίπιν, πύλλον, ἀσπάρων. δριμύ δὲ καὶ κράμ-
 βη. ὡμὰ δὲ, δριδακίτη πάντων ἄριστοι. ῥίζαι δὲ πονηραὶ, καὶ
 ἐφθαί, ἐσφαιρίδες, γογγυλίδες, σαφυλῖνοι. οὐρηπκα μὲν, πλη-
 σμια δὲ. σίστρον φυτῶν δὲ μὲν καὶ σωμαχου ἐπαρπηκόν. οἶνος λδυ-
 κός, λεπίος, γλυκὴς μὲν ἐγγεχάφτω, σῦψιος ἔχων, ὡς μὴ ἴχθιν
 ἢ γαστέρα. τρέφειμα παῖ, κεφολογῆς, πλὴν φοίνικες πάσης
 ἰδέης. σῦκων δὲ ὀπάρη ἐσφυλὴ πρὸς πνέες, καὶ ὅ, πᾶν ὅτι
 ὥρης ἄριστοι. πλησμιονή πάντων καὶ τῶν ὠφελοῦντων κακόν. κά-
 κιοι δὲ ἀπεψίη. κόποι ἀπεψίης μὲν ἀσινέστεροι. ὅτι βλαβέες ὅ
 καὶ οἶδε. πρὸς ἀπὸ ἐωθεν ὅτι τῇ κοιλίας ἐκκρίσι. δῦπνοοι δὲ,
 δῦφοροι ἄριστοι ὅ, καὶ οἱ ὅτι τῇ δειπνῶ. αἰώρη μακρὰ, νήμεος,
 ἀνήλιος τῇ κεφολῇ. κακὸς γὰρ αὐτῇ ὁ σείριος. ὁμιλήγει κακὸς
 κεφολῇ, ἰδύροις, κακὸν ὅτι πᾶσαι. ἀποδιδυμὴ ἐς θερμότερον
 ἀπὸ ψυχρῶν, ἐπὶ ἀπὸ ὑγρῶν ἐς ξηρότερον. ξύμφορος ὅ, πλοῖς,
 ἐπὶ ἐν θαλάσῃ ἔξαγροῦ τῷ βίου. καὶ πρὸς ἀλίας τις ἢ, ἀγὰρ ὅν
 λένεσθαι τῇ τῇ δῆμι ψυχῇ, ἐπὶ νήχεσθαι τῇ θαλάσῃ, καὶ τῇσι
 ψάμμοις ἐκκαλινδέεσθαι, ἐπὶ βιοτεύειν ἐς θαλάσσαν. ἐπεροκτα-
 νίης τῶν τῶν ἄκρεα. ὀκίον γὰρ τῇ κεφολῇ ὅλη ἄκρεα πρὸς φθορα,
 τοῖς δὲ πρὸς ἅπαν τῇ κεφαλῇ μέρος χρεῖεσθαι καλὸν. ὀκόσισι
 ὅ, ἐκ τῇ δὲ ἀφυκτος ἡ νοῦστος, ἐλλεβόρω χρεῖεσθαι, τῇ ἐλάτῃ ἐ-
 δυνάτω τῇ πάντων ἀγροῦ.

ΘΕΡΑΓΕΙΑ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ,

κεφ. γ.

ΚΑΙ ὁ κλῆξ δὲ ξίος μὲν κεφαλῆς γίγνεται σκοτοδινίη· ἀ-
 τὰρ καὶ αὐτὴ περὶ τὴν ἐπ' αἰπῆσι φύεται, αἰμαρροΐδων ῥοῆ
 ὀπιόχρησιν, καὶ ἀπὸ ῥινὸς αἷμα μὴ ῥέειν περὶ τὸν ῥέον, ἢ μὴ δὲ
 πνέηται τὸ σκλῆρος, ἢ ἰδρώει, ἢ πόνω περὶ τὸν πνύδμον. ὡς
 μὲν ὦν ὅτι τῇ κεφαλῇ ξυώσῃ, τὰ δὲ χεῖρ ὑπὸ τῇ ὀφείλει ἐς ἴσ-
 σιν, ὁκόσα ὅτι τῇ κεφαλῇσι λέλεχται· πῶς δὲ ἐβιαστέ-
 ρον ἵσταται χεῖρ ἐς τέλος αἰῶν, ὕστερον φερέτω. ὡς δὲ ἀπὸ
 περὶ ὀπιόχρησιν ὕστερον ἢ νοῦτος ἀποβῇ, τὴν ξυώσῃ ἐκκρισιν
 κινέειν. ὕστερον γὰρ τῆς φύσεως ἢ παλινδρομῇ. ὡς δὲ ἢ μὴ μὲν-
 λη, τὸ δὲ πάθος αὐξή, ὅτι μὴ τῇ ὀφείλει ὀπιόχρησιν τῇ διὰ
 ῥινὸς, ἢ ἰδρώτων, φλέβα ἄμειν τὴν ἐπ' ἀγκυρῇ. ὡς δὲ ἐπὶ
 ἢ παπ πλημμύροντι ἢ πλῆλῃ, ἢ πνιτὶ ἐν τοῖσι μέσοισι πλῆλῃ
 χρωτ, ἀρῆσιν ἢ σκίη. χεῖρ δὲ ὁκόσον αἶμα ἐκ φλεβὸς πολλὸν ἐ-
 κρῇ, τὸν δὲ ἐκ αἵματος ἀφαιρέειν αἷμα. τὸ δὲ γὰρ τῆς περὶ
 φάσιος ἢ τῆς ὀφείλει, ὡς περὶ δὴ καὶ γαστήρ· ὅτι δὲ τῇ δὲ, τὰ τῆς κε-
 φαλῆς ἀκκα ξυνάπην, φλέβα τὴν ὅτι τῇ μετώπῳ ὀφείλει
 ἄμεινοντα, ἢ τὰς ἐκ ἀπὸ τῆς τῆς ῥινὸς περὶ τοῖσι καινοῖσι,
 πλῆλῃ τῇ κορυφῇ περὶ τῇ δὲ, ἐκκόπην τὰς ἀρτηρίας, ξυ-
 ρεῖν τὴν κεφαλὴν, φοινίσκειν, φλέγμα ἀγὰρ διὰ ῥινῶν πρὸς
 μικοῖσι, ἢ διὰ σώματος ὅπως ἐλθῶν· ἀπαντα περὶ τῇ ἐν κό-
 σμῳ τῇ ὅτι τῇ κεφαλῇ εἰρηωδῶ, πλῆλῃ ὁκόσον κυκλαμῖνα
 χυλὸς, ἢ ἀνακαλλίδος ἐγχοῦς εἰς τὴν ῥίνα ἔχῃ τὴν περὶ τῇ
 σιν· ἐπὶ δὲ τῇ ἀμφὶ τὴν κεφαλὴν αἰῶν ἢ κη ἐς τέλος,
 ὁκόσα βιαστέρεα ἐς τοὺς σκοτώδεας, τὰ δὲ χεῖρ ὑπὸ τῇ ὀφείλει, ἐμὴ
 τοῖσι τοῖσι ἀπὸ δειπνου, ἢ δὲ τοῖσι ἀπὸ ραφανίδων χεῖρ ὀφείλει,
 τὸ ἐκ τῇ δὲ δέον ὅτι, ἀτὰρ ἢ δὲ ἐς ἐλλεβόρεα περὶ τῇ σκλῆρῃ. με-
 λέτη γὰρ χεῖρ τῇ σωμαχῇ ἐμειν, ὅτι τοῖσι δεινότεροι ἐμει-
 τηλοῖσι. ἀτὰρ καὶ τὸ φλέγμα λεπτότερον νῦν γίγνεται, ἐς

π' ἐλλέβορον δι' ἡνιόχον ἐλλέβορον ὃ δόσεις πλῆυνες, τοῖσι μ' ἰχθυ-
 ροτέροισι ἀρῆξαι ἐς μέγιστος ἄμνη, ἢ ὀλίγον ἀδρόπιον πετ-
 μυιδύαι, ξυῶ χινδρῶ π' πλυτῶ, ἢ φακῶ ἢ δόσις· σαθμός ὃ
 ὀλκῆς δαχμαῖ δύο· ὅπ' δ' ἤρ' ἀδενεσέρων καὶ ἰχθυό-
 ρων, π' ἔψημα ξυῶ μύριπ, μέτρ' μυσίλαι δύο ἢ τρεῖς· τῆς-
 δὲ ποιήσις ὁ ἔπος ἀμνη πη λέξετα· μεσηγὺ δὲ ἐκάστου ἄκρος
 ὑπανατρεῖ εἶναι π' νοσέοντα ἐς πλὴν ἤρ' μέσων ὑπομονίῳ
 ἀρῆξαι δὲ καὶ ὅπ' τοῖσι παροξυσμοῖσι ὥδε· δ' ἔσ' δ' εἶναι μὲν τὰ σκέ-
 λεα ὑπὸ σφύρα δὲ γύνατα, καὶ χῆρος καρπὸς τε καὶ βρα-
 χίονας ἐνεργεῖ ἤρ' ὥμῳ πρὸς τοῖσι ἀγκῶσι· π' γέξιος κεφαλῆς,
 ῥόδιον μύρον ξυῶ ὃ ξεί· ἐνεψῆσαι δὲ χεῖρ' ὥ ἐλαίῳ, ἐρπύλλιον
 ἢ σπινθύνιον, ἢ κισσὸς, ἢ π' τοῖον δὲ· αἰάτειψις ἄκρων, καὶ
 πρὸς σῶπου· ὁ σφρησις ὃ ξείος, γλήχανος, ἢ δούσμου, καὶ τὰ δὲ
 ξυῶ ὃ ξεί· διάσας τῆς γῆυος· ἔσ' ὅπ' γ' ἐρείδουσι τὰς γνά-
 θους· γόργουσι μὲν παρ' ἐθμίων, ἐμέπου πρὸς κλησις· ὅπ' γ' δ'
 ἐκχύσι καὶ π' φλέγματος ἀνέχοντο ἐκ τῷ ζόφου· τὰ δὲ μὲν ὦν
 ἐς πλὴν τῷ παροξυσμοῦ παρηγορίῳ δὲ σκέδασι τῷ ζοφώ-
 δεος· διαίτης δὲ πρὸς ἀπάσης τῆς ἐν τῇ θεραπείῃ καὶ τῆς ἐς
 αὐτῆς τὰ δὲ γινώσκω· ὑπὸς πυλῆς, κακὸν ὃ δὲ αὐπνίη· πολὺς
 μ' γ' ναγκᾷ τὰς αἰσθήσεις τῆς κεφαλῆς· ἀτμῶν πλημμύ-
 ρα ὅκτος ἀπάσης πρὸς ἕξις· τὰ δὲ μὲν τοῖσι βάρειος καὶ ἡχων δὲ
 μὲν μὲν ὡν ὅτι αἶπα, τ' νούσου τὰ ξύμβολα· ἀρπυνίη δὲ
 ἀπ' ἐπὶ σφ' ἀρπυνίη, καματηρὶν, τὰ σκηνεῖ ἄδυμον, δι' ἀρπυ-
 γρὸς ἢ γῶμη· διὰ τὰ δὲ ρηϊδίως μαίνονται, καὶ μὲν ἀχολέ-
 σι οἶδε· ξύμφορος ὃ ὁ μέτερος ἐς πλὴν τ' ἔσφῃς οἰκονομίην,
 καὶ ἐς ἀνάπαυλιν ἤρ' δι' ἡμέρας καμῶν πρὸς νοῖα καὶ ὅπ' μὲν
 νή· πρὸς εὐδρίην τ' κοιλῆς ἐς ἀπόκρυσιν· δ' ἔσ' πρὸς γ' ἡ μέζων αἰ-
 πῆ κοιλῆ· ἀνὰ τειψις αὐτῆς σκελῶν δι' ἡμιπυμίσω τ' ἡχίων
 μέσσι φοινίξιος, ἐπιτα νώπου καὶ πλῆθύνων, ὕστατα κεφαλῆς·
 ἀπὸ λελίων πρὸς πάλαι, πρὸς σφ' ἐς μ' ἀρχῆναι καὶ ἐς ἀπόπασιν

αἰσάρεις δὲ κεφαλῇ, διὰ θυμῶν, ἢ θρύμβου, ἢ σινηπτος. ὡς δὲ
 τὰ θερμὰ χυμῶντος· δέρεος δὲ τὰ ψυχρὰ, γυνὰ τὸ ὄσχα κρῶ-
 δεος, μὴ ὁπλὰ, ἐλαῖαι, φοίνικες, τειχος ὠραῖον, χόνδρος
 πλυτός, ξυῶ πνιγῶν γλυκίων, ὁκόσον ἡδυνάαι αἰρετόν. ὅπῃ
 τῆς δὲ ἄλεις, ἡρεμῆς, ἡσυχίης ἔσται, καὶ λαλιῆς. πείπα-
 ποι, ἐνθα αὖθις πνοον· ὅλγαυ ἢ δένδρεσι, ἢ βοτανῇσι· ἡ δὲ
 εἰς δειπνοὶ ἦκη, μάλιστα μὲν αὖθις ψυχολογίαν, σμικρὸν ὅ-
 ποχιστὰ μόνον λίπαι. εἰδὲ μὴ, σκέλεα μωῶν. τὸ δειπνον *ἰταῖον φησὶ*
 τῶς δὲ *ἰταῖον*, ἢ ῥόφιμα χόνδρου, ἢ πλισαῖν ἄφυσος, ἐ-
 ψήσθαι ὅλγαυ· φάρμακα δὲ τὰ εἰς ἡδονὴν τῆς πλισαῖν, πεί-
 πει, γλήχων, ἡδύοσμοι, κρομμύων, ἢ ἀράσων σμικρὸν, μὴ
 δὲ ὁκόσον ἐμπλῦσαι· ὅξος δὲ τὸ δριμύ ξύμφορον· κρεῶν,
 τὰ ἐκ πόνων μὴ πόνου· ὡς δὲ καὶ κεφαλῇ· πλισαῖν πάν-
 τα· τῶν πλὴν δὲ περὶ αἰσῶν· λαγῶς, ἔσται θηρυτὰ ὅ, ἀλε-
 κίοις ὅλγαυ καὶ ξύμφορος· τὰ ἀγνῆμα πᾶν κεφαλῆς, γλῆς,
 πλὴν φοίνικος, ἢ ὅλγαυ ὠραίων σῆθεν, ἢ σαφυλῆς, ἡ δὲ ἄφυ-
 σος ὡς ὠραῖος ἦ, ὅλγαυ· ἡ δὲ περὶ αἰσῶν ὅλγαυ, ἢ ἀκνισ-
 σα, ἢ κῶφα, πείπατοι, θυμὸς δὲ, ἐν ἡσυχίᾳ εἰς ὕπνον ἄφεις.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΠΙΛΗΨΙΗΣ, κεφ. δ.

Αἰσῶν ὅ, πᾶν μέγα ἔσται πᾶσι, ἐς ὅπῃ ψίλω χεῖ-
 ραι. φυγὴ γὰρ ἐκ μωῶν ὅπῃ πόνου πάθος, ἢ κινδυνώδους
 ἐφ' ἐκάστης ὑπομνήσεως, δηλὰ καὶ ἐκείνης αἰσῶν καὶ ὀνείδους
 τῆς συμφορῆς· καὶ μὴ δοκέω, εἰς αἰσῶν ἐν τῇσι πα-
 ροξυσμοῖσι ἐνέβλεπον, ὁκόσα πᾶσι οἱ νοσῶντες, ἐκ αὐ-
 τῶν ζῶντων πᾶσι αὐτῶν. δηλὰ γὰρ τὰ δεινὰ ἐκάστῃ καὶ τὰ αἰσῶν,
 αἰσῶν καὶ ἀλγῶν κρύπτει· ξυνομῶν δὲ πᾶσι ἡ-
 βείλω τῇ ὥρᾳ τῆς φύσεως ἀλγῶν, ὅπῃ τῇσι μεταβολῇσι
 τῆς ἡλικίας, ἐς μέγα ἀμειβόμενον αὐτῶν· ἢ γὰρ ἡ ξυνομῶν.

θης τῷ κακῷ δῖαιτα ὡς ἡ ἐμβιοτεύει ἡ νοῦτος, οἷ χρο, οὐκέτι
 ὁπφοιτεύει ἐς τὸν αἰὸν. ξυωποῖ χεται γὰρ ὡς πρὸς αἰὸν ἡ δέει. ἢ
 ὡς τῆς κεφαλῆς λάβῃ, ἐνοικείει. τῇ δὲ ἅπαντα χρο ὡς ὁρῶσιν,
 ὁκόσα μοι ἀμφὶ κεφαλαίης λέλεκται, ἀμφὶ τῇ ταῖς ὅς ἀμαρτίας
 ἀφαιρέσας, ἡ δὲ ἀμφὶ ταῖς κατάρσις φλεβῶν τῇ ἐπὶ ἀλγῶ-
 νος, μετώπου τῇ ὀρθῆς. Ἰκνῆς ταῖς δὲ ἀφαιρέσας, μὴ μέσφι
 ληποδυμῆς ποιέεσθαι. πρὸς κλησὶς γὰρ ὅς πάθος, ληποδυμῆς δὲ
 τηλείας ἀμνεν ἀπάσας, ταῖς τε ὡς τῶν πρὸς τῶν τε καὶ ὁπίσω
 κατάρσις ὅς ποιέεσθαι ἐξ ὁχίας τυτέων παύτων, τῇ ἱερῇ ὡς κα-
 θαρτηρίῳ, ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῖς ἀγνοῖ φλέγμα. πολλὰ δὲ
 δυνάτω περὶ ἑσὼ φάρμακα. φρεῖ γὰρ ἡ δέει τῇ δὲ τοῖς πόνος.
 ἀνδυμῆς δὲ καὶ ἀνελπιστῆς πῆσι τοῖς νοσέοντας πλημῶνας.
 χρεῶν καὶ πῦρ φέρειν ἐς τὴν κεφαλῇ. αἰνῆς γὰρ. περὶ τῶν
 δὲ χρο πρὸς τὰ τὸ ὁσέον μέχρι διπλῆς, ἐπιτα κηρωτῆς καὶ
 ὁππλάσματος χρεῖεσθαι. ἐς τὴν ἡ μελῶν γὰρ τῇ δὲ ὁσέων ἀποσῆ, πε-
 ρέσθαι χρο ὡς ἐκκόπῃν τὰ γυμνά, κῆν ὅπῃ σμικρὰ ἀντίχῃ
 μέχρι ἀπομάτου ἀποσάσις, ὥς ὅτε μὴ αἰνῆς κοτε τυ-
 πῶν καὶ παχῆς δὲ ὡς τῇ ἡ μελῶν γὰρ καὶ ἐπὶ ἐς μύδησιν, ἡ καὶ
 κατάρσιν τῇ ἡ τῇ δὲ ἀντὶ μῶς ἀκεομῶν, ἐς ὡς τῇ ξυμ-
 βῇ τὸ πρῶμα, ὡς ὡς τῇ δὲ τῇ νοῦτος. ὅπῃ πᾶσι φοι-
 νίξιος κεφαλῆς, ξυνήτες μὲν, ὁκόσα μοι ὡς τοῖς πρὸς αἰὸν
 εἰρέαται. δυνάτω τέρη δὲ, ἡ δὲ τῇ κατάρσιν. χρο
 δὲ ὅπῃ πρὸς τῇ χροσις τῇ ἡ μῶν, πίνειν γάλα ἐς
 τὴν τῇ κύσις φυλακῆν. κατάρσιν γὰρ, κάρτα Ἰνονται
 κύσιν. τὰ δὲ μὲν ὡς τῇ κεφαλῇ πεπνῆται. τὸ δὲ τὰ μέσα εἰσά-
 γῃ τὴν ἀπὸ τῇ, καὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῇ τὴν νοῦτον. ἡ κῆ δὲ τὰ δὲ
 γίγεται. ξυμπαθείει γὰρ κεφαλῇ τὰ μέσα μᾶλλον ὡς ὅπῃ
 μεγάλῳ κακῷ, ἡ τῇ δὲ τῇ τῇ νοῦτος. ὁκρος δὲ οὐκ ἔστι,
 φλέβα τὰ μὲν τῇ ἐπὶ ἀλγῶν καὶ ὅπῃ τῇ δὲ. ἀπὸ τῇ χροσις
 γὰρ ἡ ὁρῶν ἀπὸ καὶ κατάρσιν τῇ δὲ μᾶλλον ὡς τῇ δὲ καὶ τῇ

ἱερῇ καὶ κνεώρῳ, καὶ κόκκῳ κνίδος. τὰ δὲ γὰρ φλεγμάτων
 ἀγῶγὰ. πὸ δὲ καίριον αὐτέων ἡ Σικυὴ· ὅππῃ μὲν δὲ καὶ ὅππῃ
 πλασμαίων ὁ φόρτος βύδηλος, ἔκ παντὶ γράφειν ἀφελθόν,
 εἰμὴ ὁκόσον διδάμιν αὐτίων γινώσκειν, ὅππῃ γὰρ τοῖς δὲ λε-
 πῶναι, διαπνύσαι, βύροα καὶ βύπνοα ποιεῖν, καὶ πεπλη-
 είοισι φαρμάκοις, θερμῶσι, ξηροῖσι, καὶ οὖρων ἀγῶγῶσι
 χρεώμεν, καὶ ἐν τροφῇ καὶ ἐν φαρμακίῃ· κρέστων δὲ πάν-
 των κάστρος ὄρχις πινούμενος ἐν μολιχρήτῳ πλάκῃς ἔμμενος,
 ὁκόσα τε ποικίλα φάρμακα ταυτὴν ἀφίσσει, ἡ δὲ ἀφ᾽ ἡ-
 εἰών ποικίλη, καὶ ἡ τῆς Μιθριδάτῳ ὅππῃ ποικιλωτέρῃ· πίνειν
 δὲ καὶ πλὴν Βησίου. εὐπεπτα γὰρ καὶ εὐχυμα τῶντα, καὶ οὖ-
 ρων ἀγῶγὰ. ὁκόσα γὰρ γὰρ γράφειν τῶν ἀπλῶν φαρμάκων,
 αἱ δὲ ἐχρῶσαι αἱ διδάμεις, κινάμυμον, καὶ κασίην, φύλλα τὰ
 μαλαζάθρου, καὶ πεπέρους, ἔκ στέλεος πάσας ἰδέας. καὶ ἡ γὰρ
 ἐκ αὐτῶν εὖροις ἐν τοῖς δὲ τῶν διδάμνῶν τῶντων. λόγος ὅππῃ καὶ γὰρ
 κέφθῃς, ἔκ αἰθῆρας ὥμης κραδίη, καὶ οἱ ἐνοικαδίοι γαλεοὶ βρω-
 θέντες λύοισι πλὴν νοῦσον. ἐγὼ δὲ τῶν δὲ μὲν ἐκ ἐπειρήτην
 ἐθαπάμην ὅττι ἀνθρώπου γὰρ νεοσφάγος ὑποθέντας φιάλῃ
 τῶν βρώματι, καὶ ἀρυσταμύροις τῆς αἵματος πίνοντας. ὡς τῆς
 παρευσης μεγάλης ἀνάγκης, πλῶναι κακὸν ἀκέσασαι
 μιάσματι κακῶ· εἰ δὲ καὶ ὑγιέες ἐκ τοῦτου ἐγγύοντο, ἀτρε-
 κές οὐδεὶς ἔχῃ μοι λέγειν. ὅππῃ δὲ πρὸς γράφῃ ἐφραζεν, ἡ-
 παρ ἀνθρώπου φακίην. ὅππῃ δὲ τῶν δὲ μὲν γὰρ γράφῃ τοῖς μέγε-
 τῶν δὲ πλῆθος. περὶ τῆς δὲ καὶ τῆς διαίτης, καὶ ἐκάστοι-
 σι τῶν γινομένων, ἡ δὲ δὴ τῶν, ἡ δὲ αὐτῶν. νῦν δὲ γὰρ οὐδὲν
 ὑποβρίω, μηδὲ ἀφίσσει πὶ εἰκῇ, μάλιστα μὲν ἐφ' ἐκάστοις
 σμικροῖσι πάντως ὠφελούντα· λὺν δὲ βλάπτοντα μηδέν. ὅ-
 γὰρ ὁράματα ὁκόσα μὴ θηητὰ, καὶ ἀκούσματα, ἔκ γυμνασμάτων,
 ἔκ θυητῶν μυστῶν ἐλέγχῃ πλὴν νοῦσον. φράζεσθαι ὡς ἀφ᾽ ἐκασ-
 των μάλᾳ, ὅππῃ πρὸς πολλὸς, παχυτῆς, ἀφῆν, ὁμίχλη τῆς αἰσθη-

σιος· ἀγαθὸν δὲ ἑυμμετεῖν· καλὴς ἔκκρις ὅπῃ τοῖσι ὑποισι
 αἰετον· μάλιστα πινυμῶν, καὶ φλεγμάτων· πατατοιμα-
 κροὶ θυφύες, ἀνέλιχοι, θυπνοοι, ὑπὸ δένδρεσι μὲν μωρί-
 νης, ἢ δάφνης, ἢ τοῖσι δριμέσι ἐν θύωδεσι· βοτάνησι δὲ κα-
 λαμίνθῃ, γλήχωνι, θυμῷ, ἢ δούσμῳ· μάλιστα μὲν τοῖσι ἀγρί-
 οισι αὐτομάποισι· ὡς δὲ μὴ, καὶ πινυτοῖσι ἐν τοῖσι καὶ αἰώραι
 μακρά, καὶ αἰθερὺς· ὁδοιπορίῃσι καλὸν χρέεσθαι,
 μὴ παρὰ πταμόνεις τὸ ρεύμα ἐνορῆν· ἰλίχων γὰρ ποιηπκὸν
 ῥόος· μηδὲ ἐν κύκλῳ σροφούμερον, μηδὲ βέμβηκα δινδύ-
 μρον· ἀδενέστερος γὰρ ἐδράσθαι ἰσχύει τὸ πνεῦμα· ζυγελίσσε-
 ται γὰρ τὰ κύκλῳ· δίνησις δὲ σκοτώματος, καὶ τῆς ἐπιληψίης
 παρὰ κλισίῃς· ἀπὸ δὲ τῆς αἰώρης, πατατοῦς ἡρεμαῖος· ἐπειτα
 ἢ ἡσυχίῃ, ἐς ὑποκατάσσειν τῶν ἐν τῇ αἰώρῃ τὰ ἐσθίου· γυμνα-
 σία δὲ ὅπῃ τοῖσι παρὰ χέρας, ἐνόντων τῶν ἀκρων ἀφ' ἡμι-
 πμοῖς λιντοῖσι ὡμοῖσι· ἀλειμμα μὴ κάρτα λιπαρὸν, τελεῖς
 ἐν μελλήσῃ μὲν ἔσθαι, σκληροτέρῃ δὲ ἐς πύκνωσιν· οἰδαλέοι γὰρ
 καὶ παχέες οἱ πλείστοι· μεσηγὺ δὲ ὅλης τῆς τελεῖος, κεφαλὴ
 ὀρθὴ τετελεσθῇ· γυμνάσια τὰ εἰς τὸν αὐχένα καὶ ὡμοῖς, ἁ-
 ρονομῆν, πάντα ὁκόσα μοι ὅπῃ σκοτωμαπκῶν λέλεκται· ἁ-
 λισ δὲ ἐνθάδε τῶν ἐκείνο· πλήν ὁκόσα ὁξυτέρῃ καὶ τὰ τῇ
 δὲ γυμνάσια ἐμμεναι, ἐς ἰδράτα καὶ δέρμι· τὰ δὲ γὰρ πάντα
 λεπτύνει· ἀπὸ καὶ ἐν τῇ παντὶ βίῳ καὶ ὁξυθυμῶν ἀόρνη-
 τον ἐμποιεῖν· ἐσθὰν πᾶσαι παχέες ὁσπερ οἱ κακὸν· ἱππώ-
 δης δὲ ἄρτοι ἐπιρότεροι, χόνδροι πλυτοὶ καὶ τὰ ἐκ τῶν δὲ ῥοφῇ
 ματα· τὰ δὲ ἐς ἡδονὴν φάρμακα, τὰ τὰ τοῖς παρὰ δὲ τῶν δρι-
 μέων δὲ νυῖν ἔσω πλύνειν, πετέριος, ζιγίς ἐριος, λιβυσικοῦ·
 ἐμβάμματα δὲ δὲ ὁξείος καὶ κυμίνου, καὶ ἡδέα, ἐκ χρήσι-
 μα· κρεῖν μάλιστα μὲν ἀπὸ πύκνωσιν, εἰδὲ μὴ γε, ἐν τῇ γε-
 ραπείῃ· ἐς δὲ τὴν ἀνάληψιν ἔσω ὁκόσα καὶ φῶς ἢ φύσι, οἷον
 καὶ τὰ πύκνωσιν, πλήν νήσσης, καὶ τῇ πέψι ὁκὼς λαγῶσι· οἷον πύ-

δεις, τείχεος· καὶ ἐπὶ τοῖσι δὲ ψος ἀγαθόν. οἴνου ὀλιγοποσίη,
 λυκοῦ, λεπτοῦ, θυώδεος, θυόσμου, οὐρεομύου· λαχαίων ἐ-
 φθῶν, ὁκόσα εἰς διώαμιν δριμύα, λεπτιῶναι, οὐρα κινήσαι,
 ὁκοῖν π κράμεν, ἀσπάρταρος, κνίδη· ὠμῶς δὲ θριδακίνη ἐφ'
 ὠρα· Γικνος δὲ καὶ πέπων, ἀνδρίμι κρατερῶ παλιὰ, ἡσὶ δὲ
 δοτέον μέσφι γένος. κακὸν γὰρ τῆς δὲ ἡ πληθὺς, ψυχρῶν ἐόν-
 των ἐὺ γῶν· σύκου χλωρῶ, καὶ σαφυλῆς ἡ χηστὸς ὠραίος·
 παλῖπατοι· ἐπὶ τοῖσι δὲ, θυμηδὴν ἄλυπος· ὀργὴ δὲ καὶ λαγνείη
 κακόν. ἐ γὰρ τὸ πρήγμα, τῆς νούτου φέρει τὰ σύμβολα. ἀ-
 πάτη δὲ πρὸς ἐστε μετεξέτεροις ἰατρὸς ζωοισίης. ἐπεὶ γὰρ ἡ
 φύσις εἰς ἀνδρα μεταβολὴν ἀγαθὸν π πρήσσει, μετεβιάσαν-
 το τὴν παύσαν φύσιν ἀώρῳ ζωοισίη, ὡς δ᾽ αὖτις αἰατρώσων
 περ· ἀγοέοισι δὲ τῆς φύσις τὴν αὐτομάτῳ παροδεσμίῳ,
 ἐφ' ἣ πάντα γίγνεται τὰ ἄκεια· ἡ δὲ γὰρ ἐκάστῃ ἡλικίῃ ζυγίκεται
 τὰ οἰκεία ἐν χρόνοις ὠραίοις. ἐν χρόνῳ γὰρ οἱ πιπασμοὶ σπέρ-
 ματος, ἡρεῖα, πολίης· τίς ὦν ἡ ἔξω παροσαμάλξαι τῆς φύσις,
 τῆς πο μὲν τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς σπέρματος μεταβολῶν, τῆς πο δὲ τὴν
 εἰς ἐκάστου παροδεσμίῳ· ὅμῳ καὶ παροσέκοψαν εἰς τὴν φύσιν
 τῆς νοσήματος. οὐκέτι γὰρ ἐγκύρως πνέει εἶασι τῇ ἀρχῇ τῆς
 ζωοισίης, παροσινόμενοι ἀωρή τῆς πρήγματος. βιοπύειν δὲ
 χρὴ ἐν χώρῃσι θερμῇσι ξηρῇσι. ψυχρὸν γὰρ καὶ ὑγρὸν ἡ νῦντος.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ,

κεφ. ε.

Χρεὼ βουλῆς ἀμφὶ αἵματος ἀφαιρέστος ἐν τοῖσι μελαγχ-
 λικοῖσι, ἀφ' οὗ γίγνεται ἡ νοῦσος, ὅμῳ δὲ κακοχυμίας οὐδ'
 ἐπὶ σμικρῶ ὧ πλήθει. ὡς γὰρ ὡν ἡλικίης νέης λάβεται, ἐ ὡ-
 ρης ἐαρίνης, τᾶμνεν φλέβα τὴν ἐπ' ἀγκῶνι τῶ δὲ ξιῶ μέ-
 σην, ὅπως ἀπὸ τοῦ ἡπατος εἴη ἐπὶ κενῶς ἡ ῥοή. πόδε γὰρ τὸ

M

Σπλάγχνον αἵματος αἰπηαί· χολῆς δὲ ἡ γῆρας, ἀμφω με-
 λαίχοις ἡ θροφή· τῶν δὲ κῆν ἰχθυοὶ ἔωσι καὶ λείψαιμι
 σμικρὸν δὲ ἀφαιρέειν, ὁκόσον αἰσθητο τμήνης ἡ δυνάμις· ἐκ
 ἐλεγχθεῖν δὲ ὅτι τὸ πῶν. Ἐπεὶ εἰ παχὺ καὶ χολαῖδες καὶ πεπ-
 τῆς εἴη τὸ αἷμα, ἔμελλεν ὁκὼς ἀμόρην, ὅθεν τὸ δὲ ὅτι τὸ φύ-
 σιος ὁ χῶρος ἔστι θροφή. ὡς ὦν τὸ δέντρος πολλὸν ἀφέλης, ἀ-
 θροφή ἡ φύσις· ὅθεν τῆς ἔδρης· ὡς δὲ πολὺ αἵματος ἡ, τὰ πολ-
 λά μὲν οὐ κάρτα γίνεταί πονηρὸν, τῶν δὲ πῶν φλέβα,
 ἔμελλεν αὐτῇ μὲν ὁκόσον χεῖν ἀφαιρέειν, ὅθεν ἐκ διαστάσεως, ἔ-
 αὐτῇ μὲν δὲ τὸ πῶν πῶν δηλώσειεν αἰ δυνάμις· μεσηγὺν ὅ-
 ἀδροτέρως διαταῖν, ἐς ὅθεν κενώσις ὑπεμονῶν. καὶ γὰρ ἔ-
 τὰ σπλάγχον ἀρήσιν, καὶ τὰ νοσήοντι ἔκαστον πῶν ὅτι μὲν αἰ-
 νης χολῆς ἐγκεκομμένης ὅτι περὶ τὴν μίτης ἡμέρης λεπῶς
 διατηρήσιν, μὲν δὲ ἐλεβοῦρου δοτέον ξυμμεκρήτω, σταθ-
 θμοῦ ὁκόσον ὁλκας δύο. ὑπάρχει γὰρ ὅθεν μὲν αἰναι χολῆν· ἀτὰρ
 καὶ τὸ δύμου τὸ ἀπὸ τοῦ ἡ κόμη καὶ ἡ δὲ ἀρὰ μὲν αἰναι χολῆν· ἀ-
 ειπον δὲ ξυμμίσχοντα διδόναι ἑκάστου μέρους ἐν ἐς ὁλκὴν
 < δύο ἀμφοῖν, λούειν τὸ ἀπὸ τῆς κατάρσεως, καὶ οἶνου βρα-
 χὺ διδόναι, καὶ τῆς αἰναι τῆς ἐν τῇ θροφῇ χείματος. σπλάγχον
 γὰρ τῇ δυνάμει, καματηρὸν ἡ κατάρσεως. μεταβαίνειν αὐ-
 ρὴς ὅτι τὰ μέσα· ἄχει ὅτι περὶ χαλάσαντα ὅτι πλάσματι καὶ
 πύξι, σπλάγχον περὶ τὸ ἡπαρ καὶ πῶν κοιλίῳ, ἡ τὸ σπλάγχον
 τῆς περὶ βάλειν. ἡ δὲ γὰρ ἡ ἀφαιρέσεις πολλὸν πῶν περὶ αἰροτά-
 τη τῆς φλεβοτομίας· περὶ βάλειν δὲ καὶ τοῖσι μεταφρένοισι,
 μεσηγὺν τῆς ὠμοπλατέων· ἐν τῷ δὲ τῷ σπλάγχον ὅτι ἡ περὶ
 σφίσις· εἴτ' αὐτῆς ἐπαίτης ἐφειν, καὶ ἡν τῇ διαίτη βλασηθῇ ἡ
 δυνάμις, πῶν κεφαλὴν ξυρέειν, ἐπειτα σπλάγχον τῇ κεφαλῇ
 περὶ βάλειν. καὶ γὰρ ἡ περὶ τῇ καὶ μετῇ τῆς νοῦσου ἐν τοῖσι
 νοῦσοισι αἰπὴν. ὅθεν οὐδὲ αἰ αἰσθησες ἔασι αἰσινές. ἐκείθεν γὰρ
 σπλάγχον ἡ ἀπόστασις, ἔστι ἡ ἀρχή. ἐκείθεν ἐπονται ὦν καὶ αἰ δὲ κοι-

ἰωναὶ οὐσαι τῆς πάσης· μετεξέπεροι ὅτι παραιδάνον, πα-
 ραφορῇ τῆς αἰδήσιος· χρη δὲ μάλιστ' αὐτομάχῃ ἀρήχην, καὶ
 τῷ δὲ νεοτέοντος, καὶ ἐν τῷ δὲ τῆς μελαίνης χολῆς ἐγκεκομμένης.
 πίπτεκεν ὡν χρη τῷ χυλοῦ τῷ ἀψυγίου ξυμειχῶς ἀπὸ σμι-
 κροῦ τῷ μεγέθους ἀχρὶ κυάμου· κάλυμα γὰρ πόδε χολῆς γα-
 νέσιος· ἀραδὸν δὲ καὶ ἀλόη· ἡ δὲ γὰρ ὑπάρχει εἰς τὸ κράτω ἐν
 πρὸν πλὴν χολῶν· ὡς μὲν ὡν νεοτόκεν τὸ πάθος ἢ, καὶ μὴ πολ-
 λὸν ὡν θρωπος ἐκτρεπῇ, δηλὸς μὲν ὅτι τῷ ἰήσιος τῆς δὲ λοι-
 πῆς διληπῆς χρεός ἐς τε ἀνάληψιν τῆς ὕψις, ἔς ἐκ κάθαρ-
 σιν ἀκριβέα τῷ πάθους, καὶ ἰχμὸν τῷ διωάμιος, ὡς μὴ παλιν-
 δρομέωσι αἱ νοῦσοι· ἔτι δὲ αὖτις πλὴν ἐν τῇ ἀναλήψῃ
 βιοπλῶν· ὡς δὲ ὅτι τῷ δὲ σμικρὸν π' ὑποπλάζασα ἢ νοῦ-
 σος παλιννοσος ὁφθαλμῶν, μεζόνων ἀκείων χρεός· μὴ ὡν ἀμβο-
 λῇ χρεόνου γιγνέσθω· δηλὸν ὡς ὅτι πρὸς γυναικῶν καταμη-
 νίων, ἢ ἀνδρὸς ἀμερρόϊδων ῥόου ἢ νοῦσος παρῇ, ἐρεθίζειν τῷ
 χολείᾳ, παρῇ τῇ τῷ ξυμῆθους· ὡς δὲ μέλλῃ καὶ μὴ ἴκνῃ,
 δηλὸν πῃ τῷ αἵματος μεταρρύνετος, ὅτι παρῇ δὲ ἢ νοῦσος, κε-
 νώσιαι ποίεσθαι αὐτῇ, ἢ χροῖον ἀπὸ τῷ στυρῶν· κῆν μὴ
 ἐς ὅσον χρη ἐν τῷ ἀφείλῃ, καὶ πλὴν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἀμειν
 φλέβα· μεσηγὺ δὲ τελῶν ἢ πωσάρων ἢ μερῶν ἀναθρέψιος,
 πλὴν ἱερῶν τὸ καθαρτήριο φάρμακον πίπτεκεν· ἔπειτα Γι-
 κύλω τῷσι μέσοις παρῇ τῷ ἢ παπ' ἐγχερίπτοντα, παρῇ
 σὲν τῷ ἔργῃ, ἢ τῷ ἀχρὸς αὐτῶντα· σμικροῖσι μὲν γὰρ ἀκεσι οὐ
 πείδετα, κῆν ἐς τῷ μεγάλῃ ἰδύνη, ἐν ἔδρῃ ἴζει ἢ μελαγχο-
 λίῃ, ἔς ἢν πάντῃ τῷ σώματος ἐνοικήσῃ, αἰδήσις, γαστήρ, αἵ-
 ματι, χολῇ, λάβηται δὲ ἔνδον, αὐτῇ τε ἐς αἰήκετον ῥέπε-
 ταί, ἔλκοι τε τῷ σκλῆρῃ ἐπὶ ῥων νοσημάτων πόκος, σπασμῶν,
 μαλῆς, παρῇ τῷ στυρῶν· κῆν ἐκ μελαγχολῆς τῷ δὲ γίγνεται, τῷ
 ὅτι γιγνόμενα αἰήκετα· ἐλεβόρω ὡν χρεός ἐς ἴησιν τῷ καὶ
 ἐπὶ· ὅτι παρῇ τῷ ἐλεβόρου χρη τὸν τε σμάχον μελετῇ

σαι ὀξυμέην, καὶ τὰ ὕδα λεπτύναι, καὶ τὸ σκῆνος ὑποστ
 ποιέειν, ἑμεῖσι δὲ τὰ δὲ τωρήσασιν, ὅμοτε μὲν οἱ γήσιες, ὅμοτε
 ὁ ἔσθ' αὐτὶδες. φράσω δὲ πέντε ἔσθ' οὐ καὶ τὸ ὕδω· φράσω δὲ
 καὶ ἔσθ' ἑλλεβόρου τὰ εἶδεα τῆς χρήσεως τῶ ἔσθ' οὐ καὶ ὅμοτε τωρ-
 οκρινῆσαι ἑκάστω χρή, καὶ ὅμοτε ἐν τοῖσι ἐμέτοισι ἀρήξαι. ἀπ-
 σον ὅτι τοῖςδε, εἰ μὴ ἐλύθη ἐς τὸ πᾶμπαν ἡ νοῦσος, ἢ πολλὰν
 ἐτέων ἔσθ' ὀξυμέην. τὰ πολλὰ γὰρ τῶδε ἀπόκοι μὲν αὐτο-
 λία· ἢν δὲ ἐμπέδωσιν ἡδε, μὴ ἡδὴ τωρμύειν. χρή ὦν τὰ ἐς τὸ
 ἐλλεβόρον ἅπαντα τωρήσιν. ὕδα μὲν ὦν ἅπαντας ποιέειν
 ἀνυῶσιν τοῖς νοσέοντες. ἢ γὰρ αὐτὶς κρέστων τοῦδ' ἀπο-
 νίλω δὲ καὶ ὀξυμέην, καὶ νοῦσων ὅτι κρύψας, ὁρῶν θέμις
 ἡδε. ἢ ὦν ἀπασθῶν ὅτι τοῖςδε καὶ ἀπαρνεῖσθαι τωρμύειν
 ἀμφω τὸ ἀνδρῆς, ἢ καὶ ἐς τέλος τοῖσι ἐργασί οἰμῶν· δὲ
 δόνα δὲ καὶ τὸ ἰρῆς τὸ δὲ ὁμοῦς ὅμοτε καὶ ὅμοτε. καὶ εἰον γὰρ φάρ-
 μακον τῆς μὲν αὐτοῦ πέντε, τομάχου δὲ ἡπατος, καὶ χολῆς καὶ
 θάλασσης ἄκος ἐόν· ἀτὰρ καὶ μαλαχίης σπέρματος ὁκόσων ὁλ-
 κῆς δραχμῶν πιπίσκειν ζυῖον ὕδαπ, ἄριστον πείρη τὸς ὅτις
 σατο· μωρία δὲ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων ὅμοι αὐτοῖσι εἶν χρη-
 σά· ὅτι δὲ τοῖσι πόντοις τοῖςδε ἐς ἀνάληψιν ἄρῃν. μετεξέτεροι
 σι γὰρ, ἐς μὲν τὸν τῆς ἰντεῖνης καμρὸν ἡ νοῦσος, ἐξ ἑδρῆς δὲ
 ἐκινήθη· ἢν δὲ ἐς ἀνάληψιν σπέρκων καὶ διωάμιος ὦν ἄρῃ
 πος ἡκη, ξυναπλήσθαι πάντα τῆς νοῦσου τὰ ἰχθια· διωά-
 μος μὲν γὰρ φύσις, ὕδαπ πικρὴ ἀδένεια δὲ νοῦσον. ἀπὶ τῶ
 ὦν ἐς ἀνάληψιν ὁ νοσέων, πεφυκόσι θερμῶσι ὕδασι ἐνδιατῶ
 μωρος. δὲ γὰρ τὰ ἐν τοῖςδε φάρμακα, ὀνηῖσά, ἀσφαλτος, ἢ θείον,
 ἢ συπληρῆν, πολλὸν πλεονέχεις τοῦτων ἔσθ' αὐτοῖς διωάμιος. ἀρῇ
 μὲν γὰρ ὕδαπ σπέρκων αὐτοῦ τῆς νοῦσου, καὶ ταλαπωρῆν τὸ ἰήσιος· ἀ-
 ραὶ δὲ καὶ μαλαχίης σπέρκων ρηῖσά τωρς ἀφῆσιν ὅτι νοσήμα-
 τος· ξηραὶ δὲ δὲ πυκναὶ τοῖς μὲν αὐτοῖς αὐτοῖς σπέρκων ἀλγῆμα-
 τος παρὸν ἅμα πείψιος ὕδαπ, πολλὰ δὲ λίπα δέχοντα

* ἄρποι πλυτοί, ξυῶ πινύ γλυκεῖ θυραίῳ τῷ κρητῷ, καὶ σκυ-
 βελλίτῃ τῷ παμφύλλῳ, ἢ οἶνος καὶ μὲν μίξις παλαιῆς ὡῶν
 καὶ ψυχροτέρων καὶ θερμῶν τῶν γυμνασίων τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρακτο-
 ρεος κρεῶν τὰ μὴ πόνα, καὶ σμηγματῶδες. Συῶν μὲν πόδες
 καὶ τὰ τ' κεφαλῆς, πλωῶν τὰ πρὸς ἀπόνα, θηλείων, λαγῶν,
 δορκάδων, πλωκός, ὁπώρας, ὁκοῖον π' αἴρουν ἢ. ὅπῃ τῇ το-
 μάχου ἀναφορῇ θεωρηθεύεται πρὸς τῆς ἔσθης, ὅπως μὴ
 καταποθείς ἀνεμῆται. διδοῖται ὡς πρὸ πάντων λιπῶν, με-
 λίκρητοι κυάδου ἡμῶν, ἔπειτα ἔξέμελλεν ἐς τὴν τομάχου
 καθαρίσιν. ὧδε γὰρ σοι ἡ ἔσθῃ ἐδράμῃ μύει φάρμακα δὲ
 τῶν ἀναγκαίων καθαρίσεια, πίπτος καρπὸς καὶ κνίδης, τῶν
 σπερμάτων ποδὸς κοκκάλου, καὶ πεπέριος, ἀμυγδαλῶν αἰ-
 πικραί, ἢ μὲν ἢ τῶν δὲ ἢ ξύσας. ὡς δὲ ξηρῶναι θέλης,
 αἴρουν σμύρνα, καὶ ἴρεως ἢ ῥίζα, καὶ τὸ δὲ τῶν θηλείων φάρ-
 μακον, καὶ ἡ τοῦ Βισίνου καὶ Μιθριδάτου, καὶ δῆλαι μωραί. ὅπῃ
 θήματα δὲ, ἢ τ' ὅπῃ πλασματῶν ὕλη, μὲν λωπον, ἔμῃ κωνες,
 καὶ θερμίνθου δάκρυον, ἔμῃ σωπον, καὶ λίπας τὸ ἀπὸ ῥόδων,
 ἢ τῆς οἰνάνθης. κηρὸς δὲ τοῦτων πάντων πάρος. ἀλειμ-
 μαλιπαρὸν, αἰῶραι, πείπατοι, δῆλ' ὅσα σκληρῶν τ' ἀνάπλασιν
 ποιεῖται, καὶ δυνάμις ἰσχυρῇ, καὶ τῆς φύσεως ἐς τὸ ἀρχαῖον
 ἀποκατάστασιν.

*

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΦΘΙΣΙΟΣ, κεφ. η.

* ὅπως ἐν νηὶ καὶ γαλιῶν. καὶ γὰρ εἰ δύτοχοι ὀνοσέων, ἐν θα-
 λάσῃ γίνονται αὐτῶν, ἔμῃ βιοῖ. καὶ γὰρ π' ξηρὸν ἐς τὰ ἤκιστα
 δίδωσι ἄλμυ. ἀπὸ δὲ τ' αἰώρης ἐφῆσυχάσαντα, χρίεσθαι νῦν
 λιπαρῶν λίπα. ὅπῃ τῇσι * πείψαι ἔξέχες καταιονεῖται ἀπὸ
 ὀλίγῃ ἐκ πρὸς αἰώρης, ἐς κοτύλας πέντε ἢ ἑξ, ἢ πολλὸν π' πλεῖ-
 ον. ὡς δὲ μὴ, ὁκόπον π' δυνάται. πολλὰ καὶ γὰρ τῶνδε μοῦνον

ἀντὶ πάσης τρυφῆς ἤρκεσε· γάλα δὲ ἡδὺ μὲν προσάραται·
 πῖν δὲ ῥηῖστον, στερεὸν θρέψαι, καὶ τρυφῆς ἀπάσης ἐν παιδὶ
 ξυνηδέετον· ἰδεῖν δὲ περπνὸν τῇ χροῇ· φάρμακον δὲ ἀρτιεὶα
 ἀκέρχον, διαπιδρώσκει βρογχόν, ἀγὰρ φλέγμα δὲ πνοον, ὁ δὲ
 ἀθρόον δὲ πλὺ καὶ τῷ διέξοδον· ἔλκεπ δὲ φάρμακον γλυκὺ,
 καὶ δῆλον παντὸς εὐμυέετον· ἢν μὲν ὦν πρὸς πολλὸν τῷδε πίνῃ,
 εὐδὲ μῆς τρυφῆς ἀλλης χρέος· ἀγαθὸν γὰρ ἐν νοῦτω ἐνι φάρ-
 μακον γάλα τῷτο γίνεσθαι, καὶ τρυφῇ· καὶ γὰρ ἀνθρώπων
 ὅλῳ γαλακτοτάτῳ τὰ ἐθνεα, οἵπιν ἐκ ἑδῆ· αἰστον δὲ ξυῶ
 γάλακτι καὶ πολλοῖ, καὶ ἰτεία, ἐχόνδροι πλυτοῖ, ἐοκόσα ἐ-
 δεσὰ ἐκ γάλακτος γίνεσθαι· ἐ τρυφῆς ἢν ἐτέρης δεῖν, ἔσω ὁ-
 μῖν, πῖσταινς ὁ χυλὸς, δὲ πεπτός, λιπὴ· χεῖρ ὅ τῶνδε ἡδυν-
 σαι, ὁκόσον ῥυμφάνεσθαι ὅτῳ ῥηῖσῃ· ἢν καὶ ὅλῳ ἐς ἡδονὴν πῖ-
 λαμβανῇ, καὶ τὸδε ἔσω φάρμακον, λιγυστικοῦ κόμην, γλή-
 χαῖα, ἡδύοσμον, αἰλῶν βραχὺ, ὅξος ἡμῶν· ἢν μὲν σῶμαχος
 ἀπεπλήν, τὸδε παρέχῃ· ἢν δὲ μηδὲν ὁδε προσαναγκαζῇ,
 πάντων ὅτῳ πῖσταιν κρέστων ἔξεσι δὲ πλὺ πῖσταιν, ἐς χόν-
 δρον δῆλῶσαι· ἀφυσώτερος γὰρ ἐ δὲ πεπλώτερος, ἢν καὶ ὡς πῖ-
 σταιν μιγματώδης ἐπίστω· ἐν τῇσι ὑπερτέρῃσι αἰαχῶν πῖ-
 κύαμος κατὰρχει ἔλκεα, δῆλῳ ἐστὶ φυσώδης· πασὶ καὶ ὡχρος
 ὁκόσον ἀφυσώτερος, τῶνδε ἐλκείων ἀκαθαρτότερος· ξυτεκ
 μαυρόμυρον ὦν πρὸς τὰ παριόντα τοῖςδε χεῖνται· ὅψα δὲ
 αὐτέων, ἄστα καὶ ὅτῳ πῖσταιν λέλεκται· ὡὰ δὲ, ἐκ πυρὸς μὲν
 ὑδρεῖα θερμά· αἰστον δὲ ἐκ ζώων ἀρπύκεα, πρὶν πλὺ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΗΠΑΤΟΣ,

κεφ. ιγ.

* ἢ παπῆλκος ἐοικέθριον· ἢ χαλεπωτάτῃ δὲ ἐς πλὺ γα-
 σέρεα ξυρροῖα τῶν πύου, ἢν πῖν σῶμαχον ἵχνη ὁ δὲ ἐς πλὺ ἀ-
 τω φορῇ· τρυφῇ γὰρ αἰπὴ τῶν ζῶν· τρυφῆς δὲ ἡγεμὸν ὁ σῶ-

μαχος· ποτὶ καὶ τὰ φάρμακα ὁδεῖται εἶσω διαφέρει. ὡς ὦν
 πρὸς ἅπαντα μὲν ὄκνος καταπόσιος ἔλθῃ, θάσσον ἐκτανεῖν
 ἀνάλκην νόσῳ τε καὶ λιμῷ. γνώματα δὲ ἐκάστου χώρου, ὅπῃ
 τὸ πύον πρὸς ἔψεται, ἔτερεα καὶ ἔτερεα, ὥστε δι' ἐντέρων ἥκη,
 σρόφοι, γαστήρ ὕξη, φλέγματα καὶ χολή, ἔπειτα ξυῶ φειρ-
 ροῇ αἱμάλωψ, ἢ φειπλυσίος ὀκοίη κρεῶν ὡμῶν. ὡς δὲ εἰς
 κύστιν ἔη, βαρὺς ἐν νεφροῖσι καὶ ὀσφύϊ. τὰ μὲν ὦν πρὸς τα
 πολλὰ καὶ χολοβάψα· ἔπειτα θολερά, ἀνυπόστατα καὶ ἀκα-
 τάστα· ὅπῃ πᾶσι δὲ καὶ ἡ ὑπόστασις λυγρὴ παρέη. ὡς δὲ
 εἰς σόμαχον ἀνὼ ρέπῃ, ναυτίη, ἀποσπῇ, ἔμπεσι φλέγματις,
 ἢ χολῆς, λειποθυμίη, σκοποδινίη, μέσφι ξυρρεῖται. μάλιστα
 μὲν ὦν ἀποβῆπειν τὴν δὲ. πονηρὴ γὰρ ἡ ὁδὸς. ὡς δὲ τὸ πύον
 βιαϊότερον θύρη, χεὶρ πάντα ποιέειν, καὶ τῷ σόμαχῳ ἀρήξῃ,
 καὶ ἔσθῃσι, καὶ φαρμάκοις, καὶ διαίταις, πάντα μειλίχως.
 φαρμάκοις εἰς τὴν τῆ κόλπου ἐσθλῷ· βοτανίῳ τὴν ὑστώ-
 που ξυῶ μελικρήτῳ πιπίσκειν, καὶ πρῶτον τῆς κόμης, καὶ τῆς
 δὲ ξυῶ μελικρήτῳ καὶ χυλῷ τῆς ἀψίνθου. τὰ δὲ μὲν πρὸς τῷ
 σίτῳ πίνειν χρεῶν, ὡς λεπτὰ μὲν τὰ ὕδα γίγνεται, θύροα
 δὲ τὰ χεῖρα, θύρηκτα δὲ τὰ ἔμπετα φάρμακα. διδόναι τὸ ὄνου
 γάλα λεῖον, ἀχολον, θύροφον, εἰς τυρὸν αἰσύσασθαι, ἢ πέρ' ὅτι γὰ
 λακίος ἄρετή. πρὸς τῇ δὲ καὶ χεῖρας πόματος καὶ σίτου·
 κὴν μικρῷ χύρῳ ἥν' ὠφελδύντων ἕως διδόναι. ἔσται γὰρ διέ-
 ξοδος ναυπώδεϊ καὶ ἀτέρπει ὕδα. μετεξεπέροις γὰρ ἡ τῆ πύα
 ὁδὸς βλάψαι, μήπω π καὶ ἀπόσιτοι ἔσονται. κὴν π λάβωσι
 θύρηες. χεὶρ δὲ καὶ ὅπῃ τῇσι ἄμῃσι ἐκροῇσι, πανπύλῳ μελέ-
 τῳ τῷ σόμαχῳ ποιέεσθαι. ὁ δὲ γὰρ ἡ πάντων φαρμάκων ὁδὸς·
 μεμῆσθαι δὲ καὶ τῷ ἥπατος χρεῶν, ἐνθα ἥν' ἐλκείων ὅτι ἡ
 ῖψα. ὡς δὲ εἰς κύστιν ὀρμᾶ, οὐρηπκοῖσι ξάζειν, ἀσάρου τῆς ῖ-
 ρης, καὶ φού, καὶ ἀδιάντου, καὶ μεία ἥν' ἐμπτώων. τὰ δὲ μὲν π
 αὐ μελικρήτῳ πιπίσκειν· ποιηλὸν μὲν τὸ Βησίης φάρμακον,

καὶ τὸ διὰ τῶν φυσικῶν ἀφίσεων ἢ οὐκ ὅσα δὲ πύρις τῆς
ἐπιγίνεται. ὡς δὲ δι' ἐντέρων ἀγῆς, τὸ ἀγῶν ἐξ ἧς γάλα, μα-
λισσα μὲν ὄνου. ὡς δὲ μὴ, αἰγῶν, ἢ μῆλων. χυλοὶ δὲ ὀλιγα-
ροὶ καὶ σμηγματώδεις, ὅ τῃς πλισάνης, ὅψα, πέσσει, ζιγνίβει-
ει, λιγυστικόν. αἰθρόον δὲ εἰρηδαί ἀμφὶ πάσης διαίτης, ὅτι
πάση συρρήξι, ἔσφαί μ' αὖ χυμοί, δυσόμαχοι, αὖ πεπτοί, ἢ χυ-
λοὶ, ἢ δὲ γάλακτος πόλοι, ἀμυλοι, ἰτεία ξυ γάλακπ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΓΛΗΝΟΣ, κεφ. ιδ.

Σκίρρου τῷ ἐπὶ σπλινὶ λύσεις οὐ ρήϊται. ὡς δὲ καὶ ἀπόπο-
κοι αὖ δὲ νοῦσοι γίνονται, ὑδρωψ, ἢ καχεξία, ὁ κέλει τὸ
κακὸν ἐς αἰήκετον, πὸν ἰνέον τὸν σκίρρον ἱῆσαι. χρὴ ὦν ἀπο-
τρῆπιν γιγνομένων, καὶ λύειν ἀρ' ἀρχομένων. οὐκ ἔσται τῇ τῆς
φλεγμονῆς, ὡς τῶν οἱ σκίρροι δὲ ἀδονχον ἐς δὲ ἀπολύων ἀγῶν
τὴν ἀπόσασιν. πὰ δὲ γὰ φλεγμασίης ἰητηρίοις τῇ χρέεσται,
ὁκόσα μοι ἐν τῇσι ὀξείῃσι λέλεκ'. ὡς δὲ πάντα τῶν φηάσων-
πὸ φλεγμασίῃ ὁ σκίρρος ἐμμένη, καὶ πρὸς ἰκέλοισι χρέο
ἐς μάλ' αἰξιν τῆς σκίρρῆς, τέγξεισι δὲ ὀξείας, ἐλαίου, καὶ
μυήτης, αὐτὴ δὲ εἰλείων, πύγματα ἔσω ἀπὸ λίνου. ἐμπάσειν
ᾧ δὲ τῆς μυροβαλαίης σισημένης, ὅτι πλάσμασί τε τῶσι μαλ-
δοικωτάτοις

ΘΕΡΑΠ. ΧΡΟΝ. ΠΑΘΩΝ. 185
 ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,
 χρονίων παθῶν θεραπευτικὸν βιβλίον β.

Θεραπεία ἰδρωπος, κεφ. α. Θεραπεία διαβήτου, κεφ. β.
 Θεραπεία ἡπλ' καὶ τῶν νεφρῶν παθῶν, κεφ. γ.
 Θεραπεία τῶν κύστι, κεφ. δ. Θεραπεία γονορροίας, κεφ. ε.
 Θεραπεία σωματικῶν, κεφ. ς.
 Θεραπεία κοιλίης διαθέσις, κεφ. ζ.
 Θεραπεία κολικῶν, κεφ. η. Θεραπεία δυσεντερίας, κεφ. θ.
 Θεραπεία ληεντερίας, κεφ. ι. Θεραπεία ὑστερικῶν, κεφ. ια.
 Θεραπεία ἀρθρίτιδος καὶ ἰχιάδος, κεφ. ιβ.
 Θεραπεία ἐλεφασιπασίος, κεφ. ιγ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΑΔΗΤΟΥ, κεφ. β.

Υδρωπος ἰδέη τῆ διαβήτου πάθος αἰπὴ καὶ διαθείσι, χω-
 ρὴ δὲ μούνη δίσφορον, ἐνθα τὸ ὑγρὸν ἐκρέει. ἀσκήτη μὲν γὰρ
 δοχεῖον τὸ περιτόναον, οὐδ' ἐκροήν ἴσθι, δηλὰ μύμων τῇδε
 πλημμυρῇ διαβήτω ὅτι φορὴ μὲν ὑγρῶν ἢ ἀπὸ τῶν πάχοντες ἐωυ-
 τῇ καὶ ζωότηξιν· ἐς τὸ νεφροῦς δὲ κύστιν ἢ ξυώδους τὰ περιττώ-
 σον φέρει· ἢ δὲ τῶσι ὑδραῖσι ἢ ὁδὸς ἐπιγίγνεται, ἢν ἐς ἀγαθὸν
 ἢ νῦσος βέπηται· ἀγαθὸν δὲ ἢ λύσις τῆ αἰπότης, δὲ μὴ δ' ἀχθεος
 ὑαφελή μοῦνον· δίσφος ὅτι τυτέοισι μέζον· ἐκκρέον γὰρ τὸ ὑγρὸν
 αὐαίνει· ἐστὶ δὲ τὰ ἀκα ἐς τὸ ἐπίχεσιν τῆς ξυνήξιος, τὰ αὐ-
 τὰ ποῖσι ὑδρωψι· ἐς τὸ δίσφος μεγάλης ἰητρείας χρέος· πόδε
 γὰρ ἐν ταῖς εἰδεί ἀλγέων πάντων μέζον· δὲ ἢν πῶσι τὸ ὑγρὸν,
 περὶ κλησις οὐρήσιος· ποτὶ καὶ ἐκδέον πόδε ξυναπάγει τῆκοι
 τὰ ἐν ταῖς σκήναι· φαρμάκων ὡς ἀδίστων χρέος· δίσφος γὰρ μέ-

γα, ἀκορὴν ποποδ'· πτόν γὰρ οὐδ' ὅσον γίγνηται δίψος ἀκοῆ.
 πάντῃ δ' εἰ τὰ σομάχῳ ἀρήγῃ· ἐνθα τὸ δίψος αἰ πηγαί. ὡς ὦν
 τῇ ἱερῇ κατάρτης, ἐπιθήμασι χρεῖο, νάρδα, μασίχη, φοίνιξι,
 μήλοισι κυδωνίοισι ὠμοῖσι· τῶν δὲ ὁ χυμὸς μὲν ξυὼν νάρδα
 καὶ ροδίνῳ ἄριστον εἰς πύξιν· ἐπιπλάσμα δὲ ἡ σὰρξ αὐ-
 τῶν ξυὼν μασίχησι καὶ φοίνιξι· ἐν κηρὰ δὲ καὶ νάρδα τὰ μύ-
 ρω ἢ τυτέων μίξις ἀγαθὴ, ἢ οἱ χυλοὶ ἀκακίης τε καὶ ὑπε-
 κύσιδος, εἰς τὰς πύξιας καὶ εἰς τὰ ἐπιπλάσματα. ἀτὰρ
 καὶ ὕδωρ πτόν, ξυὼν τῇσι ὀπώρησι ἐψάδω· τρυφαὶ δὲ καὶ γά-
 λα καὶ ξυὼν τὰδε· κρίνα, ἄμυλοι, χόνδροι, ροφήματα, οἶνοι σύ-
 φοντες εἰς τὸν τῷ σομάχῳ πτόν, ἀκρητέστεροι μᾶλλον, εἰς πλὴν
 τῶν δὲ χυμῶν ἐκνέρωσιν τε τὸ δισπνῆν. ἀλφύδες γὰρ δί-
 ψος· οἶνος δὲ σύφων· ἅμα καὶ ψύχων μεταβολὴ τε τὸ δι-
 κρασίη· εἰς δυνάμιν δὲ καὶ οἶνος γλυκύς ὁκοῖος αἷμα εἴη εἰς
 πλὴν αὐτῶν γίναν. φάρμακα πικρία τὰ ὠπτα, ἢ δισπνῆν
 εἰων, ἢ ποδ' Μιδριδάτω, ἢ δισπνῆν ὀπωρέων, τὰ τε δὲ οἶ-
 κόσα ὕδρωπος ὀνησία. ἀτὰρ καὶ ἡ ζύμπασα δίσαιτα καὶ ὁ
 βίος ὠπτε.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΛΙΘΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ

ἐλκώσεως νεφρῶν,

κεφ. γ.

ΑΜΦΙ Μὲν φλεγμασίης καὶ αἰμορραγίης, καὶ ὁκόσα ὀξείως
 ἀπὸ νεφρῶν κλείνει, ἐν τῷσι ὀξείσι μετὰ φάται· ἀμφὶ δὲ
 ἡλκώσιος, ἢ δὲ λίθων γένεσιος, ὁκόσα τὰ πολλὰ ζυνοπθίσκει
 παρεσβύτησι, μάλιστα ναυγέρῳ, ἀγχιτα μὲν εἰς ἀκείσιν· εἰ
 δὲ μὴ, οἷσι ὅγε παρηγορήσεται. λίθων μὲν ὦν διφυῖ γίναν εἰς
 ἄγρον βέβαια ἀδυνάτον. ῥηίτερον μὲν γὰρ μὴτερω ἀποκοντέ-
 μναι, ἢ νεφροῖς λιθώντας ἀλίθους. εἰς διέξοδον ὁκως ἀρή-
 γῃ· καὶ ὡς ἐν ἐρηίῳσι οἱ λίθοι, τὰ ἀκεία φεῖστω. κάρτε

τὸν δὲ λυέονται, πρὶν καὶ ὀξέθαιον σρόφοισι τὸ εἰλεῖν κώλου, καὶ
 ἰχθυεῖν. ξυναφεία γὰρ διήλκοισι νεφροῖ τε τὸ κώλον. ὡς γὰρ
 λίθων ἐνστάσις ἔωσι, ὅπῃ δὲ τοῖσι ἰχθυεῖν τε καὶ σρόφω, καὶ
 ὅπῃ τῷ στυρεῖ τὰ μὲν φλέβα τῷ κατ' ἴξιν τοῦ νεφροῦ. αἱ
 γὰρ τοῦ αἵματος ἀπὸ νεφρῶν ἔκφοιτι ἀνὰ σι τῷ λίθων τὰς
 σφύξιας φλεγοῖν γὰρ δῆσαι σι ἰχθὺ τὰ πάντα φλεγοῖν καὶ
 πεαγῆν λίθους. τέλει πὲρ τὰς ψυχὰς ἐνθα τῷ νεφρῶν ἡ χώρα
 λίπας δὲ παλαιὸν ἢ τὸ νέον ῥύττω ἴχθε. οὐρητικὸν δὲ καὶ ἀ-
 νήτου ἡ κόμη, καὶ λιθωπὶς ἡ σάμψυχον. τοῖς δὲ χεῖρ ὅκως
 ὕδωρ καταμονεῖν σμικρὸν γὰρ αἱ χεῖρες. ἀτὰρ καὶ τοῖς δὲ πυ-
 εἰλω, βοείησι κύνεσι ἔχοντα ἔλαιον αἰθέριδος. ὅπῃ πλα-
 σμάτων νῦν ὕλη ξυμὸς τοῖσι ἀλίποισι ἡ αὐτὴ. ἐλίσσε καὶ ζικύν
 κούφι κοτὲ τῷ λθων πλὴν ἐντασιν. ἀεῖσον δὲ κ' ἵν' ὅπῃ φλε-
 γμασίης χάσις. ὡς δὲ τὰ δὲ σοι ποιεῖον π' ἐπ' μίμνωσι οἱ λί-
 θοι, ἐς ἔλαιον τὸν ἀνθρώπον καθιέναι. π' γὰρ τοῖς αἵμα πάντα
 πιέει. ἀλέη μὲν χαλᾶ. πῇ δὲ ἐκ γλίσχαινει. τὸ δριμύ δὲ ἐς
 περδυμῖλω δάμω. τὰ δὲ μὲν ποτὶ ὀξόδα λίθων, καὶ σφᾶν περ-
 κλήσιες. πίνειν δὲ φαρμάκων τῷ ἀπλῶν μὲν ῥίζας, φρο-
 μεῖον, ἀσταρον, βοτανίας, πλὴν περιονίπλω, ἡ περὶ σελι, ἡ σίον,
 ποικίλων δὲ μύρα μὲν ὁκόσα ἴχθ' νδρῶν, κασίλω, σμύρναν,
 κινάμωμον.

* * *

ἀπουλώσῃ σίνηπι, τὸ ἐκ πυρὸς ἐχάσαι, καὶ ὅπῃ θήματα ἀπερ-
 δέν μοι λέλεκται. διαίτα δὲ καὶ ἀλειψις, καὶ πλοῖς καὶ ἡ ἐν τα-
 λάσῃ βιοτή, ἅπαντα τοῖσι ὅπῃ νεφρῶν ὅσιν ἄκα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΓΟΝΟΡΡΟΙΗΣ, κεφ. ε.

Καὶ τὸ ἀπὸ πρὸς τοῦ πάθους εἶνεκεν, καὶ τὸ κατὰ ζώησιν
 κινδυνώδους, καὶ τῆς ἐς διάδεξιν γένους χρείης, λυσι καὶ

μη βραδείως τὴν γονόρροιαν, πάντων κακῶν οὕσαν αἰτίαν.
 παρόψα μὲν ὥν ὅπως ῥόδιμα κοινὸν ἵησαι σύψις ἤν' ἀμφὶ
 τὴν κύστιν καὶ τὴν ῥολὴν ἤν' χερσίων, καὶ ἐμψύξει ψαῖν,
 λαγόνος, αἰδοίων, διδύμων, ὅπως μὴ ῥέῃ ἐς πολλὸν ἢ γυνή·
 τα αὖθις ἀλείψαι τὸ παῖν, ἐς τὸ τὰς ἀφόδοις ξηραίνειν. σύ-
 ψις μὲν ὦν καὶ τέγξει, ἔλειον μὲν, τὸ ἀπὸ τῆς οἴου ξυῖ τοῖς
 λύμασι· λίπας δὲ τὸ ῥόδιον μῦρον, ἢ τὸ δὲ τῆς οἰανύθης
 ξυῖ οἶνω λυκῶ διώδει, ἐκ παροσαγωγῆς δὲ ἀλεαίνοντα λί-
 πας τὸ κοινόν, ἔκ μὲν λωτον ἐκζεῶν ζυῖ αὐτὰ, καὶ ἄμψυχον,
 ἔκ λιβανωτῆ, ἢ κόνυζα· αἰεσον ἔκ ἀνήθου κόμη, καὶ ἐπ' ἄλλων
 ἢ ῥυτί· τοῖς δὲ, ἐς τὰ ἐπιπλάσματα χεῖρο, κριθῶν καὶ ὀρόβων
 ἀλίποισι, καὶ ἐρισίμου τῆ σπέρματος. ἔκ νίβου μὲν δὲ ἐς τὴν
 ἀπάντων ξύμπνοιαν καὶ ξυλάφειαν. τὰ δὲ καὶ ἐπιπλάσμα-
 τα, ὅκοσα φοινίσκει, ἔκ ἰόνθους ἐγείρει, καὶ τὸ ῥόδιμα παρο-
 χεύει, καὶ ἀλεαίνει τὰ χερσίων. τοῖον δὲ τὸ χλωρόν ἐπιπλά-
 σμα, καὶ τὸ διὰ τῆ καρποῦ τῆς δάφνης· πιπίσκει δὲ καὶ τῆ
 κάστρος συχόν, καὶ τῆς ῥίζης τοῦ ἀλικά κακάου ὅκοσον δρα-
 χμῆς ὀλκῆς, καὶ τῆς ἡδύοσμου τὸ ἔψημα· ποικίλων δὲ τὸ διὰ
 ἤν' δύο πεπερέων, ἢ σύμφωνος, ἢ φίλωνος αἰεσον, καὶ διὰ τῆ
 σίγχου τῆ θηλείου φάρμακον πτόν, καὶ ἢ τοῦ Βισίνου, ἔκ ἢ διὰ
 ἤν' ἐχιδνῶν ἤν' ἐρπετῶν. τὸ ξύμπαν δὲ διαίτη διδόναι, ἐπι-
 στρέπειν τὸ ἐπιστεύειν χεῖ καὶ γυμνασίους καὶ παρὰ τοῖς
 ἔκ αἰώρησι. τὰ δὲ γὰρ τὴν ἔξιν ἐς θερμασίαν στρέπει, ὅπως
 ὅτι ὅ παθεῖ χεῖρος· εἰδὲ καὶ ὅφρων ἔσι ἐπὶ τοῖς ἀφροδισίοι-
 σι, καὶ λούοιτο ψυχρῶ, ἐλπίς ὡς ὥκιστα ἀνδρωθῆναι τ' αἰῶν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ, κεφ. τ.

Η Εν τοῖς ὅμοιοις πάθεσι μὲν ἢ θεραπείαν δίδασκε, ἐς ἴχυν
 καὶ κράτος τοῦ σώματος, διὰ τὴν ἀγαθὴν στομαχικοῖς δὲ

μούνους ἢ δὲ γίγνεῖ) πλημμελής. ὁ κος ὧν αὐτὴ γίγνοιτο φε-
 σω. ἰκανὴ γὰρ αἰώρη, πείπαται, γυμνασίη, φωνασκίη, ἔσφα
 εἰς πέψιν ἀζαδαὶ ἀναμαχέσασθαι τὴν ποδ' σωμαχοῦ κακοσι
 πύλῳ. ἀδυνάπων δὲ τὰ δὲ ἐκ ἀπὸ πύλῳ λῦσαι μακρῶν, ἐκ τὴν
 σκελεπίνῳ ποδ' σκλῶεος βύογκον ἄρκας ποιῆσαι. πολλὸν δὲ
 μίζον ὅπῃ τούτων ἔστων αἱ τοῖσι κάμνοισι χάρτες, καὶ τὸ κα
 θαρῶς ἅπαν δρᾶν, καὶ τοῖσι ὅπῃ θυμῇσι ἐπεσθαι τ' ἰνέειν, μὴ
 μεγάλα βλάπτοντα. ἄριστον γὰρ πόδε, λῦμὴ κάρτα ὠφελδύν
 των ὄρεξις ἢ κη. φάρμακα δὲ ποτὰ, χυλοὶ, ἀψίνθιον, ἐκ νάρ-
 δος τὸ μύρον, καὶ ἡ δὲ τῶν θηρίων, καὶ ποδ' ἐν πέτραις ὁ καρ
 πός, καὶ ζιγίβέριος, ἐκ πεπέριος, καὶ σεσίλιος. τὰ δὲ πεπλήρια
 καὶ κτ' ἢ τὸ σέρνου εἰς εὐψιν ὅπῃ θήμα, νάρδοι, μασίχα, ἀλόαι,
 ἀκαμίαι, καὶ μήλων κυδωνίων ὁ χυλός. καὶ αὐταὶ τ' ἢ τῶν μήλων
 αἱ ἄρκας ἀμφιθλαθεῖσαι ζυῶ φοίνιξι ὅπῃ θήμα εὐφορ.
 ἀπὲρ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μοι εἰς δὲ τῶν περὶ γεγράφεται εἰς δι-
 ψκος ἄκος. τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ τοῖσι δίψος γίγνεται. ὁ δὲ πόνος
 ποδ' σωμαχοῦ ἀδιψον σωμαχοῖσι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΟΙΛΙΑΚΩΝ, κεφ. ζ.

ΗΝ τῶν σιπῶν ἀκρισίης ἡ κοιλίη ἔη, διαρρέη δὲ ἡ ἔσφα
 ἀπὸ πύλῳ, ἄθρεπτος, ὠμὴ, καὶ μηδὲν εἰς τὸν ὄγκον ἀνίη, κοι
 λιακοῖς ποῖς δὲ κικλήσκομεν. ψυχὴ μὲν ἐμφύτω τῇ τῆς εἰς
 πέψιν θερμασίης, ἀπονίη δὲ τῆς εἰς ἀνάδοσιν δυνάμιος. καὶ
 ὧν τὴν κοιλίῳ παρ' ὅσα μὲν πόνων ἀνίεναι, ἡρεμῇ, ἐκ ἀ-
 ποσιπῇ. ὧδε γὰρ παλινδρομέοισι αἱ δυνάμιες. λῦ δὲ καὶ
 πλήθεος τ' ὅν τῇ σωμαχῶ φαντασίη ἔη, νήσσει ἐμέποισι χρεέ-
 σθαι ἀφ' ὅδατος ἢ μολικρήτου. τὴν κοιλίῳ δὲ σκέπειν ἐκ πέ-
 ρην εἰς εὐψιν, ἐλίοισι μὲν ποῖς δὲ ὅτιος πιναροῖσι. λίπαί δὲ ῥοδί
 τῶ μύρω, ἢ τῇ διὰ τῆς οἰνάντης, ἢ μηλίῳ. ἄριστον κηρὸν ἀπὸ

ποδ' ῥοίνου, ἔκ' ὑποκώσῃδι, ἢ ὀμφακίῳ· ξυὼ τῷδε δὲ δὲ κῆπ-
 πλάσματα, θερμαὶ μὲν ἐς διξιν, ἐς δυνάμιν δὲ στυφνὰ· καὶ
 λυῖται ποδ' ἥπατος ἢ τῆς κοιλίης καὶ τὸ σῶμα ἐντάσεις, ἢ φλε-
 γμασίαι ἔωσι, σκώλω πρὸς βάλλοντα ἐντάμνουν καὶ ἐσι δι-
 σι τὸ δὲ μωῶν ἤρκεσε· ἐπὶ δὲ κηρωτῇσι ἐς ὠτειλὴν ἤκη-
 τὰ τρώματα, ἢ δὲ ἐπὶ σκληρῇ κραινῇ, τῇ δὲ βδέλλα καὶ θη-
 εία πρὸς βάλλει· ἔπειτα ὀπιθήματα πεπικαυθέναι, ὁκοῖον
 τὸ διὰ τῆς ἀπερμύχ' ἡ ἰχθυήματι λέοντος ρίζαι, αἰετοί, καὶ
 ἔνθα οἱ τῆς δάφνης ἔασι καρπὶ, καὶ τὸ μάλαγμα ὀπικλη-
 σιν τὸ χλωρόν, καὶ τὸ μύον τὸ μυστήριον. τὰ δὲ γὰρ μαλάσσει τὸ
 καὶ ἀμύσσει, καὶ θερμασίῳ ἐκίρει, καὶ ἀφυσὰ καὶ ἀπλάγχνα
 πιέει, ὡς ὅτε ἐς εὐψιν χρεὸς ἀτὰρ καὶ σίνηπι καὶ λήμνησις,
 καὶ θυφύριον, καὶ ὁκόσα τῶδε πάντα πλὴν μὲν ψύξιν καλύει,
 αἰάκησιν δὲ θερμῆς ποιεῖται. τῶδε καὶ χυλὸν καὶ πύπτεσιν φάρ-
 μακα ἐς εὐψιν χρεὸς μὲν πρὸς πᾶσι, ὁ ποδ' ἀρὶο γλώσσου χυ-
 λὸς ξυὼ ὕδατι ἐνυμμένῳ μύρτοις, ἢ κυδανίοις μύλοις·
 αἰετοί καὶ γίδες τὸν σαφυλῆς ὀμφακίπδος· οἶνοι τῶν κάρτα
 συφόντων· ἔπειτα ὅτε ἀδύθαινοντα ἢ γαστέρα φάρμακα, ποτὶ
 ὁκόσα διὰ ζιγίβειρος καὶ πεπέριος, ἔκ' σελίνου καὶ καρποῦ
 ἀγρίου τῶ ἐν πέτραις, τὸ διὰ τῆς θηλείων τῶν ἐχιδνῶν πι-
 κτικώτατον· λυῖται δὲ τῶν τῶν μὲν ἢ σμικρὸν ἐν διδῶ, τῶν δὲ
 ῥαφαιδῶν ἐμύποις χρεὸς· λυῖται δὲ καὶ ἐγκρύψης τῶν δὲ ἐλλε-
 βόρος τῶ λυκῆ ρίζῃ ἐς μίλῳ νύκτι, ἀπὸ πωτάτη αὖ σοι γῆραι
 ποτὶ καὶ ἀρσενίς, ἐς πᾶσι πλὴν τῶν ὑγρῶν τῶν ψυχρῶν καὶ ἀταρ-
 σίν τε καὶ ἐκκρισιν, καὶ ἐς πλὴν ὅσα πλὴν τῶν θερμῶν· ἀτὰρ καὶ
 ἡ δ' αἵματα ἔκ' οἷος τῶν δὲ ἔσω ξύμμετρα· οἱ ὕπνοι νύκτι
 μὲν, δὲ ἡμέρης δὲ πρὸς πατοι, ἀναφωνήσεις, αἰώρηται ἐν δά-
 φνησι, ἢ μύρριναισι, ἢ θυμῳ· ἔχ' γὰρ πᾶσι δὲ πνοὴ καὶ ἡ αἰα-
 πνοὴ πτόνδε φάρμακον πεπικῆτον· γυμνάσια, τρεῖς, χρονο-
 μίη, δὲ τῶν βολεῶν ποδ' ὠρῆκος, καὶ τῆς κοιλίης κόπτι,

πρεσβύτες. σμικρότατα γὰρ εἰς τόνον δύσαλές ἄρπος. ὅπῃ τῇ
 δὲ φοίνιξις, πείπατι ράθυ- *

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

καὶ ἰχιάδος,

κεφ. ιβ.

Ἰκίμων καὶ ἑσφαιδίων πολλάκις· ἐπειτα εἰς τὸν ἐλλέβορον.
 ἄλλαν δίαίτα δὲ ἢ ὅπῃ τοῖςδε, ξυνὴ τοῖσι δηλοῖσι πάθεσι, καὶ
 ὅπῃ τῇ διαίτῃ, ἀλειψίς, ψυχρολοισίη θαλασσίνη. μάλιστα μὲν
 ὧν, ἅπανσι ἄρθριτικοῖσι ξυνὰ ἄκεα· καὶ γὰρ καὶ τοῖσι ποδαρει-
 κοῖσι ἐλλέβορος τὸ μέγα ἄκος· δηλὰ ἐν τῇσι περὶ τῆς πρεσβύ-
 τωσι τῷ πάθεος. καὶ ὅ ἐκ πολλῶν μὲν ἤδη χρόνων ἔη, ἀπὸρ
 καὶ οὐκ ἔχοντες πατέρων φανῇ, ξυναποδνήσκει ἡ νοῦσος·
 εἰς ὃ τοῖς παροξυσμοῖς ἤν' ἄρθρων, τὰδε χρὴ πρὸς τὴν εἰσά-
 μωρῶν ὡς οἷος τὰ οἰσυνώδεα· πύξις δὲ δὴ ῥοδίνου καὶ
 οἴνου μετεξετέροισι δὲ καὶ ἀπογλήξω ὁ ξυκρήτω ὥνησεν. ἐ-
 πείτα ὅπῃ πλάσμα ἄρπος, ξυνὴ τοῖσι ψυχροῖσι κολοκύνθης καὶ πέ-
 πνος, καὶ ἰκίμη λιπὴ, καὶ ἀρνόγλωσσον ἢ βοτάνη, ἢ ῥόδων τὰ
 φύλλα. ἀπὸρ καὶ ἡ ἰκίμη τις ἄπορος ξυνὴ ἄρτω, καὶ βελῶ, καὶ συμ-
 φύτου ῥίζα, καὶ πεντάφυλλος ἢ βοτάνη, καὶ περὶ τοῖς φύλ-
 λοις λεπτή. τῆςδε μύτοι τὸ μὲν ἀφέψημα, ἢ αἰτήμα ἄπο-
 ρον· αὐτὴ δὲ ὅπῃ πλάσμα ξυνὴ ψίξι, ἢ κριθῶν ἀλίτω· μήλων
 τὰ ἄρ' κτείων τὸ ἄβρωπον ξυνὴ ἀλφίτοις ἄριστον· σύκα ξη-
 ρὰ, καὶ τὰσια, ξυνὴ ἰκίμη ἀλίτων. ἢ δὲ μύτοι ψύξις ἢ
 ὕλη· καὶ τὸδε μύτοι δηλὸς ὅμον ὥνησε, καὶ τωυτὸν ὅμοτε ἄλ-
 λω μετεξετέροισι ὅ, τὰ ἀλεαίνοντα ξυμφέρει, καὶ τωυτὸν ἄλ-
 λοτε δηλὸς ὡφείει. λόγος ὅ καὶ τὸδε κάρτα ἄπορον ἐμμεναι·
 αἴμα καὶ βοτάνης τῆς ἰεῖδος ἐμφαγεῖν· ἐπὶν δὲ πλησθῇ,
 δὴ λείποντα ὁκόσον ἡ νομὴ ἐν τῇ γαστρὶ μαχθείη, κατὰ δῦσαι
 τὴν αἴμα, ἢ δὲ ἐν τῇ γαστρὶ εἰς τὴν κόπρον εἰκνύται.

πὸ πόδε· φάρμακα δὲ μυεῖα. καὶ γὰρ ποιεῖ νοσέοντες, ἐαυτοῦ
 φαρμακείας δι' ὅρους ζήτησι ἢ ζυμφορῇ· ἧν ὁ ἰητρὼν τὰ φάρ
 μακα, ἐν τῇσι γραφῇσι λελέξεται.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ, κεφ. ιγ.

Τὼν νύστων μέζονα καὶ τὰ ἄκρια ἐς λύσιν αὐτῶν ἔμμε-
 ναι· ἐλέφαντος δὲ τηλίκου κακοῦ, τίς ἀξιόνομος γίγνοι' ἀρ-
 ῖη βρεῖη. οὐ γὰρ μέρει ἢ σπλάγχνω ἐνὶ, ἢ ἐνδοῖ ἐν σκήπῃ μοῦ-
 νον, ἢ ἔξω τὸ κακὸν ἔρπει, ὅσα ἐνδοθί τε ὅλω τῇ ἀνθρώπῳ
 ἐνοικεῖ, ὅλον ἔξωθεν ἀμπεχέ. ἀπερπὲς μὲν ὅσοι ἐφοβερόν ἰδεῖν·
 θηρίου γὰρ ἰδέη· δέος δὲ ζυμβιοῦν τε, καὶ ζῆν διατὰσαι, οὐ
 μῦθον ἢ λοίμω. αἰσπνοῆς γὰρ ἐς μετὰ δοσιν, ῥηιδὴ βαφὴ· πῶ
 αὖ ὦν ὅροι τίς ἐν ἰητρικῇ ἔδδ' ἀξίον ἔχον ἄκος. ὅσα γὰρ παρ
 τα καὶ ζυμφέρειν φάρμακα, καὶ διαίτην, καὶ σίδηρα, καὶ πῦρ·
 καὶ τὰ δὲ, καὶ μὲν ἐπ' ἰεοτόκῳ ὥς παρὰ πρὸς βόλῃς, ἐλπίς ἰήσεως
 ἢ ὅς ἐς ἀκμὴν ἢ κηχρὸς, ὅς ἐν πῶσι σπλάγχμοις ἐδραῖον
 ἴη, ποτὶ καὶ ἐς τὰ πρὸς σῶμα πρὸς βόλῃς, ἀνέλπιστος ὁ νοσέων.
 τὰ μὲν ὦν τὰς ἐπ' ἀγχοῖ φλέβας· ἀμφω δὲ τὰ μὲν δὲ ὅς
 τὰς ὅτι σφυροῖσι αὐτῇ μῶρ. κρέσσον γὰρ ἢ διάσας, ἐς τε πολ-
 λὴν πλὴν τῆς αἵματος ροῆς, καὶ ἐς ἀνάκλησιν τῆς διουάμοις.
 χρεὼν γὰρ αἷμα πολλάκις καὶ πᾶσι ἐκ χέαι, τὸ πάθος πλὴν
 ἔσθ' ὡς σμικρὸν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ χρεὼν τῆς φύσεως ἢ ἔσθ' ἢ.
 ζῆν τε καὶ μαίρεσθαι ὦν ἀφαιρέοντα τὸ πονηρὸν ὅς ἐν τηκίον, με-
 σσηγὺ τὸ οἰκτεῖον, μέσφι δὲ πρὸς αὐτοδότησιν ἀτρεσφίη ἢ νοῦσος.
 ἢ γὰρ νεαρὴ ζυμπλακεῖσα. τῇ θύματι, χροῖω μακρὰ ἢ μαύ-
 ρωσι πλὴν παλαίω· ἐπειτα ἢ ἱερὴν πίπτειν μὴ ἐσάπαξ·
 ὅσα γινέσθω πάντα πολλάκις, ὅς αἰδηψίος καὶ παλινδρομίας
 ἔσθ' καὶ ἢ ὅσην καὶ θάλασσαν φαρμακώδης ἐν τῇ πύλῃ ἢ ὅτι ὅς ἰσχύω
 ἢ ἔλθ' ἔσθ' ἢ δὲ γάλα ἀδιάκριτον· πολλὸν δὲ ἔσθ' ὅς ἐσθ' ὅς
 δὲ χροῖωσι

ἡλάρχισιν πιεῖν ἐχέτω δὲ μείλιον πλὴν πέμπηλιον ὕδωρ, ὡς
 παῖ το γάλα διεκκεῖν. ἐς ἐμέτοις δὲ τὰ πον ἀγὴν νήσιος τὸ
 παρῶν. ἀπὸ σίτων δὲ αὐτῆς ἐπιτα ἀπὸ ἔσθρανίδων. πολλὰ-
 κισ δὲ καὶ ξυωέχως πάντα γινέσθω. ἐς ἐλλέβορον ἀγνῆτα
 χαρὰ παντὶ, μᾶλλον δὲ ἔσθρος ἔσθρηνόπου διδόναι ἡμέραν
 ἀφ' ἡμέρας. ἔσθρῃς ἐς νέωτα. κῆν ἡν οὐσος κρατυγῆ, φαρ-
 μακρον ποτῆρ, ὁκόσα πὶς γινώσκῃ πιπίσκειν. ἀγὰρ ὅν γ' φαρ-
 μακεύειν πολλὸν ἐς ὄνησιν. καὶ γὰρ δὲ ὁκόσα γινώσκω γράφω,
 κεδρίης κῶαθεν ἐν. κ. κραμβῆς δύο μίσθροντα διδόναι.
 ὅμο. Ἰδιεῖπδος τὸ χυλοῦ κῶαθεν εἰς, τριφυλίου εἰς,
 οἶνου καὶ μύθιπος κῶαδοι δύο. ὅμο. ἐλέφαντος τὸ ὀδόντος
 ῥινῆμας, ὁ κῆς δραχμῇ, ξυῶ οἶνω κρήσιος κῶαθων δύο.
 ἀτὰρ καὶ ἡλὶ ἔχων ἡλὶ ἐρπετῆρ ἡλείω αἱ σόρκες, καὶ αἱ δὲ
 ἐς ἀρπύκοις πεπλασμέναι πίνονται. ἀποτάμνοντα δὲ χεῖρ
 κεφαλῆς ἔσθρῃς οὐραῖης ἔκασον, ὁκόσον δακτύλοις τέσσαρας,
 τὸ λοιπὸν ἐψῆν ἐς διάκρισιν ἡλὶ ἀκανθῶν. τὰς δὲ σόρκες ἀρ-
 πύκοις ἡλὶ πλάσαντας, ψύχην ἐν σκιῇ πιπίσκειν δὲ τοῖς δὲ, ὁ-
 κως ἔσθρῃ σκίλλῳ. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἔχουσ ὄψον ἐν δειπνῳ, ὡς
 ἰχθύας δὲ χεῖρ τοῦτοις σκιδάσαι. λῶ δὲ τὸ δὲ ἐχιδνῶν τὸ ποικί-
 λον παρ' ἡ φάρμακον, ἀπὸ πάντων πίνειν πῶδε. ἰχθὺς γὰρ πάντα
 ὅμοι. ῥύππειν δὲ καὶ τὸ σκίλλῳ, ἔσθρῃ ὄχθοις ὡς αἰνέειν. φάρ-
 μακα δὲ ἡλὶ μωρία ἡλὶ κελπίων, οἱ τῶν καλέονται γάλλοι,
 τὰς λιβώδης τὰς ποιητὰς σὺ αἰεας, ἡσὶ ῥύππεισι τὰς ὀδόντας
 ἔσθρῃ ὀπίκλῳ, τῆς ῥύππειν τὸ σκῆνος ἐν λουβῶ ἀρῆσον. καὶ
 ἀνδράχῳ, καὶ αἰεζῶν ξυῶ ὄξει, ἀτὰρ καὶ λαπάθου ῥιζέων
 ἀφ' ἐψῆμα. ξυῶ ἀπύρῳ δειῶ ῥύππει καλῶς. ποικίλον δὲ ἀλ-
 κυονίου τῶ λείου, καὶ νίτσου, ἔσθρῃ ῥυγῆς ὄξεος κεκαυμένης, καὶ
 συπληείης γαστῆς, ἔσθρῃ τῶ ἀπύρου, ἔσθρῃ κόσου καὶ ἰερίδος, καὶ πε-
 πέριος. ἔσθρῃ δὲ καὶ πάντα μίσθρον ἐκάστω τὸ παρῶν διωά-
 μιν. ὅμο δὲ ἰσσοὶ καὶ τὸ δὲ καταπάσσητα ἀνατρέχειν. ἐς δὲ τοῖς

ὄχθοις τῷ παρῶντι, κλημάτων τὴν ἀποδίω, ξυὺν ἡνι-
 είων σέπμις γέντα χρίεν, λέοντος, ἢ παρδάλιος, ἢ ἄρκου,
 ἡ δὲ μὴ, χλωαλώ πεκος. ὁμοιον γὰρ ἐν ἀνομοίῳ, ὅπως πίθη-
 κος ἀνθρώπῳ ἄριστον, ἢ ἀμμονιακὸν τὸ θυμῖμα, ξυὺν ὅξει,
 ἢ ἀρνογλώσσου χυλῶ, ἢ πολυγένου, ἢ ὑποκυτῆς, ἢ λυκίου.
 ἡ δὲ πελιδναὶ ἔωσι αἱ ἄρκες, παρειαχάσσειν ἐγχευώ-
 σιος εἴνεκεν. ἢν δὲ ὅπῃ τοῖσι δριμέσι ῥύματα ἀαδαρέντα
 παρηνύειν τὰ μέρεα ἐδέλης, τήλιος ἀφέψημα, ἢ πρσιανῆς χυ-
 λῶ ῥύματα μαλθακὸν λίπας δὲ ῥοδίνου, ἢ ρινίου, λουβρὰ ὅ-
 ξυα χεῖα ξυμφορεῖ ἐς ὑπερασμόν, ἢ ἐς ἀεπνοὴν τῆς κακῆς
 χυλῶ. ἢ φησὶ καθαρή, βύχμος, βύπεπτος, ἀπλῆ, καὶ δία-
 τα βύκρινῆς πᾶντι, καὶ ἐν ὑπνοισι, ἢ ἐν παρειαποισι, ἢ χῶ-
 ρησι γυμνάσια, δρόμοι, ἢ ἀειλήσεις, ἢ κορυκοβολία. ἢ
 πάντα ἀκάματα ξυὺν ἐμμελεῖ ὅπῃτασι. ἔσω δὲ καὶ ἀναφώ-
 νησις τῷ πνύματος, γυμνάσιον τὸ καλεῖον. ἐαθῆς ἔσω καθα-
 ρῆ, οὐχ ὡς ὀρῆσαι μετῶν ἢ δὲ, δὴ ὡς ὅπῃ καὶ τὰ πινόντα, ὁ-
 δαξώδεα τὰ δέρματι. πηπίσκεν ἀψήγιον τῷ οἴνου ἡσπας.
 ἄριστον δὲ ἄρπος ἐκ κριθῶν, ἢ τὰ εἰχες ὠραῖος, ἢ σμικρὸν π-
 μαλάχης, ἢ κράμβης ἢ μίεφθον, ξυὺν κυμίνου ἐμβάμματι.
 ἐς δὲ δειπνον, σαφυλῖνος ἢ ῥίζα, ἢ χόνδροι ξυὺν τῷ οἴνω, καὶ
 τῷ ῥῆσι παλαιῶ τὴν μίξιν, ἢ τὰ θαλάσσια, ὅκοσα τὴν γα-
 στέρα ὑπολύει, πελιδνῶν ζώμασι, ὄσρεα, ἐχῖνοι, ἢ τῶν ἰχθύων
 οἱ περὶ αἱοὶ χερσαίων δὲ τὰ θηρία, λαγῶς, ἢ σῦς. πεπεινῶν, πέρ-
 δικες πᾶσαι, φάσγαι, πελειάδες, ἢ ὅκοσα ἢ χῶρη ἄριστα ἔχει.
 ἀκροδρύων, τὰ ὠραῖα οἶνοι Γλυκεῖς, οἶνωδέων κρείσσοτες. λου-
 τρὰ φύσις σερμα, θῶδη καὶ βίος ἐν ὕδασι μακρὸς, εἴτε καὶ
 θαλάσσια ἢ πλοῖς ἐλλεβοροισμοί, ἐλλεβορος λυκὸς μὲν, τῆς
 αἰῶν κοιλίης καὶ θάλασσης μέγας δὲ, τῆς κατὰ, ἢ ἐστὶν ὁ λυκὸς
 οὐκ ἐμεπνέον μετῶν, δὴ καὶ καὶ ξυμπαίτων ὁμοῦ καθαφτη-
 είων ὁ δυνάτωτατος, οὐ τῷ πλήθει καὶ τῇ περικλίῃ τῆς ἐκκρί-

σιος· τὸ δὲ γὰρ καὶ χολέρη παρήσκει· οὐδ' ἐντάσεις καὶ βίη τῆσι
 ὅππῃ τοῖς ἐμέποισι· ἐς τὸ δὲ γὰρ ναυπή καὶ θαλάσσια κρέσσον·
 δὴ δυνάμει ποιοῦται οὐ π. φάλη· τῆσθ' καὶ ὑγιείας τοῖς κα-
 μνοντας ποιέει, καὶ ἐπ' ὀλίγη τῇ καθάρσει, καὶ ὅππῃ σμικρῇ τῇ ἐν-
 τάσει. ἀτὰρ καὶ πάντων τῶν χρόνιων νόσων ἐς ῥίζαν ἰδρυμένων,
 ὡς ἀπαυδήσει τὰ λοιπὰ ἄκεια, τὸ δὲ μῶνον ἰητήριον. περὶ ἱ-
 κελον γὰρ ἐς δυνάμιν λυκὸς ἐλλέβορος, καὶ ὁ, πᾶς πῦρ ἐρ-
 γάζεται ἐκ καῖον, τῷ δὲ πλέον ἐλλέβορος εἴσω παρεκθέων
 παρήσκει, ὅππῃ οἱαν μὲν ἐκ διςπνοίης, ὅς ἀχρόιης ὁ δὲ χροίω,
 καὶ ἀπὸ σκελεπῆς, ὅς ἀρκύω.

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ
 σφαλμῶν πνάν ἐπανορθώσεις.

Σηίδι. τίχω.

- 1 πῶσι, καὶ βληχτοῖ
 πλησ. ἴσως, πλησίον δέ-
 ος. ὁμῶς δέ, ἰδέας
- 2 παρῶν. ἴπ' ἀπειρίας
 κλάει, ἀν' ἀκλαίειν, καὶ
 ἀν' ἀκλαίειν
- καὶ σφ. ἴσ. τὴν ἡμέρῳ
 ἐν πν. καὶ μέγα ἐμβοεῖν
- 3 πῶ, ἐν δὲ χρόνῳ
 καὶ ῥῖνα, ἀν' εἰς δέ
 ναί, ῥηϊδίως λυθῶναι
- 4 πᾶσι, ἡρεῖσθαι
- 5 ἐν ἐκλ. γράφε, κεκλασμέ-
 ναι· σκελεα ξυγκε-

καμμένα ἐναντίως.

- 6 ἐπειθ. ἔκ καταπάξαι
 φλεγ. πνθίματος ἢ πᾶ-
 θος
- ρίω, ἴπῳ πῶσι
 θρωποι, ἴσως, ἀπὸ λύσ-
 σης
- 7 εἰοισι, γρ. ἰκελαί
 μάλλ. γρ. ἀφωνή· πνίξῃ
- 8 ἐς τὰ, εἰλκωσε
 πετάθῃ, ἔκ ἐπνίξε
 θα ἔκ, γρ. πῆρυγος
- 10 ροι, κακοδυνῇ
 παχὺ, κνηχέων
- 11 σαν, γρ. ὁ ὑμῶν, ὁμῶς

οὐ μὲν
 12 μᾶν. πὸ πύον
 13 ροφλῶ, πρὸς δὲ δῆται
 λα πείγ. γε. σμικρὴ αἰ-
 πῆ, οὐδὲ σμικρὴ
 14 πρὸς. εἰς μακρόν
 15 φρων, πλὴν ἱερῶν
 16 χρεμ. γε. χε. ἐμφοισ
 ψς, ἐπὶ ὧ
 17 αὐτῇ, φθορῆς
 ποδὶ ἢ π. δὲ κινδυνώδης
 18 ος ἰχθ. γε. αὐτὸς δὲ ἴσιν
 τῇ, μακρὴ καὶ οὐ
 21 ρέων, οἷσι παρεμφήνη
 24 λαποῖ, δὲ ἱερωδῆς
 δία, ἴσως, ῥνίδος, ἀπο-
 ρος
 25 κεν. κωναί
 26 νν, γε. πνθυμῶ
 27 νῶτ. γε. πὸ πλείς.
 28 θρη, ἢ ὕκνος
 29 πῶ, ἐμφύνη
 32 πω ἰζ. πρὸς ὧτα τῶ
 33 ὀκός. δὲ ὀξύτη, ἔει
 34 ται, αὐτῇ τῆς ὑπερίτης
 35 χοιλῶν, ζωῶδες
 γυναικ. ἤμισα ἐκ ὧ
 36 ἐς τὸ, ἀμφοδόν, ἐσφαλ-
 μῶως
 κοιλ. ἐπὶ ἡμῶν

37 εἰ, αἰπὴ. χρονίων σημαία
 πκὸν βίβλ.
 μῆ. πὸ κεφάλαιον ἢ. ἰω
 κῆ, ὅμο, Γεεῖ πνθυμοτι-
 κῆς, κεφ. 1. πεί οὐ
 καὶ ἐσθῆς οὐδὲν δι
 εἰσκέ).
 38 μαπς, τὰ χρὴ αἰασμ.
 σι πυρ. ἀπὸ πῆσος
 σι δὲ, ὅσον ὀρῶν
 39 ἰαμῶν, ἐν κυβερνή αὐλῶν
 41 πεψ. νωδῆς
 42 τοῖσι, μαραινομῶναι
 κίλιν, ἐς ἐρήμω
 ὠρη, θέρους μῶν καὶ φθι-
 νόπωρον
 μῆ. ἴσως, εἰ γὰρ ἡ συχοῖ
 ἰω, φιλανθρωπία
 φουρσοῖ, ἴσως, ὁ λοφύρσεις
 ἐς
 43 χοῖδρ. ὀκόσα βρομώδε-
 ες. ὡς ἔξ ἀλός ὀρυ-
 γμῆν
 46 ἐς τὸ, ἀμφοδόν αἰδῶσι,
 ἐπεδμῶως, ὡς δὲ
 καὶ
 47 ἀποπλ. πὸ Γάμαπς
 σμῶ, σμῶν
 γυναικ. πρὸς αἶρου
 χεῖρες, ἴσως, ἐς πῶ ἴσον

48 μα, ξιωαφία καλίου-
 ται
 49 τὰ διζ. μέσι τῶν τῶν
 λαζαμ. εἰς χεσμένων
 49 των, καὶ κραινοισι
 οὐτε, ἡδὲ
 50 μός. παλαίνετα
 παρς, ὅψαι εἰς
 51 ΗΝ. ἐκλός εἰς
 πανάγ. ἐμπυοι οἶδε
 νεχθέν. ἐμπυοι
 ἰδία, δὲ φδοῖς
 52 δὲ τῇ βιωσῇ
 53 χέβρ. χέβρωχοι
 ὅς. ἐκκίε
 55 μικρόν, ἴσως, μακρόν
 57 πνδύμ. κολπώδεα
 πορήξι, διήγεται
 δρα. ῥογμός, ἐχρηστος
 νή. ἴσως, ἐπιδυμήν εἰς τὸ
 60 αἶμ, ρε. αἱμάλωψ
 62 ὁμίχλ. ὡς μὴ δακίειν
 63 ὁδε, ἴσως, ὡδε
 βόχοισι, μδανέροι χροῖ
 64 λαβη, ἰδέλω ἐργασίη
 65 μότερον, λδγκόχροσι
 66 σα πψ, χύμασι
 ἐγρον. ἐνυδρωπα,
 δὲ, ἡ ὠχρότης
 67 δὲ ἡ, τς ἐψις

69 ἐπίν, ὠμψ
 69 τέχ. ἱήνται
 70 γόνεσι, ἐμπλή
 ἀρκ. ἐν ἀνελπίτοις
 βραχ. πόσαι
 71 μεταρ. μεταρρέει
 72 ἡ εὐρ. αὐτίων
 πον, ὑδέει
 73 οὐ γδ, ἴσως, ἀφείσας
 74 τα πλ, ποιῶντες
 75 Νεφρ. χροῖ
 77 εἰς, ἡ τῶ, εἰ, ἡ παρ
 οὐρέουσ. ἡ ζυμμορφή.
 78 μδ, φαρμακῶ ἀμφι-
 θρύπῳ
 θρωπ. μῖ. ἰδύρω
 τῆσι, μδδῶσι
 κύστις, οὐ δίησι
 80 ἡ φορ. ῥοή. τὸ γούμ γίγν.
 λδκ. ἐπὶ σπι, ψχροῖ,
 τερκ. ἰδύρω σκλῆων ἀ-
 κραπίες, ἐς παρ-
 τα παρταί.
 ρῆς, ἀλγῆς μέσι
 σι, ὡς ἀκραπίης γίγνον-
 ται. κρέστων μῖ οὐμ
 81 νον, ἀγῆτα μδρῇ. χ, ἀνά
 πμπαζονται δι' ἐν
 αὐτῇ
 84 λῶ, ἐπ' ἀνθρακος

πῶσι, ἐν κυμβάλοισι
 86 ἢ ῥυτίων, χρ. βρυγίων, ὡς
 αἶω, σελίδη. 10.
 κρίσ. πινεσμός
 87 πλῶν. ἴσως, ἀμφὶ ἐν τε-
 ρου τῶσι ἀγνοῦσα
 τὸ τρηγμα
 γες, θρομβοῦται γῶ
 88 χὶ δέ, ἡ νομὴ
 89 δέ, ὥρης
 πιλῶ, ἴσως, δὲ ῥέειν
 ἐν τ. ἐν τούτῳ οἷσι διεμῶν
 ὡ
 π, καταπίπτειν, καὶ αἰαῖσ
 σεν
 90 δέ, ὅτι πλ.
 91 περα, ὁμοίῳ πάχ
 92 χαλ. πας ἔϊντρ.
 93 καὶ ἐν, καὶ ὁσέων οἷσι
 κρόν, καὶ χάσιος, τῆδε
 94 ἢ ὁσφ. ἴσως, ὁκέλλει
 95 σὶ σῶρ, οἱ πων δὲ
 δε λικέων
 φαρμά. χρῆ, ἴσως, χρῆσι
 96 σκῆν. γρ. οἱ θρηῖκες
 97 τὲ καί, τῶσι ὥμοισι
 φεσι, μετὰντέρω
 98 πάγες, ὡς ἐπ
 99 ῥηιδίη, ῥηιδίως
 100 ἦες, ῥῆπτε δέ συχά,

βαθεῖς
 λα, ὁπίες, ἴσως, ὅψες
 101 ταί. τὸν αἰσρωπον
 ἄλγες, ἐν τῶ
 102 ὡς γῆρ. δέ, ἐς φῶμα,
 ζωνῶν
 103 πυρ. ἄλκεα
 105 εραφ. ὡτε
 106 πρισαν. ἴσως, ὡς ἀτσο-
 φώπερος
 107 θέρμ. δὲ λυπκα, τὰ
 τῆς
 108 σεν. τῶ πῆσιν
 109 ὕλη, ἐ ἀλιπον, αἰπὶ τῆ
 δῆφισον
 πανίη, κουρή
 110 φορον, πῆρ τὸ
 ἔσφῆς, ἡ κυαμοῦ, ἐν
 ἐσφδμῶς, ὡς δο-
 κεῖ.
 113 φδῆς, αἰ δῆσῆσιες
 κυωνίω, ἑκυώνιον
 ταί, εἰργμοδίου τῆ
 114 χολῶ, ὕστωπος ἐν με-
 λικρήτω ἐψῆσῆσα
 ἐψῆτ. ὁρίσανος. δριμύ
 μὲν
 φορῆς, ὡς ἐξεδται κυά
 θων γ.
 115 ἀδῆ. γρ. ἀδῆσος

ἄδ' αὖτε, γρ. λιμνήσιδος
 σπιν, μασησιν
 116 κρον, ἴσως, ἢ ὕφεαρ
 117 ἦν, λῶ δέ, ἔ, ξυνήτεσ
 ἀποπλ. ἢ ἐπ' ἀρ.
 118 νήτ. δένδρεω
 μάλ. εἰ δέ κάλυμα
 ἔσω, κριτέρη
 119 ἄπυρ ἄπυροι
 120 δέ γρ. ἔ, βπισυλῶ τῆς
 σι, οὐκ ἀεί
 121 ἔπι, ἐκ κεμή
 ἐξω, σι ὦφ, γαοφ-
 λαφίη, ἴσως, γαοφ-
 λαφίη
 122 βλώσ, γυακί, φλ.
 123 δέ γάρ, ἐς ἐνθληψι
 νω, γρ. ἐν οἷς
 124 θριον, μετεξετέροις
 126 ἔα τηκί. πυρίη θερμῇ
 127 φεψ. σύκρον τὲ πόνον
 128 θρόον, μέζον τ' ὁμῆς
 129 κλυσμ. ὅτι πλήσιες
 σμοι, χρήσιες
 ἐκί παύσας. αἶω γάρ.
 ἔμ' αὖ ξυεπὸν
 131 φλεγ. θερμασίη ἔξωκ.
 μὲν ὦν, μιγματώδης
 132 σέων, μήλω ἰφθῶ
 γεπέρ. σέρρης εἴπον

γηλ. ἐγκαμομένης
 133 μίσραν, ἐ καίχρυ τοῖς
 μης, βικύλω, ὃ καὶ ἀλη
 ἕτερον δοκεῖ.
 134 σιος, πύελα
 δέ μὴ, πικέριον
 κώνου, κοκκάδου
 135 ἀμ' αὖ, δέει τῆς
 138 λίπαϊ, γρ. λιμνήσιδος
 140 ψύξαι, εὐψαι ἔ
 141 φλεβ. διαρεῖ γὺ
 λός, μοίρλω
 κρήτω, ξηρὰ πάσσειν
 142 πυρ. τῶν χρωμάτων
 143 ποικ. ἡκείν
 φημα, ἄλεσι
 144 καὶ ὦ, ἐς τὸ πειρόν
 ος. ἕτερον, ἴσως, ὕστερον
 146 λὰ, γρ. χάρων
 σιν, ἴσως, ἐμφυῖει
 δέ, πλησμονῆς
 147 ὀρέγ. γρ. δίψιος
 τρεῖν, γρ. ἐνεργῶ
 151 κίνης. ὠρης, ἴσως αἰώ-
 ρης
 τέρη, λίσσαντα
 154 λίπαος, γρ. δάφνης
 155 κ' ἦν, ἴσως, ἰθαίμοισι
 φθω, γρ. τὸν δέ
 αἶ, καύσισι

158 χρῆς, ἴσως, ἐπ' ἁλά. καὶ
ἀπῶροι, ἢ, ἀπυοι

159 ται, θηραιὸς

160 καὶ ῥ', βάθει

161 τον ῥ', λαπάσιος
ἐς οἰάγει, ἴσως οἶακε

165 ὑπὸρ. ἰανθῆ
πλῆθ. ἐσαπάξων

168 καὶ ωμ. καυτέρων βολῆ
λαῖν, ἴσως, ἐμπλάττειν
ας, καὶ τὸ ποιητικόν

169 λοί, κάρω

16 εἶδε, ὕπνοες

καὶ ὁ. ἴσως, διεξάγων

172 λείοι, καὶ ὑπέρτατοι.

πυ, ἀρήγαν, ὁκόσον

173 ὡται, φυγῇ γὰρ μοῦνον

177 τῷ, ἴσως, ἔασ

180 ἀδύ, ἴσως, ἦν γὰρ

189 ΗΝ, ἴσως, ἀκρατὴς ὁ
ἀπειλή, ἴσως, ἀτρεπίος
γῆν, ἐς γύψον.

